

สารบัญ

ผู้
เร่อง

หน้า

บทคัดย่อ	ก
บทที่ 1 ข้อมูลโครงการวิจัย	1
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป	4
บทที่ 3 รายละเอียดการดำเนินการ	44
บทที่ 4 ผลที่เกิดขึ้น	64
บทที่ 5 วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์	152
ภาคผนวก	184
ประวัติที่มวิจัย	192

บทคัดย่อ

โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล ตามสัญญาเลขที่ RDGS0S0012 ซึ่งมีนางสุกัญญา คำสู เป็นหัวหน้าโครงการ ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 – 31 ธันวาคม 2552 รวมระยะเวลา 31 เดือน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยามบ้านลาหงา จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 บุคลากรหลักสูตรให้สอดคล้องสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมภูมิปัญญาและเน้นการศึกษาในรูปแบบของอิสลามเพื่อให้เด็กได้มีความรู้คุณธรรม โดยการสอนวิธีการปฏิบัติศาสนกิจ(ละหมาด) การถือศีลอด การทักทาย(กล่าวสละม) การเป็นอยู่และมารยาทต่างตามแบบอย่างของศาสนาอิสลาม รวมถึงการสอนดุอาร์ (บทขอพรของศาสนาอิสลาม) ที่ใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น ดุอาร์ก่อนนอน – ตื่นนอน ดุอาร์เช้า - ออกห้องน้ำ ดุอาร์กินข้าว ดุอาร์ดื่มน้ำ ดุอาร์สวมใส่เสื้อผ้า ดุอาร์ขณยานพาหนะ ดุอาร์ให้กับพ่อแม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบอย่างของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซ.ล)ทั้งสิ้น

ที่ผ่านมาการจัดการเรียนการสอนครูเป็นผู้สอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว โดยการสอนแบบบทบาทสมมติ เช่น สอนเรื่องทะเลเก็นน้ำภาพทะเลมาให้เด็กดู ถ้าสอนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ก็นำรูปสัตว์มาให้เด็กดู เป็นต้น และผู้ปกครอง ชุมชน ไม่ค่อยรับรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนของเด็กและเด็ก รวมทั้งห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนมีพื้นที่คับแคบ ไม่เหมาะสมกับจำนวนของเด็กนักเรียน จากการจัดการสอนดังกล่าวมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของเด็ก ดังนั้นครูผู้ดูแลเด็กได้ร่วมกันคิดหาวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในพื้นที่ใกล้เคียง ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จึงทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยาม (บ้านลาหงา)” เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และให้เด็กเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้อย่างตัวตนเอง มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย

ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งมีทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การเขียน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ขั้นที่สูงขึ้น

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ของเด็กและเพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง แล้วสามารถบูรณาการการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

สำหรับการกิจกรรมก็จะเริ่มตั้งแต่เวทีนำเสนอโครงการเพื่อบอกกล่าวแก่สาธารณะว่าเห็นการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร อยากรู้ตรงจุดไหน มีความต้องการอะไรบ้างจากงานวิจัยชิ้นนี้ แล้วเราจะมาร่วมมือกันได้อย่างไร ต่อมาก็ให้ศึกษาสถานที่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ที่มีอยู่ในละแวกนี้ว่ามีเรื่องอะไรบ้างที่เด็กสามารถที่จะเรียนรู้ได้

จากนั้นก็จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์ เชี่ยวชาญมีปัญญา ผู้รู้ ผู้นำ ผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดการ ศึกษาว่าร่วมวิเคราะห์ว่าแหล่งเรียนรู้เหล่านี้เป็นอย่างไรกันบ้าง จากการจัดรวบรวมทั้งหมด 14 แหล่ง จากเวทีทำให้ทีมวิจัยได้กลับมาทบทวนว่าแหล่งเรียนรู้ที่ค้นหาคือแหล่งที่อยู่ใกล้ตัวคนมากที่สุด นั่นก็คือที่อยู่ใกล้ชุมชนนั่นเอง เพื่อความปลอดภัยของเด็ก แล้วยังมีคำถามจากเวทีว่าในเรื่องของสถานที่ของชุมชนๆ จะเก็บแบบสักแค่ไหน แต่ใจของทีมวิจัยอยากเก็บ ขอให้ทีมวิจัยมีความพร้อมที่จะให้ความรู้แก่เด็ก “ค้นแบบแต่ที่เจอในค้นแบบ” งานของเราก็จะก้าวหน้า หลังจากนั้นก็มาระดมความคิดและจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน 1 ค ย การวิเคราะห์จากหน่วยงานเพื่อให้ตรงตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ของเด็ก ก็มานัดประชุมผู้ปกครอง ทีมวิจัยได้จัดเวทีการประชุมผู้ปกครองเพื่ออนุญาตพาเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้

มาถึงกิจกรรมพาเด็กออกศึกษานอกห้องเรียน จากที่สรุปกันว่าจะใช้เวลาตั้งแต่เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2552 ในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ พอเอาเข้าจริงไม่สามารถทำได้หมดตามที่วางไว้ เพราะฉะนั้นนอกจากการสอนเด็กแล้วครูพี่เลี้ยงยังมีการกิจกรรมเข้าร่วมงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเยอะแยะมากมาย จึงทำระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ ต้องลากยาวมาจนถึงเปิดเทอมใหม่และให้จัดกับเด็กใหม่ด้วย เพราะเด็กบที่ได้กำหนดไว้ว่าจัดเฉพาะเด็กวัย 4 ขวบ ที่มีอยู่ 2 ห้องเรียน แต่เมื่อจบภาคเรียนเด็กก็ย้ายออกไปยังลงเหลือแค่เด็กวัย 3 ขวบปีที่แล้วที่เขยิบมาเป็นเด็ก 4 ขวบ และเด็กที่เข้าใหม่

เมื่อสิ้นเทอมแรกจึงจัดเป็นเวทีนำเสนอผลงานเด็กในวันที่ 31 มีนาคม 2552 เวทีนี้จัดเป็นเวที
لقاءผู้เข้าร่วมกิจกรรมไปด้วย ผู้ปกครอง เด็ก ภูมิปัญญา โต๊ะอีหม่าม เพื่อนำเสนอผลการจัดการ
เรียนการสอนในช่วงที่ผ่านไป แล้ว จากนั้นทีมก็จัดให้มีวิทยากรหลักสูตรในวันที่ 12 ธันวาคม 2552 ที่
จะใช้ในอนาคต ซึ่งได้ชวนผู้รู้อย่างอาจารย์สมเจตนา มุณีโมไนย และอาจารย์หุสดีน อุสมา มาร่วมให้
ข้อเสนอแนะแนวทางด้วย ซึ่งทีมวิจัยได้สรุปการจัดการเรียนทั้ง 2 แบบ โดยมีประเด็นหลักๆด้วยกัน
คือ กระบวนการทำอย่างไรกันตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการเรียน ผลที่ได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น
พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของเด็กเป็นอย่างไรในช่วงเรียน และสามารถตอบจุดประสงค์ตาม
หลักสูตรปฐมวัยอย่างไรบ้าง

ทีมวิจัยมีโอกาสได้ไปร่วมเวที ชวนกันอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่ จ.ยโสธร ในวันที่ 25-26
พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นเครื่องช่วยงานวิจัยภาคอีสาน โดยกลุ่มเป้าหมายที่ไปครั้งนี้ประกอบไปด้วยทีม
วิจัยและพี่เลี้ยงหนึ่งจังหวดผู้ซึ่งจากการที่ได้ไปศึกษางานนอกสถานที่ทำให้ทีมวิจัยมีวิสัยทัศน์ที่
กว้างไกลกว่าเดิมเป็นเหมือนแรงเสริมให้ทีมกำลังที่จะก้าวต่อไป กิจกรรมสุดท้ายจัดให้เวทีนำเสนอ
ผลงานวิจัยโดยมีชื่อว่า “เปลี่ยนความคิดสร้างอิสระ แห่งการเรียนรู้” ในวันที่ 24 ธันวาคม 2552

ผลการดำเนินงานสรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ
รูปแบบที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ สำหรับการจัดการเรียนรู้ก็ให้น่า
หน้าเวลาเรียนรู้ที่กำหนดได้แล้วมาเขียนแผนการสอน โดยจะกำหนดให้ 1 หน่วยการเรียนรู้มี
ระยะเวลาในการสอน 5 วัน มีรายละเอียด เช่น วันที่ 1 เรียนรู้เรื่องมารยาทและข้อตกลงในการออก
นอกสถานที่,วันที่ 2 พาเด็กออกไปศึกษาจากแหล่งเรียนรู้,วันที่ 3 - 4 ทบทวนสิ่งที่ได้ออกไปเรียนรู้
,วันที่ 5 สรุปผลการทำกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 1- 4 และวิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยดูสิ่งที่อยู่ใกล้
ตัวเด็กและปลอดภัยกับเด็ก ที่สำคัญต้องให้ครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ที่เด็กวัยนี้ควร ได้รับ คือ
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก,บุคคลและสถานที่,ธรรมชาติรอบๆตัว,สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

รูปแบบที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีนี้จะไม่มีการกำหนดเรื่องเพราะ
ต้องให้เด็กออกไปนอกสถานที่เพื่อสำรวจสิ่งแวดล้อมก่อนแล้วค่อยให้เด็กมากำหนดเรื่องที่จะเรียน
ด้วยตัวเอง วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ก็ถือว่าแรกหลังจากที่เด็กออกไปสำรวจแล้วครูจะนำเด็กมา
จัดกิจกรรมในห้องเรียน โดยให้เด็กบอกว่าได้ทำอะไรมาบ้างแล้วให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองได้เห็นว่า
และครูจะเป็นผู้บันทึกไว้หลายวิธีการหลังจากนั้นก็ได้คัดเลือกเรื่องที่จะเรียนเรื่องไหนถูกเลือกมาก

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาบง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล หน้า ๓

ที่สุดก็จะเรียนรู้อะไรในวันที่สอง-วันที่ห้า ก็จะมาลงเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ซึ่งแต่ละเรื่องก็จะอาจใช้ระยะเวลาที่ต่างกันเนื่องจากต้องดูที่ความสนใจของเด็กกว่ามีมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

ถ้ารับวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบจะเหมือนกันก็คือ เด็กจะนำสิ่งที่ครูสอนภายในห้องเรียนออกไปใช้นอกห้องเรียน เช่น มารายห์ ข้อตกลงต่างๆ และเมื่อออกไปศึกษานอกห้องเรียนแล้วเด็กก็ต้องนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้นอกห้องเรียนกลับมาใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง ซึ่งหมายถึงว่า เด็กต้องเรียนรู้วิธีการนำสิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปใช้นอกห้องเรียนและนำสิ่งที่ได้เรียนนอกห้องเรียนนำกลับมาใช้ในห้องเรียนอีกครั้งเป็นความซับซ้อน 2 แบบ ที่เด็กจะต้องทำและครูต้องเป็นคนชี้แนะเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อนำทั้ง 2 รูปแบบมาวิเคราะห์ร่วมกันซึ่งจะพบว่าแต่ละรูปแบบมีความสำคัญไม่แพ้กัน รูปแบบหนึ่งต้องการให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องที่สำคัญ และจำเป็น และอีกรูปแบบหนึ่งไปตามความต้องการของเด็ก ดังนั้น รูปแบบการจัดการการเรียนรู้เป็นการผสมผสานทั้ง 2 รูปแบบเข้าด้วยกัน คือ การกำหนดหน่วยการเรียนรู้หลัก และเด็กร่วมกันตัดสินใจในการเรียนรู้

ซึ่งจากการที่มีการจัดทำหลักสูตรในอนาคตศูนย์แห่งนี้จึงนำรูปแบบที่สาม (รูปแบบที่ 1 + รูปแบบที่ 2) มาจัดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กต่อไป

สิ่งที่ได้จากระบบงานวิจัยครั้งนี้ทำให้ครูที่เลี้ยงได้เป็นแนวทางให้ได้ว่า “สิ่งที่ดีที่สุดนั้นคือการรับรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูพี่เลี้ยงและผู้ปกครอง ซึ่งสิ่งนี้นั้นซึ่งรู้ไว้โรงเรียนก็มีประโยชน์เป็นแหล่งเรียนรู้ได้” และอีกหนึ่งคำพูดของครูพี่เลี้ยงที่ว่า “สำคัญยิ่งไปกว่านั้นผลที่เกิดกับเด็กโดยตรงคือการที่เด็กมีอิสระทางความคิด มีความกระตือรือร้น และมีความสุข” สิ่งที่สุดแล้วครูพี่เลี้ยงก็ได้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ และที่สุดของที่สุดคือผู้ปกครองก็ยังได้สัมผัสเรื่องราวเหล่านี้และพร้อมที่จะเดินเคียงข้างกับครูพี่เลี้ยงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของศูนย์ต่อไป

ทีมวิจัย

กันยายน 2553

บทที่ 1
ข้อมูลโครงการวิจัย

ชื่อโครงการ ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หัวหน้าโครงการ นางศุภยัะ ลำสู

สัญญาเลขที่ RDG50S0012

เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 – 31 ธันวาคม 2552 รวมระยะเวลา 31 เดือน

หลักการและเหตุผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลามบ้านลาหงา ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ. ละงู จ. สตูลได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2543 โดยนายหาทรน หมาดหยด อีหม่ามประจำมัสยิดบ้านลาหงา ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลามบ้านลาหงา ในช่วงแรกได้ชื่อว่า ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านลาหงาเป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ของกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม ต่อมาถ่ายโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลละงูเป็นผู้จัดการด้านงบประมาณอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม คือ – วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนและค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็ก

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลามบ้านลาหงาจัดการศึกษากับเด็กในชุมชนและชุมชนใกล้เคียงที่มีอายุระหว่าง 3 – 5 ขวบ มีเด็กนักเรียนทั้งหมด 111 คน มีครูผู้ดูแลเด็กจำนวน 5 คน มีห้องเรียนขนาด 24 ตารางเมตร จำนวน 4 ห้องเรียน เมล็ดห้องเรียนละ 28 คน มีพื้นที่นอกห้องเรียนและในห้องเรียนทั้ง 300 ตารางเมตร

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลามบ้านลาหงา จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 บูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมภูมิปัญญาและเน้นการศึกษาในรูปแบบของอิสลามเพื่อให้เด็กได้มีความรู้คุณธรรม โดยการสอนวิธีการปฏิบัติศาสนกิจ(ละหมาด) การถือศีลอด การทักทาย(กล่าวสละม) การเป็นอยู่และมารยาทต่างๆตาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิสลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

แบบอย่างของศาสนาอิสลาม รวมถึงการสอนคูอาร์ (บทขอพรของศาสนาอิสลาม)ที่ใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน เช่น คูอาร์ก่อนนอน – ตื่นนอน คูอาร์เช้า – ออกห้องน้ำ คูอาร์กินข้าว คูอาร์ดื่มน้ำ คูอาร์สวมใส่เสื้อผ้า คูอาร์ขานนาทานะ คูอาร์ให้กับพ่อแม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบอย่างของทำงานศาตาญฮัมมัด (ช.ล)ทั้งสิ้น

ที่ผ่านมามีการจัดการเรียนการสอนครูเป็นผู้สอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว โดยการสอนแบบบทบาทสมมติ เช่น สอนเรื่องทะเลที่นำภาพทะเลมาให้เด็กดู ถ้าสอนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ก็นำสัตว์ตัวมาให้เด็กดู เป็นต้น และผู้ปกครอง ชุมชน ไม่ค่อยรับรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูและเด็ก รวมทั้งห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนมีพื้นที่แคบไม่เหมาะสมกับจำนวนของเด็กนักเรียน จากการเรียนการสอนดังกล่าวมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของเด็ก

ดังนั้นครูผู้ดูแลเด็กได้ร่วมกันคิดหาวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จึงทำโครงการวิจัย ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ. ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลหุรุลอิสลาม (บ้านลาหงา) เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งมีทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การเขียน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นที่สูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา
2. เพื่อให้ ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ของเด็ก
3. เพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้นี้ได้ด้วยตนเอง

คำถามวิจัย

หน่วยการเรียนรู้/วิธีการ

1. หน่วยการจัดการเรียนรู้มีอะไรบ้าง มีวิธีการอย่างไร
2. การจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียนให้มีความสัมพันธ์กันได้อย่างไร
3. วิธีการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างไร

ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา

1. แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา มีอะไรบ้าง และสามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร
2. วิธีการอย่างไร ที่จะให้ ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

เด็กนักเรียน

1. เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร
 - ด้านกระบวนการคิด
 - ด้านการพูดและการแสดงออก
 - ด้านการบูรณาการเรียนรู้
 - ด้านทักษะการเรียนรู้ การอ่าน
 - ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กชั้นอนุบาล 3-4 ขวบ 4 ห้องเรียน จำนวน 86 คน
2. แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา 10 แห่ง
3. ชุมชน
4. ผู้ปกครองนักเรียน

ขอบเขตการศึกษา แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในตำบลสูง ตำบลปากน้ำ และตำบลกำแพง

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาสำรวจข้อมูล
1. ประชุม/แลกเปลี่ยน
2. ทดลอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง
2. เด็กเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก

บทที่ 2
ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กอนุบาลสุรสีดาลาม

(1.1) สถานที่ตั้ง / สภาพทั่วไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล อยู่ใกล้กับวัดชัยบ้านลาหางและอยู่ใกล้กับชุมชน

(1.2) ประวัติความเป็นมา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหาง (อนุบาลสุรสีดาลาม) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2543 โดยคณะกรรมการมีชัยบ้านลาหาง ทำโดยนายอาหารน หมดแหยศ ร่วมกับ นายเจ๊ะหมัดส่งบ้านโคก ครูสอนศาสนาอิสลามโรงเรียนแสงประทีปวิทยา ในขณะนั้นและข้าราชการประชาชนหมู่ที่ 6 ตำบลละงู มีเป้าหมายเพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่มุ่งเน้นหลักสูตร ทักษะ หลักการของศาสนาอิสลามและเห็นว่าการเน้นทักษะอิสลามเพื่อผลิตคนที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักการของศาสนาอิสลาม เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ของศาสนา ต่อมาด้วยโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลละงูเป็นผู้ดูแล

(1.3) การบริหารจัดการ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีชัยบ้านลาหางมีคณะกรรมการศูนย์ทั้งหมด 7 คน ดังนี้

1. นายอาหารน	หมดแหยศ	ประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. นายนุรุดดีน	กาหา	กรรมการ
3. นายประเสริฐ	โอมณี	กรรมการ
4. นายอดุลย์	อุศมา	กรรมการ
5. นายเสรี	นิสกุต	กรรมการ
6. นายสมหมาย	เจริญฤทธิ์	กรรมการ
7. นางสาวสุกียะ	ต้าสู	เลขานุการ

คณะกรรมการทั้ง 7 คน มีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและชี้แนะทางในการบริหารศูนย์ ในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้คำปรึกษา ในเรื่องต่าง ๆ และดูแลความเรียบร้อยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาศูนย์เป็นเงินบริจาค จากผู้ปกครอง เดือนละ 200 บาท ซึ่งจะเก็บทุกเดือน ๆ จนกว่าจะปิดเทอม เงินในส่วนนี้จะเอามาซ่อมแซมปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็ก

เล็ก และชื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับเด็ก เช่น สี ดินสอ หนังสือ และอุปกรณ์อื่น ๆ ส่วนอาหารกลางวันและอาหารเสริมนั้นเป็นงบประมาณจากกรมศาสนาที่จัดสรรผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลละงู

ในปีงบประมาณ 2553 คณะกรรมการชุดนี้ได้หมดวาระลง และทางศูนย์ได้มีการคัดเลือก

คณะกรรมการชุดใหม่ จากเดิม 7 คน เป็น 15 คน ได้แก่

1. นายอาหารน	หมดเขต	ประธานศูนย์ฯ
2. นายสัน	รักสัตย์	รองประธานศูนย์ฯ
3. นายสมหมาย	เจริญฤทธิ์	กรรมการ
4. นายอตุลย์	อุตมา	กรรมการ
5. นางสาวอติปิยะ	ยานา	กรรมการ
6. นายประเสริฐ	โอมณี	กรรมการ
7. นางสาวปัทมา	เอียดดี	กรรมการ
8. นายธีรยุทธ	ติงหวัง	กรรมการ
9. นายสินิจ	สอหรีบ	กรรมการ
10. นางจรีนันท์	ลักเคบ	กรรมการ
11. นายอนุส	นุ้ยโສະ	กรรมการ
12. นายวิฑิต	เกษา	กรรมการ
13. นางเจ๊มะ	สันเหม็น	กรรมการ
14. นางสาวสุไรษา	จะสัน	กรรมการ
15. นางสาวสุกียะ	ต้าตุ	กรรมการเลขานุการ

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบลบ้านลาหงา มีผู้ดูแลเด็กจำนวน 6 คน ผู้ปรุงอาหาร 1 คน มีเด็กจำนวน 86 คน มีห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน ห้องน้ำ 2 ห้อง มีพื้นที่ตารางเมตร โดยผู้ดูแลเด็ก จัดการเรียนการสอนที่เน้นบริบทของชุมชนเป็นหลัก เน้นการเรียนการสอนตามหลักศาสนาอิสลาม จัดการศึกษาในรูปแบบงานวิจัย ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่ส่งเสริมให้เด็ก มีบทบาทในการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(1.4) บุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดบ้านลาหาง มีบุคลากรครูจำนวน 6 คน ซึ่งเมื่อก่อนมีเพียง 5 คน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดสรรมาให้อีก 1 คน เมื่อเดือนกันยายน 2550 ปัจจุบันมีครู 6 คน ตามรายละเอียดดังนี้

1. นางสาวสุกียะห์ คำสู รักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่อยู่ 191 หมู่ที่ 2 ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล
- การศึกษาศาสนา - อนุปริญา ศาษา เกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศตูล
- จบการศึกษาศาสนา ปริญาตรี ศาษา การศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ปัจจุบันทำหน้าที่ศึกษากาหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2. นางสาวสุไรยา จะสมัน ที่อยู่ 87 หมู่ที่ 2 ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล
- การศึกษาศาสนา - ปริญาตรี ศาษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ปริญาตรี ศาษา การศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายการเงินและกิจการนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. นางสาวสุนันทา อินทองมาก ที่อยู่ 218 หมู่ที่ 18 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
- การศึกษาศาสนา - ปริญาตรี ศาษา การศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียนและพัสดุของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4. นางสาวนุชสาร๊ะ อุสมา ที่อยู่ 305 หมู่ 17 ต.ละงู อ.ละงู จ. สตูล
- การศึกษาศาสนา - ปริญาตรี ศาษา ศึกษาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการและอนามัยและความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5. นางสาวรุยดา จิวจบ ที่อยู่ 305 หมู่ที่ 17 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
- การศึกษาศาสนา - ปริญาตรี ศาษา การศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ปัจจุบันทำหน้าที่ฝ่ายบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6. นางสาวจรรยา หิยสือดี ที่อยู่ 213 หมู่ที่ 12 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล
- การศึกษาศาสนา - ปริญาตรี ศิลปะศาสตรบัณฑิต ศาษา การจัดการทั่วไป (สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ปัจจุบัน ทำหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(1.5) ข้อมูลนักเรียน

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสถิติบ้านละหางมีจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 88 คน แบ่งเป็น

4 ห้องเรียน ดังนี้

ห้องอนุบาล 3 ขวบ จำนวน 2 ห้องเรียน
ห้องอนุบาล 4 ขวบ จำนวน 2 ห้องเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 100 % และเป็นเด็กที่อยู่ในพื้นที่ของบ้านละหางและ

พื้นที่ใกล้เคียง

(1.6) แนวทางการจัดการเรียนการสอน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสถิติบ้านละหาง ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นตามหลักการของ

ศาสนาอิสลาม สอนให้เด็กสละมกับผู้ใหญ่ ครู พ่อแม่ และผู้ที่พบเห็น อ่านคุอาฮ์ต่าง ๆ เช่น คุอาฮ์กินข้าว คุอาฮ์ก่อนนอน – ตื่นนอน คุอาฮ์เข้าห้องน้ำ ฯลฯ ซึ่งการอ่านคุอาฮ์นั้นเป็นแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ศาสดาของศาสนาอิสลาม

นอกจากนี้ยังสอนในเรื่องต่าง ๆ ที่ตรงตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 มีทั้งหมด 6 กิจกรรม ได้แก่ 1. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 2. เสริมประสบการณ์ 3. กิจกรรมสร้างสรรค์ 4. กิจกรรมกลางแจ้ง 5. เกมการศึกษา 6.

นำมาบูรณาการเข้ากับการสอนแบบอิสลามและสอนในเรื่องของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กเพื่อให้เด็กได้มีความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งจะสอนตามแผนการจัดประสบการณ์หรือแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น เช่น เรื่องฝน ขยะ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เป็นต้น และการสอนให้สอดคล้องกับวันสำคัญ เช่น วันพ่อ วันแม่ และวันสำคัญทางศาสนาอิสลาม เช่น วันอีดิลฟิตรี – อีดิลอัฎฮา (วันขึ้นปีใหม่) ของคนอิสลาม และในการสอนแต่ละครั้งครูก็จะสอนแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กไปพร้อมกัน แต่การสอนแบบนี้พอนานเข้าเด็กจะรู้สึกเบื่อเนื่องจากการสอนที่อยู่แต่ในห้องเรียน บางครั้งเด็กก็เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้ความสนใจและแรงจูงใจในการทำกิจกรรมของเด็กลดลง ครูก็ต้องค้นหาวิธีการใหม่เพื่อจูงใจให้เด็กอยากเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาปฐมวัย

1. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด - 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้อบรมเลี้ยงดู-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

2. วิสัยทัศน์

เด็กปฐมวัยในท้องถิ่นทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่พัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยการนำเอาวัฒนธรรมท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เด็กมีจิตสำนึกในความเป็นไทย รู้จักอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติกิจกรรม จริยธรรมและระเบียบวินัย สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

3. ภารกิจ

1. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้าน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมความรักความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข
4. จัดกิจกรรมเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. จัดกิจกรรมเสริมสร้างให้มีความรัก ศรัทธาในชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
6. จัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

4. เป้าหมาย

1. เด็กทุกคนมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เหมาะสมกับวัย
2. เด็กทุกคนมีสุขภาพร่างกายเจริญเติบโตและสุขนิสัยที่ดี
3. เด็กทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้
4. เด็กทุกคนมีนิสัยรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ครูทุกคนจัดประสบการณ์ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
6. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อม อาคารเรียน ห้องเรียน สื่ออุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5. สารการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๔๖

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๕ ปี* บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม * ๕ ปี หมายถึง อายุ ๕ ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วัน

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ด้วยปฏิตัมพัตที่สัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัย ทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง
3. ระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
4. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมี
ความสุข
6. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

สำหรับเด็กอายุ ต่ำกว่า ๓ ปี

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

จุดหมาย

การพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปี มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี
2. ใช้ส่ววัยของร่างกายได้คล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน
3. มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย
4. รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
5. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
6. สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
7. สนใจเรียนรู้สิ่งต่างจรรอบตัว

คุณลักษณะตามวัย

ช่วง ๗ ปีแรกของชีวิตวัยเด็กเป็นช่วงระยะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากสมองของเด็กมี การเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาโดยที่พัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดตามวุฒิภาวะหรือความพร้อมของเด็กและมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่องตามวัยถ้าถึงเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่เด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู จำเป็นต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์ทันที คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปี มีดังนี้

เด็กแรกเกิด – ๒ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ผงกหัวหันซ้ายขวาในท่าคว่ำได้
2. พลิกตัวตะแคงข้างได้เมื่อนอนหงาย
3. ชี้อมองได้ มองเห็นในระยะห่าง ๘-๑๒ นิ้ว
4. จับถือของได้นาน ๒-๓ นาที

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ตกใจง่าย เมื่อได้ยินเสียงดัง
2. ทำเสียงในคอเบาๆเมื่อรู้สึกพอใจ

พัฒนาการด้านสังคม

1. ตบตา จ้องหน้าแม่
2. ยิ้มได้
3. หยุดร้องไห้เมื่อมีคนอุ้ม
4. ชอบให้มีคนเล่นด้วย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. หยุดฟังหันหาเสียง
2. ทำเสียงอ้อแอ้ ใช้เสียงร้องที่ต่างกันเมื่อหัวหรือเจ็บ
3. สนใจมองใบหน้าคนมากกว่าสิ่งของ

เด็กอายุ ๒-๔ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ชันคอในท่าคว่ำได้
2. เขยี่ยขาขึ้นพื้นได้เมื่อจับยืน
3. เริ่มคว้าจับสิ่งของ
4. มองตามสิ่งที่เคลื่อนไปหัวซ้าย/ขวา บน/ล่าง ได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ยิ้มง่าย หัวเราะเสียงดังเมื่อพอใจ
2. แสดงอารมณ์ ความรู้สึกทางสีหน้า

พัฒนาการด้านสังคม

1. ร้องไห้เพื่อบอกความต้องการ เสียงเสียงเมื่อเห็นหน้าคน
2. ส่งเสียงโต้ตอบเสียงพูดและรอยยิ้มของแม่
3. สนใจมองและชี้ไปที่กับตนเองในกระจก

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. จำหน้าแม่และคนในครอบครัวได้
2. ส่งเสียงอ้อแอ้ พยายามทำเสียงต่างๆ ในคอ
3. หยุดฟังเสียง หันตามเสียงเกาะ
4. สนใจจ้องมองสิ่งที่เคลื่อนไปหรือมีเสียง

เด็กอายุ ๔-๖ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. นอนคว่ำ ยกศีรษะ ยันหมอนก้นได้สูง
2. นั่งได้โดยพ้อมไม่ต้องประคอง
3. คืบ พลิกคว่ำ พลิกหงาย
4. มองตามสิ่งที่ผ่านไปเร็วได้
5. ไขว่คว้า ไข้มือคว้าหยิบของได้มากขึ้น

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ส่งเสียงแสดงอารมณ์ต่าง ๆ
2. รู้จักแสดงปฏิกิริยาต่อต้านเมื่อไม่พอใจ

พัฒนาการด้านสังคม

1. หันหาเสียงเรียกชื่อ
2. ยิ้มให้คนอื่น

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. จำหน้าแม่และคนคุ้นเคยได้
2. ส่งเสียงตามเมื่อได้ยินเสียงพูดหรือมีใครมาพูดด้วย
3. ไขว่คว้าสิ่งเรียกชื่อคนหรือสิ่งของง่าย ๆ
4. ชอบมองสำรวจสิ่งของ สนใจรายละเอียดต่างๆ

เด็กอายุ ๖-๘ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. หันหน้าและเอี้ยวตัวไปมาได้ดี
2. นั่งทรงตัวได้เอง
3. กู้ขึ้นนั่งเองได้
4. ยกตัวในท่าคลาน
5. คลานได้
6. เอื้อมมือหยิบของด้วยมือข้างเดียว
7. เปลี่ยนมือถือของได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. ผูกพันกับพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดูใกล้ชิด
2. เริ่มกลัวคนแปลกหน้า
3. แสดงอารมณ์เปิดเผยตามความรู้สึก

1. รู้จักแสดงท่าทางตั้งใจ ห่วงระอา

พัฒนาการด้านสังคม

1. เขียนแบบกิจกรรมการทำทางของคน
2. แสดงออกถึงการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. พยายามเขียนแบบเขียนต่างๆ ที่ได้ยิน
2. พูดคุยคนเดียว
3. ทำเสียงซ้ำ ๆ เช่น นานา หม่าหม่า
4. ชอบสำรวจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวโดยเอื้อมเข้าไป
5. สนใจรายละเอียดเล็กน้อยๆ ของสิ่งของ

เด็กอายุ ๘-๑๒ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. คลานได้คล่อง คลานขึ้นบันไดได้
2. นั่งตัวตรงได้
3. เกาะยืนได้ช่วงสั้นๆ
4. เกาะเดินได้
5. ยืนได้ชั่วครู่ และนั่งลงจากทำยืนได้
6. หยิบของไว้ด้วยและหยิบออกได้
7. หยิบของขึ้นเล็กด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ได้
8. ตบมือ โบกมือได้
9. ใช้มือทั้งสองข้างทำงานคนละอย่างได้
10. มองตามของตก

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. เริ่มรู้จักทำตามใจตนเอง
2. ผูกพันกับผู้เลี้ยงดูใกล้ชิด

พัฒนาการด้านสังคม

1. ติดแม่ กลัวการแยกจาก
2. เข้าใจท่าทางและสีหน้าคนอื่น
3. กลัวคนแปลกหน้าและสถานที่ใหม่ๆ

4. เขียนแบบสี่หน้า ทำทางและเสียง
5. ชี้ออกความต้องการไว้
6. ให้ความร่วมมือเมื่อแต่งตัว
7. แยกตัวเองและเงาในกระจกไว้

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. รู้จักเชื่อมโยงคำพูดกับการกระทำ เช่น “ไม่” จะสั่นหัว
2. “บ๊าย บาย” จะโบกมือ
3. ชอบฟังคำซ้ำๆ เสียงสูงๆต่ำๆ
4. รู้ว่าคำต่างๆ เป็นสัญลักษณ์ของวัตถุต่างๆ เช่น ถ้าพูดว่านกจะชี้ไปที่ท้องฟ้า
5. เริ่มพูดเป็นคำๆ ได้บ้าง เช่น พ่อ แม่
6. เริ่มรู้คำใหม่เพิ่มขึ้น
7. ค้นหาของที่ปิดซ่อนจากสายตาได้

เด็กอายุ ๑๒-๑๘ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. ถูกขึ้นยืนเองได้
2. เดินได้เอง
3. ขึ้นบันไดโดยมีคนงู
4. เริ่มวิ่งได้
5. เล่นกลิ้งลูกบอลเบาๆ ได้
6. ถอดเสื้อผ้าง่ายๆ เองได้ เช่น กางเกงเอวรูต ถุงเท้า
7. ก้มลงหยิบของที่พื้นได้โดยไม่หกล้ม

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง ชัดใจจะโกรธ
2. แสดงท่าทางพอใจเมื่อได้ยินเสียงเพลง เช่น โยกตัวไปตามจังหวะเพลง
3. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ชอบขบขี้ขางเวลาโกรธ

พัฒนาการด้านสังคม

1. เข้าใจทำทางและสีหน้าคนอื่น
2. สนใจการกระทำของผู้ใหญ่
3. เริ่มช่วยเหลือตนเองได้

4. ชอบเล่นคนเดียว แต่มีผู้ใหญ่ในสายตา
5. หวังของ

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. รู้จักชื่อตนเอง
2. แสดงความคิดเห็นและจินตนาการ
3. เริ่มแบ่งเสียงหรือกล่าวคำพูดเกี่ยวกับการกระทำที่ทำอยู่
4. เข้าใจคำพูดง่าย ๆ ได้
5. พูดเป็นคำ ๆ ได้มากขึ้น
6. ทักทายโดยการใช้นิยมนำมาทักทายอย่างเหมาะสม
7. สนใจสำรวจสิ่งรอบตัว
8. ลองแสดงออกเพื่อแก้ปัญหา
9. ขีดเขียนเส้นยุ่ง ๆ ได้

เด็กอายุ ๑๘-๒๔ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. เดินไปข้างหน้าหรือด้านข้าง
2. เดินถอยหลัง
3. กระโดดสองขาอยู่กับที่ได้อึด
4. เดินขึ้นบันได โดยจับราว
5. คืบหรือคลานสิ่งของขณะเดิน
6. ใช้นิ้วมือ ๒ นิ้วมากขึ้น เช่น หมุนมือ หมุนสิ่งของ ฯลฯ

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. กลัวความมืด กลัวเสียงดัง กลัวการถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว
2. ใช้น้ำตาแสดงอารมณ์ เช่น โนอา ออกไป
3. ต้องการความเป็นตัวของตัวเองต่อต้านคำสั่ง

พัฒนาการด้านสังคม

1. ใช้นิ้วชี้บอกอาหารเองได้ แต่หลีกเลี่ยงที่จะแบ่ง
2. ดื่มน้ำจากแก้วได้เอง
3. ชอบมีส่วนร่วมในงานบ้าน
4. บอกสิ่งที่ต้องการด้วยคำพูดง่าย ๆ ได้

5. รู้จักการขอ

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. พูดคำต่อกัน เช่น ไปเที่ยว กินข้าว ฯลฯ
2. เลียนแบบคำพูดที่ผู้ใหญ่พูด
3. ชอบฟังนิทานเรื่องสั้น ๆ
4. พยายามทำตามคำสั่ง
5. มีความเข้าใจเรื่องเวลาจำกัดมากขึ้น แต่เพียงเดี๋ยวนี้ เติวก่อน
6. เรียกหรือชี้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้
7. เริ่มจำชื่อวัตถุสิ่งของที่พบเห็นบ่อยๆ ได้
8. ชิดเขียนเส้นต่างๆ แต่ยังไม่ชัดเจน
9. วางของซ้อนกันได้ ๓ ชั้น

เด็กอายุ ๒๔-๓๖ เดือน

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. วิ่งคล่องขึ้นแต่ไม่สามารถหยุดได้ทันที
2. เดินถอยหลังได้
3. เดินขึ้นลงบันไดได้เองโดยวางเท้าทั้ง ๒ ข้างบนบันไดขั้นเดียว
4. สลับเท้าขึ้นบันไดได้เมื่ออายุอย่าง ๓ ปี
5. หยิบของชิ้นเล็กๆ ได้ แต่หลุดมือง่าย
6. จับดินสอแท่งใหญ่ๆ ได้ด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ด้วยคำพูด
2. มีความรู้สึกที่ติดต่อกันเอง เมื่อได้รับการยอมรับหรือชมเชย
3. มีความเป็นตัวของตัวเอง

พัฒนาการด้านสังคม

1. เล่นรวมกับคนอื่น แต่ต่างคนต่างเล่น
2. เริ่มรู้จักเล่นเป็นกลุ่มกับคนอื่น
3. พยายามช่วยตัวเองในเรื่องการแต่งตัว
4. รู้จักขอและเริ่มรู้จักให้
5. เริ่มรู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. มีช่วงความสนใจกับของบางอย่างได้นาน ๓-๕ นาที
2. ชอบดูหนังสือภาพ
3. ชอบฟังบทกลอน นิทาน คำคล้องจอง
4. สนใจกันว่า สัตว์ต่าง ๆ
5. เริ่มประโยคคำถาม “อะไร?”
6. สนใจอยากรู้ อยากเห็นสิ่งรอบตัว
7. ชัดเจนในโครงสร้างเป็นแนวตั้งได้
8. วางของซ้อนกันได้ ๔-๖ ชั้น

สาระการเรียนรู้

เด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปีสามารถรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ได้ตั้งแต่เกิด พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูถือเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ โดยวางรากฐานการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัวและกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวในชีวิตประจำวัน ซึ่งเด็กจะรับรู้และเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหว จากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น ตามความสามารถของวัย การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ พัฒนาการ และความสามารถของเด็กจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์สำคัญและสาระที่เด็กในวัยนี้ควรเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงความคิดในระดับที่สูงขึ้นไป

สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในวัยเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะเริ่มชีวิตหรือช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของการพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิต บุคคลแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจ ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ดี และความสามารถหรือรสนิยมในการพัฒนาตนเองของเด็ก ที่จะส่งผลต่อเนื่องจาก ช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญจะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้านที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัว ในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอก อันจะส่งสมเป็นทักษะ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา ประกอบด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูในการสนับสนุนให้เด็กได้มีประสบการณ์ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย การสร้างความรัก ความผูกพันกับ

คนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้นการฝึกทักษะต่างๆ ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันและการเล่นเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเล่นแบบลองผิดลองถูก สำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของบุคคล และธรรมชาติรอบตัวเด็กตามบริบทของสภาพแวดล้อมจำเป็นต่อการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ดังต่อไปนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (กล้ามเนื้อแขน-ขา-ลำตัว) กล้ามเนื้อเล็ก (กล้ามเนื้อมือ-นิ้วมือ) และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท (กล้ามเนื้อมือ-ประสาทตา) ในการทำกิจกรรมประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเล่นออกกำลังกลางแจ้ง เป็นต้น ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การเคลื่อนไหว และการทรงตัว การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อและระบบประสาท เด็กควรมีโอกาสเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเล่นในสภาพแวดล้อมใกล้ชิดตัว ได้รับประสบการณ์การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างแขนกับขา มือกับปาก มือกับตา ไปด้วยกัน

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส ได้พัฒนาความรู้สึกรักตัวเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น เล่น ฟังนิทาน ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง เป็นต้นประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การรับรู้อารมณ์หรือความรู้สึกของตนเอง การแสดงอารมณ์ที่เป็นสุข การควบคุมอารมณ์และการแสดงออก พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้เด็กรู้สึกเป็นที่ยอมรับ อุ่น มั่นคง เกิดความรู้สึกปลอดภัยไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสร้างความรู้สึกที่ติดต่อกับตนเองและผู้อื่นที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดลอมต่างๆ รอบตัวในชีวิตประจำวัน ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นอย่างอิสระ เล่นรวมกลุ่มกับผู้อื่น แบ่งปันหรือให้ รู้จักรอคอย ใช้ภาษาบอกความต้องการ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ได้ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การช่วยเหลือตนเอง การปรับตัว อยู่ในสังคมเล็กควรมีโอกาสได้เล่นรวมกลุ่มหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเด็กวัยเดียวกันหรือต่างวัย เพศเดียวกันหรือต่างเพศ หรือผู้ใหญ่อย่างสมเสมอ ตลอดจนฝึกให้ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันตามวัยที่เด็กสามารถทำได้

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้

และเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวในชีวิตประจำวันผ่านประสบการณ์ทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหว ได้พัฒนาการใช้ภาษาสื่อความหมายและความคิด รู้จักสังเกตคุณลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง ผิวสัมผัสดังคำชี้แจงเรียกสิ่งต่างๆรอบตัว มีการฝึกการใช้ถ้วยรับสัมผัสต่างๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนังในการแยกแยะสิ่งที่รับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความเหมือน ความแตกต่าง และมีจิตสัมพันธ์ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การสังเกต การฟัง การคิด การแก้ปัญหา และภาษาเด็คควาร์ ได้รับการชี้แนะให้รู้จักคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งต่างๆรอบตัว สังเกตวัตถุหรือสิ่งของที่มีสีและรูปทรงที่แตกต่างกัน เด็คควาร์ ได้ฝึกการฟังเสียงต่างๆรอบตัว โดยเฉพาะเสียงพูดหยอกล้อ โต้ตอบของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู เพื่อกระตุ้นให้เด็กออกเสียงและเลียนเสียงจนพัฒนาเป็นคำพูดที่สื่อความหมายได้มากขึ้นเด็คควาร์มีโอกาสดำรง ค้นหา ทดสอบทดลองวัตถุสิ่งของที่เป็นของจริง สิ่งของที่เลียนแบบของจริง และสิ่งของที่ไม่มีรูปแบบชัดเจน ตลอดจนฝึกให้เด็กได้คิดวางแผน คิดตัดสินใจ หรือคิดแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง และให้เด็กได้แสดงออกถึงจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ต่างๆออกมาเป็นภาพวาดหรือบอกเล่าเรื่องราวต่างๆตามความสามารถของวัย

๒. ตารางการเรียนรู้

สาระที่จะให้เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เรียนรู้ควรเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กเป็นลำดับแรก แล้วจึงขยายไปถึงเรื่องที่อยู่ไกลตัวเด็ก ซึ่งข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาจากการพูดคุยโต้ตอบ ชี้ชวนให้ดู สอนหรือพูดบอกโดยพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู ให้เด็กรู้จักชื่อเรียกและคุณสมบัติของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวเด็ก สาระที่ควรเรียนรู้มีดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรจะได้รู้จักชื่อของตนเอง เริ่มต้นจาก ชื่อเล่น ได้รู้จักหน้าตาและชื่อเรียกส่วนต่างๆของร่างกาย ตลอดจนได้สำรวจความสามารถของตนเองในการทำสิ่งต่างๆได้ เช่น คลานได้ หยิบของได้ เป็นต้น

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรจะมีโอกาสรู้จักชื่อของพ่อแม่ พี่น้องและบุคคลต่างๆในครอบครัว ตลอดจนมีโอกาสได้พบปะ พูดคุย ทำความรู้จักกับชื่อเรียกหรือสรรพนามแทนตัวของญาติหรือผู้เลี้ยงดู รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในครอบครัว ชุมชนและสังคม-วัฒนธรรมที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน เช่น เล่นกับพี่น้องในบ้าน ไปตลาดกับแม่ เป็นต้น

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้รู้จักชื่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตรอบตัว รวมทั้งมีการเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่ายของสิ่งต่างๆในธรรมชาติที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากการชี้แนะหรือสำรวจ

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเล็ก เด็กควรจะได้อู้จักชื่อของวัตถุสิ่งของ เครื่องใช้หรือของเล่นที่อยู่รอบตัว รวมทั้งมีการเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่ายของสิ่งต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เช่น สี รูปร่างรูปทรง ขนาด ผิวสัมผัส เป็นต้น

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งสามารถจัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์ ควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญต่อไปนี้

- ๑.๑ เลือกคู่เด็กให้มีสุขภาพที่ดีและปลอดภัย
- ๑.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กด้วยวาจาและท่าทีที่อบอุ่นเป็นมิตร
- ๑.๓ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก
- ๑.๔ จัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก
- ๑.๕ ประเมินการเรียนรู้แบบโต้ตอบและพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๑.๖ ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวการจัดประสบการณ์

- ๒.๑ ดูแลสุขภาพอนามัยและตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายและจิตใจของเด็ก
- ๒.๒ สร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น ความไว้วางใจ และความมั่นคงทางอารมณ์
- ๒.๓ จัดประสบการณ์ตรงให้เด็กได้เลือก ลงมือกระทำและเรียนรู้จากประสบการณ์สัมผัสทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหวผ่านการเล่น
- ๒.๔ เปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แวดล้อมและสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กอย่างหลากหลาย

- ๒.๕ จัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้และของเล่นที่สะอาด ปลอดภัย เหมาะสมกับเด็ก
- ๒.๖ ใช้การสังเกตและติดตามการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๒.๗ ให้ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก

๓. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานการเรียนรู้และการพัฒนาพื้นฐานของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดกิจกรรม

ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็กตามวัย โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันและการเล่นของเด็กตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้

๓.๑ การฝึกนิสัยและลักษณะนิสัยที่ดี เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมคุณนิสัยที่ดีในเรื่องการรับประทานอาหาร การนอน การทำความสะอาดร่างกาย การขับถ่าย ตลอดจนปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพอนามัยและการแสดงมารยาทที่สุภาพ นุ่มนวลแบบไทย

๓.๒ การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์สัมผัสทั้ง ๕ ในการมองเห็น การได้ยินเสียง การสัมผัส การได้กลิ่น และการสัมผัสกับสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน ในด้านขนาด รูปร่าง ความยาว สี น้ำหนัก และผิวสัมผัส เช่น การเล่นของตนเองกับกระดองเตา การเล่นของเล่นที่มีพื้นผิวแตกต่างกัน เป็นต้น

๓.๓ การฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตา เป็นกิจกรรมที่ฝึกความ แข็งแรงของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือ ให้พร้อมที่จะหยิบจับ ฝึกการทำงานอย่างสัมพันธ์กันระหว่างมือและตา รวมทั้งฝึกให้เด็กรู้จักคาดคะเน หรือกะระยะทางของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเทียบกับตัวเองในลักษณะใกล้เคียงกับโลก เช่น มองโมบายหมีสีและเสียง ร้อยลูกปัด เล่นพลาสติกสร้างสรรค์ เล่นหยอดบล็อกรูปทรงลงกล่อง ตกหลุมตุโยนรับลูกบอลตีกันหรือทรายใส่ภาชนะ เป็นต้น

๓.๔ การเคลื่อนไหวและการทรงตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อแขนกับขา มือกับนิ้วมือ และส่วนต่างๆของร่างกายในการเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายทุกส่วน โดยการจัดให้เด็กเคลื่อนไหวกลิ้งบนเนื้อใหญ่-เล็ก ตามความสามารถของวัย เช่น คืบ คลาน ยืน เดิน เล่นนิ้วมือ เลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามเสียงดนตรี ริงไม้จับ ปีนป่ายเครื่องเล่นสนาม เล่นชิงช้า ม้าโยก ลากจูงของเล่นมีล้อ ชิงก๋วยยานสามล้อ เป็นต้น

๓.๕ การส่งเสริมด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเลียดูในการตอบสนองความต้องการของเด็กด้านจิตใจ โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้สึกรับรู้คุณค่าและมีความสุข เช่น อุ้ม โอบกอด ตอบสนองต่อความรู้สึกที่เด็ก แสดงออก เป็นต้น

๓.๖ การส่งเสริมทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู และบุคคลใกล้เคียง โดยการพูดคุยหยอกล้อหรือเล่นกับเด็กหรือ พาเด็กไปเล่นนอกบ้าน พบปะเด็กอื่นหรือผู้ใหญ่ เช่น เล่นจะเอ้ พาไปบ้านญาติ เป็นต้น

๓.๗ การส่งเสริมทักษะทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียงเลียนเสียงพูดของผู้คน เสียงสัตว์ต่างๆ รู้จักชื่อเรียกของตนเอง ชื่อพ่อแม่หรือผู้คนใกล้เคียงและชื่อสิ่งต่างๆรอบตัว ตลอดจนรู้จักสื่อความหมายด้วยคำพูดและท่าทาง เช่น ชีชวนและสอนให้รู้จักชื่อเรียกสิ่งต่างๆจากของจริง เล่านิทานหรือร้องเพลงง่าย ๆ ให้ฟัง เป็นต้น

๓.๘ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดตามจินตนาการของตนเอง เช่น ขีดเขียนวาดรูป เล่นสมมติ ทำกิจกรรมศิลปะ เล่นของเล่นสร้างสรรค์ เป็นต้น

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอยู่ต่ำกว่า ๓ ปี ควรประเมินทุกช่วงอายุ เพราะ เด็กเล็กมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและสมองอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงขวบปีแรกและมีความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังและติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ควรสังเกตพัฒนาการเด็กจากคุณสมบัติตามวัย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กแต่ละคน หากพบความผิดปกติ ต้องรีบพาไปพบแพทย์ หรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก เพื่อหาทางแก้ไขหรือบำบัดฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด โดยมีหลักในการประเมินพัฒนาการ ดังนี้

๑. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน
๒. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ
๓. ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในกิจกรรมต่างๆและกิจกรรมประจำวันหรือสัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดกับเด็ก
๔. บันทึกพัฒนาการลงในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข หรือของหน่วยงานอื่น
๕. นำผลที่ได้จากการประเมินพัฒนาการ ไปพิจารณาจัดกิจกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

การใช้หลักสูตร

สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก จะนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการเรียนรู้ ควรดำเนินการดังนี้

๑. การใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๓ ปีควร ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ประกอบกับครอบครัวส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ต้องนำเด็ก ไปรับการเลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็ก

ปฐมวัยซึ่งเปรียบเสมือนบันไดสองของเด็ก ดังนั้นผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและผู้เกี่ยวข้องในการเลี้ยงดูเด็กควรคำนึงการใช้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ ครบตามปรัชญาและหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่มุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ดังนั้นสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยควรจัดให้มีการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑.๑ การเตรียมการใช้หลักสูตร

๑.๑.๑ ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ เช่น วิธีการอบรมเลี้ยงดูและความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง วัฒนธรรมและความเชื่อของท้องถิ่น ความพร้อมของสถาน-พัฒนาเด็กปฐมวัย รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ฯลฯ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อกำหนด เป้าหมายการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาการเด็กแต่ละช่วงอายุ

๑.๑.๒ จัดหาผู้เลี้ยงดูเด็กหรือผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาเด็ก และจัดให้มีเอกสารหลักสูตรและคู่มือต่างๆอย่างเพียงพอที่จะใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และมีความเข้าใจในเป้าหมายของการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างชัดเจน

๑.๒. การดำเนินการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามปรัชญา หลักการ และจุดหมาย มีแนวทางดำเนินงานดังนี้

๑.๒.๑ การจัดทำสาระของหลักสูตร ควรคำนึงการดังต่อไปนี้

- ศึกษาชุดหมายหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรระบุถึงความสามารถหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องเกิดขึ้นหลังจากเด็กได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงอายุ
- กำหนดสาระที่ควรเรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุอย่างกว้างๆให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน โดยผ่านประสบการณ์สำคัญและมีลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งใกล้ตัวไปไกลตัว

- จัดทำแผนการจัดประสบการณ์หรือรวมสื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความยากง่ายต่อการรับรู้และเรียนรู้ตามความสามารถของเด็กแต่ละวัยและความแตกต่างทางสังคม-วัฒนธรรมโดยอาจประยุกต์ใช้สื่อที่ทำขึ้นเองได้

๑.๒.๒ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กต้องมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์ที่ผู้สังเกตเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม การจัดกิจกรรมต่างๆตามกิจวัตรประจำวันและการบูรณาการผ่านการเล่น

๑.๒.๓ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องจัดบรรยากาศที่

อบอุ่นด้วยบ้านหรือครอบครัว ตลอดจนดูแลความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ต่างๆที่หลากหลายเหมาะสมกับเด็ก เพื่อสนับสนุนให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและเรียนรู้ด้วยความสุข

๒. การใช้หลักสู่ตรรกการศึกษาปฐมวัยสำหรับพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู

พ่อแม่ทุกคนมีวิธีการและความเชื่อในการอบรมเลี้ยงดูลูกแตกต่างกันไปตาม แนวความคิด และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่ตนเองอาศัย หลักสู่ตรรกการศึกษาปฐมวัย ฉบับนี้จะเน้นแนวทางให้พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กให้เจริญเติบโตและพัฒนาเหมาะสมกับวัย ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการใช้ดังนี้

๒.๑ ศึกษาปรัชญา หลักการ และจุดหมายของหลักสูตร เพื่อทำความเข้าใจกับแนวทางการพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพโดยยึดเด็กเป็นสำคัญ

๒.๒ ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพ การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัยให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยและการเรียนรู้อย่างมีความสุข

๒.๓ อบรมเลี้ยงดูและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการได้อย่างเหมาะสมกับวัย โดยดูจากสาระการเรียนรู้และการจัดประสบการณ์

๒.๔ ติดตามประเมินพัฒนาการทุกด้านของเด็ก โดยการสังเกตและบันทึก การเจริญเติบโตและพัฒนาการตามช่วงอายุที่กำหนด รวมถึงการเฝ้าระวังปัญหาพัฒนาการที่ล่าช้าหรือความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก ถ้าพบว่าเด็กมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ ควรปรึกษาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อช่วยเหลือเด็กต่อไป

๒.๕ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก เด็กแต่ละคนมีพัฒนาการ เร็ว ช้า ต่างกัน พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูไม่ควรเปรียบเทียบกับเด็กอื่น หรือเลือกปฏิบัติต่อเด็กเฉพาะคน แต่ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านที่บกพร่องหรือด้านที่เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้

การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถปรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละประเภท โดยเฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มีความเสี่ยงต่อสภาพความผิดปกติ พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด หากพบความผิดปกติต้องช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด การเชื่อมต่อของการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) กับการเรียนรู้ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ก่อนที่เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปีจะเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรมีการเตรียมตัว พ่อแม่ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กในการสร้างรอยต่อการเรียนรู้ของเด็กที่ได้ประสบการณ์จากบ้านสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะเด็กจะต้องปรับตัวในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคล สถานที่ และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างไปจากบ้าน การเชื่อมต่อซึ่งจะมีผลให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ครอบคลุมและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรปฏิบัติตามนี้

๑. ครอบคลุม

๑.๑ ครอบคลุมเกี่ยวกับตัวเด็ก เป็นสิ่งสำคัญมากในการส่งต่อการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กได้แก่

๑.๑.๑ ข้อมูลด้านการเจริญเติบโตทางร่างกาย ได้แก่ ขนาด ความยาวเส้นรอบศีรษะ น้ำหนัก ส่วนสูงควรอยู่ในเกณฑ์ปกติ หากพบว่ามีความผิดปกติ เช่นน้ำหนักน้อยอยู่ในเกณฑ์อันตราย ต้องรีบแก้ปัญหาโดยปรึกษาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

๑.๑.๒ ข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ความสามารถด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๑.๑.๓ ข้อมูลด้านสุขภาพและประวัติการเจ็บป่วย ได้แก่ ภาวะโภชนาการ ประวัติการได้รับภูมิคุ้มกันโรค บันทึกการเจ็บป่วยในแต่ละช่วงวัย

๑.๒ บทบาทพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กมีดังนี้

๑.๒.๑ ต้องมีความพร้อม ในการให้ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก โดยให้รายละเอียดตามผลการบันทึกในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขหรือของหน่วยงานอื่น

๑.๒.๒ เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กในการใช้ชีวิตครอบครัวอย่างอบอุ่นมั่นคง มีการสื่อสารทางบวกระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยความรัก และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาต่างๆ และมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

๑.๒.๗ ต้องพิจารณาเลือกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามมาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี

๑.๒.๘ ตระหนักถึงความสำคัญที่จะร่วมมือกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กตามวัย

๑.๒.๙ ให้ความร่วมมือ ปฏิบัติตามคำแนะนำของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ถึงขุติการให้ความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย และความสริรมให้เด็กมีอิสระในการทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๑.๒.๑๐ ประสานความร่วมมือระหว่างบ้านและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในการพัฒนาเด็กไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๒.๑๑ สร้างความคุ้นเคยระหว่างเด็กกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยก่อนที่จะให้เด็กเข้ารับการอบรมเลี้ยงดูในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๑ บุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๑.๑ บุคลากรทุกคนในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องตระหนักถึงการสร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น มีความเป็นมิตร มีความเมตตาต่อเด็กและ ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความไว้วางใจผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมใหม่

๒.๑.๒ บุคลากรทุกคนในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ

เด็ก เช่น มีความเมตตา มีการใช้ภาษาที่สร้างสรรค์ มีกิริยามารยาทสุภาพ ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ฯลฯ

๒.๒ การจัดกิจกรรม

๒.๒.๑ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้สึกร่วมกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ทั้งใน ด้านบุคคล ได้แก่ ครู เด็ก และบุคลากรอื่น ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ให้โอกาสเด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จัดเตรียมของเล่นและสื่อเพื่อการเล่น ให้เด็กได้สำรวจ ค้นหา ทดลอง สิ่งใหม่ๆ ตามลำพังและเป็นกลุ่มในสถานที่ปลอดภัย แต่ไม่ควรละทิ้งให้เด็กอยู่ตามลำพัง

๒.๒.๒ ให้คำชมเมื่อเด็กทำถูกต้อง แต่ไม่ลงโทษหรือดุว่าอย่างรุนแรงเมื่อทำไม่ถูกต้อง และควรอธิบายให้เด็กเข้าใจ

๒.๒.๓ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน และส่งเสริมให้เด็กรู้จักช่วยเหลือ

ตนเองตามโอกาส

๒.๒.๔ จัดกิจกรรมที่สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบ้านกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความรักใคร่หวางบ้านกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการ ด้านร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. กล้าทำเนื่อใหญ่และกล้ามีเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
๓. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
๔. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
๕. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ คนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
๖. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
๗. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
๘. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
๑๐. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
๑๑. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๑๒. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ ๓-๕ ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตและตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะ

เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทางที่

คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ ๓-๕ ปี มีดังนี้
เด็กอายุ ๓ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
๒. รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว
๓. เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
๔. เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้
๕. ใช้กรรไกรบีบตัดยวได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก
๒. ชอบที่จะทำให้อุ๊ยใหญ่พอใจและได้คำชม
๓. กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

๑. รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง
๒. ชอบเล่นแบบกลุ่มนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
๓. เล่นสมมติได้
๔. รู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. ตำรวจสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้
๒. บอกชื่อของตนเองได้
๓. ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
๔. สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆได้
๕. สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ
๖. ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่ายๆและแสดงท่าทางเลียนแบบได้
๗. รู้จักใช้คำถาม “อะไร”
๘. สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่าย ๆ
๕. หยิบก้อนอิฐจากเห็นทุกอย่างรอบตัว

เด็กอายุ ๔ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้
๒. รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง
๓. เดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้
๔. เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้
๕. ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้
๖. กระฉับกระเฉง ไม่หอบอยู่เฉย

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
๒. เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
๓. ชอบท้าทายผู้อื่นอยู่
๔. ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม

๑. แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง
๒. เล่นร่วมกับคนอื่นได้
๓. รอคอยตามลำดับก่อน-หลัง
๔. แบ่งของให้คนอื่น
๕. เก็บของเล่นเข้าที่

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. จำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้
๒. บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้
๓. พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำแนะนำ
๔. สนทนาโต้ตอบ / เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
๕. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
๖. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม”

เด็กอายุ ๕ ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้

๒. รับถูกบอกลที่กระดอชนขึ้นจากพ่นได้ด้วยมือทั้งสอง
๓. เดินขึ้น ลงบันไดสลับท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
๔. เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
๕. ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนด
๖. ใช้กลัฒนือเล็กได้ดี เช่น ตัดกระดาษ ผูกเชือกกรองท้าว ฯลฯ
๗. ยัดตัว กล้องแก้ว

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

๑. แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
๒. คุ้นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
๓. ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

๑. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ตัวคนเดียว
๒. เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
๓. พบผู้ใหญ่รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
๔. รู้จักขอบุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
๕. รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

๑. บอกความแตกต่างของกลืน ติ เสีย รส รุป ร้าง จำแนก และจัดหมวดหมู่สิ่งของได้
๒. บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเอง
๓. พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๔. สันทนาโต้ตอบ / เล่าเป็นเรื่องราวได้
๕. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่
๖. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร”
๗. เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
๘. นับปากเปล่าได้ถึง ๒๐

ระยะเวลาเรียนรู้

ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๑ - ๑ ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

อายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นที่กลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมความรู้สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปีจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจจะไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ มีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วย การสอนแบบบูรณาการหรือเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑. ประสพการณ์สำคัญ

ประสพการณ์สำคัญเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้าง องค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆที่รอบรอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย

ประสพการณ์สำคัญ มีดังนี้

๑.๑ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

๑.๑.๑ การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่

- การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมวัตถุอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม

๑.๑.๒ การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้ง ไม้ เศษวัสดุ ฯลฯ
- การต่อของ บล็อก เท และแยกชิ้นส่วน

๑.๑.๓ การรักษาสภาพ

- การปฏิบัติตามตามสุขอนามัย

๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย

- การรักษาความปลอดภัยของภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน

๑.๒ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่

๑.๒.๑ คนตรี

- การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
- การเต้นเครื่องดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะ ประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง

๑.๒.๒ สุนทรียภาพ

- การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราวเหตุการณ์ที่สนุกสนานต่าง ๆ

๑.๒.๓ การเล่น

- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

๑.๒.๔ คุณธรรม จริยธรรม

- การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ

๑.๓ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่

การเรียนรู้ทางสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ
- การมีโอกาสได้รับรู้ความรู้สึกล ความสนใจ และความต้องการของตนเองและผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

๑.๔ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่

การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุ ๓-๕ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถปรับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละประเภท

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่งบุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยเหลือช่วงว่างของความรู้ไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียน การสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆทั้งระบบการสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อโดยเฉพาะระหว่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในช่วงอายุ ๓-๕ ปีกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยงการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

๑.๑ จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อผู้สอนทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับเด็กวัยนี้

๑.๒ จัดหาเอกสารด้านหลักสูตร และเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับ มาไว้ให้ผู้สอนและบุคลากรอื่นๆได้ศึกษาทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนเผยแพร่นวัตกรรมใหม่ๆที่ได้รับจากการอบรม ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะผู้สอนในระดับเดียวกันเท่านั้น

๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ ระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย ผู้บริหารควรจัดให้มีการพบปะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อผู้ปกครองจะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนการสอนของบุตรหลานคนได้อย่างถูกต้อง

๑.๖ สถานศึกษาที่มีเด็กทั้งสองระดับควรจัดกิจกรรมที่ผู้สอน ผู้ปกครองและเด็ก ได้ทำ

กิจกรรมร่วมกันในบางโอกาส

๑.๖ สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ควรจัดปฐมนิเทศ ผู้ปกครอง ๒ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัย และก่อนเด็กจะเลื่อนชั้นขึ้นระดับประถมศึกษา ปีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจ การศึกษาทั้งสองระดับ และให้ความร่วมมือช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

๒. ผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กของตนเองแล้ว ควรศึกษาลักษณะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองและบุคลากรอื่นๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนชั้นขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดย ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่องไปนี้

๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถให้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พุดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดี ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับผู้สอนตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศของห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกันหรือ สถานศึกษาอื่น

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการ จัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นอย่างมุลในการพัฒนา จัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครองมีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับ ผู้สอนและห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มี มุมประสบการณ์ภายในห้องเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เช่น มุมหนังสือ มุมเกมการศึกษามุมของเล่น เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการศึกษาและสร้างความสัมพันธ์กับเด็กผู้ปกครอง และชุมชน

๔. ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของ การศึกษาทั้งสองระดับ และเข้าใจว่าสิ่งแม่แต่จะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัยและควรให้ความร่วมมือกับผู้สอนและ สถานศึกษาในการช่วยเหลือเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถาน พัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้นเพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัย มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตามประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน การวางแผน และดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่ง คุณภาพอย่างแท้จริงการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการบริหารการศึกษาและระบบการประกันคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบหรือช่วยครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ตั้งแต่ระดับชาติ เขต พื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจาก บุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับดูแลและประเมินผลต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุก ฝ่ายรวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

บทที่ 3 รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

ก่อนที่จะเป็นงานวิจัย

คณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านลาหงา ได้คุยกันว่าจะทำอย่างไรที่จะพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทีมได้พูดคุยกันในหลาย ๆ เรื่อง และคิดหากระบวนการสอนที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ จุดประสงค์ที่สำคัญที่ทำให้ทีมได้คิดที่จะเปลี่ยนแนวการสอนก็คือ ตัวเด็ก เพราะเริ่มเห็นว่าเด็กจะเบื่อกับวิธีการสอนแบบเดิมๆ เช่น ครูอธิบายให้ฟัง ให้ดูรูปภาพจากหนังสือ ซึ่งเด็กในวัยอนุบาลจะมีสมาธิอย่างมากที่สุด 15 นาที เด็กในวัยนี้จะชอบทำกิจกรรม เช่น เล่นเกมส์ ร้องเพลง และที่สำคัญสื่อที่นำมาใช้ไม่เป็นของจริง(ถ้าเป็นของจริงจะดีที่สุด)และอีกอย่างหนึ่งก็คือบริเวณ ภายในศูนย์ค่อนข้างคับแคบไม่เหมาะสำหรับเด็ก ทำให้เด็กมีพื้นที่ในการเล่น ไม่เพียงพอ

วันหนึ่ง คุณวิมาท หมดสา¹ ได้ถามทีมครูคนหนึ่งว่าสนใจที่จะทำวิจัยบ้างไหมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และบอกว่าหากสนใจให้ไปถามเพื่อนครูด้วยกันว่าคิดอย่างไร อยากทำหรือไม่ ถ้าตกลงที่จะทำก็ให้บอกแล้วจะชวนบ้างพียงย่นำทำความเข้าใจกัน ทีมจึงตกลงกันว่าจะทำ

“ศูนย์ฯของรามาครบมากเลย” และ“สื่อการสอนก็มีน้อย”คำพูดนี้ได้เอ่อบมาจากครูพี่เลี้ยง ในครั้งแรกที่เจอหน้ากัน บ้างพียงของเราได้พูดขึ้นว่า “ที่แคบไม่เป็นไรหรอก อยู่ที่ใจครูแคบก็แล้วกัน” บอกว่าอย่ามองแต่พื้นที่ภายในศูนย์เพียงอย่างเดียว มองข้างรั้วออกไป ข้างๆศูนย์ว่านั่นอะไร อีกเยอะแยะมากมายที่จะทำให้เด็กการเรียนรู้ได้ และให้การบ้านกลับไปคิด เรื่องที่จะทำ ทำอะไร ทำอย่างไร พร้อมทั้งชื่อโครงการ หลังจากนั้น คุณวิมาท ก็นัดทีมมาร่วมกันเขียนเอกสารเชิงหลักการ (เขียนโครงการวิจัย) ให้กับทีมหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งโครงการได้รับการอนุมัติ

ความต้องการของงานวิจัยครั้งนี้คือการหาวิธีการเรียนการสอนแบบนั้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child center) โดยต้องการนำเด็กไปเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง และอยากให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรดิสถาม (บ้านลาหงา)”

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยและเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ – จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา รวมทั้งมี

¹ พี่เลี้ยงศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสุล

² คุณสมพงษ์ หลิตระนะ ผู้ประสานงานศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสุล

ทักษะด้านต่างๆ เช่น การคิด การอ่าน การเขียน การพูด และการสังเกตที่ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
ขั้นที่สูงขึ้นไป ซึ่งมี วัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กจากแหล่งเรียนรู้
และภูมิปัญญาท้องถิ่น (2) เพื่อให้ ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของเด็ก และ

(3) เพื่อให้เด็กเกิดเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้อัตโนมัติของตนเอง
เมื่อโครงการ ได้อนุมัติอย่างแรกก็ทำทำก็คือ ทำความเข้าใจกับตัวหนังสือ สัญญาโครงการ
เอกสารการเงิน และก็แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบรวมทั้งวางแผนขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ดังนี้

1. นางสาวสุกัญญา	คำสู่	หัวหน้าโครงการ
2. นางสาวสุไรยา	ระสมัน	รองหัวหน้าโครงการ, เลข
3. นางสาวสุนันทา	อินทรทองมาก	ฝ่ายการเงิน
4. นางสาวนุชสารี	อุธมา	ฝ่ายประสานงาน
5. นางสาววิยดา	จิ๋ววน	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
- หลังจากนั้นทีมก็ได้วางแผนทำกิจกรรมตามแผน ตามที่เขียนไว้ในโครงการ

กิจกรรมตามแผน

กิจกรรมที่ 1 เวทีนำเสนอโครงการ

ในวันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม 2544 เวลา 13.00 น. ณ อาคารมัธยมบ้านฉางา ทีมวิจัยได้จัดให้มี
เวทีนำเสนอโครงการวิจัยต่อชาวบ้านฉางา, ผู้ปกครองเด็ก, กรรมการ, สมาชิก อบต. เพื่อบอกเล่าถึง
ที่มาของโครงการและเพื่อขอความร่วมมือจากพี่น้องชาวบ้านและผู้ปกครองในการร่วมกิจกรรมใน
โอกาสต่อไป มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 55 คน และมีนายวรเหม ทองสีสัน ทำหน้าที่เป็นพิธีกร

เวลา 13.30 น. คุณสมพงศ์ หลีกระหะห์ ผู้ประสานงานหน่วยประสานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัด
สตูล ได้ขึ้นมาให้คำแนะนำและความหมายของงานวิจัย ผลของงานวิจัยที่จะนำมาพัฒนาการเรียนรู้
วิธีการเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงเข้ากับการวิจัย

เวลา 13.45 น. คุณสุกัญญา คำสู่ หัวหน้าโครงการ ได้ออกเล่าถึงความเป็นมาของโครงการวิจัย
ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ได้ออกเล่าถึงสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การจัดการ
เรียนการสอนของครู รวมถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและต่อการเรียนการ
สอนที่เป็นสื่อประจักษ์ไม่ใช่ของจริงว่ามีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างไร

เวลา 14.00 น. คุณสุนันทา อินทรทองมาก ทีมวิจัย ได้ออกเล่าถึงวัตถุประสงค์ของ
โครงการวิจัย ผลที่คาดว่าจะได้รับการโครงการและได้ออกเล่าถึงความสำคัญของการร่วมมือกัน
ระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ที่จะนำเด็กไปศึกษาและเรียนรู้ที่อยู่ในพื้นที่

และพื้นที่ใกล้เคียงและได้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชาวบ้านที่จะร่วมกันพัฒนาการเรียนการสอนของลูกหลานต่อไป

เวลา 14.20 น. คุณนุชสาระ อุสม่า ได้บอกเล่าถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการวิจัยตลอดจนค่าใช้จ่ายที่ได้วางแผนไว้ในการใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้อนุมัติโครงการจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

เวลา 14.30 น. คุณสุพธิ สายสุณีย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะโละไสมเป็นวิทยากรได้เล่าถึงการทำวิจัยที่โรงเรียนบ้านตะโละไสมและได้พูดในเรื่องของการศึกษา ปัญหาของการศึกษาของเด็กในปัจจุบัน ความสำคัญของการเรียนของเด็กในวัยอนุบาล รวมไปถึงการจัดการพัฒนาเด็กตั้งพัฒนาตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เมื่อออกมาอยู่นอกครรภ์มารดาแล้วสิ่งมากมายที่เราไม่ต้องการก็สามารถเลือกได้ คุณสุพธิ สายสุณีย์ ได้พูดถึง พรบ. การศึกษาที่ขัดผู้เรียนเป็นสำคัญและปัญหาในตอนนี่คือการขาดคนคิด สิ่งที่จะทำได้จริงนี่คือการจัดการศึกษาให้ดีที่สุดเพื่อนลูกหลานของเรา

เวลา 15.00 น. นายจรัส ช่อสาย นายกองกำกับการบริหารส่วนตำบลละงู ได้พูดถึงการทำวิจัยว่าเป็นสิ่งที่ดี ทำให้สามารถรู้ปัญหาที่จะนำมาแก้ไข เช่น การทำนา ทำสวน พูดถึงการจัดการศึกษาของแต่ละศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะไม่เหมือนกัน เช่น ศูนย์สวัสดิการณันคูอาร์และการละหมาด จะแยกเป็นวิชาเหมือนกับประถม มัธยม ไม่ได้เพราะเด็กวัย 3-5 ปี เป็นช่วงวัยที่นั้นในเรื่องของการพัฒนาการเป็นส่วนใหญ่และได้พูดถึงงบประมาณที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษามี 12 ล้านกว่า และถ้าหากงบการศึกษาไม่พอก็จะเอาเงินในส่วนอื่นเข้ามาจัดสรรให้กับส่วนการศึกษา รวมไปถึงการจัดการศึกษาให้ดีขึ้นนั้นผู้ปกครองจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์และต้องให้ความร่วมมือทุกคลัง

ผลที่ได้รับ

1. ผู้ปกครอง ชาวบ้านและหน่วยงานของรัฐให้ความร่วมมือเข้าร่วมประชุมรับฟังและให้ความสำคัญกับงานวิจัยซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยได้ยิน ได้ฟังและพบเห็นมาก่อน
2. ผู้ปกครอง ชาวบ้านและหน่วยงานของรัฐ เข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของลูกหลานวัย และเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็ก
3. ผู้ปกครอง ชาวบ้าน ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะจัดขึ้นในครั้งต่อไป

ผลต่อทมิวิจัย

1. สมาชิกในทีม ได้มีการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการพูด เพราะไม่เคยพูดบนเวทีมาก่อนก็ได้พูด

2. ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานเป็นทีม และวางแผนการทำงานในกิจกรรม
3. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และสามารถนำไปพัฒนาต่อไป
4. มีความสามัคคีกันมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. สถานที่จัดประชุมไม่กว้างขวางพอ
2. คอมพิวเตอร์ที่จะมานำเสนอข้อมูลมีปัญหา
3. การติดตั้งโปรเจกเตอร์ไม่สามารถทำได้
4. สถานที่จัดการประชุมไม่แสงสว่างมากเกินไปทำให้การนำเสนอข้อมูลไม่ค่อยชัดเจนจากจอโปรเจกเตอร์

ข้อเสนอแนะ

ควรตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะมานำเสนอให้พร้อมเพื่อที่จะไม่มีปัญหาระหว่างการประชุม

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาสถานที่หลังเรียนรู้และปฏิบัติ

หัวหน้าวิจัยได้แนะนำทีมวิจัยที่เพิ่มเข้ามาอีก 1 คน เพื่อร่วมในการวิจัย คือ นางสาวรชยา หิรัญสวัสดิ์ ให้กับตัวแทนผู้ปกครองได้ทราบ และทีมวิจัยได้เชิญตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 10 คน มาปรึกษาเพื่อวางแผนการไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้ง 14 แหล่ง ได้แก่

1. มัสยิด
2. สถานีตำรวจ
3. สถานีอนามัย
4. สถานที่ท่องเที่ยว
5. ที่ว่าการ อบต.
6. โรงเรียน
7. ชาวสวน
8. หัตถกรรม (จักสาน)
9. ห้างขาย
10. ทำผ้าบาติก
11. ชาวประมง

12. ชาวนา
13. ลอกใบจาก
14. บัว

หลังจากที่กำหนดแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาแล้วทีมวิจัยและตัวแทนผู้ปกครองตกลงและกำหนดบริเวณเวลาที่จะไปติดต่อสถานที่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา

วันที่ 18 ตุลาคม 2550 ทีมวิจัยได้ประชุมเรื่อง การวางแผนสื่อเพื่อติดต่อแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา และแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

เช้า ทีมแหล่งเรียนรู้ คือ ทำขนม, สถานที่ท่องเที่ยว (เขตรา), ลอกใบจาก, ประมง, หัตถกรรม (จักรสาน), มัสยิด,

บ่าย ทีมแหล่งเรียนรู้ คือ บ้าน, ชาวสวน, โรงเรียน, อบต, สถานีตำรวจ, อนามัย, บาติก วันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 การนัดวันและเวลาไปติดต่อแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ทีมวิจัยได้ตกลงวันและเวลา คือ 17 พฤศจิกายน 2550 สถานที่ที่ไปติดต่อ คือ มัสยิด, ทำขนม, สถานที่ท่องเที่ยว, ชาวประมง, ลอกใบจาก, หัตถกรรม (จักรสาน), ทำบาติก, บ้าน

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2550 ทีมวิจัยพร้อมกันเวลา 09.00 น. ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาล นูรุลอิสลาม ไปออกเดินทางในเวลา 09.30 น.

แหล่งเรียนรู้ที่ 1 มัสยิดบ้านลาหงา พบ นายอาหฺรณ หมาดเหยด อีหม่ามประจำมัสยิดบ้านลาหงา ทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับนายอาหฺรณ หมาดเหยด ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 2 ที่ทำขนม ไปพบ โต๊ะสุหนี่ เจ้าของร้านทำขนมที่ลาหงา ทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับ โต๊ะสุหนี่ฟัง และโต๊ะสุหนี่เองก็ได้เล่าถึงความเป็นมาในการทำงานมาให้กับทีมวิจัยฟังและบอกว่าจะให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วย

แหล่งเรียนรู้ที่ 3 สถานที่ท่องเที่ยว (เขตรา) ในเขตของตำบลปากน้ำ วันนั้นหัวหน้าอุทยานไม้ อยู่มีแต่เจ้าหน้าที่รับหนังสือและให้ทีมวิจัยแจ้งไปยังหัวหน้าอุทยานอีกครั้ง

แหล่งเรียนรู้ที่ 4 ประมง ได้ติดต่อกับ นางมัสือ องศารา เจ้าของร้านส้มตำทายาง ซึ่งอยู่ในเขตของตำบลปากน้ำ และทางคุณมัสือเองก็บอกว่าจะให้ความร่วมมือและให้ความรู้กับเด็ก

แหล่งเรียนรู้ที่ 5 ลอกใบจาก ได้ติดต่อนางฟองรัตน์ ทุมมาลี ทางทีมวิจัยได้บอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับนางฟองรัตน์ฟัง ซึ่งนางฟองรัตน์ก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 6 หัตถกรรม (จักรสาน) ได้ติดต่อกับทมิฬจึงได้บอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่ง
รู้ในครั้งนี้ ส่วนทางคุณก็ได้แจ้งการจัดกระสานอย่างคร่าว ๆ ให้กับทมิฬฟัง และบอกว่าจะให้
ร่วมมือในครั้งนี้

แหล่งเรียนรู้ที่ 7 บ้าน ได้ติดต่อกับ นายสาหรี่ กุลสิน และทมิฬจึงได้บอกเล่าถึงการศึกษา
แหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ ทางนายสาหรี่ กุลสิน ก็ตอบรับและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้ที่ 8 ได้ติดต่อกับ คุณบุหงา ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มหัวหินบดิก ทมิฬจึงได้บอกเล่าถึง
การมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ ส่วนคุณบุหงาเองก็บอกว่า จะบอกให้หัวหน้ากลุ่มบดิกทราบอีกครั้ง
พร้อมกับบอกว่าจะให้ความร่วมมือในครั้งนี้

แหล่งเรียนรู้ที่ยังไม่ได้ไปติดต่อกับ 4 แหล่งเรียนรู้คือ โรงเรียน, อบต, สถานีตำรวจ, เพราะ
เป็นวันหยุดราชการแล้วได้กำหนดวันและเวลาในการ ไปติดต่อกับแหล่งเรียนรู้ทั้ง 4 แหล่งในวันที่ 16
มกราคม 2551

วันที่ 16 มกราคม 2551 ทมิฬจึงพร้อมกันเวลา 09.00 น. ณ. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรี
อิสลาม เพื่อประสานวางแผนการ ไปติดต่อกับแหล่งเรียนรู้ในสถานที่เหลืออีก 4 แหล่ง

แหล่งเรียนรู้ที่ 1 สถานีตำรวจ พบเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ ทางทมิฬจึงได้บอกเล่าถึงการมาศึกษา
แหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ ทางเจ้าหน้าที่ก็ได้รับหนังสือและบอกว่าจะแจ้งให้กับตำรวจทราบอีกครั้ง และ
คิดว่าไม่มีปัญหาอะไรในการให้ความร่วมมือ

แหล่งเรียนรู้ที่ 2 ที่ทำการ อบต. ทางทมิฬจึงได้บอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้กับทาง
เจ้าหน้าที่ทราบ และได้รับหนังสือและบอกว่าจะแจ้งกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอีกครั้ง
แหล่งเรียนรู้ที่ 3 สถานีอนามัยบ้านในเมือง คุณก็จะหาเป็นเจ้าหน้าที่อยู่ที่สถานีอนามัย ทาง
ทมิฬจึงได้ไปติดต่อกับผลและบอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้ก็จะหาบอกว่า
โครงการที่ติดมาก ยินดีให้ความร่วมมือและแจ้งให้กับหัวหน้าสถานีอนามัยทราบอีกครั้ง

เนื่องจากวันที่ 16 มกราคม เป็นวันครู แหล่งเรียนรู้ที่ 1 แหล่งที่คือ โรงเรียนไม่สามารถไป
เนื่องจากโรงเรียนหยุดทำการเรียนการสอนทางทมิฬจึงได้ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในวันที่ 17 มกราคม
2551 ในช่วงตอนเย็นเวลาประมาณ 15.00 น. หลังจากที่ได้ศึกษาเรียบร้อยแล้วทางทมิฬจึงได้
ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและให้หนังสือพร้อมทั้งบอกเล่าถึงการมาศึกษาแหล่งเรียนรู้ในครั้งนี้
ทางเจ้าหน้าที่ก็บอกว่ายินดีให้ความร่วมมือและจะแจ้งให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนทราบอีกครั้ง

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รู้จักหน่วยงานต่างๆที่ไปติดต่อกับมา

ผลต่อทมิฬ

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้อง กับหลักผู้
การศึกษานิเทศก์ พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีอิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

1. ทีมวิจัยได้เรียนรู้กระบวนการวางแผนในการทำงาน

ปัญหาและอุปสรรค

1. แหล่งเรียนรู้บางแห่งเป็นสถานที่ราชการต้องไปในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ ซึ่งบางทีทีมวิจัยก็ไม่สามารถเพราะต้องรอให้โรงเรียนเลิกก่อนจึงไม่ทัน
2. แหล่งเรียนรู้บางแห่งไม่พบเจ้าของแหล่งเรียนรู้ทำให้เสียเวลาไปหลายครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. สถานที่ราชการควรจะไปวันจันทร์-ศุกร์ เพื่อประหยัดเวลาในการไป

กิจกรรมที่ 3 เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์

ก่อนที่จะมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551 ทีมได้มาร่วมกันประชุมหลายครั้ง เพื่อเตรียมวางแผนการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อที่จะนำเสนอในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ คิวแทนผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้ และวิทยากร ทีมได้มีการประชุมกันหลายครั้งดังนี้

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 ทีมวิจัยได้ประชุมกันในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ที่จะเชิญเข้าร่วมประชุมในเวที เมื่อได้แหล่งเรียนรู้ที่แน่นอนแล้วได้มีการร่างหนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมในทุกๆ แหล่งเรียนรู้และร่วมกันกำหนดวันที่จะจัดเวทีแลกเปลี่ยน ซึ่งได้ลงมติร่วมกันว่าเป็นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551 ในการประชุมครั้งนี้ก็ได้มีเจ้าหน้าที่ ศกว. 2 คน ก็คือ คุณสมพงษ์ หลีคราะห์ และ คุณวิมาท หมายสา ซึ่งก็ได้มาให้ความคิดเห็นว่าข้อมูลที่จะนำมาเสนอกับผู้ที่เข้าร่วมประชุมต้องสามารถเข้าใจได้ง่ายความแม่นยำและชัดเจนของข้อมูล ถ้าหากถามเราต้องสามารถตอบคำถามนั้นได้โดยไม่บกพร่อง

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 16.00 น. ทีมวิจัยได้ประชุมในเรื่องของสถานที่ที่จะจัดการประชุมซึ่งตอนแรกทีมลงความเห็นว่าจะขอใช้ห้องประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลสูงและจัดเตรียมหนังสือที่จะเชิญแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาประชุม

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 16.00 น. ทีมได้ไปติดต่อขอใช้ห้องประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลสูง แต่ปรากฏว่าไม่ว่างเพราะเขาใช้ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลยต้องเปลี่ยนสถานที่ประชุมไปเป็นโรงเรียนละงูพิทยาคมแทน

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 คิวแทนทีมวิจัยได้ไปส่งหนังสือเชิญผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้ และไปติดต่อวิทยากร ซึ่งตรงกับวันเปิดเรียนทีมที่เหลือต้องอยู่ดูแลเด็กก็เลยต้องส่งคิวแทนออกไป

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551 เวลา 13.00 น. ได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขึ้นที่ห้องประชุม
โรงเรียนละงูพิทยาคม การจัดกิจกรรมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 30 คน

เวลา 13.30 น. นางสาวสุกัญญา คำสู กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมและแนะนำศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กสมัยบ้านลาหงา ความเป็นมา สภาพปัญหาและเล่าถึงกิจกรรมที่ผ่านมาได้แก่

- กิจกรรมที่ 1 การจัดเวทีนำเสนอโครงการวิจัย
- กิจกรรมที่ 2 ศึกษาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา

คุณสุกัญญา คำสู ก็ได้บอกจุดประสงค์ของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขึ้นในครั้งนี้ก็คือ เพื่อ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของฝ่ายต่างๆ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ ตัวแทนผู้ปกครอง และผู้รู้ร่วมกัน
เสนอแนะแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

เวลา 13.45 น. แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ก็ได้แนะนำตัวเองว่าเป็นแหล่งเรียนรู้อะไร มาจากที่ไหน
ซึ่งแหล่งเรียนรู้ที่มาในวันนี้ได้แก่

1 คุณณัฐเดช	เกตุขู	ตัวแทนจาก	หัวหินมาติก
2 คุณจรัส	อ่องสาย	ตัวแทนจาก	อบต. ละงู
3 คุณเจษฎา	สุวหัตถ์	ตัวแทนจาก	สอ. บ้านโนนเมือง
4 คุณสุมาลี	โอมณี	ตัวแทนจาก	อุทยานแห่งชาติห้วยเมฆาและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
5 คุณศรีสมพร	เจริญฤทธิ์	ตัวแทนจาก	โรงเรียนบ้านลาหงา
6 คุณนุสรา	กาดพล	ตัวแทนจาก	ทำนบ
7 คุณพองรัตน์	ทุมมาลี	ตัวแทนจาก	ภูมิปัญญาท้องถิ่นจาก
8 คุณมิตะ	องสวรา	ตัวแทนจาก	หัตถกรรมจักสาน
9 คุณสมหมาย	เจริญฤทธิ์	ตัวแทนจาก	มัสยิด

เวลา 14.00 น. อ.สุทธิ สายสุณีย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะโกละได้ได้พูดถึงการสอนว่า
การสอนอย่างไรที่จะไปพื้นฐานหรือวางรากฐานให้เด็กได้มีการเรียนรู้ที่ดี การพาเด็กออกไปนอก
โรงเรียนก็เป็นสิ่งที่ดี เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยพบ ไม่เคยเห็น เด็กก็จะสนุกและไม่เบื่อ

เวลา 14.30 น. นายหรรณ หัสมา ศึกษาพิเศษ ได้พูดถึงการจัดหน่วยการเรียนรู้ของการสอนของ
เด็กปฐมวัยว่าในการจัดกิจกรรมในแต่ละวันต้องจัดทั้งหมด 6 กิจกรรมให้สอดคล้องกัน และในที่จะ
พาเด็กออกไปศึกษานอกห้องเรียนก็ต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียน
และได้พูดถึงการเรียนของเด็กปฐมวัยว่าให้เด็กเรียนรู้ในสิ่งใกล้ตัวก่อนไม่ต้องให้รายละเอียดเยอะ

สอนสิ่งที่ยากเด็กเข้าใจง่ายก็พอแล้ว และครูต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กในเรื่องที่จะนำเด็กออกไป ซึ่งได้แนะนำให้ครูกลับไปคิดถึงที่อยู่ใกล้ตัวใกล้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาเป็นหลังเรียน

เวลา 15.00 น. คุณสมพงษ์ หลีกระหะห์ ก็ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของความสนใจไปใต้และความยั่งยืนของแหล่งเรียนรู้ที่จะไปศึกษาว่า แหล่งเรียนรู้ที่จะไปใกล้หรือ ใกล้ชุมชนควรอะไรบ้าง พาเด็กออกไปเพราะต่อไปในอนาคตหลังจากเสร็จโครงการวิจัยแล้วจะทำให้กิจกรรมต่อไปต้องใช้งบประมาณจากไหน และในการพาเด็กออกไปเราต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นสำคัญ ถ้าเกิดเกิดอาจเป็นปัญหาได้

เวลา 15.30 น. ได้เปิดโอกาสให้ตัวแทนแหล่งเรียนรู้และผู้ปกครองร่วมแสดงความคิดเห็น

1. ตัวแทนแหล่งเรียนรู้จาก อบต. นายจรัส ช้องสาย นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลสูงใต้พูดถึงสถานที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กว่ามีพื้นที่กับแคบ ไม่สามารถช่วยเหลือในเรื่องสถานที่ได้

2. ตัวแทนจากสถานีอนามัย คุณเกษรา สุวาลำ หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านในเมืองใต้พูดถึงการพาเด็กออกไปนอกสถานที่ว่า เป็นสิ่งที่ลำบากที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เด็กได้แสดงออก เด็กจะได้รู้จักว่าสถานีอนามัยใช้ทำอะไร

3. คุณศุภาลี โอบณี ตัวแทนจากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรฯ ได้แสดงความเห็นว่าถ้าจะพาเด็กไปยืนสีให้ความร่วมมือเพราะก่อนหน้านี้มีหลายโรงเรียนที่ได้พาเด็กไปทัศนศึกษาในเรื่องของต้นไม้ พืชต่างๆ และสัตว์ที่มีอยู่ในอุทยาน

4. คุณณัฐชัญ เกตุชู ตัวแทนจากกลุ่มบาคิได้บอกว่ายืนสีที่จะสอนให้เด็กและบอกว่าเด็กเล็กและเด็กโตจะเรียนต่างกันเด็กวัยอนุบาลจะให้รู้จักว่ามีสีอะไรบ้างและจะให้ทดลองทำแบบง่ายๆ ที่เด็กทำได้

5. คุณศรีสมพร เจริญฤทธิ์ ตัวแทนจากโรงเรียนบ้านลาหะซึ่งเป็นครูสอนชั้นอนุบาลใต้พูดถึงแผนการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัยและบอกเด็กก่อนวันเรียนในช่วง 3-5 ขวบ เป็นวัยที่ต้องการพื้นฐานในพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน และในโรงเรียนประถมก็ต้องรับเด็กที่จบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กออกมาก็ให้ครูอนุบาลและครูในโรงเรียนชั้นประถมมีการเชื่อมสัมพันธ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนของเด็กเพราะครูจะได้รู้พื้นฐานของเด็กแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

6. คุณมิตะ อังศารา ตัวแทนจากกลุ่มประมงได้มีความเห็นว่าถ้าจะให้สอนก็จะสอนในเรื่องของปลาว่ามีปลาอะไรบ้าง กินอาหารอะไร เวลาไหน การดูแลรักษาเป็นอย่างดี

7. คุณฟองรัตน์ ทุมมาลี ตัวแทนจากผู้ประกอบการและกลุ่มลูกไบจากใต้มีความเห็นว่าอยาก
ให้เด็กได้รู้จักภูมิปัญญาและร่วมกันอนุรักษ์ เพราะในปัจจุบันเด็กไม่ค่อยสนใจในเรื่อง
ของภูมิปัญญามากนัก

8. คุณอศุทธ์ อูสมมา ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของงบประมาณที่จะนำมาก่อสร้าง
งบประมาณที่จะนำมาก่อสร้างอาคาร ถ้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งมีพื้นที่คับแคบไม่สามารถ
ที่จะขยายได้ก็ให้มีการจ้างงานขึ้นมาเพื่อขอรับบริจาคเพื่อนำมาซื้อที่ดินเอาไว้สร้างอาคาร
เรียนก็ได้และได้ยกตัวอย่างโรงเรียนที่เขาได้ทำแล้ว

9. คุณอาบดิน นิลสกุล ได้สนับสนุนความคิดเห็นของคุณสมพงษ์ หลีเคราะห์ ในเรื่องของ
ความเป็นไปได้ความยั่งยืนของแหล่งเรียนรู้และเสริมในเรื่องของความปลอดภัยในขณะ
เดินทางไปแหล่งเรียนรู้ของเด็ก

เวลา 16.00 น. คุณสุกัญเะ ลำสุ สรุปประเด็นที่สำคัญที่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไป
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมต่อไป ขอขอบคุณแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่นำมาให้ความรู้และ
ความร่วมมือและ คุณสมพงษ์ หลีเคราะห์ ได้เสนอแนวคิดเสริมในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ และภูมิ
ปัญญา ให้ทีมวิจัยกลับไปทำการบ้าน ที่คุณहरน หัสนา ได้ให้กลับไปดูแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่อยู่
ใกล้ศูนย์ฯ เพื่อความปลอดภัยของเด็ก ส่วนในเรื่องของสถานที่ของศูนย์ฯ จะคับแคบสักแค่ไหน แต่ใจ
ของทีมนักวิจัยอย่าคับแคบ ขอให้ทีมวิจัยมีความพร้อมที่จะให้ความรู้แก่เด็ก “คับแคบแต่ที่ แต่ใจไม่คับ
แคบ” งานของเราจะก้าวหน้า

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รู้ถึงความคิดเห็นของแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
2. ได้รู้ข้อเท็จจริงปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น

ผลต่อทีมวิจัย

1. ทีมวิจัยได้รู้ข้อมูลที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรค

1. แหล่งเรียนรู้บางแห่งไม่ได้เข้าร่วมประชุมทำให้ยังไม่ทราบข้อมูลที่แน่ชัด
2. แหล่งเรียนรู้บางแห่งไม่ได้เข้าร่วมประชุมเพราะลืมจึงควรมีการติดต่อเพื่อข้เชิญครั้งก่อน
วันการจัดเวที

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนมีการจัดเวที 1 วัน ควรข้กำกับแหล่งเรียนรู้อีกครั้งเพื่อป้องกันการลืม

กิจกรรมที่ 4 ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ในกิจกรรมครั้งนี้มีผู้ที่มีเสียงคนใหม่คือผู้หลักผู้ใหญ่ที่มาร่วมประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้งในเรื่องการเขียนแผนและในกิจกรรมครั้งนี้ทีมวิจัยได้วางแผนการจัดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใหม่ ซึ่งจากการจัดเวทีในกิจกรรมที่ 3 ทีมวิจัยได้รับการแนะนำจากหลายท่าน ได้แก่ วิทยากรเจ้าหน้าที่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ว่าให้ศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้โรงเรียนดูก่อนว่าอะไรบ้างที่สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กได้ เพราะจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กด้วย ทีมวิจัยจึงได้สำรวจแหล่งเรียนรู้ใหม่ซึ่งได้มา 7 แหล่ง ที่อยู่ใกล้โรงเรียน ได้แก่

1. มัสยิด	5. ต้นจาก
2. ระบบเครือข่าย	6. เสวียนหม้อ
3. แหล่งกลุ่มเด็ก	7. ของเล่นเด็ก
4. ชนบท	

ในระหว่างที่ทำการระดมความคิดเห็นการจัดการเรียนการสอน วันนั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นร่วมทำด้วยคุณครูผู้ที่ได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับพาเด็กออกนอกสถานที่ที่อยู่นานนี้ และได้เก็บลูกยางพาราที่หั่นได้โคนต้นยางกลับมาฝากมาเรียบร้อยแล้วแล้วให้เด็กจับสีเล่นกันอย่างสนุกสนาน เด็กๆก็บอกว่าคุณครูพาออกไปอีก พี่หนูเล่นก็เสริมขึ้นว่าถ้าอย่างนั้นลองพาไปอีกสิแล้วลองบันทึกการพาออกไปด้วยว่าเด็กพูดว่าอย่างไร เห็นอะไร

แล้วความคิดก็พุ่งพรูออกมามากมายได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่งก็คือ ให้เด็กได้ออกสำรวจพื้นที่บริเวณใกล้เคียงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หลังจากนั้นก็ได้เก็บกลับมาที่ศูนย์เพื่อระดมความคิดเห็นได้เจอหรือพบเห็นอะไรมาบ้างจากการได้ออกไปสำรวจแล้วได้เก็บแต่ละคนเจออะไร โดยครูจะนำสิ่งที่เด็กบอกมาวาดเป็นรูป เช่น เด็กบอกว่าเจอแมงกิ้งให้ครูวาดแมงกิ้งมาให้ครูวาดคน เพราะว่าเขาเด็กในวัยนี้จะใช้วิธีการอ่านจากภาพ เนื่องจากเด็กยังอ่านเป็นหนังสือไม่ได้จึงต้องใช้วิธีการวาดภาพแทนการเขียนหลังจากนั้นก็ให้เด็กร่วมโหวตกันว่าต้องการเรียนรู้เรื่องอะไร โดยใช้วิธีการให้เด็กโหวตติดสติกเกอร์สีที่รูปนั้น รูปไหนเด็กติดสติกเกอร์มากกว่ากันก็เรียนรู้เรื่องนั้นต่อไป

หลังจากนั้นทีมก็มาประชุมสรุป ซึ่งก็ได้วิธีการจัดการเรียนการสอนมา 2 รูปแบบ คือ

วิธีที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้

วิธีที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

1. วิธีการจัดการเรียนรู้ซึ่งก็ได้วิธีการจัดการเรียนรู้นี้มา 2 วิธีด้วยกันคือ

วิธีที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ ทีมทั้งหมด 7 เรื่อง

1. มัสยิด
2. ต้นจาก
3. เครือญาติ
4. เสวียนหม้อ
5. เพลงกล่อมเด็ก
6. ของเด็กเล่น
7. ขนมน

วิธีที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกร่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

โดยครูจะพาเด็กออกไปสำรวจแล้วให้เด็กกลับมาระดมความคิดเลือกร่องที่เด็กสนใจมากที่สุด

2. การจัดประสบการณ์ ทิมวิชัยได้ร่วมกันเขียนการจัดประสบการณ์โดยจะนำร่องที่จะเรียนรู้ในวิธีที่ 1 ทั้ง 7 เรื่องมาเขียนแผนการจัดประสบการณ์ให้ครอบคลุมทั้ง 6 กิจกรรมในแต่ละวัน โดยกำหนดให้ 1 เรื่องเรียน 5 วัน และในแต่ละวันก็ได้กำหนดกิจกรรมที่ต้องทำว่ามีอะไรบ้าง ดังนี้ เช่น เรียนเรื่องขนม กำหนดกิจกรรมดังนี้

วันที่ 1 เรียนเรื่องมารยาทและข้อตกลงต่างๆ ก่อนที่จะออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ได้แก่

- ไม่ส่งเสียงดัง
 - ให้เดินเป็นแถว
 - ห้ามทั้งขยะ
 - ให้กล่าวสละม (การทักทายแบบอิสลาม) เมื่อพบผู้ใหญ่
 - ไม่ขวางปาลิ่งของ
- ฯลฯ

วันที่ 2 พาออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้การทำงาน

ไปเรียนรู้วิธีการทำงานที่บ้านบุญญา โดยจะให้เด็กเรียนรู้วิธีการทำงาน อุปกรณ์ในการทำขนมว่ามีอะไรบ้าง ให้เด็กได้สังเกตและซักถามในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้ ในกิจกรรมที่ครูเป็นผู้สังเกตการณ์ พฤติกรรมการแสดงของเด็กแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ครูจะบันทึกไว้เป็นภาพรวมคนที่มีความบกพร่องมากที่สุดคือคนทำงาน

วันที่ 3 - 4 เด็กทำกิจกรรมในห้องเรียน โดยครูจะเป็นคนทบทวนสิ่งต่าง ๆ

ที่เด็กได้ไปพบเห็นมาจากการทำขนม ให้เด็กได้จินตนาการและย้อนภาพเหตุการณ์จากการไปสังเกตเรียนรู้การทำขนม โดยการให้เด็กได้ออกมาเล่นเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไร มีอุปกรณ์อะไรบ้าง มีวิธีอย่างไร เป็นการให้เด็กได้ฝึกการจินตนาการ และใช้ความคิด

วันที่ 5 สรุปการทำกิจกรรมในวันที่ 1-4 ว่าผลที่ได้เป็นอย่างไรเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนในวิธีการที่ 2 จะไม่มีการเขียนแผนการการสอนส่วนนี้แต่จะมีการบันทึกผลจากที่เด็กออกไปสำรวจว่ามีวิธีการหรือกระบวนการอย่างไรในการทำกิจกรรม

3. การจัดทำตารางการเรียนรู้

ทีมวิจัยและพี่เลี้ยงได้ประชุมเพื่อจัดทำตารางในการโดยกำหนดไว้ว่า

วิธีที่ 1 จะทดลองการจัดประสบการณ์เป็นเวลาประมาณ 2 เดือน โดยจะพาเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ตัวต่อแต่ละ 1 วัน และกลับมาจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน 4 วัน จะเริ่มการจัดการเรียนการสอนในตอน มกราคม-กุมภาพันธ์

วิธีที่ 2 จะพาเด็กออกไปสำรวจแหล่งเรียนรู้คนละวันกับวิธีที่ 1 และเมื่อพาเด็กออกไปเรียนรู้สำรวจแล้วก็จะนำเรื่องที่เด็กอยากเรียนรู้มาจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงต่อไปจนกว่าจะหมดเรื่องที่ย่อยากเรียนแล้วจึงค่อยให้เด็กออกไปสำรวจอีกครั้งซึ่งวิธีที่ 2 ไม่สามารถกำหนดวันหรือเวลาได้ขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็ก กิจกรรมที่จะจัดขึ้นในเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ 2552

ผลที่ได้จากการทำกิจกรรม

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพิ่มมาอีก 1 รูปแบบ

ผลต่อทีมวิจัย

1. ได้เรียนรู้การวางแผนการทำกิจกรรม
2. ได้แนวคิดใหม่เพิ่มขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. ในการประชุมแต่ละครั้งมีเวลาจำกัดเนื่องจากทีมต้องทำงานภายในศูนย์ไปด้วย
2. บางครั้งทีมวิจัยต้องไปช่วยงานของ อบต. ด้วย ทำให้ไม่มีเวลา

ข้อเสนอแนะ

ทีมควรจะประชุมปรึกษากันทุกวันหลังเลิกเรียนเพื่อจะได้มีเวลามากขึ้น

กิจกรรมที่ ๔ ประชุมผู้ปกครอง

ทีมวิจัยได้จัดเวทีการประชุมผู้ปกครองเพื่ออนุญาตพาดำเนินการออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๓.๐๐ น. อาจารย์ณัฐณิชาพัฒนาเด็กเล็กมีสภักดิ์บ้านลาหาา โดยมีคุณสุกัญญา คำสุข หัวหน้าโครงการทำหน้าที่เป็นพิธีกร มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด ๕๙ คน

เวลา ๑๓.๓๐ น. นายอาหรรณ หมาดเหยด โต๊ะอิหม่าม ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กล่าวเปิดเวทีประชุม นายอาหรรณก็ได้พูดในเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้กับลูกหลานว่า ปัจจุบันลูกหลานของเราห่างไกลจากการดำเนินชีวิตแบบอิสลาม ไม่มาก การสอนจะปลูกฝังให้เด็กคุ้นหมีมีแบบอย่างที่ดีของอิสลามจะช่วยให้เด็กปลอดภัยในเรื่องที่ไม่ดีต่าง ๆ ที่พบเห็นในปัจจุบัน ให้เด็กมีศานาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจไม่ให้หลงไปกับสิ่งชั่วร้ายที่ไม่ดี

เวลา ๑๔.๐๐ น. นายอาบีดิน นิลสกุล ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาได้มาพูดในเรื่องของเงินที่ผู้ปกครองได้บริจาคมาว่าเงินทั้งหมดได้นำมาพัฒนาศูนย์ ปรับปรุง ตกแต่ง ภูมิทัศน์ ภายในศูนย์ให้สวยงามขึ้น และขอให้ผู้ปกครองสบายใจได้ว่า ครูทุกคนจะดูแลเด็กๆ ของปกครองที่มากไปอย่างดีที่สุด

เวลา ๑๔.๓๐ น. คุณสุกัญญา คำสุข หัวหน้าโครงการก็ได้มาชี้แจง ทำความเข้าใจ และเล่าถึงการทำวิจัยกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำผ่านมาแล้วให้กับผู้ปกครอง ได้รับรู้และเข้าใจ รวมไปถึงชี้แจงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้ทำผ่านมาแล้วให้กับผู้ปกครอง ได้รับรู้และเข้าใจ รวมไปถึงชี้แจงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่จะพาเด็กออกไปว่า มีอะไรบ้าง อยู่ที่ไหน เพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ ได้ว่าเด็กมีแหล่งเรียนรู้ อยู่ที่ไหน เพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ ได้ว่าเด็กมีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้โรงเรียนและมีความปลอดภัย

เวลา ๑๕.๓๐ ทีมวิจัยก็ได้ให้ผู้ปกครองของเด็กแต่ละคนลงชื่อในช่องยินยอม หรือไม่ยินยอมให้ลูกของตนเองออกไปศึกษานอกห้องเรียน เพื่อเป็นหลักฐานว่า มีใครยินยอมและไม่ยินยอมเพื่อที่จะได้พาเด็กไปตามที่ผู้ปกครองเข้าใจลงชื่อมา

เวลา ๑๖.๐๐ น. คุณสุกัญญา คำสุข ก็ได้สรุปการประชุมอีกครั้งในเรื่องต่างๆ ที่ได้ชี้แจงและรวมถึงหนังสือของอนุญาตของผู้ปกครองของเด็กแต่ละคน

ผลจากการทำกิจกรรม

1. ผู้ปกครองเข้าใจและยินยอมให้ลูกออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้
2. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการปกครองเป็นอย่างดี

ผลต่อทีมวิจัย

1. ทีมวิจัยได้เรียนรู้วิธีการวางแผนการทำกิจกรรม

2. ทีมวิจัยได้เรียนรู้วิถีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ปัญหาและอุปสรรค

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีพื้นที่คับแคบ ไม่เพียงพอกับการประชุม

ข้อเสนอแนะ

ขอฝากให้ผู้ปกครองทุกคนมาพร้อมกันตามเวลาที่กำหนดเพราะถ้ามาช้าเกินไปก็จะได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน

กิจกรรมที่ 6 จัดกระบวนการการเรียนรู้การสอนจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้

ทีมวิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ทั้งรูป 2 แบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 จะจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ ซึ่งมีทั้งหมด 7 เรื่อง คือ

1. มัสยิด
2. ต้นจาก
3. เกรือญาติ
4. เสียนหม้อ
5. เพलगล่อมเค็ก
6. ของเด็กเล่น
7. ขนมนโค

ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแบ่งเป็น 2 เทอม ดังนี้ เทอมที่ 1 ตั้งแต่เดือน มกราคม 2552-เดือน กุมภาพันธ์ 2552 ได้จัด 5 เรื่อง คือ มัสยิด ขนมนโค เกรือญาติ ของเล่นเด็ก เสียนหม้อ ในเทอมที่ 2 ในเดือน สิงหาคม 2552 มี 2 เรื่อง คือ ต้นจากและเพलगล่อมเค็ก

รูปแบบที่ 2 จะให้เด็กเลือกเรื่องตามความสนใจซึ่งมีทั้งหมด 3 เรื่อง คือ

1. เรื่องแมว
2. เรื่องนก
3. เรื่องไก่

ใช้ระยะเวลาในเทอม 1 เดือนพฤศจิกายน 2551 เรื่องแมว ในเดือนมกราคมเรื่องนก ในเดือนธันวาคม 2551 ในเดือนสิงหาคม 2552 เรื่องไก่

ทั้ง 2 รูปแบบหลังจากที่ได้เรียนรู้นอกห้องเรียนแล้วครูก็นำเด็กมาจัดกิจกรรมในห้องเรียนซึ่งมีทั้งหมด 6 กิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 นั้นก็คือ

1. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
2. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
3. กิจกรรมสร้างสรรค์
4. กิจกรรมเสรี
5. กิจกรรมกลางแจ้ง
6. กิจกรรมเกมการศึกษา

กิจกรรมที่ 7 เวทีนำเสนอผลงานเด็ก

จัดขึ้นในวันที่ 31 มีนาคม 2552 หลังจากเสร็จสิ้นในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบงานวิจัยแล้วก็ได้จัดเวทีประชุมครู ผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา เพื่อรับทราบการเรียนรู้ของเด็กทั้งหมดที่ได้เรียนมา และเวทีนำเสนอผลงานเด็ก หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมมาทั้งหมด เพื่อฝึกให้เด็กกล้าแสดงออกในด้านทักษะการพูด ซึ่งทีมวิจัยก็ได้เชิญผู้เข้าร่วมจากแหล่งเรียนรู้ ผู้ปกครอง สมาชิก อบต. ตัวแทนจากส่วนการศึกษาและประชาชนใกล้เคียง

เพื่อนำเสนอผลการจัดการเรียนการสอนในช่วงที่ผ่านมาแล้ว โดยที่ทีมวิจัยบอกเล่าถึงที่มาที่ไป การจัดทำโครงการ บอกถึงกิจกรรมที่ทำทั้งหมด ผลที่เกิดขึ้นกับเด็ก และหลังจากนั้นก็ให้ป็นหน้าที่ของเด็กในการโชว์ความรู้ความสามารถ เช่น ร้องนาเชิด การลอกใบจาก นับคำนำหน้าของพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน 10 ลำดับด้วยกัน

จากการแสดงของเด็กทำให้ผู้ปกครองหลายท่านก็ไม่ถึงจริงอย่างเช่น การลอกใบจากของเด็กหญิงทีรณัฐ ลีอัมและเด็กหญิงรุจธรา จินปาน ที่ดูเชี่ยวชาญมาก และการนับลำดับชื่อเรียกพี่น้องนั้นตั้งแต่คนที่ 1 จนถึงคนที่ 10 เพราะว่าผู้ใหญ่เองก็ยังไม่หมดเองมาจากพี่น้องไม่ถึง 10 คน จึงไม่คุ้นกับการเรียกกัน

หลังจากนั้นก็ได้เชิญภูมิปัญญามาย่อยถึงความรู้ที่เด็กได้ไปศึกษาที่บ้าน และผู้ปกครองที่มีการจัดการสอนแบบนี้ว่ารู้สึ้อย่างไรกับบ้างและมีความคิดเห็นอย่างไร

นับได้ว่าเป็นความแปลกใหม่ของศูนย์ฯ ที่ไม่เพียงแต่แสดงการเต้น แสง สี เสียง ก็สามารถสะกดคนดูให้ติดตามจนเสร็จสิ้นกระบวนการได้ โดยที่ทุกคนต่างก็มีความภาคภูมิใจ ตื่นเต้น และสนุกไปด้วย

กิจกรรมที่ 8 ศึกษาดูงาน

ทีมวิจัยมีโอกาสดูไปร่วมเวที ชวนกันอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่ จ.ยโสธร ในวันที่ 25-26 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นเครือข่ายงานวิจัยภาคอีสาน โดยกลุ่มเป้าหมายที่ไปครั้งนี้ประกอบไปด้วยทีมวิจัยและพี่เลี้ยงหนึ่งคนรอผู้ ซึ่งจากการที่ได้ไปศึกษางานนอกสถานที่ทำให้ทีมวิจัยมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าเดิม จากที่ตัวเองทำงานแค่คนใกล้ชิด ไม่เคยเห็นความสำคัญและยังมองเป็นเรื่องที่มีสาระน้อย หากเมื่อเห็นคนอื่นที่เขาทำแล้วมีคนให้ความสนใจเป็นเหมือนแรงเสริมให้กำลังใจที่จะก้าวต่อไป

แล้วยังตอบคำถามสิ่งที่ทำนั้นมันเดินมาถูกทางแล้วเพราะว่าการที่จะพัฒนาคนได้ต้องมาเริ่มที่พัฒนาการศึกษา แล้วกลุ่มเป้าหมายต้องเริ่มที่เด็กก่อนใคร ไม่ใช่เริ่มที่ผู้ใหญ่ หากแต่เป็นการต่อยอดมากกว่าในเรื่องของผู้ใหญ่

หลายคนให้ความสนใจกับกระบวนการที่ทำให้เด็กเกิดการอ่านมากยิ่งขึ้น มองว่าเป็นเรื่องระดับชาติเลยหากมาช่วยกันดูแลในเรื่องราวเหล่านี้ สำหรับทีมวิจัยก็ได้วิถีคิดในการจัดการการอ่านหนังสือของเด็กในศูนย์มาด้วยโดยคิดว่าจะชวนผู้ปกครองมาช่วยกันหาหนังสือให้กับลูกคนละเล่มเมื่ออ่านเสร็จแล้วก็พามาไว้ที่โรงเรียนแล้วแลกกันอ่านกับเพื่อนเวียนกันจนครบทุกคนก็มาเริ่มหาหนังสือกันใหม่

คิดว่าน่าจะเป็นวิธีที่สนุกเพื่อให้เด็กเกิดการอยากหนังสือกันมากขึ้น

เวทีครั้งนี้ทำให้ครูเพิ่มพูนความรู้กันมากกว่าเดิมในเรื่องการจัดการเรียนรู้และยังได้สื่อการสอนกลับมาเยอะมากมาย

กิจกรรมที่ 9 เวิร์กช็อปช่วยเหลือเพื่อจัดทำหลักสูตร

จัดขึ้นในวันที่ 12 ธันวาคม 2552 เริ่มเวลา 08.30 น ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลาม ผู้ที่เข้าร่วมในเวที ก็มี อาจารย์สมเจตนา อาจารย์หุสดีน ทีมวิจัยทั้ง 6 คน และพี่เลี้ยง คือ บังพังกะบุหพันธ์ และครูอาสา ในวันที่นี้ได้มีการนำข้อมูลที่ได้ทำกิจกรรมมาทั้งหมดนำมาวิเคราะห์กันว่าในแต่ละกิจกรรมที่ทำผลออกมาเป็นอย่างไร เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และครูเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เด็กและครูได้อะไรจากการทำวิจัยในครั้งนี้โดยอาจารย์สมเจตน์ได้ตั้งข้อสงสัยในเรื่องการเรียนของเด็กว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว

ก่อนที่จะพูดคุยกันทีมวิจัยได้สรุปการจัดการเรียนทั้ง 2 แบบ โดยมีประเด็นหลักๆด้วยกันคือ กระบวนการทำอย่างไรกันตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการเรียน ผลที่ได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กเป็นอย่างไร ในช่วงเรียน และสามารถตอบจุดประสงค์ตามหลักสูตรปฐมวัยอย่างไรบ้าง

อาจารย์ทั้งสองท่านก็นำถึงการสังเคราะห์ความรู้ให้เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้การสอน เช่น

- เรืองศาสนา-การให้ความสำคัญ(สอนคุณาให้ในสถานที่ต่างๆ,ชุมชน,พบกับผู้อื่น)
- วัฒนธรรม-การเชื่อมโยงมาจากของจริง (เพลงกล่อมเด็ก,ขนมใบจาก)
- ธรรมชาติ-การใช้ประโยชน์ (ต้นจาก ลอกใบจาก เสวียนหม้อ ของเล่นเด็ก แมว)
- ทางสังคม-การสร้างความสัมพันธ์(เครือข่าย ผู้นำทางสังคม ครูผู้สอน)
- คู่มือช่วยสอน-รูปแบบใหม่ (เปรียบเทียบกับสิ่งที่เป็กลางๆ,ภาษา)
- กระบวนการเรียนรู้(บริบทของการเรียนรู้/การหาเหตุ หาผล)-ขั้นตอนการเชื่อมโยงจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่อง

และก็ได้ร่วมกันยกวางแผนการสอนที่จะทำในอนาคต ว่าเป็นรูปแบบใด ซึ่งก็สรุปได้ว่า จะนำรูปแบบการสอน ที่ 1 และ ที่ 2 มาบูรณาการร่วมกัน โดยการทำหนดเรื่องให้เด็ก ซึ่งเป็นหน่วยใหญ่ๆ และมีเรื่องย่อยๆที่เด็กเลือกเองโดยไม่กำหนดเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กและจะนำแนวคิดนี้เสนอไปยังต้นสังกัดเพื่อเป็นต้นแบบให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆต่อไป

กิจกรรมที่ 10 เวทีนำเสนอผลงานวิจัย(เวทีเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ แห่งการเรียนรู้)

วันที่ 12 ธันวาคม 2552 ร่วมกันวางแผนการจัดเวทีนำเสนองานวิจัยในวันที่ 24 ธันวาคม 2552 ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสูง ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ ประเด็นที่คุยคือ

1. การนำเสนองานวิจัยโดยทีมวิจัยใช้พาเวอร์พอยท์เป็นสื่อ ซึ่งมีข้อป้ลิกย่อยเกี่ยวกับงานวิจัย,วิธีการทำงาน,ผลที่เกิดขึ้น(ผลการเรียนรู้,การเปลี่ยนแปลง,องค์ความรู้)
2. ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ,
3. แนวทางการทำงานต่อ(หน้วยการเรียนรู้,กระบวนการ,ตัวอย่างแผน)
4. ข้อเสนอต่อนโยบาย(สนับสนุนงบประมาณ,การสร้างการเรียนรู้ระหว่างศูนย์)
5. การจัดนิทรรศการผลงานที่มีอยู่(ที่เป็นผลงานเด็ก,สื่อต่างๆ,ที่เด็กสาธิต (ลอกใบจาก,เพลงกล่อมเด็ก, ไข่จอมไข่ลอย)
6. เติ้กนำเสนอผลงาน
7. เอกสารที่จะแจก
8. การจัดทำ VCD กระบวนการ
9. ใ้วินิต(จากหลัง,นิทรรศการ
10. เขียนเป็นโครงการ/หนังสือออกโดยนายขอบต.ละสูง
11. พิธีกรประจำงาน (ป้ละละห้ หัวทาง)

12. กลุ่มเป้าหมาย ที่มาในงาน ก็ได้แบ่งภารกิจไปจัดการ

ในวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ก็มีการนัดประชุมเพื่อเตรียมงานอีกรอบวันนี้มี อาจารย์สุทธิ
อาจารย์หุศดิน นายพรน อัสมา อติศึกษาเนเทศ์ ซึ่งทั้ง 3 ท่าน เป็นที่ปรึกษาของศูนย์ประสานงาน
วิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มกลุ่มเป้าหมายที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่นๆ
โรงเรียนที่มีระดับปฐมวัย

ชื่อโครงการก็เป็นอีกรื่องที่ต้องใช้เวลาในการตั้งชื่อเรื่อง เพื่อให้ตรงกับกระบวนการ
เป้าหมายของงานที่ทำ นอกจากนั้นประเด็นคุยที่สำคัญคือหัวข้อเสวนาที่ต้องมี เพื่อประสานความ
ร่วมมือในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในอนาคต

ก็จะมาวิเคราะห์ถึงผู้ร่วมเสวนา คือ ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนครูพี่เลี้ยง ตัวแทนจากสกว.ฝ่าย
วิจัยเพื่อท้องถิ่น ตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่สำคัญผู้ดำเนินการเสวนาก็มีบทบาทในการเดินเรื่องเสวนาด้วย ที่ประชุมมีมติเสนอให้
อาจารย์สุทธิ สายสุณีย์ เป็นผู้ดำเนินการ

ในส่วนของละเอียดอื่นที่ลึกซึ้งก็จะมีประชุมอย่างไม่เป็นทางการและให้ทรัพย์สินที่ติดต่อกัน
ตลอดระหว่างพี่เลี้ยงกับทีมวิจัย

วันที่ 22 ธันวาคม 2552 ได้นัดดูความพร้อมกันรอบสุดท้ายพร้อมด้วยผู้ปกครอง และนักมาจัด
สถานที่ในวันที่ 23 ธันวาคม 2552

ในวันที่ 24 ธันวาคม 2552 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลละงู ก็ได้เชิญผู้เข้าร่วมมาจาก
โรงเรียนต่าง อบต. ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครองเด็ก สมาชิกสภาอบต. นายกอบต.และผู้ที่สนใจเข้าร่วม ใน
เวทีนี้ก็จะเป็นการนำเสนอภาพรวมของการทำกิจกรรมทั้งหมดตั้งแต่เริ่มทำ โครงการ ซึ่งก็ได้มี
กำหนดการดังต่อไปนี้

เวลา 09.00 น -09.30 น นายกองคำกรบริหารส่วนตำบลกล่าวต้อนรับผู้ที่เข้าร่วมในเวทีและ
ได้พูดถึงภารกิจหลักของ อบต. ว่า การสนับสนุนเรื่องการศึกษาเป็นภารกิจสำคัญ ที่ อบต. จะส่งเสริม
และสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างประมาณ ได้แก่ อาหารกลางวันเด็ก ค่าตอบแทนครู อาหารเสริมนม
และการสนับสนุนสื่อการเรียนและอุปกรณ์ต่างๆ อบต. ได้เข้ามาโดยตลอดและการที่ศูนย์พัฒนาเด็ก
เต็กมูลูอิสลามได้ทำโครงการวิจัยในครั้งนี้เป็นการดีที่จะได้พัฒนาเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เวลา 09.30 -09.45 น ชมวีซีดี

เวลา 09.45 น-10.30 น เป็นการบอกเล่าของทีมีวิจัยถึงกิจกรรมต่างๆที่ทำมาทั้งหมด รวม
ไปถึงผลการเปลี่ยนแปลงของเด็กและรวมไปถึงโครงการที่จะทำในอนาคตด้วย ก็คือโครงการ อ่าน
หนังสือให้เด็กฟังหลังจากนั้นก็เป็นการสาธิตการทำกิจกรรมในรูปแบบของการทำวิจัยโดยทีมวิจัยทั้ง

6. คนโดยจะเป็นการตัดสินใจกระบวนการของการทำกิจกรรมโดยยกตัวอย่างเรื่องแนวมาสถิติ และทางที่มวิจัยก็ได้ศึกษาถึงเกณฑ์ที่ 1 ของการทำวิจัย มาสถิติการดำเนินงาน ซึ่งก็เป็นผลมาจากการทำวิจัยเช่นกัน

เวลา 10.30-11.30 น. น.เวทีเสวนา โดยมีตัวแทนผู้ปกครอง นายก อบต.ละงู อ.อุตุล ตาเมือง อ.หรณ หัสมา และอ. อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ ได้ร่วมกันเสวนาในประเด็นเรื่องการศึกษาและประโยชน์ของการทำวิจัยว่าส่งผลให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและก็ได้ฝากเรื่องงานวิจัยไว้กับนายก อบต.ละงูว่าช่วยส่งเสริมให้งานวิจัยได้เข้าไปสู่ในศูนย์เด็กเล็กอีก 6 แห่ง ของอบต. ด้วย

เวลา 11.30- 11.45 ทางโครงการ ได้เชิญผู้เข้าร่วมเวทีรับประทานอาหารร่วมกันและปิดเวที

บทที่ 4
ผลที่เกิดขึ้น

รายละเอียดการจัดการเรียนรู้การสอนรูปแบบที่ 1
เด็กนักเรียนรุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2552

หน่วยมัลติด

วัน จันทร์ ที่ 19 เดือนมกราคม 2552

ครู ได้สอนให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทและข้อตกลงที่ควรปฏิบัติเมื่อตอนที่จะไปเรียนรู้
นอกสถานที่ว่าเด็กควรปฏิบัติตนเองอย่างไรถึงจะเรียกว่าเป็นเด็กดีครู ได้สอนให้เด็กๆ เรียนรู้
เกี่ยวกับการทักทายตามแบบอย่างของหลักอิสลามคือการ “สลาม

ครู : การสลามควรทำกับใครบ้าง

น้องนา : สลามกับโต๊ะ

อัศนัน : สลามกับชาย

น้องดา : สลามกับปะมะ

อัศรี : สลามกับจะ

เนย์ : สลามกับทุกคนที่พบกับครูด้วย

ครู : เด็กๆ เก่ง จังเลย “เอ้า! เด็กทุกคนนั่งเป็นคู่ และหันหน้าเข้าหากันนะละครูจะสอน

เพลง

“สลาม” และเด็กๆ ร้องตามนะละ และยืนมือสลามให้กันด้วย

เด็ก : เย้!

ครู : “สลาม สลาม สลาม น้องเคยสลามหรือเปล่า สลามมีค่าไม่เบา เมื่อเราพบกันก็สลาม
เมื่อเราจากกันก็สลาม เพราะเราทำตามท่านนบี”

ฟากี : ครูร้องเลยแต่

ครู : เด็กๆ จ้า ร้องเพลงสลามแล้ว สลามกับเพื่อนแล้ว เมื่อครูพาเด็ก ๆ ไปเรียนรู้นอก
สถานที่

จะต้องทำอย่างไรบ้างละ

จิน่า : เข้าแถว

อัศรี : เดินหม้อนรอไป

มุกฟา : เดินไปข้างทาง เคี้ยวขนมขม
เนย : เวลาจมน้ำบอกเองแหละ

ครู : เมื่อครูพาออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ต่างๆ ต้องเดินเข้าไปเร็วขยับเหมือนที่จิ้ง
บอก และเดินเหมือนรถไฟเหมือนอีตัวด้วย เมื่อเวลาพบใครๆ เราต้องทำอย่างไร
ล่ะ

ติว : ให้سلام

ฟาซาน : “อัสลามูออลัยกุม”

มุกฟา : ยื่นมือแล้วให้سلام

ครู : ทุกคนเก่งจังเลยล่ะ ตบมือให้ตัวเองหน่อย เมื่อเราเจอใครๆ เราก็ต้องให้สวัสดีและกล่าว
ว่า

“อัสลามูออลัยกุม” เหมือนที่ฟาซานบอก เด็กๆ จำได้ไหมล่ะ

ฟาอิก : จำได้ครับ / ล่ะ

ครู : วันพรุ่งนี้ครูจะพาเด็กๆ ไปเรียนรู้อีกเกี่ยวกับสัตว์ ครูจะสอนคุณอ้อเข้า — ออ ออ มัธยม
ให้

เด็กๆ ท่องจำนะล่ะ

ฟาอิก : ว่าพร้อล่ะครู

ครู : “อัสลามุมมัสลิ อับบาบา เราะมาติกา” โอ้อัลลอฮฺขอพระองค์ทางบิดาประดุจแห่ง

ความ

เมตตาให้แก่ฉันด้วยเถิด” นั่นคือคุณอ้อเข้ามัธยมล่ะ

เด็ก : ทุกคนกล่าวตามครู

คอสึยะ : ไปสู่หัวเหอครู

ครู : ใจแล้ว คอสึยะไปไหนล่ะ

คอสึยะ : ยืม พักหน้า

เด็กๆ ทุกคนชอบใจเมื่อครูบอกว่าวันพรุ่งนี้จะพาไปเรียนที่มัธยม เด็กต่างๆ คนต่าง
แย่ง พูดกันว่า “เฮ้! คอสึยะเราไปสิไปสิเหว้าแหละ” เป็นเสียงเดียวกันหมดเลย
ครู : แต่วันนี้ครูมีอะไรให้เด็กๆ ดู “นี่คือรูปอะไรเอ่ย”

น้องนา : รูปม่าย

ซุลิมีย์, ติว : ไม่ใช่ รูปจับมือสลาม

ครู : เขาได้พูดอะไรล่ะ

อัสริ : พูดสุเหร่า

มุกฟา : เลื้อยโต๊ะหาหงา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (บ้านนาหว้า) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : เก่งจังเลย เป็นภาพสละม ครูจะให้เด็กๆ ระบายสีภาพสละมให้สวยงามในกระบายสีภาพให้สวยงามให้สวยงามเลย

เด็กทุกคนต่างก็ทำงานของตนเองอย่างขยัน ในระหว่างที่ระบายสีกันอยู่ ต่างก็พูด “ของเรานะบายสีสวย” ของเราก็ดูสวย” พวกกันหลายคน ต่างคนต่างพูดต่างทำงานของตนเองจนเสร็จเรียบร้อย

เมื่อครูดูผลงานของเด็กๆ แล้วครูก็ให้คำชมเชย แก่เด็กทุกคนที่ขยันทำงาน

ครู : ครูให้สับคาวกับทุกคนเลย คีใจให้หมดเดี๋ย

เด็ก : หัวเราะชอบใจ และตอบพร้อมกัน

ครู : ครูจะนำผลงานของเด็กๆ ทุกคนมาติดไว้หน้าห้องนะค่ะ คกลงใหม่

เด็ก : คกลงครับ / ค่ะ

คิม : ครูติดของเราแล้วน่ะ

เนย์ : ติดไปก่อนแหละ เคียวครูติดของเราแล้ว

จิน่า : อย่านะ ครูทำงานไ้

ครู : ไข่ เคียวอย่างหนู ครูทำงานอยู่

เอียะซาน : นื่องน่านนั้นของเราระบายสีแล้ว

น้องนา : สวยจังเลย

ครู : เอาเดี๋ยๆ ครูติดผลงานของเด็กๆ ให้ครบทุกคนแล้ว ดูซิค่ะสวยไหม

เด็ก : ตอบพร้อมกัน สวยมากเลย

ครู : วันนี้อย่างจะจบเด็กลองมาทบทวนดูเอาที่ทุกคนรู้ออนชิตะ

อัสรี : ดูเอาเข้ามัสยิด ว่าเหลือไหม

เมื่ออัสรีพูดนำให้เพื่อนกล่าวพร้อมกัน ทุกคนงกล่าวดูเอาเข้ามัสยิดพร้อมกันเป็นเสียง

เดี๋ย

ครู : เดี๋ยๆ ทุกคนเก่งจังเลยค่ะ

ดูเอาเข้ามัสยิดและออกมัสยิด เด็กกล่าวเป็นกันทุกคน เด็กไม่สอนอะไรให้จะกล่าว

เป็นอย่างเร็วและคล่อง วันนี้อย่างจะจบเด็กลองมาทบทวนดูเอาที่ทุกคนรู้ออนชิตะ

วัน อังการ ที่ 20 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

หลังจากที่เด็กเสร็จจากการทำกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้วต่างก็แยกย้ายกันไปประจำห้องเรียนของตนเอง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของดีคาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ วิทยุวิทยุที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาหาง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครู : วันนี้ครูจะพาเด็กๆ ไปเรียนรู้เรื่องมัลติมีเดีย ที่มัลติมีเดียบ้านตาหงด้วย แต่ก่อนที่จะไปเราลองมาทบทวนข้อตกลงและมารยาทกันก่อนอีกสักครั้งนะคะ

อิสริ : นั่งเรียบร้อย

คิว : เติมน้ำแก้ว

มุกฟ้า : ว่าคู่อะไรด้วย

เมย์ : อย่าเบ่หุ พอไปดูเหรา

ครู : เด็กๆ ทุกคนเข้าใจข้อตกลงและมารยาทแล้วนะคะ ถ้าอย่างนั้น เด็กทุกคนให้สวัสดีและเข้าแถวพร้อมกันหน้าห้องนะคะ

เด็ก : ครับ / ค่ะ

ครูนำเด็กออกไปเรียนรู้เรื่องมัลติมีเดียที่บ้านตาหง เพราะเป็นมัลติมีเดียที่อยู่ใกล้ชุมชนฯ และในการเดินทางก็ไม่ต้องเดินทางไปไหนไกลกับเด็ก และครูก็สามารถควบคุมดูแลเด็กได้อย่างเป็นระเบียบด้วย โดยครูเชิญโตะอิหม่ามมาแนะนำตัวความเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้เด็กๆ

ครู : เด็กๆ จ้า เราถึงมัลติมีเดียแล้ว ก่อนที่จะเข้ามัลติมีเดียเราต้องอ่านคู่มือเข้ามัลติมีเดียก่อนนะคะเดี๋ยวกล่าวตามครูนะคะ

เด็ก : กล่าวคู่มือเข้ามัลติมีเดียตามครูพร้อมกัน

ครู : ครูมีบุคคลหนึ่งที่ถ้าคุยจะแนะนำให้เด็กๆ รู้จักกับโตะอิหม่ามมาแนะนำมัลติมีเดียบ้านตาหงโตะอิหม่าม : โตะอิหม่ามแนะนำตัวเองให้เด็กๆ ฟัง

เมื่อโตะอิหม่ามแนะนำตัวเองให้เด็กๆ ฟัง เด็กๆ ก็ต่างเข้ามาทักโตะอิหม่าม

โตะอิหม่าม : ตอนที่ถูกเข้ามัลติมีเดียนี้ อ่านคู่มืออะไร

อิสริ : คู่มือเข้ามัลติมีเดีย

โตะอิหม่าม : ลูกๆ ทุกคนต้องให้สวัสดีและกล่าวคู่มือเข้ามัลติมีเดีย พอเข้ามัลติมีเดียต้องทักว่าพี่เขา
ก่อน

ลูกๆ ทุกคนจำไว้นะคะ

เด็ก : ครับ / ค่ะ

โตะอิหม่าม : กล่าวสวัสดี “อัสลามูอลัยกุม”

เด็ก : วาออลัยกุมมุสลาม”” เด็กได้รับสวัสดี และอ่านคู่มือเข้ามัลติมีเดีย

โตะอิหม่าม : มัลติมีเดียทำอะไร

น้องนา : เขาไว้มหยัง (ละหมาด)

โตะอิหม่าม : นั่นอะไรอยู่ในตู้

มุกฟ้า : นั่นหนังสือ

โตะอิหม่าม : เขาเรียกว่า “อัลกรุอาน”

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ในขณะที่ที่โต๊ะอิหม่ามอธิบายเกี่ยวกับเรื่องหนังสือที่มุกฟาตอบและโต๊ะอิหม่ามคือ อัลกรุอาน มีคัมภางส่วนที่หนวกหูพวกกินเสียงดัง
โต๊ะอิหม่าม : เวลาเข้ามาในมัสยิดอย่าบ่นหูและอย่าตะโกนห้ามเสียงดังเด็ดขาด แล้วแต่ก็ฯ จำได้ไหม

มารยาทในมัสยิด

- มุกฟา : ให้สละม
- เมย์ : ให้สละม
- มุกฟา : เวลาเข้าแถวก้าวเท้าวกก่อน
- โต๊ะอิหม่าม : ทำอะไรเลย
- คิม : อ่านคู่ออ, อ่านกร้อ่าน
- เด็ก : ร่วมกันนับพิศลมที่อยู่ในมัสยิดและสิ่งมงคลรอบๆ ในมัสยิด
- อะนาม : ที่บ้านอะนามมีหลายประตู
- โต๊ะอิหม่าม : เวลาละหมาด ผู้ใหญ่ ผู้ชายอยู่ท่าไหน
- เมย์ : โบชาอยู่ท่านี้ โบหญิงอยู่ท่านี้ เราเคยมาแล้วกับมะ
- เอียะชาน : มีรูปมัสกะฮ์ด้วย
- โต๊ะอิหม่าม : ในมัสยิดมีอะไรบ้าง
- เด็ก : มีประตู หนึ่งต่าง ตู้เก็บหนังสือ นาฬิกา เก้าอี้ คอกไม้ ห้อยละหมาดชาย / หญิง
- ครูกีบ : ให้เล็กๆ ไปวาดในสิ่งที่เด็กพบเห็น
- โต๊ะอิหม่าม : นี้อะไร
- นุชซา : เขาไว้บัง
- อะนาม : เขาไว้ปิดเพลง
- โต๊ะอิหม่าม : เขาไว้อ่านสุตอะนะห์, ที่โต๊ะอิหม่ามนำละหมาด
- ครูกีบ : เต็มๆ นี่เขาเรียกลูกอะไร
- โต๊ะอิหม่าม : ลูกตัสบียะ
- ครูกีบ : กล่าวคำขอบคุณแก่โต๊ะอิหม่ามที่ให้ความรู้แก่เด็กๆ ในวันนี้
- โต๊ะอิหม่าม : ไม่เป็นไร อินศ์หะให้ความรู้แก่เด็กทุกคน
- เด็ก : กล่าวสละมกับ โต๊ะอิหม่าม
- ครูกีบ : กล่าวดู้ออกจากมัสยิดให้เด็กอ่านตาม พร้อมกับบอกกับเด็กๆ ให้ก้าวเท้าซ้ายออกก่อน
- ครูกีบ : เมื่อตอนที่ไปเรียนกับ โต๊ะอิหม่ามที่มัสยิดเด็ก เห็นอะไร ให้เด็กๆ วาดภาพที่ตนเองพบเห็น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหนง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็กๆ ทุกคนต่างวาดภาพสิ่งที่ทุกคนเห็นไม่ว่าจะเป็นประตู หน้าต่าง ไม้ค้ำ คอกไม้ ที่
อาบนํ้าคนตาย ตู้ใส่ผ้า ตู้ใส่หนังสือ พัดลม ฯลฯ

วันพุธ ที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

วันนี้ครูได้นำเด็กๆ ออกไปเรียนที่มีสถิติออกวันหนึ่งก่อนที่ครูจะนำเด็กต่างๆ ก็สร้าง
ข้อตกลงร่วมกัน

ครูชัย : เด็กๆ จัดแถวให้เป็นระเบียบ ครูจะพาไปมีสถิติออกวันนี้ ออกไปไหน
ล่ะ

เด็ก : ออกรับ / ล่ะ

ครูชัย : เด็กว่าสถิตินี้เป็นของใคร

อัสรี : เป็นของโต๊ะอิหม่าม

ครูชัย : ไม่ใช่เป็นของโต๊ะอิหม่าม แต่เป็นของทุกคน ก่อนที่เด็กจะเข้ามีสถิติเราต้องทำ
อะไร

เด็ก : กล่าวอุอาอ์เข้ามีสถิติ

ครูชัย : นั่นหมายความว่าอุอาอ์เข้ามีสถิติพร้อมๆ กันนะล่ะ

ครูและเด็กนักเรียนต่างกล่าวอุอาอ์เข้ามีสถิติพร้อมกัน และเด็กๆ เข้ามีสถิติอย่างเป็นทางการ

ระเบียบและทุกคนก้าวเข้าเข้ามีสถิติทุกคน

ครูชัย : เด็กเข้ามาในมัสยิดแล้วครูจะอธิบายการยืนแถวในการละหมาด เด็กอยากรู้ไหมล่ะ

เด็ก : อยากรู้ครับ / ล่ะ

ครูชัย : เด็กรู้ไหมล่ะ ก่อนที่จะละหมาดเราต้องทำอะไรก่อน

อัสรี : เข้าแถว

อะนาม : อาบนํ้ายัง

ครูชัย : ถูกต้องล่ะ ต้องอาบนํ้าละหมาดก่อน การอาบนํ้าละหมาดต้องเริ่มด้วยการล้างมือ
ขว้างปาก ล้างหน้า ล้างสอก เอานํ้าลูบศีรษะ ล้างหูและล้างเท้า เด็กๆ ทำได้ไหมล่ะ

เด็ก : ทำได้ครับ / ล่ะ

ครูชัย : ต่อไปครูจะสาธิตการละหมาด ครูจะสาธิตการละหมาดซุบฮิ มี 2 รอกาอัต หรือที่เข
เรียกว่าละหมาดสุไบยะ เด็กๆ เคยได้ยินไหมล่ะ

อะนาม : มะโตะทำมายังสุไบยะทุกคน

ครูชัย : ตอนเด็กตั้งแต่วัยน การเรียนรู้จะ การสูญเสีย การนั่งระหว่างสองรอกาอัต การนั่งตะ
ยาค

การสละม ซ้าย — ขวา ใครพอทำได้บ้าง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหนง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

อิสริ : เราทำเป็น
 อะนาม : ทำเป็น
 ฟาลึก : ทำง่ายๆ หรือก (พร้อมกับกินข้าว)
 คุรุภิช : การละหมาดต้องมีอิหม่ามทำละหมาดอยู่ข้างหน้า คุรุฮาสาสมัคร 1 คน
 อิสริ : คุรุเราสมัครเอง
 คุรุภิช : เอเต็กาๆ ทุกคนยืนขึ้นเตรียมตัวละหมาด เดี๋ยวอิหม่ามอิสริจะทำละหมาด อิหม่ามกับมะมูมละหมาดพร้อมกัน

หลังจากที่คุรุภิชให้เต็กาสาธุการละหมาดพร้อมกัน เสร็จเรียบร้อยแล้วคุรุภิชได้ชักถาม

เต็กา ในทำทางของการละหมาดว่าใครจะทำได้บ้าง เต็กาๆ ต่างก็ตอบกันไปคนละทำ มีบางคนตอบไม่ถูก ไม่รู้ว่าเรียกทำอะไร

คุรุภิช : คุรุขอตัวแทน 1 คน ในการสาธุการละหมาด
 น้องฟาซาน : ยกมือและละหมาดให้เพื่อนๆ ดู

มุกฟา : ทำท่าละหมาด เช่น รอยเกาะ และให้เพื่อนตอบว่าเป็นท่าอะไร

นุชซา : นั่นคือท่ารอยเกาะ

ฟาซาน : ทำท่าสุยุดให้ดูบ้าง

คิม : เขารียกว่าทำสุยุดแบบนี้

ฟาซาน : ทำท่าตาฮาไลให้ดู

เอียะห์ซาน : เขานั่งตะยาด

คุรุภิช : เต็กาๆ เก่งมากเลยทุกคน ได้รู้จักการละหมาดแล้วอย่าลืมกลับไปปฏิบัติด้วย กลับไปที่
 ทำที่

บ้านคัวยนะละละ

เต็ก : คุริบ / ค๊ะ

ผู้ประสานงานวิจัย (สกว.) ต่างก็ให้ทำข้อตกลงร่วมกับเต็กในการเดินทางกลับสู่ศูนย์ฯ โดยให้เต็กาๆ เดินเป็นแถว และอย่าส่งเสียงดัง เดินเป็นแถว ห้ามวิ่ง และเต็กาๆ ทุกคนก็ต่างรับคำ
 คุริบ / ค๊ะ

วัน พุธที่สิบตี ที่ 22 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

คุรุภิช : เมื่อวานเต็กาๆ ต่างก็อาบน้ำละหมาด และละหมาดกันเรียบร้อยแล้วเป็นยังงั้นบ้าง

คัว : มายังเป็น

มุกฟา : ทำท่ารอยเกาะเป็น

อิสริ : เขาอาบน้ำมายังคัว

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสีลาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูเกีย : เก่งมากเลยทุกคนจ้าได้ ๕ คะแนน แล้วคุณครูให้ทดสอบ เด็กๆ ในการอาบน้ำและหมาดว่าเริ่ม จากทำไต่ก่อน โดยการอาบน้ำและหมาดตามลำดับขั้นตอน แล้วจะให้ครูสร้อยตุ

เต็ๆ

ปฏิบัติ

เด็ก : ครับ /ค่ะ

อัสรี : ง่ายหรอกหนอ มุกฟ้า

มุกฟ้า : ใช่แล้ว

ครูเกีย : ทุกคนพร้อมหรือยัง

เด็ก : พร้อมแล้วครับ / ค่ะ

ครูเกีย : ครูสร้อยพร้อมหรือยัง

ครูสร้อย : พร้อมแล้วค่ะ

ครูสร้อยให้เต็ๆ อยู่ประจำก้นน้ำ โดยเริ่มการอาบน้ำและหมาดและคอยสอนเต็ๆ ที่อาบน้และหมาดผิด หรือสลับก่อนหลังกันอยู่จนเต็ๆอาบน้และหมาดครบทุกคน

ครูเกีย : เต็ๆอาบน้และหมาดแล้ว เป็นอย่างไรบ้าง

จิน่า : ครูสร้อยสอนทำเป็นแล้ว

น้องนา : ครูน้องนาก็ทำเป็นแล้ว

เต็ก : เราทำเป็นครู เราทำได้แล้วครู

ครูเกีย : เวลาที่เราไปมีสิด เมื่ออาบน้และหมาดแล้ว แต่เฝียูว่าในระหว่างที่รอเวลาและหมาดเกิด

ตดขึ้นมาน้ำและหมาดใช้ได้ไหม

ร้อฟ้าอ : ไม่ได้ อาบใหม่

ครูเกีย : เก่งมากร้อฟ้าอ หากเราตดน้ำและหมาดก็เฝียูจะต้องไปอาบน้และหมาดใหม่

คิว : คนเฝียูถูกคนขายก็ไม่ได้

ครูเกีย : ใจแล้วผู้เฝียูที่มีน้ำและหมาดถูกผู้ขายก็เฝียูน้ำและหมาดคืออาบใหม่เฝียูครูจะให้เต็เฝียูลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังของการอาบน้และหมาด

เต็ๆๆ ทุกคนต่างเฝียูลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังของการอาบน้และหมาด บางคนถูกบ้าง สลับกันบ้าง แล้วแต่ใครจะจำได้

วัน สุกร์ ที่ 23 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

ครูเกีย : เราเรียนเรื่องละหมาดมาเกือบครบอาทิตย์แล้ว เต็ๆๆ จ้าได้ไหมค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็ๆปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลำพอง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เต็ก : จำได้ครับ / ค่ะ

ครูกี๊ : เตียวครูจะให้เต็กแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม โดยครูจะให้เต็กฯ หยิบกระดาษสีที่ครูสุ่มย่อยเตรียมไว้ให้ หากใครได้สีเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน

เต็ก : ครูให้หยิบกระดาษคนละแผ่น

ครูกี๊ : ใครได้สีเหมือนกันจับกลุ่มนั่งด้วยกันเลย นั่งหากลุ่มได้แล้ว ขอตัวแทนมากลุ่มละ 1 คน

มาหยิบสลาก หมายเลขในการรายงานกลุ่ม

กลุ่มที่ 1 : คูอาเอ๋ซำมัสยิด

เนย์ คิว นา จีน่า มุกฟา ฟาอี๊ อัสรี

กลุ่มที่ 2 : คูอาเอ๋ออกมัสยิด

อัสนิน อะนาม เอ๊ะซาน นังมี นังญดา ลา ฟาเอียร์

กลุ่มที่ 3 : อาบนำละหมาด, การละหมาด

คิม ฟาซาน ณัฐวุฒิ ร่อฟาอี ซิลมัย วาซิด

ในแต่ละกลุ่มได้เลือกตัวแทนในการสอนให้เพื่อนปฏิบัติได้ทุกคนโดย กลุ่มที่ 1 เลือกเนย์ และคิว สอนเพื่อนๆ ในการท่องคูอาเอ๋ซำมัสยิด

เนย์ : เอาทุกคนมาขอมือของคูอาเอ๋

คิว : ฮา! ฟาอี๊นั่งโย้เลย เนย์บอกว่าขอมือ

เนย์ : คูอาเอ๋ซำมัสยิด “อัลลอฮุมม็ฟตาลี อับวาบเราะห์มเต็กฯ”

คิว : นนละ แค่นี้ได้แล้ว

เนย์ : ว่าหนังสือขอมือเราไปว่าให้ครูและเพื่อนฟังหนอ

อัสรี : เออ! เราไปก่อนเลยหนอเนย์ ไปเราท่องหนอ

คิว : ฮา! อย่าเพิ่งเลยแล้วไปได้แล้ว

ทุกคนต่างกันข้อมือกล่าวพร้อมกันจนจบและไปกล่าวให้ครูและเพื่อนฟัง

กลุ่มที่ 2 ได้คัดเลือก ฟาเอียร์ นังลา อัสนิน มาสอนเพื่อนในการกล่าวคูอาเอ๋ออกมัสยิด

ฟาเอียร์ : ใครว่าไม่ได้มัน

นังมี : ขอมือ

อัสนิน : ว่าตามเรานี้เลยเราสอนให้

นังมี : พยัคหน้า

ลา : เรามาว่าพร้อมกันเลย คูอาเอ๋ออกมัสยิด

เต็กฯ ในกลุ่มนี้ก็เหมือนกันข้อมือจนล่องทุกคนมากล่าวให้ครูและเพื่อนฟัง

กลุ่มที่ 3 เติบยังเกิดความสงสัยว่าทำไมใครอยู่ก่อนอยู่หลัง บางคนยังจำผิดๆ ถูกๆ ครูก็เลยสอนให้
เด็ก

ทำตาม

ครูก็ย : เอาเด็ก ๆ ครูจะเดี๋ยวกูจะสอนให้เด็กดู

เด็ก : ครับ / ค่ะ

ครูก็ยก็สอนการอ่านน้ำละหมดทั้ง 7 ท่า ของการอ่านน้ำละหมด จนเด็ก ๆ ทุกคนทำได้
และสามารถมาสอนให้เพื่อนทำตามได้ด้วย

ในหน่วยของมัลติมีเดียๆ ก็ได้รับความรู้มากมายแต่การปฏิบัติเด็กสามารถปฏิบัติตามได้เร็วกว่า
แต่เด็ก ๆ ทุกคนก็มีความสนใจออกไปเรียนรู้ในสิ่งที่ครูเป็นคนสอนให้ ทุกคนตั้งใจที่จะเรียนรู้
มากเลย

หน่วยขนมโค

วันจันทร์ ที่ 26 มกราคม 2552

ครูเกีย :	สัปดาห์นี้ครูจะสอนนักเรียนรู้ในเรื่องของการทำขนมโค เด็กๆ รู้จักไหม
เด็ก :	รู้จักครับ / ค่ะ
มุกฟ้า :	ใ้สำเืองด้วย
ฟ้อัก :	กินหรอยบายมุกฟ้า
มุกฟ้า :	หรอยนั้ดแล
ครูเกีย :	แต่ก่อนที่นักเรียน เรื่องขนมโค เราลองมาทบทวนเรื่องของมันสักทีกันหน่อย ลองกล่าว ดูอาอีเข้มสิยิด / ออกจากมันสิยิด ดูสิคะ
เด็ก :	ต่างคนกล่าวดูอาอีกันพร้อมเพรียงกัน
ครูเกีย :	เก่งมากๆ เลย สัปดาห์นี้ครูจะสอนเรื่องขนมโค แต่ก่อนที่จะเรียนเราต้องมาตกลงกันก่อน ว่าเมื่อไปเรียนสักๆ ต้องทำตัวอย่างไรบ้าง
ติว :	เข้มฟังครู
อะนาม :	เข้มแฉวรถไฟ
เอื้อะซาน :	อย่าเบหุ
ติม :	ครูสอนต้องทำตามด้วย
ครูเกีย :	คบบมือให้ตัวเองหน่อย เก่งมากเลย ในการออกไปเรียนรู้ข้างนอกสักๆ ต้องเข้มอธิบายให้ฟังเด็กๆ ทำได้ไหมคะ
เด็กฯ :	ทำได้ครับ / ค่ะ
ฟ้อัก :	เราก้ทำเป็นหนอครู
ครูเกีย :	หากเด็กฯ เข้มฟังครู ไม่ชน เด็กๆจะได้บุญมาก อัลลอฮ์รัก และจะเป็นคนที่ฉลาดและ เก่ง มีแต่คนรัก
อีตี่รี :	มะเรากี้รักเรา
ฟาเคียร์ :	มะเรากี้รักชื่อของให้ด้วย
อีคนิน :	มะเรากี้มีแหละ
อะนาม :	มีมะโตะมะ มะโตะรักนามด้วยกัน
ครูเกีย :	เด็กฯ มีแต่คนรัก เพราะเด็กฯ เข้มอะมะมะ เข้มฟังโตะมะ เข้มฟังครูและเป็นเด็กที่ทุกคนก็เลยรัก ใครอยากมีคนรักบ้าง

เด็ก :	ต่างพากันยกมือทุกคนเลย
ครูเกีย :	แล้วหากในระหว่างคืนนี้ ไปเรียนซึ่งนอกแล้วจอกันอื่นที่ ไม่ได้อยู่ในศูนย์ฯ เราทำ ยัง?
น้องนา :	ยกมือ
น้องลา :	ให้สลาม และซ้อลลัลลอฮ์
ครูเกีย :	ใช้แล้วต้องให้สลามและซ้อลลัลลอฮ์ด้วย เก่งจ้ะเลย
อัสรี :	ยกมือสวัสดีครับ ใ้สัใ้หมครู
ครูเกีย :	ยกมือสวัสดีก็ ได้ละ เด็กทุกคนเข้าใจซ้อตกลลงและมารยาทแล้วนะละพี่พี่นี้เราจะ ออกไปเรียนขนนมโคข้างนอกกัน ไครอยากไปบ้าง
เด็ก :	ยกมือพร้อมกัน
ครูเกีย :	นั่งประจำที่ของตัวเอง เดี๋ยวครูจะให้เด็กกระบายสีภาพเกี่ยวกับการเป็นเด็กดี เศ็กๆ เมื่อได้รับผลงานของตนเองมาทำแล้วต่างๆ ก็ขยันกันทำงาน และต่างก็ พูดของตนเองว่าสวดกว่าเศ็กกว่า เมื่อทุกคนทำเสร็จเรียบร้อยแล้วครูก็ให้เศ็กไปล้าง มือเตรียมรับประทานอาหาร

วันอังคาร ที่ 27 เดือนมกราคม 2552

ครูเกีย :	“อิสลามออลิยุม” ครูเกียกล่าวสลามกับเศ็กๆ
เด็ก :	วาอาลัยอุมมุสลาม เศ็กกล่าวรับสลามครูเกีย
ครูเกีย :	วันนี้เศ็กๆ จ้าได้ใหม่ว่าครูจะพาเศ็กๆไปไหนละ
ฟอิก :	ไปกินขนนมโค
ครูเกีย :	จะพาเศ็กๆ ไปเรียนและรู้จักการทำขนนมโค ครูได้เชิญให้มะ ของคานามาสอนให้เศ็กๆ ดูและกินขนนมโคด้วยกัน แต่ใน การไปเรียนเศ็กๆ ต้องทำอะไรบ้างละ
มุกฟา :	และมะคานาทำพริ้อ
คิ้ว :	นั่งเรียบร้อย
จิน่า :	อย่างหนู
เนย์ :	เดินเข้าแถว
ครูเกีย :	เก่งมากเลย เวลาที่ญุมิญญาสอนเราต้องอย่าหนวกหู อย่าเซ่น อย่าดี้อ เวลาครู พูดต้องฟัง และสังเกตวิธีการทำงานมโคด้วย เศ็กๆ พรี้อมหรือยังที่จะไปทุกคน ไปได้ร้องเท้าและออกไปเข้าแถวหน้าห้องเมื่อเศ็กๆทุกคนเข้าแถวเรียบร้อยแล้วครู ก็เข้าในเรื่องของมารยาทและซ้อตกลลงอีกครั้งในระหว่างเดินทางออกไปข้างนอก

เด็ก :	เด็กทุกคนตื่นตื่นและสนุกกับการไปเรียนซึ่งนอกรมาก เมื่อเด็กไปถึง
ภูมิปัญญา :	กล่าวสละมกับภูมิปัญญา “อัสลามูออลียุม” รับสละม “วาออลียุมุสสละม”
ครูก็ย :	เด็กๆ ถอดรองเท้าให้เป็นระเบียบและนั่งเป็นวงกลมจะได้เห็นวิธีการทำงาน
ฟาก็ :	นั่นอะไร
ภูมิปัญญา :	แป้ง เคียวห้จะป๊ะจะบอกอุปกรณ์ในการทำงานบอกก่อนว่ามี อะไรบ้าง ลูกฟังให้คินะ มีแป้งขาวเหนียว แป้งขาวจ๋า น้ำตาลแวน หม้อ เต่า
ฟาก็ :	ฟ๊า กระละมั่ง กระซอมมะพร้าวชูด จาวัก เกลือ ถาด อุปกรณ์ก็บอกหมดแล้ว ต่อไปมาวิธีการ ทำงานมโตะตะในการทำงานมโตะ เธอแป้งขาวเหนียวตกลงไปในกระละมั่งให้หมดเลย 1 ถุง และ เทพแป้งขาวเจ้าลงไปสักกคหนึ่งไม่ต้องหมด จากนั้นก็เติมน้ำลงไปและคลุก
ฟาก็ :	นั่นแล้วเอาไปทอด เฮ้อ!
ฟาเคयर :	ไม่ใช่เขาเอาไปต้ม
ภูมิปัญญา :	ใช่แล้วค่ะ เอาไปต้ม เก่งจเลย เมื่อปั้นแล้วใส่ไม้ตาลแวนแล้วนำไปใส่ในหม้อที่ น้ำเดือด ทำไปก็ดูแล้วนับหรือยัง
เอะห้ซาน :	3-4 หน่วยแล้ว
ครูก็ย :	นี่อะไรเค็กๆ รู้จักไหม
ฟาก็ :	ไม่คันท่าน
ครูก็ย :	เก่งจเลย ฟาก็
ภูมิปัญญา :	เวลาที่เขานั่นนั้นเขาคลังห้มันป็นรูปอะไร
เค็ก :	วงกลม
ภูมิปัญญา :	เค็กๆ ยอยกคินใหม่
เค็ก :	หอบคิน
ภูมิปัญญา :	เขารียกว่าขนมอะไรเอ่ย
เนอ์, อัดนิน :	ขนมโตะ
ครูก็ย :	ใส่ขนมโตะที่ปั้นแล้วไปในน้ำคั้นมันมันจะจบก่อน
ฟาก็ :	นานไปหมที่มันสุก
อัดนิน :	กว่าจะสุกนาน แห่ด้วย
บุหลิ้น :	ใช่แป้งอะไร
อัดนิน :	แป้งเหนียว
บุหลิ้น :	ใส่อะไรอีก
ฟาเคयर :	น้ำผึ้งแวน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของคณาจารย์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาพงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สุรินทร์

ครูสร้อย :	ถ้าหากผมขอแปลว่า.....
นุกฟา :	มันสุดแล้ว
ครูก๊วย :	อันที่สุกกับอันที่ไม่สุกอันไหนเม็ดใหญ่กว่า
นุกฟา :	อันครูสร้อยทำ (ผมที่ครูสร้อยทำลูกจะใหญ่กว่าผมที่ก๊วย ปฎิญาทำ)
ครูสร้อย :	ตั้งผมใส่กระชอนทำไม
นุกฟา :	ให้มันมันย่อย
ครูสร้อย :	ให้มันมันละเอียด
ก๊วยปฎิญา :	เมื่อเราป็นขนมได้หม้อองขนมสุกและคักให้มันละเอียดน้ำ และ นำมะพร้าวชูดลูกกับเกล็ดเล็กน้อย แล้วใส่ลงในถาด และ นำขนมที่ละเอียดนี้มาลูกลกับมะพร้าว จัดใส่จานพร้อมทาน ได้เลย ตอนนี้เค็กๆ หิวหรือยัง
เค็ก :	อยากกินแล้ว
อาหาร :	เมื่อทำขนมโคเสร็จเรียบร้อยแล้ว เค็กๆ นั่งพร้อมพริยกันอ่านคู่มือก่อนรับประทาน
นุกฟา :	อยากกินแล้วเค้ อลลอลูมมา บาริกลามา ฟีมา รอซึกตนา นา ว่าเกีนา อาชบาันนาช “ขนมโคเอ่ชมนมโค เม็ดโครส หวาน ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัลลอฮ์ช่วย”
ครูสร้อย :	ลูกที่สุกกับลูกที่ไม่สุกเหมือนกันไหม
เค็ก :	ไม่เหมือนกัน
นุกฟา :	ลูกที่ไม่สุกสีขาว ลูกที่สุกสีม่วง
ครูสร้อย :	ลูกที่ไม่สุกสีขาว ลูกที่สุกสีขาวปุ่น
ครูก๊วย :	เอ้า เค็กๆ นี่เป็นรูปสี่เหลี่ยม ครูจะให้ทานขนมโคแล้ว เมื่อเค็กๆ นี่เป็นสี่เหลี่ยมเรียบร้อยแล้วครูให้เค็กชิมขนม คนละเม็ด 2 เม็ด
ครูก๊วย :	เป็นไงบ้างอร่อยไหม
เค็ก :	อร่อย
ครูก๊วย :	เค็มไหม
เค็ก :	ไม่เค็ม
ครูก๊วย :	เปรี้ยวไหม
เค็ก :	ไม่เปรี้ยว

ทำให้มันกลายเป็นถึงคิดว่าเตาแก๊ส

เพราะผมมองอย่างปลา

[illegible]

น่าย : ท่าน

คน : มี

รายละเอียดเพิ่มเติม : www.dhammadownload.com

คิม : มิน

และตามสถานที่นั้น

විශ්වා : බුද්ධ

การ : เมื่อพูดถึงว่าเขาทำอะไรละ เขารับเขาเอา

น้องตา : ตาเอ๋ยตาเล่นไปทำไมได้ละเอ๋ย

ทำไม่เล่นๆได้ของลา

พจนานุกรม : ๒๕๕

∴ อินทิลออะไร (กรรฐทหมอ)

∴ คู่มือ

อนันต์ (ครูพี่เลี้ยง)

ผู้พิมพ์ : บริษัท

[illegible]

គ្នា ៖ ចៀវ ឥតលយល់

... :
มื่อจะ"ร่อย"ในหม้อ

จนไม่มีใครสวมนา

๒. หนังสืออ่านนอกเวลาที่ภาคฯ แต่งตั้งให้ส่ง ขนมอบให้แก่นักเรียน

๕๓. :: เมื่อใดที่ รัชชวาณา ก่อนจะรับประทานต้องกล่าว

ព្រះបាទសីហនុ

งานนี้ครูจะให้เด็กอภิปรายภาพนามที่แปลกและสิ่งที่ไม่แปลกให้เด็ก

ภาษาทนายผมไม่พิสดารแล้ว แล้วมาส่งให้คณะตุลาการ

ๆหมก๊ะ

[illegible]

๕๖๖ ทบทวนตั้งใจทำงานเสริมสร้างและส่งเสริมให้เขาพัฒนาผลงาน

วณพฤษศาสตร์ 29 มกราคม 2552

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเลขาธิการมูลนิธิเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๓๖
 สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๖ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านฉาง) หมู่
 ๖ ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หลังจากทำกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กๆ เข้าห้อง

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กทำขนมโคด้วยตนเอง ครูเตรียมอุปกรณ์
มาให้เด็กเรียบร้อยแล้ว มีอะไรบ้างคะ

เด็ก : หม้อ เตาไฟ แป้งข้าวเหนียว แป้งข้าวเจ้า ถ่าน น้ำผึ้งแว่น
ใบเตย น้ำ กะละมัง จีวร

ครู : แล้วอันนี้คืออะไร
เด็ก : ดอกอัญชัน

ครู : ตบมือให้ตัวหน่อย
เด็ก : ตบมือ

ครู : ครูจะใส่แป้งในกะละมัง ครูจะใส่แป้งข้าวเหนียว และข้าวเจ้า
ผสมกัน นวดจนแป้งเข้ากัน และครูจะแจกให้เด็กๆ ไปทำ
ขนมโคเองนะคะทำได้เลย

เด็ก : ทำได้

ครู : แบ่งแป้งให้ผสมเรียบร้อยแล้วให้เด็กคนละก้อนใหญ่ และน้ำตาล
แวนคนละก้อน

เด็ก : ปั่นวงกลม ใส่น้ำตาลแวนตัวครู

เมื่อเด็กได้แป้งเรียบร้อยแล้ว เด็กปั้นขนมโคใส่น้ำตาลแวนเรียบร้อยแล้วในระหว่างที่ปั้น
เด็กบางคนก็บอกว่าเขาได้กลิ่นค

ครู : ใครทำเสร็จแล้วมาใส่ลงในหม้อที่น้ำเดือดอยู่นะคะ เกล้ง
เลยครูไม่ต้องบอกเลยว่าทำอย่างไร เด็กจำได้ไหมคะ

จิน่า : มะคานาตอนแล้ว

ติว : เพาเรียกภูมิปัญญา

ครู : เมื่อใส่ ในหม้อจนขนมโคสุกแล้วทำอย่างไรต่อคะ

กิม : คือกุพราว

ครู : เอามาสุกตุกมะพร้าวให้ ไครตุกมะพร้าวแล้ว อย่่าฟัง
ทานก่อน รอเพื่อนด้วยนะคะ

เด็ก : ครับ / ค่ะ

เมื่อทุกคนได้ขนมโคที่ตุกมะพร้าวเรียบร้อยแล้ว ต่างๆ ก็นั่งรับประทานและอ่านคู่มือ
ก่อนรับประทานพร้อมกัน เมื่อทานเสร็จแล้วเด็กๆ ต่าง ช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ในครัวจน
เรียบร้อย

วันศุกร์ที่ 30 มกราคม 2552

หลังจากเสร็จกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กเข้าห้องและเล่นเกมเสือกินวัว และมอบของขวัญ โดยสลับกันเล่นจนครบทุกคน

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กมานำเสนอหน้าห้องในเรื่องขนบโคที่เรียนมาแล้วว่ามีอะไรบ้าง โดยครูจะให้เด็กหยิบกระดาษสี ใครได้สีอะไรก็อยู่กลุ่มเดียวกัน โดยครูจะให้สรุปเรื่องมารยาท และข้อตกลง ทบทวนวันไปเรียนขนบโคข้างนอก อุปกรณ์ทำขนบโค การทำขนบโคในองเรียน เมื่อครูให้เด็กหยิบกระดาษสี แบ่งกลุ่มแล้วครูให้เวลาเด็กเตรียมตัว และ ออกมานำเสนอ

กลุ่มที่ 1 ออกมาแล้วให้สละม มีตัวแทน 2 คน คือ คิว จิน่า

ครู : กลุ่มที่ 1 ข้อตกลงมารยาทเป็นอย่างดี

จิน่า : นั่งให้เรียบร้อย

คิว : ให้สละม เข้าแถว ตั้งใจฟัง เชื่อฟังครู

จิน่า : หมาแล้วควรร้องเพลงสละมให้ฟัง

คิว, จิน่า : สละม สละม สละม น้อยสละมหรืเปล่า สละมมีค่าไม่เบา เมื่อเราพากันก็สละม เมื่อเราจากกันก็สละม เพราะเราทำตามท่านนี่

ครู : ตบมือให้กลุ่มที่ 1 น้อย เอาต่อไปกลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 2 อะนามกับคิม การทำขนบโคกับภูมิปัญญา

อะนาม : มะคานา สอนทำขนบโค เขาใช้แป้งข้าวเหนียว

คิม : ได้แป้งเจี้ยว ใส่น้ำกิน

อะนาม : เขาหย่าให้เข้ากัน แล้วก็ใส่ใส่

คิม : น้ำผึ้งแวน

อะนาม : ใส่นมหย่อนน้ำเต้าสด สุกแล้วเติกใส่ในพร้าว

คิม : ให้นำเต้าก่อน แล้วใส่ในพร้าว กินได้เลย

ครู : ตบมือให้กลุ่มที่ 2 น้อย ค่อยไปกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 3 มุกฟา เนย์ ส่วนผสมอุปกรณ์

ครู : มีอะไรบ้างคะกลุ่มนี้

มุกฟา : มีเตาไฟ แป้ง น้ำผึ้งแวน กะละมัง น้ำ

เนย์ : พรวน ถ่าน จาวัก ใบเตย ดอก.....

มุกฟา : เขาเรียกว่าดอกอัญชัน

เนย์ : มีมีดช่วยผ่านน้ำผึ้ง หมาแล้ว ครบแล้ว

บุกฟ้า : ว่ากลอนด้วยแล
บุกฟ้า เน้ : ขนมเอ้ย ขนมโค เม็ดใดๆ รสหวานๆ ก่อนรับประทานต้องกลั่นานมอัลลอสส์
เอ้ย

ครู : คบมื่อให้กลุ่มที่ 3 หย่อย ค่อยไปกลุ่มที่ 4 กลุ่มสุดท้าย

กลุ่มที่ 4 น้องนา รอฟ้าอ้อ เอื้อะชาน ตัวแทน ทำขนมโคในห้องเรียน

ครู : เป็นอย่างไรค่ะทำขนมโคในห้องเรียน

น้องนา : สุนัขได้ทำเองด้วย

รอฟ้าอ้อ : กินหรือขนมโคสิมีวงและสีเขียว

ครู : สีม่วงกับสีเขียวได้มาจากอะไร

เอื้อะชาน : สีม่วงคอกอ้อยขุ่น สีเขียวใบเตยหอม

น้องนา : ทำขนมโคในห้องทำเองกินเองเลย ได้กินทุกคน

รอฟ้าอ้อ : อยากทำเลยครู สุนัข

เอื้อะชาน : หลบไปทำที่บ้านเป็นแล้ว มะบอกว่าง่วง

ครู : มีอะไรอีกไหม

น้องนา : ไม่มีแล้ว

ครู : เอาคบบมื่อให้กลุ่มที่ 4 หย่อย เต็กๆ ทุกคนแก่งจึงเลยบางคนไม่ยอมมาก็ยังเข้าใจ
และคนเป็นตัวแทนมานำเสนอก็เข้าใจ ค่อยไปครูจะมีงานให้เต็กๆทำเป็นการกาบทาพาวุธเกรณ

การทำขนมโค

เต็ก : อยากทำ

เมื่อเต็กๆ ได้รับงานไปถนนละแ่มแล้ว เต็กต่างตั้งใจทำงานจนเสร็จและนำมาส่งครูเก็บ

เข้าเพิ่มผลงาน

ก่อนกลับบ้านครูให้เต็กๆ เล่นเกมกรรเรียนภาพขนมโค โดยเต็กๆ นั่งเล่นกัน เป็นกลุ่ม
และสามารถเรียงได้ถูกต้องเพราะเต็กๆ ได้ผ่านการทำขนมโคมาด้วยตัวเอง

หน่วยเสวยนมหม้อ

วันจันทร์ ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552

ครูชวนเต็กๆ เล่นเกมมอญซ่อนผ้า และเกมคอกไม่หุบ/บาน วันนี้ครูสอนเรื่องข้อตกลง
และมารยาทในการออกไปเรียนข้างนอก โดยที่ครูและเต็กสร้างข้อตกลงร่วมกัน

ครูก็ย : เมื่อออกไปข้างนอกต้องทำยังงี้

ติวจิน่า : นั่งให้เรียบร้อย วางรองเท้าให้เป็นแถว

เอี๊ยะชาน : อ๋อ!แหล่งเสียงดัง

กิม : อ๋อ!เบหุ

ครูเกีย : เก่งจังเลยล่ะ เมื่อเราออกไปเรียนข้างนอกเราต้องนั่งให้เป็นระเบียบและอย่าเสียงดัง เวลาที่กิมมีปัญหาสอน หากใครไม่เชื่อฟังจะเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เก่ง พงษ์นี่ครูจะนำเด็กๆ ออกไปเรียนข้างนอกไปเรียนเรื่องสวนหม้อ มีใครอยากไปบ้าง

เด็ก : ยกมือ

ครู : เด็กๆ รู้จักไหมสวนหม้อ

ติว : ปรึ้นหรือสวนหม้อ

ครู : เด็กๆ ยังไม่รู้จักสวนหม้อหรือบางคนอาจรู้จักแต่เรียกแม่หมั่นกิน อันนี้ก็จะสวนหม้อ (ครูชูสวนหม้อให้เด็กๆ ดู)

ติว : รากันหม้อ บ้านติวก็ไว้รองหม้อ แต่ดำแล้ว

จิน่า : บ้านเรากันไว้รองหม้อ สีดำกัน

ครู : ที่บ้านเรีกรากันหม้อ แต่กลางกลางเรียกสวนหม้อ แล้วทำไมที่บ้านติวกับจิน่าสีดำล่ะคะ
ติว จิน่า : ตั้งหม้อจึงดำ

ครู : พงษ์นี่เราไปรู้จักสวนหม้อกันที่บ้านกิมมีปัญห แต่เด็กๆ อย่าลืมซื้อตกลงและ
มารายาทที่เราตกลงกันนะ

เด็ก : ไม่ลืมครับ / ค่ะ

ครู : นั่นพงษ์นี่เราไปกัน แต่ตอนนี้ครูจะให้เด็กคิดรูปจากแต่ตาเลือกแล้วมาแสดงบน
กระดานให้สวยงาม

กิม : ตัดด้วยปากครู

น้องนา : ใช้กรรไกรแต่

ครู : ใช้ตะลุมจะแฉกกระดากแฉกเลือกและกรรไกรให้คนละอัน ให้คิดรูปที่ตนเองชอบ
และอยากตัด เข้าใจไหมล่ะ

เด็ก : เข้าใจครับ / ค่ะ

หลังจากที่ครูแจกอุปกรณ์ให้เด็กเรียบร้อยแล้ว เด็กๆ ก็เริ่มทำงานของตนเองจนเสร็จ
เรียบร้อยแล้วนำมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้มผลงาน

วัน อังคาร ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552

ครู : วันนี้ครูจะพาเด็กๆ ไปไหนล่ะ จำได้ไหม

ติว : ไปเรียนรากันหม้อที่บ้านกิมมีปัญห

ครู : เด็กพร้อมที่จะไปหรือยัง

เด็ก : พร้อมแล้ว

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหาง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.บุรีรัมย์

ครู : เวลาที่ไปเรียนที่บ้านภูมิปัญญาเล็กๆ อย่าลืมซื้อคดกลองและมรยาบทที่ติดนะค่ะ
เด็ก : ไม่ลืมครับ / ค่ะ

ครู : เด็กๆ ทุกคนเตรียมตัวเข้าแถวและไปขึ้นรถนะค่ะ กล่าวอาลัยนรถพร้อมกัน
วันนี้ไปเรียนเรื่องช่วยเหลือกันที่บ้านภูมิปัญญาโดยไปช่วยรถของเจ้าหน้าที่ ศกว. และใน
ระหว่างที่เดินทางเล็กๆ ก็สนุกสนานกัน

เด็กๆ : นันครูสวัสดีตอนบน

ฟาลึก : คันทายเลย

น้องลา : นันเพื่อนๆ บ้านน้องลา

อัสริ : นันบ้านเราเลี้ยวไปทางนั้นแล

ฟาลึก : นันทางไปท้ายาง

ร่อฟ้อ : ที่นั่นแลเราแลนั้นองกับมะ

เนย์ : นันโบ้นันรู้จักมาบอกกำช้า

มุกฟา : สำ นันถึงบ้านลิซ่านแล้ว

เมื่อรถหยุดจอดหน้าบ้านของภูมิปัญญาเด็กมีความตื่นตัวมากในการออกไปเรียนข้างนอก

ครู : มาถึงบ้านภูมิปัญญาแล้ว ทำอะไรล่ะ

เด็ก : ให้สละมกับภูมิปัญญา (อัสลามูอาลัยคุบ) พร้อมกับรับสละมเองเลย

ภูมิปัญญา: รับสละมเล็ก (วาอาลัยคุบมุสลาม) แล้วจะพาไปเรียนที่อาคารด้านในนั้น เติ้นตาม
มานะค่ะ

ครู : เอาคดกลองแถวๆ ฟตามภูมิปัญญา

เมื่อคดกลองไปถึงอาคารที่เรียน ทุกคนต่างเห็นหนังสือและไปดูหนังสือคนละเล่ม

ภูมิปัญญา: เด็กวโตะดูทำสวียนหม้อให้ดู

เอียะซาน : ทำจากอะไรนัน

โตะดู : ทำจากก้านจากนั้นมาจากต้นจาก ลิขัอยู่บ้านเหลงมาก พอมาพร้อมครูไม่เหลงเลย

ครู : โตะดูนั้นแปลกก่อนแล้วแบ่ง 3 เด็กๆ พับตามคูชัค๊ะ

เด็ก : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

ครู : เด็กดูจากนั้นเป็นชีโตะดูสถานเป็นรากันหม้อเลย

โตะดู : เด็กวโตะดูจะเล่าให้ฟังที่เค้นมาทำสวียนหม้อนี้ขาย

ครู : เด็กๆ รู้จักไหมนทาน นทานก็คือเรื่องเล่าความเป็นมา

โตะดู : ที่เค้นมาทำรากันหม้อ โตะดู ได้เรียนจากคนข้างบ้านเห็นเขาทำเลยลองทำแลก็ทำเป็น
และทำขายจนก็ครวยได้ และได้สร้างอะไรมามากมายเลย นักเรียนแลโตะดูแล้วทำเป็น หม้าย

ฟาลือร์ : ทำเป็น

ครู : โต๊ะดูทำอะไรนั้น
 อัสรี : ตีไม้ ทำไม้เคาะ
 เอียะซาน : ช่วยนอนน้อย
 เต็กฯ : โต๊ะดูทำเก่งมากเลย
 ครู : ที่โต๊ะดูมานมาเป็นแฉกเงาไว้ใส่อะไร
 นองนา : คอกไก่
 อัสรี : คล้ายที่จับปลาเลย
 ครู : เขาเรียกอะไรลองถามโต๊ะดู
 โต๊ะดู : ที่ตลาดนั้นเขาเรียกว่า ไข่

ในระหว่างที่โต๊ะดูสาธิตการทำเสียงเหมือนให้ดูอยู่นั้นมีบางคนที่ยืนใจข้างนอกมีลิ้ม
 และอัสรี มองไปทางกุโบร์

ครู : โต๊ะดูทำเกือบเสร็จแล้วนะเต็กฯ
 โต๊ะดู : เอาโต๊ะดูทำให้และจนเสร็จแล้ว ที่บ้านใครมีบ้าง
 เต็ก : ยกมือ
 โต๊ะดู : ที่บ้านนี้ใครมีเอาไว้ทำอะไร
 คิม : ใส่ลูกอุ้งน
 นองลา : แรกเตียว โต๊ะดูซื้ชดก้านจากจนเป็นเลยน้อยนย
 เต็ก : ตบมือให้โต๊ะดูพร้อมกัน
 ครู : อันแบบนี้เขาไว้ทำอะไร
 โต๊ะดู : ใส่ผลไม้
 อัคณิน : ขนุน
 ครู : อันแบบนี้เต็กดูใหม่เขาเรียกว่าอะไร มีที่ลือด้วย
 โต๊ะดู : กระเช้า
 ฟาอิก : ใส่ผัก
 โต๊ะดู : เขาเอาเวลาไปขอมือแต่งงาน มีคนมาสั่งให้ทำหลายอันด้วย
 อัสรี : ที่บ้านก็มี
 โต๊ะดู : เมื่อเสร็จแล้วเอาไปตากแดดก่อนปิ้งกินอย่าให้ขึ้นรา
 ครู : สดอันนี้ของเสียนหม้อ เหมือนกินไหมคะ
 เต็ก : ไม่เหมือน
 คิม : เขาทำพริ่อนั้น
 โต๊ะดู : ทาสีวานีหมันถึงจะสวย

ครู : วันนี้เด็กๆ ทุกคนก็ได้รู้จักสวัสดีชนหม่อท้อโตะตุทำแล้ว และโตะตุก็สอนพวกเราทุกคนจนเหนื่อยแล้ว ถึงเวลาแล้วที่พวกเราจะกลับศูนย์ฯ

เด็ก : ขอบคุณครับ / ค่ะ โตะตุ อัสลามูอัลยุม

โตะตุ : วาออลัยกุมมูสลาม

ครู : เด็กๆ ขึ้นรถไปแล้วค่ะ และอย่าลืมกล่าวดูอาฮ์ด้วย

เด็ก : กล่าวดูอาฮ์ชนรถ “ซุบฮานัลลาฮี ซิกคอรอลานา ฮาซาวามกูนนะ ลาฮุมลลอฮีนว่า อินนาอิลาร็อบบีนาละฮูร็อบูน”

เมื่อกลับมาถึงศูนย์ เด็กๆขอบขอบคุณเจ้าหน้าที่ สวท. ที่พาไปเรียนเรื่องสวัสดีชนหม่อ

เด็ก : ขอบคุณครับ / ค่ะ

เจ้าหน้าที่: อินติที่พาเด็กไปเรียน

ครู : เด็กทุกคนนั่งประจำที่ของตนเองค่ะ ต่อไปครูจะให้กิจกรรมสร้างสรรค์ อันนี้อะไรค่ะ เด็กๆ

กิม : ที่ตักปลา

จิน่า : ไม่ใช่ แงกันคอกไก่

ครู : ครูจะให้เด็กๆ วาดภาพแ่งกันคอก ไก่นี้นะค่ะ ทำได้ไม๊คะ

เด็ก : ทำได้ค่ะๆ ต่างก็วาดรูปแ่งกันของตนเองตามที่ครูให้ดูและนำมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้ม

สะสมงาน

วันพุธ ที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ 2552

ครูเตรียมเด็กด้วยการเล่านิทานเรื่องข่าวกักตักยักษ์ให้เด็กๆ ฟัง เด็กตั้งใจฟังและสนใจ

กันระหว่างเล่านิทาน

อัสรี : ผักกาดใหญ่จะว่า

เนย์ : เราเห็นแล้วแต่ฉันไม่รู้ว่ามี

ครู : เอาเด็กๆ ครูจะให้ฟังว่าทำไมผักกาดนี้ใหญ่จัง มีคนคนหนึ่งเอาหัวผักกาดมาปลูก และขอให้โตวันโตคืนและขอให้ใหญ่ จนผักกาดใหญ่ยักษ์ ตาจึงไปถอน แต่ถอนไม่ได้อ จึงให้ยายช่วย

เอียะชาน : ทำไม่ให้ยุ่งแรงนั้น

ครู : ตายายช่วยกันตักแต่ตักไม่ออก ยายจึงไปตามหลานมาช่วย แต่ยังไม่ออก หลานจึงไปตามหมามาช่วย แต่ก็ยังไม่ออก หมาก็ไปตามแมวมาช่วยแต่ยังไม่ออก ทำไปละเล็กละน้อยให้ใครช่วยอีก

คิว : ขวณหนูมาช่วย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ ปัทมยาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

- ครู : ไข่แล้ว ไปชวนหนูมาช่วยจน หัวผักกาดหลุดออกมา
- เด็ก ๆ : คบมือ
- ฟาลึก : หนูนั่นเก่งจังเลย
- ครู : วันนี้ทำยอดเยี่ยมด้วย จะมาสาธิตการลอกใบจากให้ดู
- เนย์ : ทำแบบนี้ครู
- คิว : ไปใช้หมีละ เอามาทำให้ดู

น้องคิวก่อนลอกใบจากให้เพื่อนและครูดู การลอกใบจากของคิว เก่งมากเลยและยังมีผู้นำ

ด้วยที่เข้าร่วมในการลอกใบจาก

ครู : คบมือให้น้องคิว และจิน่าหน่อย

เด็ก : คบมือ

ครู : อันนี้เป็นก้านจากที่หั่นออกมาจากการลอกใบจาก ที่บ้านใครบ้าง

จิน่า, เนย์, คิม, คิว, อภิษฎา : ยกมือ

คิว : ที่บ้านก็ลอกอยู่กัน

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กระบายสีเสื้อแขนเสื้ออันนี้นะคะ ระบายให้สวยงามเลยครูนำ

เสื้อแขนเสื้ออันเล็กออกมาให้ดู

คิว : เสื้อแขนเสื้อที่บ้านก็มีอันใหญ่ แต่ดำแล้ว

ครู : ทำไม่จึงดำ

คิว : ชอบต้้งหม้อ

จิน่า : ที่บ้านเราก็คำ

ครู : ครูจะแบ่งกลุ่มเด็กๆ ออกเป็นกลุ่มๆ 5 คน และครูจะมีอุปกรณ์ให้มสีเขียนหม้อ งาน

สี ฟู่กัน น้ำ กระดาษทิชชู ครูจะสาธิตให้เด็กๆ ดูนะคะ ครูจุ่มสีแสดง ถ้าครูไม่เอาสี

แดงแล้วให้เอาฟู่กันจุ่มน้ำก่อนแล้วจับด้วยทิชชู แล้วเอาไปจุ่มสีที่ต้องการ เข้าใจไหมคะ

เด็ก : เข้าใจครับ / ค่ะ

เด็ก ๆ เมื่อได้กลุ่มของตนเองแล้วก็เริ่มทำงานของตนเอง และในระหว่างทำเด็กก็สนทนา

กัน และก็มีบางคนที่ไม่พุดมุงทำงานอย่างเดียว เช่น ร้อฟาย เอียะชาน

คิม : แบบนี้หม้อครู

ครู : ค่ะ ถูกต้องแล้ว

คิว : จิน่าของเราสวยงาม

จิน่า : สวยของเราล่ะ

คิว : สวยกัน

จิตมีย์ : ครูทาสีนี้เคใหม่

ครู : ทาได้และต้องเอาพู่กันจุ่มน้ำและชุบด้วยทิชชูก่อน
เมื่อเด็กทำงานของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว เด็กๆ พาไปตากแดด แล้วนำผลงานมาส่งให้
ครูเก็บไว้

วันพฤหัสบดี ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552

หลังจากนี้เสร็จจากกิจกรรมหน้าเสาธงเรียบร้อยแล้ว ครูให้เด็กเล่นเกมมอญซ่อนผ้างาน

ครบทุกคน

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กร้อยลูกปัด และทำให้ผู้คิดกับสวียนหม้อ หรือเรียกให้สวยงาม คือ
ทำ

โมบายนั่นเอง เด็กทำได้ไหมละ

เด็ก : ทำได้ครับ / ค่ะ

ครู : ลูกปัดครูให้ร้อยใส่เชือกแล้วนำไปผูกกับสวียนหม้อ เด็กๆ ห้ามเอาใส่หู ใส่จมูกนะ
ค่ะ

อันตรายต้องพาไปโรงพยาบาล ทำได้ไหมล่ะร้อยลูกปัด

เด็ก : ทำได้

เมื่อเด็กๆ ได้อุปกรณ์ในการทำโมบายแล้วเด็กทุกคนก็นั่งทำงานของตนเองอย่างตั้งใจและ
เด็กๆ นับไปด้วย 1-10 ลูก และมีการสนทนา

ฟาก : ครูทำไม่ได้

น้องนา : ครูทำพริ้นหรือ

ลิซ่า : ครูเขาใส่แบบไปหน

ครู : เด็กถือลูกปัดข้างหนึ่งแล้วนำเชือกที่อยู่อีกด้านหนึ่งมาใส่ในรูลูกปัดและนับจนครบ
สิบ

คิว : ครูมาแลกท่านั่งม่งแล

จิน่า : เออ จริงนั่นแหละ

อัดนิน : ครูเคนี้ได้แล้วมาย

ครู : ค่ะ เคียวครูจะไปดู อัดนิน ครบ 10 หรือยังล่ะอะนาม ครู ครบแล้ว

ครู : ครบแล้วผูกเลยผูกได้ไหม

อะนาม : ไปได้

ครู : ตั้งใจได้ยวครูไปผูกให้

อัสรี : ของเราก็ครบบแล้ว

อะนาม : ครูถ้าครบทุกอันแล้วส่งหม้าย

ครุ : ครุบครุ เสริมแล้วหรืออะนาม เก่งงงเลยลูกเอง เต๋ นึกสิขมคนไหนที่ลูกไม่ได้ วางไว้ นะคะ เคียวครุไปผูกในเอง ก็ครเสริมแล้วมาตั้ง

ในการทำกิจกรรมกับทุกคนมีความตั้งใจมากจนทำงานเสร็จทุกคน แม้ว่าจะมีบางคนที่
 ช้าบ้าง แต่ก็ทำงานเสร็จเรียบร้อยและส่งงานให้ครูตรวจทุกคน

ครู : ใครที่เสร็จแล้วครูจะให้เค้า จับคู่ภาพที่สัมพันธ์กันนะคะ มาเอาที่ครูได้เลย เติบโตกิจกรรมภาพที่มีความสัมพันธ์กัน ได้ถูกต้องโดยที่ครูไม่ต้องอธิบายให้ฟัง และนำมาส่งให้ครูเก็บเข้าแฟ้มผลงาน

วันศุกร์ ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2552

หลังจากที่เสร็จกิจกรรมจากหน้าเสาธงแล้ว ครูได้เชิญเขาห้องนั่งประจำทางของตนเอง

• เขาเตือนสติเราว่าเราไม่ควรเป็นคนดีจนเกินไป

เด็ก : ต้นไม้กว่าจะโต ทานอีกไป ใช้เวลา เท่าอายุปู่ตา นับเวลานานหลายปี ตัดไม้ ทำลาย ใช้เวลาไม่กินที่ ป่าให้หมดพงพี อีกสิบปีมันจะโต ต้นไม้บนสวรรค์ มากันฐานสถลธย์ วัดอัมมฤตติลลดาห์ ว่าลาอิลฮาอิลลิลลธย์ วัดลลลสุธิกบร มาลาอิลลิต ปูลูกให้ทานพาพวกราส่วนอินตีสต้นไม้บนแดนสวรรค์

๖. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๑. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๒. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๓. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๔. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๕. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๖. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๗. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๘. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๙. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :
๖.๑๐. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงาน :

ฟาเคลียร์ : เรายัง

บทที่ ๑ : ความหมาย

น้อง : ทำไมละ

• ค่ะ ยังไม่ใคร่ทำ แต่พรุ่งนี้มันยาก แต่พรุ่งนี้พรุ่งนี้ไปดูให้ดีกว่า รุ่งนี้วันและครูจะขอ

เล่าหน้าที่ห้องว่าตนแต่เรียนอะไรมาอย่างไรบ้าง

๒๕ : ครูเราเล่าได้

- ควบคุมให้ห้องเนยแห้ง

๕. เรียบร้อยตกลง มาตรการเงินเยว

นางเรขารัตน์ :

หน้า : ๕

ก่อนแล้วโตะผู้ให้แล เขาเซยตกานจากศวัย หลายขึ้นมาก

กรมการขนส่งทางบก : กรุงเทพมหานคร

การผสมผสานในเชิงประจักษ์ : ๑๕

ที่บ้านโต๊ะสุรารณเมืองอะไรว้าง :

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีอยู่อยู่ที่
 ตลอดจนเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษานานาชาติ พ.ศ. 2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรนารีอีกด้วย (บ้านลาหาง) หมู่ 6 ต.ละหาน, ละหาน, อ.สตูล

คิม : แงกั้น
 อีสร : เหมือนที่ติดปลานั่นเอง
 คิม : ไม่ใช่เขาเรียกแงกั้น
 จิน่า : รากั้นหม้อด้วย
 คิว : มาจากก้านจากกลานั่น เราก็ลอกเป็น
 จิน่า : เราช่วยหนอ โป้เราช่วยมาทำที่บ้าน ได้มั้ยคิ้ว
 คิว : เอ่อ พายี่นี่ยไปซื้อน้ำแข็ง
 ครู : น้องคิ้วกับจิน่าลอกไปจากแ่งมย เดี๋ยวว่า
 เค็ก : แ่งและคบบมอให้ด้วย
 ครู : สรุปแล้วเสวียนหม้อไว้ทำอะไรได้บ้าง
 เค็ก : แงกั้นใส่ดอกไม้ ตะกร้าใส่ถั่ว รากั้นรองหม้อ
 ครู : ครูจะให้เค็กๆ ระบายสีภาพแ่งกั้นให้สวยงามนะค๊ะ
 เค็ก : ครับ / ค๊ะ

เค็กๆ ต่างๆ ระบายแ่งกั้นจากภาพที่ครูแ่งกให้และมาส่งให้ครูเก็บชิ้นแสดงผลงาน

หน่วยเรื่อญาติ

วันจันทร์ ที่ ๑ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เรียนพ่อตกลดและมารยาท

เดี๋ยงเข้าแถวเคารพธงชาติในคอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่ออต่าง ๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เดี๋ยงแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เดี๋ยงนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง

ครูสุร้อย : อัสลามูออลัยกุม (ครูให้สลามเด็ก)
เดี๋ยง : วาออลัยกุมมุลสลาม (เดี๋ยงรับสลาม)
ครูสุร้อย : ให้เดี๋ยงอ่านคู่ออเพิ่มพูนความรู้
เดี๋ยง : รอบบิซิดนี อิลมัล โอ้อัลลอะหะไบรคเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นันด้วยเดิด
ครูสุร้อย : เออะละอะเดี๋ยง พรุ่งนี้ครูจะพาเดี๋ยงไปเรียนเรื่อง “เรื่อญาติ” กันนะละ
แต่ก่อนที่เรื่อจะเข้าไปเที่ยวคุณครูที่จะสอนเรื่อเรื่อญาติ เรื่อทำความตกลงกันก่อนนะละ เดี๋ยงจำได้ไหมกะ

มุกฟา : จำได้ครับ ต้องนั่งเรียบร้อย
คิว : ต้องให้สลาม
จิน่า : ต้องเดินเป็นแถวละ
ครูสุร้อย : อะไรอีกกะ?
เดี๋ยง : นึกไม่ออก
ครูสุร้อย : ช่วยเสริม “เดี๋ยงต้องตั้งใจฟัง เมื่อครูภูมิปัญญาสอนเรื่อเรื่อญาติ และให้เรื่อมารยาทในการพูดและซักถามด้วยนะละ ต้องไม่แย่งกันพูด มีข้อสงสัยอะไร ให้ถามกับอถามที่ละคนนะละ”

หลังจากนั้นครูให้เดี๋ยงระบายสีภาพการให้สลามและปฏิบัติกิจกรรมประจำวันตามปกติ ก่อนกลับบ้านครูให้เดี๋ยงเล่นเกมภาพตัดต่อ การให้สลาม

วันอังคาร ที่ 10 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ไปเรียนรู้บ้านภูมิปัญญา

เดี๋ยงเข้าแถวเคารพธงชาติในคอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่ออต่าง ๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เดี๋ยงแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เดี๋ยงนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง เมื่อเดี๋ยงนั่งเรียบร้อยแล้วครูได้ทบทวนมารยาทและข้อตกลงก่อนออกเดินทางไปเรียนข้างนอก

ครูสุร้อย : เดี๋ยงจำได้ไหมเรื่อที่ต้องทำอย่างไรเมื่อออกไปเรียนข้างนอก

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรอติสตาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

อิสริ : เข้าแถวครับ
ติว : นั่งเรียบร้อย
จิน่า : ไม่ตั่งเสียงดังค่ะ
มุกฟ้า : ตั่งใจฟังครับ

ครูสุร้อย : เด็กๆได้ดูเง้า ร่องเท้าของตัวเองให้เรียบร้อย และผู้หญิงให้ใส่ผ้าคลุมให้เรียบร้อยนะคะ

ครูจัดให้เด็กขึ้นเป็นแถวตามลำดับ ครูให้เด็กอาสาสมัครหนึ่งคน คือ น้องมุกฟ้า มาเป็นคนดูแลแถวเพื่อให้แถวเป็นระเบียบเรียบร้อย

ครูสุร้อย : แนะนำว่า “เมื่อเจอกับผู้ใหญ่ เด็กๆต้องให้สวัสดีนะคะ อย่างลืมนะ”

เมื่อเด็กๆเริ่มออกเดินทางโดยการเดินแถวไปบ้านครูภูมิปัญญา เนื่องจากบ้านครูภูมิปัญญาอยู่ใกล้ศูนย์ฯ จึงให้เด็กๆเดินไป เมื่อเดินไปไม่นาน ก็ถึงบ้านครูภูมิปัญญา เด็กๆ ทุกคนให้สวัสดีครูภูมิปัญญาพร้อมกับจูบมือด้วย

ครูสุร้อย : เด็กๆเที่ยวรำนานี่เป็นครั้งแรกนะคะ(ครูจัดให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม)

วงกลม)

ครูภูมิปัญญา : ครูชื่อว่า “โตะจิบะ” นอ

ครูภูมิปัญญา : ใครมีโตะมัง?

เด็กๆ : ย้ง (แปลว่ามี)

ครูภูมิปัญญา : ใครมีหว่าม?

เอี้ยะซาน : ย้ง

ครูภูมิปัญญา : โตะคือใคร?

น้องนา : มะของมะ มะของปะ

ครูภูมิปัญญา : ใครมีมูมั่ง? มูนั้นคือน้องมะ

เนย์ : เรายัง

ครูภูมิปัญญานับเคลือยตุ ให้เด็กฟัง

1. หวา
2. หังะ
3. หลั่ง
4. หย้ง
5. เต๊ะ
6. หนะ
7. ตา

8. คำ
9. จิ
10. ญ

ครูภูมิปัญญาให้เด็กนับตาม เด็กนับตามบางคนก็นับได้ด้วยความสนใจ บางคนก็ไม่ยอมนับ เช่น ลิซ่า ครูภูมิปัญญาสรุปโดยเน้นอีกรอบ และให้เด็กนับตาม ก่อนกลับศูนย์ฯ เด็กๆ กล่าวสละมกับครูภูมิปัญญา และยื่นมือให้สละมทีละคน ครูให้เด็กจดแถวเดินทางกลับศูนย์ฯ เมื่อกลับถึงศูนย์ฯ ครูให้เด็กกระโดดสลับเท้ารอบครัวของมัน เมื่อทำเสร็จแล้ว เด็กๆ เก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันพุธ ที่ 11 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เด็กฯเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่านิทานเรื่อง “ลูกหมูสามตัว” ให้เด็กฟัง

ครูสร้อย : จากนั้นทานเค้กมีความรู้ดีอย่างไร?

คิว : ใ้รู้เรื่องพี่น้อง

ครูสร้อย : คนฉลาดย่อมเอาตัวรอดได้เสมอ

ครูแต่ละคนร่วมกันสนทนา เรื่อง ระบบเครือญาติ ที่เรียนมาในวันอังคาร ครูทบทวนจากคนที่หนึ่ง โดยครูถามจากคนที่หนึ่ง ถ้าใครรู้ก็ให้ยกมือตอบ

เอี้ยะซาน : คนที่ 1. หวา

คนที่ 2. หงะ

คนที่ 3. หถึง

จัน่า : คนที่ 4. หยัง

คนที่ 5. เต๊ะ

มุกฟา : คนที่ 6. หนะ

คิว : คนที่ 7. คา

มุกฟา : คนที่ 8. คำ

คนที่ 9. จิ

เด็กฯ ตอบพร้อมกัน : คนที่ 10 น

เด็กส่วนใหญ่ นับตามได้ และสามารถจำได้แต่ยังไม่ตามลำดับ หลังจากนั้นก็ให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ เมื่อทำเสร็จแล้ว เด็กเก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันพฤหัสบดี ที่ 12 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

การเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เด็ก ๆ เข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็ก ๆ แยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็ก ๆ นั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่านิทานเรื่อง “หนอนนอนดึก” หลังจากนั้นครูนำสื่อถามและร่วมกันนับเครื่องมือวัดความรู้ที่ครูประดิษฐ์ขึ้น 3 รอบ ครูให้เด็กอาสาสมัครออกมานับลำดับเครื่องมือของตนเองที่เด็กรู้จักที่บ้าน

คิว : “อัสลามูอลัยคุม” แล้วเริ่มนับ “โตะ ชาย จิ ญ ปะป้า จะ”

น้องนา : ชาย โตะ มะ จะ ปะ หะ น้อง

วาซิด : โตะ ชาย มะ ปะ วาซิด

น้องอุดา : โตะ มะ หวัน เต๊ะ

จิน่า : โตะ ชาย ปะ มะ น้อง หวามาต

ฟาซาน : มะ ปะ จะ โตะ จิ ฟาซาน

น้องลา : น้อง ปะตุ หวัน โตะ มะ ยะ

มุกฟา : หวา มะ ปะ โตะ น้องมารีนา

ร่อฟาอ์ : มะ โตะ หวัน ปะ หวา ร่อฟาอ์

อัดนิน : จะ มะ ปะ ชาย โตะ ญ นิญ 2 คน ญมากกนิ โตะหลังป็น โตะหลัง

ก้อย โตะหวา หลังมุย หวัน อัดนิน

เอยะซาน : มะหวา ปะหวา บัง 2 คน บังมีกับบังปี มะ ชาย โตะ อาเยะ

เอยะซาน

เนย์ : โตะ ชาย มะ จิ ญริด ญซาน บังรุส ปะ จิปาน จิดา น้องสาวพา

น้องอลัน

เมื่อทุกคนได้บอกบุคคลในครอบครัวตัวเองเสร็จแล้ว ครูก็ให้เด็ก ๆ ปรบมือให้เพื่อนและตัวเอง ที่กล้าแสดงออกและรู้จักบุคคลในครอบครัวตัวเอง หลังจากนั้นครูให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ การวาดภาพตามจินตนาการบุคคลในครอบครัว เด็ก ๆ เก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันศุกร์ ที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

การแสดงบทบาทสมมติ

เด็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง วันนี้ครูจัดเรื่องราวสมมุติขึ้น คือเรื่อง “วันรายา” ซึ่งเป็นวันสำคัญและเป็นวันพบญาติกันให้รอญาติกันในปราสาทสี่พี่น้อง เพื่อนพี่น้องชาวมุสลิม ครูเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ไข่ตะลေးขนมรายา น้ำหวาน ผลไม้ และอุปกรณ์ เช่น ถ้วย แก้วน้ำ ชุดใส่ขนม โดยใช้ผ้าหน้าห้องเรียนเป็นสถานที่ในการจำลองเหตุการณ์ ครูเป็นผู้ละเป็นระเบียบเรียบร้อย ครูติดตามพฤติกรรมนอกที่อยู่อีกผู้ช่วยแสดงบทบาทสมมติ

ในห้องเรียน ครูจะให้เด็กนั่งเรียบร้อยและให้เด็กทบทวนลำดับการเรียกเครือญาติ

ครูยะ : สมมุติว่าเป็นวันรายาครูเป็นมะ ส่วนเด็กเป็นลูก มะจะพาเด็กๆไปเที่ยววันรายา

ยา

ครูยะ : โตะมีลูกหลายคนมีใครกันบ้างคะ

ตอนนี้ครูยะเริ่มแนะนำกับแสดงให้กับเด็กๆฟัง

ครูยะ : เริ่มจาก	โตะยะ	แสดงเป็น	โตะ
	หว่า	แสดงเป็น	หว่า
	จะยะ	แสดงเป็น	หัง
	หลังสาย	แสดงเป็น	หลัง
	มะน้องหนา	แสดงเป็น	หัง
	กะนะ	แสดงเป็น	เต๊ะ
	ครูนุ้ย	แสดงเป็น	หะ
	ครูหยาด	แสดงเป็น	ดา
	ครูสร้อย	แสดงเป็น	คำ
	ครูรส	แสดงเป็น	จิ
	ปรีบิษา(เด็ก)	แสดงเป็น	มุ
	ครูยะ	แสดงเป็น	มะ(แม่)

ครูยะให้เด็กอาสาแสดงเป็นลูก 6 คน ได้แก่ น้องนุ้ย จิน่า เยียะซาน ลิม

มุกฟา อัคเนิน

เริ่มการแสดงบทบาทสมมติโดยครูยะ ซึ่งแสดงเป็นมะ พาเด็กๆไปเที่ยวบ้านโตะใน

วันรายา

เด็กๆ : อัศลามูอาลัยกุม (ให้สละม)

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

โตะ : วาอาลัยกูมมุสลาม (รับสลาม)

มะ : ถอดรองเท้าด้วย มะฟา ไปข้างโตะ นูโตะจูบมือด้วยลูก
เคียนมือทั้งสองข้างเพื่อสลามและจูบมือโตะ

มะ : วันนี่ยังครบเลย มาเร็ว ไปชอลลอลลอฮ์ด้วยหา หลังจากนั้นมะก็ให้ลูก
ไปชอลลอลลอฮ์กับทุกคนจนครบ พร้อมแนะนำให้ลูกรู้จัก

มะ : ราชครบทูกลมแล้วมายูก ูมาแล้วชอลลอลลอฮ์ด้วยลูก

เมื่อเคาะพบบัญติและได้รู้จักญาติกันหมดแล้ว ก็ได้ร่วมรับประทานอาหารกันอย่างมี

ความสุข

ครูสรุปให้เด็กฟังว่าที่บ้านของนักเรียนก็มีญาติหลายคนเหมือนกัน ถ้าใครยังไม่รู้จัก ลอก
กลับไปถามมะดูแล้วให้มะพา ไปเที่ยววันรายาหรือวันไหนๆ ก็ได้ เพราะการที่เรามีความรักต่อ
ญาติของเราเองเป็นเรื่องที่ดี ที่สามารถช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันได้ ลูกทำยารู้ได้เคาะลำดับการ
นับคร้อญาติ โดยให้สี่สื่อกี่ครูลิต สี่รูปมะเพื่ออง ตอนนี้เคาะเริ่มนับ ได้ชัดเจนขึ้นและมีความ
พร้อมพร้อมกันในการนับ

หน่วยของเล่นเด็ก

วันจันทร์ ที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เรียนข้อตกลงและมารยาท

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง คำนับเข้าสูบทเรียนโดยการร้องเพลง “สลาม” 2 รอบ ครูและเด็กร้องเพลงพร้อมกัน ครูสนทนากับเด็กเรื่องข้อตกลงและมารยาทในการออกไปเรียนนอกสถานที่

ครูสร้อย : เมื่อเด็กๆออกไปเรียนข้างนอกควรปฏิบัติตามตัวอย่างไรล่ะ?

อัสรี : ต้องให้สลามครับ

มุกฟ้า : เข้าแถวให้เรียบร้อยครับ

เอียะซาน : ไม่ส่งเสียงดัง

ครูสร้อย : อะไรอีกล่ะ?

คิว : นั่งเรียบร้อยล่ะ

มุกฟ้า : ตั้งใจฟังครับ

ครูสร้อย : เก่งมากเลยล่ะ พู่นี้ครูจะพาเด็กๆ ออกไปเรียนข้างนอกอีก ถ้าเด็กๆไม่ส่งเสียงดัง เข้าแถวเรียบร้อย นั่งเรียบร้อย ตั้งใจฟัง มีข้อสงสัยอะไรก็ตามไปถามครูได้นะค่ะเด็กๆ

หลังจากนั้นครูให้เด็กๆระบบสีทาพการให้สลามเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ และดำเนินกิจกรรมประจำวันตามปกติ

วันอังคาร ที่ 17 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ไปเรียนรู้บ้านครูภูมิปัญญา

เด็กๆเข้ามาแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง โดยทบทวนบทเรียนข้อศกก่อนออกไปเรียนบ้านครูภูมิปัญญา ครูให้เด็กใส่ถุงเท้า รองเท้า และเด็กผู้หญิงใส่ผ้าคลุมศีรษะให้เรียบร้อย ครูให้เด็กเข้าแถวตามลำดับสูง-ต่ำ ครูขออาสาสมัครผู้นำแถวหนึ่งคน ซึ่งเด็กชายอัสรีเป็นผู้อาสาเป็นหัวหน้าแถวเพื่อตรวจดูความเรียบร้อยของแถว เด็กและครูออกเดินทางไปบ้านครูภูมิปัญญา โดยการเดินทางเพราะบ้านครูภูมิปัญญาอยู่ใกล้ศูนย์ฯ เมื่อไปถึง

เตี๋ย : อัสลามูออลัยกุม (การให้สลาม เป็นการทักทายแบบมุสลิม)

ครูภูมิปัญญา : วาอาลัยกุมมุสสลาม (การรับสลาม)

ครูผู้ดูแลเด็ก : เด็กๆนั่งให้เรียบร้อยเป็นรูปครึ่งวงกลมนะค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรตติสลาม (บ้านลาหวง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูภูมิปัญญา : ครูชื่อใครประเภทหรือว่าบ่งกอลิด เด็กๆพร้อมแล้วยัง
 เด็กๆ : พร้อมแล้วค่ะ/ครับ
 ครูภูมิปัญญา : “นี่อะไร?” พร้อมชูลูกยางให้ดู
 เด็กๆ : ลูกยาง
 ครูภูมิปัญญา : “แล้วนี่อะไร?” พร้อมจับมีดขึ้นมา
 เด็กๆ : เบด (มีด)
 ครูภูมิปัญญา : เอาไว้ทำอะไร?
 เด็กๆ : ตัดเชือก (เชือก)
 ครูภูมิปัญญา : เอาไว้จะลูกยาง
 ครูภูมิปัญญา : “ของเล่นอะไร?” พร้อมชูลูกยางให้เด็กดู
 มุกฟ้า : เครื่องบิน
 ครูภูมิปัญญา : กิ่งหัน

ครูภูมิปัญญาสาธิตการทำให้อู

เนย์ : บังก็ทำเป็น
 ครูภูมิปัญญาแจกลูกยางคนละหนึ่งมัด หลอดตัดให้ได้ขนาดคนละหนึ่งอัน กิ่งหันคนละหนึ่งก้าน เชือกคนละหนึ่งเส้น ครูให้เด็กนั่งเป็นกลุ่มและครูภูมิปัญญามาสอนทีละกลุ่ม คุณครูผู้ดูแลเด็กช่วยสอนด้วย เมื่อเด็กๆทำกึ่งหันลูกยางเสร็จเด็กๆได้ทำการทดลองเล่น เมื่อเล่นเสร็จเด็กๆกล่าวขอบคุณครูภูมิปัญญาและให้สลาย เด็กๆ เข้าแถวเดินทางกลับศูนย์ฯ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมประจำวันตามปกติ

วันพุธ ที่ 18 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เด็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่ออ์ต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เด็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลมและให้อาสาสมัครหนึ่งคน เพื่อเล่นเกมอิมมอชชั่นตัว ใ้ช่วงเวลาประมาณ 15 นาที เมื่อเล่นเสร็จครูให้เด็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเองครูและเด็กวิ่งกันสนทนาในเรื่องการทำของเล่นเด็ก หรือว่าการทำกึ่งหันลูกยาง

ครูถัย : เมื่อวานเราไปไหนมาล่ะ?
 ดิว : ไปบ้านครูไศรยบุตรมาล่ะ
 เนย์ : ไปเที่ยวล่ะ
 มุกฟ้า : ไปทำกึ่งหันครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศีกษาปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูรธลิตตาม (บ้านลาทางา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูเกีย : ครูได้รพทสอนอะไรบ้าง
เต็กๆ : ทำกังหันคะ/crib

ครูให้เต็กเล่นกังหันลูกยางทเต็กๆผลิตขึ้นเองอย่างสนุกสนาน

วันพฤหัสบดี ที่ 19 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ครูเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เต็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เต็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง เต็กๆนั่งตามสัญลักษณ์ของตนเอง ครูนำเข้าผู้กิจกรรมและการเก็บเต็กโดยเพลง “กังหันต้องลม” 2 รอบ เมื่อเสร็จพร้อมที่จะเรียนรู้ ครูก็เริ่มสนทนากับเต็กโดยการตั้งคำถาม

ครูเกีย : เต็กๆรู้ไหมว่ากังหันลูกยางที่ทำขึ้นไว้ทำอะไร?

เต็กๆ : เอาไว้เล่นคะ/crib

ครูเกีย : อันตรายจากการเล่นกังหันลูกยางมีอะไรบ้างคะ?

เต็กๆ : ถ้าดึงแรงๆเชือกขาดอาจเข้าตาได้

ครูเกีย : เก่งจังเลยคะ

หลังจากสนทนาเสร็จ ครูให้เต็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์โดยการกลิ้งสิ่งจากลูกยางหลังจากนั้นจัดกิจกรรมเต็กตามตารางกิจกรรมประจำวัน

วันศุกร์ ที่ 20 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

บททวนบทเรียนในหน่วยของเล่นเต็ก

เต็กๆเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า กล่าวคำปฏิญาณตน อ่านคู่มือต่างๆ หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ เต็กๆแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง วันนี้ครูให้เต็กๆเรียนที่ลานหน้าห้องเรียน โดยจัดให้เต็กนั่งเป็นวงกลม ครูนำเข้าผู้บทเรียนโดยการร้องเพลง “ช้างตัวโต” พร้อมให้เต็กๆทำท่าทางประกอบ ครูทบทวนการเรียนรู้ในหน่วยของเล่นเต็ก โดยการสนทนา ครูตั้งคำถามเพื่อให้เต็กเสนอความคิดเห็น

ครูเกีย : เต็กๆจำได้ไหมคะว่า ก่อนออกไปเรียนบ้านครูไทรพท เต็กๆควรปฏิบัติตัวอย่างไร

คิม : เดินเป็นแถว

น้องลา : ไม่คุยกัน

ครูเกีย : ครูไทรพทสอนให้เต็กทำอะไรคะ

มุกฟ้า : ทำของเล่นcrib

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเต็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเต็กเด็กอนุบาลบุรีดิศตาม (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

น้องนา : ทำถึงขั้นค่ะ

เด็กและครูร่วมกันสรุป เรื่อง การทำของเล่น

ครูเกีย : เราได้อะไรจากการทำของเล่นนี้

เด็กๆ : ได้ของเล่น

ครูเกีย : ได้ของเล่นที่ทำเองจากวัสดุธรรมชาติและเป็นของเล่นที่เล่นกันมานาน
ตั้งแต่รุ่นยาย (ปู่) รุ่น ปะ (พ่อ)

หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ ทำกิจกรรมสร้างสรรค์โดยการวาดภาพตามจินตนาการ เมื่อวาด

ภาพเสร็จ เด็กๆเก็บอุปกรณ์เข้าที่ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามตารางกิจกรรมประจำวัน

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่

สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษাপฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหมา) หมู่

ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็กรุ่นที่ 2 เดือนสิงหาคม 2552 (ปีการศึกษา 2552)

หน่วย เพลงกล่อมเด็ก

วันจันทร์ ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้เป็นวันจันทร์ หลังจากเช้าแถวแถวพวงชาติเสร็จแล้ว เด็ก ๆ ก็แยกย้ายไปต้นน้ำกัน เมื่อตื่นน้ำเสร็จ ครูผู้ยได้เรียกเด็กอนุบาล 3 ขวบ และ 4 ขวบ เข้ามาร่วมด้วยกัน วันนี้เด็กมาเรียนทั้งหมด 23 คน เมื่อเด็กมาพร้อมเพรียงกันแล้ว ครูผู้ยให้เด็ก ๆ จับมือกันเป็นวงกลม เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเรียน เมื่อเด็กเรียบร้อยแล้ว ครูผู้ยก็เริ่มการสอนทันที ซึ่งสัปดาห์นี้จะสอนหน่วย เพลงกล่อมเด็ก ก่อนจะสอนเพลงกล่อมเด็กในวันอังคารที่ 18 สิงหาคม 2552 ครูเริ่มสละมและอ่านคูอาร์ก่อนเข้าสู่บทเรียน เมื่อครูผู้ยอ่านคูอาร์เสร็จ เริ่มสร้างข้อตกลงให้กับเด็กทุกคน ก่อนที่กฎบัญญัติจะมาสอนในวันพรุ่งนี้

เด็กๆน่าจะให้เรียบร้อยนะคะ เรามารู้ข้อตกลงก่อนนะคะ

ครูผู้ยให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม

ครูผู้ย : ให้สละมกับเด็กๆ

เด็กๆ : เด็กๆรับสละม

ครูผู้ย : สร้างข้อตกลง การพูดต้องพูดทีละคน เมื่อจบกับเพื่อนๆ และมีคนมาหา

ควร กล่าวอะไร

เด็กๆ : ตอบว่า ต้องกล่าวสละม

ครูผู้ย : สมมุติว่าไปบ้านคนอื่น เด็กๆ ต้องกล่าวอะไร

น้องมา : ตอบว่า เราต้องกล่าวสละม

ครูผู้ย : ถามถึงแปลว่าเราว่าทำอะไร

น้องมา : ให้อ่านหนังสือ

ครูผู้ย : สาธิตการกล่าวสละมให้เด็กๆดู

ครู : ให้เด็กๆจับคู่ มี 12 คู่ 22 คน เหลือ 1 คน ก็จับคู่กับคุณครู

เด็กๆ : เด็กให้สละมต่อกัน

ครู : เมื่อสละมกับผู้ใหญ่ให้เด็กพูดบอด้วยนะคะ

ครูและเด็ก : ร่วมกันร้องเพลง เพื่อน

ครูผู้ย : ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็กๆ ฟัง

เด็กๆ : ตั้งใจฟังด้วยความสนใจ

ครูผู้ย : ครูให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม

ครู : สรุปการสละม

ก่อนสร้างข้อตกลง ครูผู้ยเตรียมความพร้อมก่อนสร้างข้อตกลง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศัลยกรรมช่วยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศลาลัย (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูภัย	:	นำหุ่นช้าง
ครูภัย	:	ให้น้องปิ่นออกมาร้องเพลงช้างหัวโต
น้องปิ่น	:	ให้สถานที่ “อัสลามมูอาลียุม”
เพื่อนๆ	:	ทุกคนรับสละม “วาอาลัยกูมมูสตะลาม”
น้องปิ่น	:	ร้องเพลงช้างและกล่าวสละมกับเพื่อนๆ
ครูภัย	:	ให้เด็กนั่งเป็นวงกลมนะค่ะ

สรุปกิจกรรมสร้างสรรค์

ครูเตรียมภาพสละมให้เด็กๆ วันนี้ให้เด็กระบายสีภาพ ภาพคนสละมกัน ทุกคนมีความตั้งใจมากเมื่อทำกิจกรรม แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่ค่อยสนใจ ทำงานให้เสร็จเร็วไปเล่น เมื่อหน้าเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบ มาทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ค่อยสนใจเท่าไร

วันอังคาร ที่ 18 สิงหาคม 2552

ครูภัยให้เด็กนั่งครึ่งวงกลม ครูภัยสร้างข้อตกลงก่อนเจอกับภูมิปัญญา เด็กจำไหนนะ/ครับ

ว่าเมื่อเจอกับภูมิปัญญา เด็กต้องทำอะไรก่อนนะ/ครับ (เด็กฯ) ต้องกล่าวสละมนะ/ครับ

หลังจากถามความรู้เดิมของเด็กแต่ละคน ครูภัยเริ่มแนะนำตัวให้กับเด็กๆ (นัศรูนั่นเอง)

คนใหม่ของเรา ชื่อครู โต๊ะโต๊ะโต๊ะ (ครับ) โต๊ะโต๊ะโต๊ะก็แนะนำตัวให้กับเด็กๆ (นัศรูนั่นเอง)

เพราะเป็นโต๊ะของนัศรูน เกป็น)

เด็คนั่งเรียบร้อยพร้อมกัน เมื่อเจอกับภูมิปัญญา (วันนี้จัดบรรยากาศการสอนหน้าชั้นเรียน)

นั่งบนเสื่อกัน เด็กๆนั่งเรียบร้อย ครูโต๊ะโต๊ะโต๊ะเริ่มร้องเพลงกล่อมเด็ก

เพลงกล่อมเด็กมีดังนี้

โยนและโผกแปลกลางมา
ชวานาญชี้ควายหางคอก
หมากเต็มจอก คอกทอนเต็มขัน
แม่น้ำวัลโยนและ โยนและ

หลังจากโต๊ะโต๊ะโต๊ะร้องเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆ ทุกคนปรบมือให้ แต่ก็ยังงงๆอยู่ เพราะ

เด็กฯยังไม่เคยรู้จักบทเพลงแบบนี้ (ว่าแต่เขา ครูภัยยังไม่เคยได้ยิน)

โต๊ะโต๊ะโต๊ะ ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็กๆ ฟัง เป็นที่ขวที่ 2 เด็กๆ ร่วมกันว่าตามโต๊ะโต๊ะโต๊ะ

แต่ก็ยังงงๆ ผิดๆ

โต๊ะโต๊ะโต๊ะ ร้องเพลงกล่อมเด็กให้เด็กๆ ฟัง เป็นที่ขวที่ 3 เด็กๆ ร่วมกันว่าตามโต๊ะโต๊ะโต๊ะ

ที่ขวที่ 3 เริ่มดีขึ้น แต่ความสนใจของเด็กเริ่มลดน้อยลง มีเด็ก 4 ปี ที่นั่งฟังโต๊ะโต๊ะโต๊ะร้องเพลง

กลุ่ม เด็กอายุ 3 ปีมีน้อยมากที่สนใจ เมื่อเด็กได้ออกมาเรียนนอกห้อง เด็กจะสนใจบรรยายภาพ
ภายนอกกว่าการเรียน เด็กจะมีสมาธิสั้นมาก

เที่ยวที่ 4 เมื่อโตะตอบมีเรื่องเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆก็จะว่าตามโตะตอบอย่างพร้อมเพรียง
กันอีกครั้ง แต่ก็มีบางคนที่ไม่สนใจ เมื่อโตะตอบจะนั่งกล่อมเด็กหลายๆเด็กจะไม่ค่อยสนใจเท่าไร
ครูก็และครูนุ้ย ก็เลยคิดทำท่าขมขื่นมาเพื่อดึงดูดใจเด็กสนใจว่าเดิมเมื่อเด็กๆได้เห็นท่าทางที่ครูก็
และครูนุ้ยทำ เด็กจะสนุก และทำตามตามครูนุ้ยและครูก็ ทำให้ความสนใจของเด็กดีขึ้น
กว่าเดิม โตะตอบมีก็สนุกไปกับท่าทางของครูก็และครูนุ้ย

หลังจากร้องเพลงกล่อมเด็กเสร็จ ครูก็และครูนุ้ย ถามเด็กว่า โตะชื่ออะไรคะ/ครับ (คนที่
ถามก็คนที่เล่นและไม่ค่อยสนใจเท่าไร) เมื่อเด็กๆถามโตะตอบมีก็แนะนำตัวอีกครั้ง (ฟังให้คินะ
ค่ะ) โตะชื่อ โตะตอบมี แล้วเด็กๆก็มีโตะนุ้ย มีตะ/มีครับ (ทุกคนแย่งกันตอบ) (ครูก็) ตอบที่
ละคนละ

น้องอาติล	=	โตะชื่อ โตะเมียะ
น้องอ๊อบ	=	โตะชื่อ โตะนะ
น้องญา	=	โตะชื่อ โตะทั้ง
น้องจะ	=	โตะชื่อ มีโตะ (ก๊อ) โตะ

วันพุธ ที่ 19 สิงหาคม 2552

วันนี้เป็นวันที่ 3 ที่เรียนร้องเพลงกล่อมเด็ก หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จ ออก
กำลังกายเพลง ฝึกกายบริหาร หลังเลิกเข้าแถวเด็กๆก็แยกย้ายไปเล่นน้ำ

ครูก็ให้เด็กๆนั่งครึ่งวงกลม ครูก็เตรียมความพร้อมโดยมีวิธีการดังนี้ คือ 1 ให้
ปรบมือ 10 ครั้ง เมื่อปรบมือ 10 ครั้งเสร็จ ให้เด็กๆรวมกันร้อง อวัยวะของเรา 1 เที่ยว สรุปร
บที่เรียนอ่าน ก-ฮ A-Z 1-20 ภาษาบาลีและภาษาอาหรับ เมื่อทบทวนบทเรียนเสร็จ ครูนุ้ย
นำแปลที่จำลองขึ้น มีตุ๊กตา 1 ตัว นำมาให้เด็กๆดู ครูก็ย้ร่วมร้องเพลงกล่อมเด็ก โยนและ เด็กๆ
ทุกคนเริ่มร้องตามครูก็ เด็กๆ สามารถร้องตามได้เกือบทุกคน ประมาณ 2-3 เที่ยว เด็กๆเริ่ม
สนุกกับเพลงกล่อมเด็กโยนและ เพราะมีท่าทางประกอบด้วย ที่ครูนุ้ยและครูก็คิดขึ้น เมื่อครูก็
ร้องเพลงกล่อมเด็ก 2-3 เที่ยว ครูก็และครูนุ้ยเตรียมอุปกรณ์น้ำเด็ก มีกะละมัง น้ำ แป้ง
ผ้าเช็ดตัว หวี ผ้าอ้อม ชุดเด็ก นม ขวดนม เด็กๆ เห็นทุกคนหัวเราะและสนุกสนานเหมือนเห็น
อุปกรณ์ต่างๆ ครูก็ยกออกชื่ออุปกรณ์ที่เตรียมมาว่ามีอะไรบ้าง เมื่อแนะนำเสร็จ ครูก็เริ่มสาธิตการ
อาบน้ำเด็ก เมื่ออาบน้ำเสร็จ เช็ดตัวให้แห้ง แล้วทาแป้ง ทาแป้งเสร็จ แต่งตัว ห่อผ้าอ้อม หลังจาก
นั้นก็ได้แปล

ครูก็ถามเด็กว่า เมื่อให้น้องนอนแปลแล้วทำอย่างไรต่อคะ/ครับ น้องบินตอบ น้องต้อง
กินนมก่อน ครูก็ย้สาธิตการละลายนมให้เด็กๆดู ครูก็ถามว่า เอน้ำที่ให้น้องมาละลายนมให้
ร่ายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศัลป์นุ้ยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตาลัย (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

หลังจากการที่กิจกรรมระเบียบสี่เปด เด็กๆ ทุกคนสนุกกับกิจกรรมที่ให้ทำ บางคนว่าเพลงกล่อมเด็กไปพราง ระเบียบสี่ไปพราง เด็ก 4 ปี ระเบียบสี่ช่วยกว่า เด็ก 3 ปี ซึ่งเด็ก 4 ปีกล้านเมื่อนี้อะจะแข็งแรงกว่า และการใช้สี่เริ่มใช้สี่ปะปนกันทำให้ภาพที่เด็กกระบายสวยงามมากขึ้นน้องอานันส์พูดพลางทำงานว่า ระเบียบสี่ให้สาวครูจะดีใจ ครูก็ย ครูหยาด ครูนุ้ย ถูกใจมากเลย พออานันส์ว่าแบบนี้

วันพฤหัสบดี ที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้ก่อนเรียนครูขออาสาสมัคร 4 คน มีน้องปิ่น น้องจั่ววอ น้องอาติล น้องนุร ออกมาว่าเพลงโยนและ เด็กทุกคนว่าเพลงกล่อมเด็กโยนและพร้อมกัน พร้อมทำท่าทางประกอบทั้ง 4 คน ทุกคนทำกันได้อย่างสนุกสนาน เมื่อ 4 คนนี้เขาไปนั่งคนต่อไปก็แย่งออกมาว่าเพลงกล่อมเด็กต่อ ต่อไปน้องนิ น้องอ๊ิบ น้องฝ้าย น้องจัสมิน ทั้ง 4 คน ก็ทำท่าทางกันอย่างสนุกสนานหลังจากที่ 4 คนว่าเพลงกล่อมเสร็จ เด็กๆ ทั้ง 4 คนก็แยกย้ายไปนั่งที่เดิม

ต่อไปปรามาศภาพกันดีกว่า ซึ่งภาพที่ครูวาดนั้นใช้แทนคำศัพท์ของเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆ ทุกคนสามารถอ่านจากภาพได้กันทุกคนด้วยความสนุกสนาน

ครูก็ยเริ่มอ่านเพลงกล่อมเด็ก กลอนใหม่ให้เด็กฟัง ซึ่งมีอวานครูก็ยได้อ่านเพลงกล่อมเด็กไป 3 เที้ยว เด็กๆ ยังไม่จำทำไร วันนี้ทราบว่าเพลงกล่อมเด็กกันตอนนะ พร้อมแกว่งแปลด้วยเมื่อครูก็ยว่าเพลงกล่อมเด็กเสร็จครูก็ยถามว่าในเพลงมีสัตว์อะไรบ้าง ในเที้ยวที่ 1 น้องฝ้าย (3 ขวบ) ตอบว่ามีงู ซึ่งเด็ก 3 ปี สามารถจับใจความได้ ในเที้ยวที่ 2 เด็กสามารถบอกได้มีน้องอ๊ิบ (3 ขวบ) มีปลาครบ น้องนัสรุน (4 ขวบ) มีนกครบ น้องนังญมา (4 ขวบ) มีวัวละ น้องอรัชญา (4 ขวบ) มีหนู น้องปิ่น (4 ขวบ) มีหนู มีขี้น น้องอรัชญา (4 ขวบ) มีข้าวติบ น้องรุฟาน (4 ขวบ) มีคน ซึ่งเที้ยวที่ 2 เด็กสามารถบอกได้มากกว่าเที้ยวที่ 1

ครูก็ยเริ่มว่าเพลงกล่อมเด็ก นกออนก เที้ยวที่ 3 ต่อ คราวนี้เด็กๆ ว่าตามครูก็ยพร้อมกันและนั่งเป็นวงกลมอย่างระเบียบเรียบร้อย ในเที้ยวที่ 3 เด็กจะมีอะไรบ้างบอกครูหน่อยซิค่ะ

น้องมปิ่น	ตอบว่า	มีปลา
น้องรุฟาน	ตอบว่า	มีคน
น้องฟาญูล	ตอบว่า	มีฝน
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีวัว
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีหนู
น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีข้าวติบ
น้องอาติล	ตอบว่า	มีหัวตะแนน (งจิงเลย มีไม้ค้ำในเพลงกล่อมเด็ก

สงสัยตอนนี้อยู่ ในช่วงเลือกสิ่ง อบต.)

น้องอรัชญา	ตอบว่า	มีคน (เจ้า)
------------	--------	-------------

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรอุบลิสลาม (บ้านลาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

น้องรุฟาน	ตอบว่า	มีไม้ฟัน
น้องมิน	ตอบว่า	มีเขียด
น้องมิน	ตอบว่า	มีงู
น้องอรัญญา	ตอบว่า	มีนก

เที่ยวที่ 4 เด็กทุกคนสามารถอ่านจากภาพที่ใช้แทนคำศัพท์ เช่น นก มีภาพนก ซึ่งเด็กสามารถอ่านได้จากภาพพร้อมครุอย่างสนุกสนาน หลังจากเด็กว่าเพลงกล่อมเด็กไป 4 เที่ยว เด็กสามารถว่าเพลงกล่อมเด็กกลอนใหม่ได้ ซึ่งเด็กสามารถจากภาพประกอบได้

กิจกรรมสร้างสรุควັນนี้ให้เด็กผมให้น้องด้วยไหมพรม เด็กสามารถติดได้เกือบทุกคน ส่วนเด็ก 4 ปีจะติดได้ดีกว่าเด็ก 3 ปี เพราะกล้านั่นมือของเด็ก 4 ปีจะแข็งแรงมากกว่าเด็ก 3 ปี เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเด็กทุกคนต่างก็ชื่นชมในผลงานของตนเองอย่างมีความสุข คุณครูก็ตั้งใจช่วยเมื่อผลงานที่ออกมาสวยงาม

วันศุกร์ ที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้เป็นวันที่ 5 ของการเรียนเรื่องเพลงกล่อมเด็ก ครูก็พยายามเรื่องเพลงกล่อมเด็กที่เรียนมา วันนี้ครูก็เริ่มสาธิตการอ่านนำเด็กให้เด็กทุกคนดู เด็กทุกคนสนใจมากเลย และตั้งหน้าตั้งตาดูกันทุกคน ครูก็เริ่มสาธิตการอ่านนำเด็ก โดยขึ้นตอนดังนี้

1. อายน้า สละผม
2. เข็ดตัว
3. แต่งตัว
4. ห่อผ้าอ้อม
5. ให้น้องดื่มนม
6. ไล่เปล แล้วร้องเพลงกล่อมเด็ก

ในขณะที่ครูก็สาธิตอยู่นั้น เด็กๆทุกคนสามารถจำขั้นตอนต่างๆได้ เมื่อน้องดื่มนมเสร็จก็ไล่เปล วันนั้นก็เป็นวันที่ 5 แล้ว ที่เด็กเรียนเรื่องเพลงกล่อมเด็ก (ครูก็พูด) วันนี้รามาว่าให้ช้าๆ และว่าพร้อมๆกันนะค่ะ

กิจกรรมสร้างสรุควันนี้ให้เด็ก ๆ ทำแบบฝึกหัด กาบบาท(คำศัพท์) ที่มีอยู่ในเพลงกล่อมเด็กนกเออนก เด็กอายุ 4 ปี สามารถทำได้ กาบบาทถูกต้อง (แน่นอนความทรงจำ) เด็กอายุ 4 ปี มีจำนวน 10 คน ทำได้มี น้องปิ่น,น้องปิ่น,น้องอริฟาน,น้องงู,น้องอนัส,น้องนัสรุน,น้องฟาญูต,น้องจิลวอ,น้องอาติล,น้องสุกัยยะ ที่ทำไม่ได้ ครูคอยทอเพลงกล่อมเด็กให้แล้วเขาทำตาม ส่วนเด็กอายุ 3 ปี ให้ระบายสีภาพปลา เพราะมีเด็กที่จำน้อย (เช่น น้องฝ้าย) ก็เลยให้ระบายสีภาพปลาแทน ทุกคนระบายสีดีขึ้น แต่ก็มีส่วนคนที่ระบายออกนอกเส้น

หน่วย ต้นจาก

วันจันทร์ ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2552

ตีป้าพ้านี้เป็นตีป้าพ้าที่ 2 แล้ว ที่เรียนตามโครงการวิจัย อาทิตยนี้เราจะมาเรียนเรื่องต้นจาก ก่อนที่จะเรียนเรื่องต้นจาก เด็ก ๆ จำได้ไหมคะว่าเราเรียนเรื่องอะไร เด็ก ๆ นิ่งนิ่ง อ้อเราเรียนร้องเพลงกัน (เพลงกล่อมเด็ก) โยมนะ เมื่อเค้าจำได้แล้วเรามาร้องเพลงกล่อมเด็ก โยมนะกินตึกว่า (ครูก็ยกพูดกับเด็ก) และเพลง โยมนะนี้เป็นอะไรคะ (ครูก็ยกพูด) เขาเรียกว่าเพลงกล่อมเด็ก เค้ารู้สำหรับกล่อมเด็กเล็ก ๆ เพื่อให้นอนหลับ (ครูก็ยกพูด) ก่อนมาเรียนเรื่องต้นจากในวันพื้งนี้ เมื่อเจอกับภูมิปัญญามาสอนเด็ก ๆ เด็ก ๆ ต้องทำอะไรก่อนคะ อ้อ (เด็ก ๆ) เมื่อเจอกับครู (ภูมิปัญญา) เด็ก ๆ ต้องปฏิบัติอย่างไรคะ/ครับ

เราต้องทำตามแล้วเขาไปจับมือก่อน และต้องมีมารยาทที่เรียบร้อย ไม่พูดจาที่ไม่น่าฟัง เมื่อเจอผู้ใหญ่เราต้องให้สละมาก่อนนะค่ะ เมื่อเสร็จเข้าใจแล้ว เด็ก ๆ จับคู่กันแล้วนั่งลงให้เรียบร้อยก่อน เด็ก ๆ ทำเลียวลูกกับ กับครูผู้ สวมชุดการสละมาให้ดูก่อนนะค่ะ เมื่อเจอผู้ใหญ่เด็กต้องสละแบบนั้นะค่ะ ถ้าเป็นผู้ใหญ่เด็ก ๆ ต้องจับมือด้วยนะค่ะ ครูก็ยกขออาสาสมัคร 1 คู่ออกมาหน้าชั้นสำหรับการสละมาให้เพื่อนดู (น้องปิ่นกับน้องนุร) ออกมาหน้าชั้นเรียนเป็นคู่ที่ 1 และสาธิตการสละมาให้เพื่อน ๆ ดู และถ้าให้รับคนแก่เด็ก ๆ ต้องจับมือด้วยนะค่ะ ถ้าหากเป็นเพื่อน ๆ ของเราไม่ต้องจับสละอย่างเดี๋ยว เมื่อเสร็จ เข้าใจแล้วให้ทดลองจับคู่กันสิคะ เด็ก ๆ จับคู่กันแล้วสละกับเพื่อน ๆ เด็ก ๆ ทุกคนชอบมาก เพราะเรียนร่วมกัน 2 ห้อง อายุ 3 – 4 ปี เมื่อสละกัน เด็ก 3 ปี บางคนจับคู่กับพี่ ๆ 4 ปี ทำให้บรรยากาศสนุกสนานกันทุกคน เมื่อทุกคนเข้าใจแล้วเราจะไปปฏิบัติกันอย่างไรกับครู (ภูมิปัญญา) ในวันพื้งนี้เด็ก ๆ นั่งลงให้เรียบร้อยก่อนนะค่ะ เมื่อเสร็จเข้าใจการปฏิบัติตนต่อครู (ภูมิปัญญา) แล้ววันนี้คุณครูให้ระบายสีภาพการสละกัน เด็ก ๆ นั่งให้เรียบร้อยก่อนนะค่ะ คนไหนนั่งเรียบร้อยก่อน คุณครูให้ระบายสีภาพการสละมาก่อนนะค่ะ เด็ก ๆ ทุกคนนั่งเรียบร้อยเมื่อครูให้ทำกิจกรรม

ประเมินการทำกิจกรรม เด็ก ๆ ทุกคนตั้งใจทำกิจกรรมกันทุกคน ผลงานที่ออกมาสวยงามบ้าง ไม่สวยงามบ้าง เป็นไปตามพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเด็ก ๆ ทุกคนทำกิจกรรมอย่างมีความสุขก็พอในผลงานของตนเอง

วันอังคาร ที่ 25 สิงหาคม 2552

หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จวันนี้ เรามาเรียนต้นจาก วันนี้เด็ก ๆ ตีใจมากเลย มีภูมิปัญญาคนสละมาสอนเด็ก วันนี้เราเปลี่ยนบรรยากาศ การเรียนกันตึกว่า จากที่เรียนในห้องเรียนทุกวัน เรามาเรียนนอกห้องเรียนกันบ้างนะค่ะ เพื่อให้การเรียนการสอนของเราสนุกสนานมากยิ่งขึ้นนะค่ะ ก่อนที่เรียนเรื่องต้นจาก เราารู้จักครู (ภูมิปัญญา) คนใหม่กันก่อนนะค่ะ ครูภูมิปัญญา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนฤลลิตสถาน (บ้านตาหาง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ไม่ใช่ใครที่ให้นะ ก็พี่สาวครูชั้นเอง ก่อนมาเรียนเรื่องต้นจาก เราทำความเข้าใจกับครู โสมก่อนนะ
คะ เด็ก ๆ คนไหนคำถามจะถามครู โสมบ้างคะ

น้องบิน	:	ครู โสมเป็นเป็นใครคะ
ครู กิ๊ย	:	แล้วเด็ก ๆ ทราบไหมคะว่าครู โสมเป็นใคร
น้องมูร	:	ไม่รู้แต่
ครู กิ๊ย	:	เด็ก ๆ ลองทายดูทีละ
ครู กิ๊ย	:	ครู โสมก็พี่สาวของครู กิ๊ย
ครู กิ๊ย	:	หน้าเหมือนกันไหมคะ
น้องบิน	:	หน้าเหมือนกัน
ครู กิ๊ย	:	แล้วใครช่วยก๊วกกันคะ
น้องบิน	:	ครู โสมช่วยก๊วกว่า
ครู กิ๊ย	:	แล้วใครแก้ก๊วกคะ
น้องบิน	:	ครู กิ๊ยแก้ก๊วกว่า
ครู กิ๊ย	:	ครูจะเป็นลมแล้ว ทำไม่พูดความจริงคะน้องบิน

อย่างเช่นครู กิ๊ยกับครู โสมเยอะไป เคี้ยวผลไม้กันทั้ง 2 คน

เราก็เข้าร่วมพื่อหอบปากหอมคอ เรามาเข้าเรื่องกันดีกว่านะ (ครู โสมพูด) เด็ก ๆ เห็นไหม
คะว่าวันนี้ครู โสมพาอะไรมาเยอะแยะ วันนี้เราเรียนเรื่องต้นจากกันดีกว่า ครู โสมมีส่วนต่าง ๆ
ของต้นจากให้เด็ก ๆ ดู เด็ก ๆ จ้านี้เขาเรียกว่าอะไรคะ

น้องอับ	:	ใบจากครับ
ครู โสม	:	แล้วใบจากเขาไว้ทำอะไร
น้องอับ	:	ใบจากเอาไว้ห่อหุ้มที่บ้านเขาห่อหุ้มจากเหมือนกัน
ครู โสม	:	แล้วนี้เขาเรียกว่าอะไรคะ (ครู โสมยกวงจากขึ้น)
เด็ก ๆ	:	ทุกคนงมมากเลยเพราะไม่มีใครรู้จักและไม่เคยเห็นด้วย
ครู โสม	:	นี่เขาเรียกว่าวงจากคะครับ
ครู โสม	:	แล้วนี่อะไรคะ
เด็ก ๆ	:	คอกจากครับ
ครู โสม	:	แล้วนี่อะไรคะ
เด็ก ๆ	:	ถูกจากครับ
ครู โสม	:	แล้วลูกเขาไว้ทำอะไรคะ
น้องมูร,น้องบิน,น้องอับ	:	เขาเอาไว้กิน

เด็ก ๆ รู้จักกันหลายคนโดยเฉพาะน้องปิ่น น้องนุร รู้จักเกือบทุกส่วน น้องปิ่น ตอบว่า มะ
นองปิ่นออกไปจากกัน นั่นแหละที่บอกได้ว่า ใบจากเขาเอาไว้ทำอะไร เมื่อครูโสมบองส่วนต่าง ๆ
กันแล้ว ครูโสมเริ่มสาธิตการลอกใบจากให้เด็ก ๆ ดู เด็ก ๆ เริ่มสนุกมากกับการลอกใบจาก น้องอ๊อบ
เป็นคนแรกเลยที่ออกมาลอกใบจาก น้องปิ่นว่าน้องปิ่นลอกด้วยคิดว่า เด็ก ๆ ทุกคนเริ่มสนุกกับการ
ลอกใบจาก เริ่มล้าทุกคน และออกมาลอกใบจากกัน ส่วนเด็กผู้หญิงไม่มีใครกล้ามาลอกใบจาก
ผู้หญิงก็คิดกันว่าทำไมจะทำขนมจาก วันนี้ครูชัย,ครูหยาด,ครูนุ้ย สนุกกับการลอกใบจากใบ
เหมือนกัน โดยเฉพาะครูหยาดที่ไม่เคยลอกใบจากเลย สามารถลอกได้เหมือนกัน วันนี้ทั้งครูและ
เด็กทุกคนสนุกกับการลอกใบจาก

เมื่อลอบใบจากเสร็จ ครูโสมเริ่มผ่าลูกจากให้เด็ก ๆ ดู เมื่อครูโสมเริ่มผ่าลูกจาก เด็ก ๆ เห็น
ต่างก็ดีใจมากเลย ทุกคนอยากกินลูกจากกันทุกคน เด็ก ๆ ทุกคนเริ่มแย่งกันกินลูกจาก เด็ก ๆ หนึ่งให้
เรียบร้อยก่อนนะละ เคี้ยวครูโสมให้กันทุกคน น้องปิ่นรีบไปเอาจานที่ได้ลูกจาก ตอนแรกก็ไม่มี
ใครกล้ากิน เกรงใจ ไม่มีใครกล้าหยิบลูกจากในงาน (เร็ว ๆ แลครุชอกแล้วละ)

หลังจากที่เด็ก ๆ ทุกคนได้กินลูกจากกันทุกคน ครูโสมเริ่มสาธิตการทำน้ำจิ้มจาก เด็ก ๆ
ทุกคนดีใจมาก เพราะจะได้ชิมน้ำจิ้มจากแล้ว ก่อนทำน้ำจิ้มจาก ครูโสมสาธิตการชิมน้ำจิ้มจาก เด็ก
ๆ ทุกคนหัวเราะครูโสม เพราะครูโสมชิมน้ำแล้วทำท่าตกคิ้วเลย เด็ก ๆ ก็เลยชอบมาก

น้องปิ่นพูดว่า ครูโสมทำน้ำจิ้มจากได้แล้วละ น้องปิ่นอยากชิมน้ำแล้วเลย เมื่อเด็ก ๆ ทุก
คนเรียบร้อยแล้วก็ชิมน้ำจิ้มจากแล้ว ครูโสม . ครูชัย, ครูนุ้ย , ครูหยาด หลังจากเริ่มกินลูกจาก
เพื่อเอาก้านจากมาทำน้ำจิ้มจาก เมื่อได้ก้านจากมากพอสมควรแล้ว ครูโสมเริ่มทำน้ำจิ้มจากจาก
ให้เด็ก ๆ ทุกคน เมื่อครูโสมทำน้ำจิ้มจากเสร็จ ครูโสม แจกน้ำจิ้มจากให้เด็กทุกคนเล่น เด็ก ๆ ทุก
คนเล่นน้ำจิ้มจากกันอย่างสนุกสนาน

วันพุธ ที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2553

หลังจากเช้าแถวเคารพชาติเสร็จ เด็ก ๆ แยกย้ายกันไปเล่นน้ำ เมื่อต้นน้ำเสร็จครูชัยกับครู
หยาด เอาเสื้อมาปูหน้าห้องเรียนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน เรียนในห้องทุกวัน เด็ก ๆ เริ่มเบื่อ
วันนี้เราเรียนนอกห้องเรียนบ้าง เพื่อให้เด็ก ๆ เบื่อ วันนี้เราจะมาทำขนมจากกัน จึงสะดวก
ที่มารียนนอกห้องเรียน ครูชัยและครูหยาดจัดเด็ก ๆ ให้นั่งเป็นแถว เด็ก ๆ จับให้กันนั่งเป็นแถว
และสนใจมากกว่าวันอื่น ๆ

วันนี้ครูทำอะไรกันครับ (น้องปิ่นถาม) เด็กอายุ 4 ขวบจะสนใจมากกว่าเด็กอายุ 3 ขวบ เด็ก
อายุ 3 ขวบ เมื่อได้มาเรียนนอกห้องเรียนต่างก็เล่นจับกัน เล่นกันอย่างสนุกสนาน ครูชัยนำพัลลภ
ออกมาเปิดข้างนอก เพื่อให้เด็ก ๆ ร้อนกันไป เด็กอายุ 3 ขวบ เล่นพัลลภกันจนมัวไปหมด ทว่า
จะจัดให้เป็นระเบียบอีกครั้ง ทำให้ครูปวดหัวไปหมด หลังจากจัดให้เด็กนั่งเป็นระเบียบอีกครั้ง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาพง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ครูก็เริ่มสอนก่อนมาทำขนม ครูก็เตรียมความพร้อมโดยให้เด็กปรบมือ 1 ครั้ง ปรบมือ 2 ครั้ง ปรบมือ 3 ครั้ง เมื่อเด็กนั่งเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ครูหยาดจึงเตรียมอุปกรณ์และส่วนผสมของขนมใบจาก ครูหยาดนำเตาไปพอกมาตั้ง เด็ก ๆ ทุกคนตอบกันว่า “เตาไฟ” ครูไม่ต้องการถามเด็ก ๆ ก็ สามารถตอบได้ว่านี่เขาเรียกว่า “เตาไฟ”

ครูก็เริ่มตั้งคำถามให้กับเด็ก เด็ก ๆ ก็รู้จำใหม่และมีเขาเรียกว่าอะไร

เด็ก ๆ : ตอบว่า “เตา”

เมื่อเด็ก ๆ รู้จักเตาไฟกันแล้ว ครูหยาดนำถ่านมาให้เด็ก ๆ ดู ครูก็ตั้งคำถามให้กับเด็ก ๆ ว่าเด็ก ๆ รู้จักไหมเอ่ยนี่คืออะไร

ครูก็ : เด็ก ๆ รู้จักไหมเอ่ยนี่คืออะไร

เด็ก ๆ : รู้จักค่ะ

ครูก็ : เขาเรียกว่าอะไรกันค่ะ

น้องปิ่น : ถ่านครับ

ครูก็ : ถ่านคืออะไรค่ะ

น้องปิ่น : ถ่านเงิน

ครูก็ : สีอะไรอีกค่ะ

น้องปิ่น : สีดำครับ

ครูก็ : เมื่อไฟติดที่ถ่านจะเป็นอย่างไรค่ะ

น้องญา : ร้อนมากค่ะ

ครูก็ : เมื่อไฟติดสีอะไรค่ะ

น้องญา : สีส้มค่ะ

ครูก็ : เด็ก ๆ จับไฟไหม้ค่ะ

เด็ก ๆ : ไม่ได้ค่ะ/ครับ

ครูก็ : แล้วนี่เขาเรียกว่าอะไร

น้องปิ่น : ที่ต่างปลาครับ

ครูก็ : ใช้ทำอะไรปลา เขาเรียกว่า “ตะแกรง”

ครูก็ : เราใช้ตะแกรงอย่างไหนจากกันค่ะ

หลังจากเด็ก ๆ ได้รู้อุปกรณ์ที่ใช้ยังขนมจากแล้ว เราว่าส่วนผสมของขนมจากกันดีกว่านะ (ครูก็ขยพุด)

ครูหยาดเตรียมส่วนผสมและอุปกรณ์วางไว้บนโต๊ะอย่างเป็นระเบียบเตรียมให้เด็ก ๆ ได้รู้จัก ครูก็เริ่มตั้งคำถาม ตามเด็ก เราว่ารู้จักส่วนผสมกันก่อนนะค่ะ

ครูก็ : นี่เขาเรียกว่าอะไรค่ะ

เด็ก ๆ : แป้ง (เด็กตอบกันเกือบทุกคนว่า “แป้ง”)
 ครูก็ย : เขาเรียกว่าแป้งอะไรคะ
 เด็ก ๆ : เด็ก ๆ นุ่งง เมื่อครูก็ถามว่าแป้งอะไร เพราะเด็กคงไม่รู้จักรอกว่าแป้ง

อะไร

ครูก็ย : เขาเรียกว่าแป้งขาวเหนียวคะ/ครับ
 เด็ก ๆ : อ้อแป้งขาวเหนียว
 ครูก็ย : แล้วนี้เขาเรียกว่าอะไรคะ/ครับ
 น้องญา : น้ำผึ้งคะ
 ครูก็ย : ถูกคะ น้ำผึ้งเป็นภาษาถิ่นได้คำ/แต่ภาษากลางเขาเรียกว่าน้ำตาลทรายคะ/

ครับ

เด็ก : น้ำตาลทรายคะ/ครับ
 ครูก็ย : แล้วนี้เขาเรียกว่าอะไรคะ/ครับ
 เด็ก ๆ : ทรายคะ/ครับ
 ครูก็ย : ใช้พร่าว คำว่า “พร่าว”เป็นภาษาใต้ แต่ภาษากลางเขาเรียกว่า “มะพร้าว”

เมื่อรู้จักส่วนผสมของขนมจนจบแล้ว เราเริ่มมาทำขนมจากกันดีกว่า

มีขั้นตอนการทำดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 1. เตรียมกะละมังและอุปกรณ์

2. ใส่แป้ง แป้งข้าวเหนียว น้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายแดง มะพร้าวอ่อน
 เกลือ คนให้เข้าหากัน

3. นำแป้งที่เตรียมไว้ นำมาห่อในใบจาก แล้วกลัดด้วยก้นมะพร้าว
4. ห่อเสร็จนำมาย่างไฟ พลิกไปพลิกมาจนสุก
5. ยกใส่จาน ที่เตรียมไว้ให้เย็นก่อนแล้วค่อยรับประทาน

ขณะที่ทำอย่างนี้นั่นเด็ก ๆ ก็พูดขึ้นมาว่า ครูเราขาดขนมจากแล้วค่ะ ครูหยุดพูดขึ้นว่า เดี๋ยวก่อนดีคะ ขนมนยังไม่สุกเลย กินยังไม่ได้ ครูหยุดอย่างงั้นมาจากด้วยความสนุก เพราะทั้งร้อน เมื่อมีใบจากที่ร้อน ครูหยุดก็ตกใจทุกที จนเด็ก ๆ หัวเราะครูหยุด (น้องบอกว่าครูหยุดเป็นตัวละคร) ครูก็ยกเขวขึ้นมาว่า เด็ก ๆ คอยดูดี ๆ นะว่า ครูหยุดอะไรก็ด เห็นตั้งอุทานขึ้นมาที่ ๆ ส่วนครูนี้ย ครูก็ย หลังสาย , ห่อขนมจากด้วยความมันมือเหมือนกัน แป้ง 1 กิโลกรัม ห่อเสร็จภายในไม่กี่นาที (ห่อเก่งแบบนี้น่าจะพาไปห่อขายในงานนิทรรศการหรืองานต่าง ๆ)เมื่อครูหยุดห่อขนมจากหมด ครูหยุด ครูก็ย ถึงตเด็ก ๆ นึ่งให้เป็นระเบียบ เด็ก ๆ นึ่งเป็นระเบียบกันทุกคน ครูก็ยให้เด็ก ๆ อ่านดู

อารักขาพนม เต็ก ๆ ทุกคนอ่านคูอาร์พร้อมกัน (เพราะทุกคนอยากกินขนมจากกินแล้ว) ขนมจาก 1
กิโลกรัม เต็ก ๆ กินจนหมดเลย เต็ก ๆ ทุกคนมีความสุขมากเลยที่ร่วมกันกินขนมจากในวันนี้

วันพฤหัสบดี ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2552

วันนี้ก็เป็นวันที่ 4 แล้วที่เรียนเรื่อง “ต้นจาก” เต็ก ๆ นั่งเป็นครึ่งวงกลม ทั้งเต็กอายุ 3 ขวบ
และอายุ 4 ขวบ (เต็ก ๆ เริ่มเรียนรู้กฎระเบียบมากขึ้น) ครูก็เตรียมความพร้อมด้วยคำทวนปรบมือ 1
ครั้ง 2 ครั้ง 3 ครั้ง 4 ครั้ง ปรบมือเร็ว ๆ เต็ก ๆ ปฏิบัติพร้อมกัน เมื่อเต็กพร้อมกันอย่างเป็นระเบียบ
แล้วครูก็ยอมรับอันและความรู้เดิมเรื่องต้นจาก เต็กตั้งคำถาม โดยถามเต็ก ๆ ทุกคนตอบกัน
พร้อมกันทำขนมจาก ครูก็ถามว่าส่วนต่าง ๆ ของต้นจากนำมาทำอะไรได้บ้างคะ

ครูก็ย : ใบจากเอาไปทำอะไรคะ
เต็ก ๆ : รอกาะ
ครูก็ย : ไข่คัะ/ครับ รอกาะเป็นภาษาใต้คัะ/ครับ
ครูก็ย : ลูกจากเอาไปทำอะไรคะ/ครับ
ฟาร์เฎต : เอาไว้กินครับ

ครูก็ย : แล้วเปลือกลูกจากเอาไปทำอะไรได้บ้างคะ
เต็ก ๆ : ทุกคนนั่งงง
ครูก็ย : นำลูกจากที่ผ่าแล้วมาให้เต็ก ๆ ดู
ครูก็ย : ว่ามันเราจะปั่นคัะ/ครับ
เต็ก ๆ : ปั่นจากอะไรคะ/ครับ

ครูก็ย : ปั่นจากเปลือกลูกจากคัะ/ครับ
เต็ก ๆ : เต็กทุกคนช่วยความสนใจ (เพราะเต็กยังไม่เคยได้ทำ)

ครูก็ย : เดียวครูจะสาธิตให้ดูนะคัะ

ครูหยาด : ครูหยาดสาธิตการปั่นสีจากลูกในเต็ก ๆ ดู ครูหยาดปั่นสีเป็นรูปดอกไม้
ครูหยาด : สวยไหมคัะ , ของคุณครู

คนไหนที่ปั่นเป็นระเบียบก่อนครูจะให้ทำก่อนเพื่อนคนอื่น ๆ นะคัะ (น้องปิ่นนี่ปั่นเป็น

ระเบียบคนแรก)

น้องปิ่น ทำอย่างสนุกสนาน (ผลงานออกสวย)

- คนที่ปั่นสีเบา ๆ ภาพจะไม่ค่อยชัด คนไหนที่ปั่นแรง ๆ ภาพจะออกมาสวย

เต็ก ๆ : ทุกคนปั่นสีความสนุกสนานผลงานทุกคนออกมาสวย

วันศุกร์ ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2552

หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติออกกำลังกายเสร็จ เด็ก ๆ เริ่มเดินเข้าห้องอย่างเป็นระเบียบ พร้อมที่จะเริ่มต้นจาก วันนี้เป็นวันที่ 5 ที่เริ่มเรื่องต้นจาก

ครูก็เตรียมความพร้อมโดยให้เด็กำร้องเพลงกล่อมเด็ก โยนและและเพลงกล่อมเด็กนกเออนก เพื่อให้เด็กได้ท่องจำสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้ว

ครูก็ , ครูหยาด , ครูนุ้ย จัดเด็ก ๆ ให้นั่งเป็นวงกลม ก่อนสรุปเรื่องต่อจาก ครูก็ให้เด็ก ๆ อ่านคู่มือก่อนเรียน และเตรียมความพร้อมก่อน 5 นาที หลังจากนั้นเข้าสู่บทเรียน ครูก็ถามความรู้เดิมที่ครูได้สอนว่าสอนเรื่องอะไร เด็ก ๆ ตอบว่า เรื่อง ต้นจาก ครูก็ถามเด็ก ๆ ว่า ส่วนต่างๆ ของต้นจากเขารียกว่าอะไรบ้างคะ

น้องอิรุฟาน : มีใบจากครับ

น้องอิรุฟาน : มีลูกจากครับ

น้องฟาเญล : ยอดจากครับ

ครูก็ถามว่าส่วนต่างๆ สามารถนำมาทำอะไรได้บ้างคะ

น้องอิรุฟาน : ก้านจากนำมาทำไม้ก้านจาก

น้องฝ่าย : ลูกจากนำมาปั่นสี

น้องฟาเญล : ใบจากนำมาทำขนมจาก

ครูก็ถามเด็ก ๆ ใบจากกินได้ไหม : กินได้ถ้ากินไม่ติดคาย (น้องชุนนุญพูด)

หลังจากสรุปผลเรื่อง ต้นจากแล้วเด็กมีความรู้เรื่องต้นจากมากขึ้น และสามารถบอกชื่อส่วนต่างๆ ของต้นจากได้ (เด็ก 4 ขวบ บางคนที่บ้านมีอาชีพปลูกใบจาก โดยเฉพาะเด็กทำยางจะรู้จักบ้างพอสมควร)

กิจกรรมสร้างสรรค์วันนี้ให้เด็ก ๆ ทำแบบฝึกหัดจับคู่ที่มีความสัมพันธ์กัน

ครูก็ตั้งคำถามก่อนทำแบบฝึกหัดให้กับเด็ก ๆ ก่อน

ครูก็ : ใบจากทำอะไรได้บ้างคะ

อิรุฟาน : ใบจากไว้ทำขนม

ครูก็ : ลูกจากไว้ทำอะไร

อิรุฟาน : เอาไว้กิน

ครูก็ : ยอดเอาไว้ทำอะไร

อิรุฟาน : เอามาทำใบจากไว้ดู

จะเห็นได้ว่าเด็กทำอย่าง (น้องอิรุฟาน) ตอบคำถามที่ครูก็ถามได้ค่อนข้างดี แสดงประสิทธิภาพเรื่องต้นจากมีมากพอสมควร

ครูก็แจกแบบฝึกหัด จับคู่ภาพความสัมพันธ์ คนไหนนั่งเรียบร้อยก่อน คุณครูแจกก่อนนะ
กะ เต๋ก ๆ ทุกคนนั่งกันเป็นระเบียบ ครูก็ยิ้มแจกการบ้านให้กับเต๋ก ๆ เต๋กอายุ 4 ขวบ จะมีความ
เข้าใจมากกว่าเต๋ก 3 ขวบ (น้องอิรุฟานจะรู้เรื่องมากกว่าเพื่อน ๆ) และทำแบบฝึกหัดเสร็จก่อนเพื่อน
หลังจากทำแบบฝึกหัดเสร็จ ครูก็นำคำถามจากออกมาสาคูหลักการชี้แนะจากให้เต๋ก ๆ
และในขณะที่ชี้คำถามจากให้ดูนั้น ครูก็ว่าคำกลอน ม เอ๋ย ม ม้า

ม เอ๋ย ม ม้า
แจ้งแกลงถ้ำ ม้าอาหรับ
พวกทหาร ใช้ขี่ขับ
รุกไปจับศัตรูเอ๋ย

อีก 1 คำกลอน

ม้าวิ่งกับ ๆ เดี่ยวม้ารับตัวเราไป
ม้าวิ่งเร็วไว ควบคองใจ ควบกับ ๆ
ม้าวิ่งเร็วไว คูชิหายไป
ม้าวิ่งเร็วไว ควบคองใจ ควบกับ ๆ

ครูก็ย้่าม้าคำถามจากให้เต๋ก ๆ ทุกคนแล้วจัดแถวเป็นลำดับ ครูก็ขยี้แจ้งกติกากการเล่นม้า
คำถามจากให้เต๋ก ๆ โดยให้แบ่งกันทีละ 2 คน ใครที่ควบและวิ่งเร็วกว่าเพื่อนจะเป็นผู้ชนะ คู่แรก
เริ่มต้นจาก อิรุฟานกับ อานัส สูตรการแข่งขัน อิรุฟาน จะวิ่งเร็วกว่าอานัส คู่ที่ 2 ชุนนุนกับฟิรฮาน
ผลคือ ฟิรฮานเป็นผู้ชนะ คู่ที่ 3 สุทัยยะกับอิรชญา ผลคือน้องญาเป็นผู้ชนะ คู่ที่ 4 น้องฟาร์เญล
กับนัศรูน ผลคือนัศรูนชนะ ให้แบ่งชั้นจนครบทุกคู่ มีทั้งหมด 8 คู่ 16 คน และไม่มีคู่ คน ใดไม่ยอมขี่
ม้าคำถามจาก (น้องนาธาน) และเห็นม้าแล้วกลัว ไม่กล้าขี่มันเองคานา เต๋ก ๆ ทุกคนขี่ม้าคำถามจากกัน
อย่างสนุกสนานและเต็มไปด้วยความสุขหิวเราะของการขี่ม้าคำถามจาก

สรุป เด็กทุกคนมีความสนุกสนานกับการขี่ม้าคำถามจาก และวิ่งแข่งขันกันไปทั่วบริเวณ
โรงเรียนซึ่งการขี่ม้าคำถามจากสามารถนำมาดัดแปลงจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนก็ได้ (เป็น
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ) หรือกิจกรรมกลางแจ้งก็ได้

รายละเอียดการจัดการเรียนรู้การสอนรูปแบบที่ 2

กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบที่ 2

ก่อนออก

- สร้างข้อตกลงในเรื่องของมารยาทและการปฏิบัติตัว ในขณะที่ยังออกเรียนนอกสถานที่

ระหว่างออก

- สำรวจสิ่งต่างๆรอบตัว

กลับมาจัดกิจกรรมในห้องเรียน

- ให้อาจารย์ที่เตรียมการจะเรียนมากที่สุด

จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

- ลงลึกรายละเอียดเรื่องที่เรียน เชื่อมโยงถึงเรื่องต่างๆตามที่เด็กคิดออกมา

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

- คุพัฒนาการของเด็ก และเด็กได้อะไรจากการเรียนรู้

เด็กรุ่นที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2551 (ปีการศึกษา 2552)

วันจันทร์ที่ 10 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

เตรียมตัวก่อนพาเด็กออก

กำหนดข้อตกลงในการปฏิบัติตนขณะเรียนนอกสถานที่ โดยให้ครูกับเด็กช่วยกันคิดข้อตกลงร่วมกัน เช่น แต่งกายเรียบร้อย, เข้าแถวเป็นระเบียบ, หาสุนัขแถว เพื่อดูแลความปลอดภัยของเพื่อนจากขณะเดินทางออกศึกษานอกสถานที่, อ่านคู่มือ (บทขอพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ

เมื่อเด็กได้เห็นผู้คนให้กล่าวสวัสดีทักทายพร้อมๆกัน พบเห็นสิ่งใดพูดคุยซักถามได้

วันอังคารที่ 11 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ก่อนพาเด็กออก

1. ทบทวนข้อตกลงในการปฏิบัติตนขณะออกไปเรียนนอกสถานที่

วิธีดำเนินการ	ครูใช้สื่อหุ่นละคร มาทบทวนข้อตกลงกับเด็กๆ ก่อนพาเด็กฯ
ร่วมสนทนาถึงข้อตกลงอย่างสนใจทุกคน และสนุกสนาน เมื่อคุณครูถามเด็กผ่านตัวหุ่น	
เด็กหญิงสรส (น้องซา) :	ต้องเดินเป็นแถวมีระเบียบค่ะ
เด็กหญิงคานา :	ใส่ผ้าคลุมเรียบร้อยค่ะ
เด็กชายภูรินทร์ :	ใส่รองเท้าเรียบร้อยครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็กชายมาอาลีฟ	:	ต้องแต่งตัวเรียบร้อยครับ
เด็กชายชนาก	:	พบผู้ใหญ่ให้กล่าวสวัสดี “ อัสสลามมู อาลัยกุม”
เด็กชายเจฮาน	:	กล่าวว่า “อัสสลามมูอาลัยกุม” ทั้งตอนไป และตอนกลับด้วยครับคุณครู

บางข้อเด็กๆนึกไม่ออก ครูช่วยเสริมให้เพิ่มเติม เมื่อทำการทบทวนเสร็จแล้ว เด็กๆ แต่งตัวเองให้เรียบร้อย เข้าแถวรอ พร้อมที่จะออกไปเรียนรู้นอกสถานที่

เตรียมตัวออกนอกสถานที่

1. แต่งกายเรียบร้อย
2. จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
3. อ่านคู่มือ (บทข้อพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ

ระหว่างทาง

เมื่อออกจากศูนย์ฯได้พบผู้นำ ได้หยุดสังเกต เด็กๆ ไม่ถาม ครูต้องกระตุ้นเด็กด้วยคำถาม จึงมีการสังเกตเกิดขึ้น ครูถามเด็กว่าเห็นอะไรบ้าง

เด็กชายเจฮาน	:	เห็นต้นไม้
ครู	:	ต้นไม้
เด็กชายเจฮาน	:	ต้นไม้สวย มีสระน้ำอยู่ด้านหลัง
เด็กกา	:	ตอบพร้อมๆกัน เห็นดอกไม้ , ผีเสื้อ , นกอยู่ในต้นไม้

ก่อนออกเดินทางต่อ ครูทำให้เด็กสังเกตอีกครึ่งหนึ่ง มีขยะอยู่ข้างคูน้ำ เด็กๆบอกว่าไม่มี ต้องทิ้งขยะในถังขยะแล้วเด็กก็ร้องเพลงลงเก็บขยะขึ้นพร้อมกัน “อย่าทิ้ง อย่าทิ้ง อย่าทิ้ง” ทั้งแล้วจะสังเกตปรก ถ้าเราเห็นมันรก ต้องเก็บ ต้องเก็บ”

จากนั้นเดินทางต่อ ครูบอกให้หยุด เด็กจะมีระเบียบในแถว ยกเว้นเด็กชายโฆซาน ที่อยู่ไม่เป็นระเบียบ ครูและเพื่อนต้องคอยเตือนอยู่เป็นเสมอ ครูบอกให้เด็กช่วยกันสังเกตสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ว่าพบเห็นอะไรบ้าง

ครู	:	นี่ต้นไม้
เด็กกาพูดพร้อมกันว่า	:	ต้นไม้
ครู	:	ส่วนประกอบของต้นไม้มีอะไรบ้าง
เด็กชายอุรินทร์	:	ลูกปาล์มครับ
ครู	:	เอวไปทำอะไรล่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศึกษานิเทศก์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านกลาง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เด็กชายภูรินทร์ : เอาไปขายได้เงิน
เด็กชายมาอริฟ : มีใบยาวๆ
เด็กหญิงฟาน่า : มีหนามแหลมคม

จากนั้นเดินทางต่อ ผ่านร้านค้า เจอเจ้าของร้านค้า เด็กๆหยุดพักหายใจ เติมน้ำดื่มกิน
ว่า “อัสลามมูออลัยกุม” เด็กๆไปนั่งที่ในร้านค้า

เด็กชายภูรินทร์ : กินน้ำชา
เด็กชายมาอริฟ : สั่งน้ำชาครับ

เด็กๆเพลิดเพลินนั่งเล่นสนทนากันเวลาที่ร้านที่ร้านค้าอย่างสนุกสนาน แล้วเด็กๆก็เดินเข้าสวน
ยางที่ติดกับร้านค้า บางคนก็ปลูกยางมือเพื่อนเห็นก็เก็บใส่กระเป๋าสื่ออีก
เด็กชายมาอริฟปลูกยางเป็นคนแรก แล้วชวนให้เพื่อนๆ

เด็กชายธนกร : เก็บลูกยางจากตรงไหน

เด็กหญิงสุนิศา : เก็บลูกยางมาให้ครูดู

เด็กชายอติฟ : เก็บเยอะไม่รู้ว่าจะใส่ไว้ที่ไหน ถือไม่หมด ครูเห็น

เลยบอกให้ใส่ในสื่ออีก เด็กๆคนอื่นเห็นทำตาม

เด็กชายรุสดี : เห็นนำยางในกะลาที่รองน้ำยาง บอกครูว่านำยาง
แห้ง เป็นขาง

เด็กชายเจฮาน : เก็บลูกยางไปขายได้เงิน

เด็กๆเก็บลูกยางอย่างสนุกสนาน ครูบอกให้เด็กๆอย่างเข้าไปในสวนยางเล็กๆ ระวังสูง
หลังจากนั้นตั้งแถวใหม่เดินทางกลับศูนย์ฯ กลับมาถึงโรงเรียน ให้เด็กๆเช่นแถวต้นน้ำ เป็น
ระเบียบเรียบร้อยเมื่อเด็กๆเดินนี้เรียบร้อย แล้วครูให้เด็กๆกลับเข้าไปพักในห้องเรียน แล้วทำ
กิจกรรมต่อไปห้องเรียนครูถามเด็กๆ ว่าเด็กๆพบเห็นอะไรบ้าง จากที่ได้ออกไปเรียนรู้นอก
สถานที่เด็กๆบอกพบต้นไม้, ดอกไม้, ผีเสื้อ, ยะ, ต้นยาง, ต้นปาล์ม, ร้านค้า, ลูกยางพารา ครู
ให้เด็กๆนำลูกยางที่เก็บได้ไปในห้อง แต่เจฮานไม่นำมารวมกับเพื่อนๆ บอกว่าจะนำกลับไปขาย

สรุป ในการออกศึกษานอกสถานที่เป็นครั้งแรกเด็กๆที่กล้าแสดงออกความคิด กล้าพูด กล้าถาม

1. เด็กชายมาอริฟ มุละ
2. เด็กชายภูรินทร์ กายอ (อับบัส)
3. เด็กชายอัศรภูมิ เทพบุตร (เจฮาน)
4. เด็กหญิงดามานา ดิงหวัง
5. เด็กหญิงสุวรรต หวันตุ (น้องชา)
6. เด็กหญิงฟาน่า จันทร์เพ็ญ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาหาน) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

7. เต๋หซายธนากร หมดโคโท่ง (ชากีริน)
8. เต๋หซายรุสดี นาคสง่า

เด็กที่ไม่กล้าพูด ไม่กล้าคุย บางทีก็ตอบพร้อมๆเพื่อนหลายๆ

1. เต็กหญิงเมสียา จิเหม (เมย์)
2. เต็กหญิงนรธา นิลสกุล (นิสริน)
3. เต็กหญิงเกวริน หนูสังข์ (ริน)
4. เต็กหญิงอาราญา ทำชะมวง (นา)
5. เต็กชายฉวีวุฒิ พรหมบุตร (วุติ)
6. เต็กชายธนาธิป แฉวา (อสิฟ)
7. เต็กชายณูมิ บุญสถาน (โลซาน)
8. เต็กหญิงฉวีฐนิชา ข่ายทุ่ย (ฟรา)
9. เต็กหญิงไม้มุม อุสม่า
10. เต็กหญิงสุนิด้า ดิงหวัง
11. เต็กชายศราขุทธ สวนนุด
12. เต็กหญิงไรรีนา หมายเก
13. เต็กหญิงชานิส่า นาคสง่า

วันพุธที่ 12 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2551

ทำกิจกรรมในห้องเรียน ครูให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้ลูกยางที่เด็กๆเก็บมา

- ครูเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ คือ จานสี สีน้ำ พู่กัน น้ำ กระดาษ A4 และลูกยาง
- ครูเขียนชื่อนักเรียนมุมขวาบนของกระดาษ A4แต่ละแผ่น
- ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มๆละ 5คน เด็กก็ช่วยกันแบ่งกลุ่มจนเสร็จเรียบร้อย
- จากนั้นครูอธิบายพร้อมทั้งสาธิต การพิมพ์ภาพจากลูกยางพาราให้เด็กดู
- ครูแจกกระดาษ A4 และลูกยางให้เด็กทุกคน แล้วให้เด็กทำกิจกรรมการพิมพ์ภาพจากลูกยาง เด็กๆทำกิจกรรมด้วย ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยเหลือ แบ่งปันกันทุกกลุ่ม
- เมื่อเด็กทำกิจกรรมเสร็จ ก็นำผลงานออกไปฟ้งแดดให้แห้ง แล้วนำผลงานมาส่งครู
- ครูนำผลงานของเด็กๆมาติดที่มุม แสดงผลงานเด็กในห้องเรียน
- เด็กให้กำลังใจ และภูมิใจในผลงานของตนเอง
- เด็กๆช่วยกันเก็บอุปกรณ์ภายในกลุ่มให้เรียบร้อย

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ ปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนประถมศึกษา (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 คณะงอ.ละงู จ.สตูล

สรุปผล การทำกิจกรรมด้วยการพิมพ์ภาพจากลูกยางพาราในห้องเรียน

- เด็กๆเข้าใจการแบ่งกลุ่ม สามารถทำได้ด้วยตนเอง
- เด็กๆเข้าใจวิธีการทำงานกลุ่มร่วมกัน รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือกัน
- เด็กๆรู้จักการพิมพ์ภาพด้วยลูกยางพารา และรู้จักทำด้วยตนเอง
- เด็กๆได้ฝึกสมาธิและพัฒนาากล้ามเนื้อมัดเล็กๆให้แข็งแรง
- เด็กๆมีความสนุกสนานและเพลิดเพลินในงานศิลปะ
- เด็กๆภูมิใจในผลงานของตนเอง และสนใจชื่นชมในผลงานของเพื่อนๆด้วย
- เด็กๆได้พัฒนาทั้ง 4 ด้าน ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

วันจันทร์ที่ 17 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ก่อนพบเด็กออก

1. ทบทวนข้อตกลงในการปฏิบัติงาน ขณะออกไปเรียนนอกสถานที่
วิธีดำเนินการ

ครูใช้สื่อหุ่นละคร มาทบทวนข้อตกลงกับเด็กๆ ก่อนพบเด็กออก เด็กๆร่วมสนทนาถึงข้อตกลง อย่างสนใจทุกคน และสนุกสนาน เมื่อครูถามเด็กผ่านตัวหุ่น

เด็กหญิง คานา	:	แต่งตัวเรียบร้อยค่ะ
เด็กหญิง สวรรศ	:	ใส่เสื้อคลุมด้วยค่ะ
เด็กชายณัฐพล	:	ใส่ถุงเท้ารองเท้าครับ
เด็กชายเจฮาน	:	ต้องเดินเป็นแถว
เด็กชายมาฮารีฟ	:	ให้สัสสมครับ
เด็กชายภูมิรินทร์	:	ให้ผมเป็นผู้นำแถวครับ

บางข้อเด็กๆนึกไม่ออกจะช่วยบอกเพิ่มเติม เมื่อทำการทบทวนเสร็จแล้ว เด็กๆแต่งตัวเองให้เรียบร้อย พร้อมที่จะออกไปสู่นอกสถานที่

เตรียมตัวออกนอกสถานที่

- แต่งกายเรียบร้อย
- จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
- อ่านคู่มือ (บทขอพร) ก่อนออกจากศูนย์ฯ

ระหว่างทาง

เมื่อออกจากศูนย์ฯ ไปพบเข้าของบ้านที่อยู่ข้างศูนย์ฯ เด็กๆหยุดพักพักทายให้สลาบพร้อมๆกันว่า “ฮัสสลามมูอาลียกุม” แล้วเดินต่อไปเรื่อยๆจนถึง บ้านยายคนหนึ่ง เด็กๆก็หยุดพักพักทายให้สลาบพร้อมๆกันว่า “ฮัสสลามมูอาลียกุม” แล้วเดินต่อไปเรื่อยๆอีก ในขณะที

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้ ปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูรอิสลาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

เดินไปเตี๊ยกฯ ไม่ค่อยถามครู แล้วเด็กชายเจฮาน ก็พูดขึ้นว่า “ไปบ้านเราดีกว่า” แล้วเขาก็หันไปถามครูและครูและเจ้าหน้ำที่ สกว. ไปจนถึงบ้านของเขา ได้พบกับปู่ (ชาย) ของเด็กชายเจฮาน เตี๊ยกฯ ก็เตี๊ยกกล่าวคำทักทายให้สละกับปู่ของเตี๊ยกชายเจฮาน ปู่ของเตี๊ยกชายเจฮาน ก็ได้คุยกับเตี๊ยกฯ แล้วก็ได้เอาน้ำและกลี๋ยงมาให้เตี๊ยกฯ ทาน เตี๊ยกชายเจฮาน เขาไปในบ้านลูกแมวจนนอนอยู่ก็บอกเพื่อนว่า “นี่ลูกแมวของเรา” เพื่อนก็เข้าไปดูลูกแมวด้วยความสนใจ หลังจากนั้นก็ให้ไปสละกับปู่ของเตี๊ยกชายเจฮาน แล้วลากลับไปยังศูนย์ฯ

กลับมาถึงโรงเรียนให้เตี๊ยกฯ เข้าแถวคั่นน้ำ เป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อเตี๊ยกฯ คั่นน้ำเรียบร้อยแล้ว ครูให้เตี๊ยกฯ มานั่งพักที่ห้องเรียน แล้วทำกิจกรรมต่อ ครูถามเตี๊ยกฯ ที่ลละคั่นว่าพบเห็นอะไรบ้าง จากที่ไปสละออกไปเรียนรุ่นนอกสถานที่ เตี๊ยกฯ บอกว่า พบต้นมะขาม , ต้นมะม่วง , นก , แมว , รงเย็นต์ , ลูกท้อ , ผู้หญิง (ยาย) , ผู้ชาย(ปู่) , ดอกไม้, กลี๋ยง, รดจักรยายนต์, ต้นมะพร้าว, ตู้เย็น

เมื่อเตี๊ยกฯ บอกครูก็ว่าครูไปให้เตี๊ยกฯ ดู ครูถามเตี๊ยกฯ ว่าอยากเรียนเรื่องอะไรที่ลละคั่น โตยให้เตี๊ยกออกมาติดสติ๊กเกอร์รูปภาพต่างๆ ที่ลละคั่น

ชื่อ-สกุล	แมว	ดอกไม้	ต้นมะพร้าว	ต้นมะขาม	อื่นๆ
1. เด็กชายฉัตรภูมิ เทพบุตร				/	คนผู้หญิง มะพร้าว ตู้เย็น นก
2. เด็กชายศรายุทธ ส่วนนุค					
3. เด็กหญิงสรวล หวันสุ				/	
4. เด็กชายธนวิธิ์ แดว					
5. เด็กหญิงเมธิยา จิเหม					กลี๋ยง
6. เด็กชายบาริฟ มูลิ๊ะ			/		
7. เด็กหญิงดانا ดิงหวัง			/		
8. เด็กชายภูมิ บุญแสน			/		
9. เด็กชายรุติ นาคสง่า	/				รดจักรยายนต์
10. เด็กชายภรินทร์ กายอ	/				
11. เด็กหญิงฟาน่า จันทร์เพ็ญ	/				
12. เด็กหญิงเกรวิน หนูตั้งซ์	/				
13. เด็กหญิงชานิสา นาคสง่า	/				
14. เด็กหญิงณัฐณิชา ชวยุ่ย	/				
15. เด็กหญิงไรรินา หมายเก	/				
16. เด็กหญิงอารายา ท่าชะมวง					
17. เด็กชายณัฐ พรหมบุตร					
รวม	7	2	1	1	1

สรุปว่าเด็กฯ ส่วนใหญ่อยากจะเรียนเรื่องแมว ครูและเด็กๆตกลงกันว่าจะเริ่มเรียนเรื่องแมวในวันต่อไป

วันอังคารที่ 18 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ทำกิจกรรมในห้องเรียน เมื่อตกลงโหวตกันในห้องแล้ว ส่วนใหญ่สนใจเรื่องแมวมากที่สุด จึงเรียนเรื่องแมวกิน

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่องรูปร่างลักษณะของแมว

ครูถามเด็กฯว่า แมวมีรูปร่างลักษณะอย่างไร แล้ววาดรูปลงกระดานชาร์ตสีขาวให้เด็กดูตามคำที่เด็กฯบอกว่ามีอะไรบ้าง

เด็กฯบอกว่ามีขา 4 ครูเลี้ยวตามลักษณะที่เด็กบอกบนกระดานชาร์ตสีขาว เฉพาะขาสีขาว เด็กฯบอกยังไม่สมบูรณ์ มี ห้ว ตัว มีคอด้วย

- เด็กชายรอรอบ แมวมีหน้า มีจมูก มีหางยาว
- เด็กชายมาอริฟ แมวมีปาก มีเขี้ยว 10 อัน แมวผมหางยาวด้วย มีนม 2 อัน มีขา 4 ขา มีหนวด มีขน
- เด็กหญิงคานา มีตา
- เด็กฯบอก แมวมีขนสั้น ขนยาว
- เด็กหญิงไมบูม มีปาก
- เด็กหญิงนิรชา แมวท้องมีสีดำ
- เด็กชายเจฮาน มีนม 10 อัน แมวผมอยู่ที่ร้านลานข้าวข้างบ้านผม
- เด็กชายมาอริฟ แมวมีเล็บ แมวกินน้ำ
- เด็กฯบอก แมวขี้เหม็น
- เด็กชายรอรอบ แมวขี้เป็นก้อน
- เด็กชายมาอริฟ ขี้เป็นก้อนกลืนๆ
- เด็กชายเจฮาน แมวบ้านผมมี 2 ตัว กินอาหาร
- เด็กชายรอรอบ แมวกินอาหาร ที่ร้านสาเกลซูปเปอร์พาอาหารแมว
- เด็กหญิงคานา แมวกินข้าวด้วย
- เด็กชายรุสดี แมวกินข้าวกับปลา
- เด็กชายเจฮาน แมวผมถูกหมากัด
- เด็กชายรอรอบ แมวมีหู 2 หู อยู่บนหัว
- เด็กหญิง คานา แมวเราขี้อีปรี๊

หลังจากนั้นครูก็สรุป เกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ บอกมา ให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ตั้งใจฟังและสนใจรูป
ที่ครูวาดให้ดู

กิจกรรมสร้างสรรค์ ครูให้เด็ก ๆ ทำกิจกรรมวาดรูป แมว ตามความคิดของตนเอง
และระบายสีให้สวยงาม วัสดุอุปกรณ์ กระดาษ A4 ดินสอ สีไม้ ยางลบ

ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน เมื่อแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้วครูให้เด็ก ๆ วาดรูป
รูปแมวที่วาดเองตามความคิดของตนเอง

ครูแจกวัสดุอุปกรณ์ ทำกิจกรรมเมื่อเด็ก ๆ ทำเสร็จก็นำผลงานมาส่งครูรายเอียดผลงานของ
เด็ก ๆ

- เด็กหญิงสรวล วาดได้เก่งมาก รูปแมวได้ละเอียดเหมือนการ์ตูนแมว ให้ข้อภาพว่าแมว
หางุก
- เด็กชายศรายุทธ แมวมีสีขาว แต่มองไม่ออกว่าเป็นแมว
- เด็กชายเอธาน ตั้งข้อภาพว่า แมวสิงโต แมวหน้าเหมือนสิงโต
- เด็กชายรุสดี วาดแมวยักษ์ (แมวตัวโต)
- เด็กหญิงนริชา วาดรูปแมว 2 ตัว มีแม่แมวซื้อสีฟ้า และลูกแมวซื้อสีส้ม
- เด็ก ๆ บางคนวาดรูปแมว ได้แต่บอกชื่อธิบายผลงานเองไม่ได้

*หมายเหตุ ก่อนทำกิจกรรมเด็ก ๆ ออกตัวบอกว่าครูไม่ป็น ครูเลยบอกว่าลองวาดดูก่อน
พอเด็ก ๆ ไปวาด ก็วาดเป็นทุกคน

วันที่ 19 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551

เรียนรื่องหน้าแมว

หลังจากทำกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จ ครูให้เด็ก ๆ เข้าห้องเรียน มานั่งที่ประจำของตนเอง
แล้วทำกิจกรรมอ่านดูเอาต์ต่างๆ ก่อนทำกิจกรรมอื่นๆ

ขั้นนำเรื่อง ครูให้นักเรียนอ่านคำคล้องจอง พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ “แมวเอ๋ย แมว
คิดถึงลูกแล้ว มันร้องเหมียว เหมียว”

หลังจากนั้นเขียนตัว C บนกระดานชาิร์ต เป็นรูปแมว แล้วถามเด็ก ๆ ว่าตัวอะไร เด็กชาย
มาอริฟ บอก ตัวซี แคทแมว ครูเลยเขียน C Cat แมว จากนั้นชี้ให้เด็ก ๆ อ่านตาม ครูพิมพ์
คำศัพท์ภาษาไทย ม. แมว โดยนำภาพม.มามาเทียบเคียง ว่านอกจาก ม.นี้แล้ว ยังมี อะไรอีก
ได้บ้าง เด็กตอบพร้อมกันว่า ม. แมว

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เด็ก ๆ และครูร้องเพลง และทำท่า
ประกอบเพลงร่างกายของฉัน อ้อละสี้ให้มา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของศัลยกรรม วิชจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูรธสถิต (บ้านเลหาง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

“นี่คือมือ นี่คือนิ้วแต่ละนิ้ว นี่มือซ้าย นิ้วขวา 2 นิ้ว ไขว่คว้า
นี่คือแขน นี่คือแขนๆแต่ละข้อนิ้วนี้แขนซ้าย นิ้วขวา 2 แขนเราไขว่คว้า
นี่คือขา นี่คือขาๆแต่ละข้อนิ้วนี้ขาซ้าย นิ้วขวา เราไขว่คว้าไปมา

นี่คือมือ นี่คือแขน นี่คือขา แต่ละข้อนิ้วนี้

นี่ตัวเรา แต่ละข้อแต่ละส่วน สร้างร่างกายอันดูลิลลัส”

เด็กๆทำท่าทางพร้อมกันอย่างสนุกสนาน ยกเว้น เด็กชายเจฮาน และเด็กชายญูรินทร์
เด็กชายรออิบ เด็กชายญูบี ที่ส่ายตองเสริมแรงทางลบถึงจะยอมทำในช่วงท้ายของกิจกรรม

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

จริงๆแล้วครูจะบอกส่วนต่างๆของหน้า โดยบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษพร้อมกันด้วย ที่ละ
ส่วนของใบหน้าแมว แต่เด็กจะหยุดสนใจที่ตามาก เลยได้เรียนเฉพาะเรื่องตาในวันนี้

Eye ตา

เด็กหญิงดานา : แมวระบุกมีชีตา หนูเขยชีตาให้ทุกวัน

เด็กหญิงสวส : ชีตาว่า แมวมีชีตาที่ตา ตรงรูน้ำตา

เด็กหญิงฟาน่า : แมวมีชีตาที่ตา

เด็กหญิงดานา และเด็กชายมอริฟ : บอกว่าชีตาเหมือน

เมื่อเด็กๆช่วยกันตอบเกี่ยวกับเรื่องตาเสร็จแล้ว ครูให้การบ้าน โดยให้เด็กกลับไปดูว่า
แมวที่บ้านตัวเองมีชีตาหรือไม่ มีตอนไหน เอจี้ตาออกอย่างไร สิ่งหน้าอย่างไร ให้สังเกตและ
ถามผู้ปกครองที่บ้านด้วย ครูบอกตามาจะมีหลายสีไม่เหมือนกัน

เด็กหญิงดานา : แมวระบุกมีตาสีเทา

เด็กชายมอริฟ : มีสีเขียว

เด็กชายเจฮาน : มีสีแดง

เด็กหญิงนุรชา : มีสีดำ

เด็กชายรออิบ : มีสีขาว

ครูถามเด็กๆ ตามาจะมีไว้ทำอะไร เด็กๆตอบพร้อมกันว่า : มีไว้ดู

ครูบอกเด็กว่าในเวลากลางคืนตามาจะมีสีแดงในความมืด

เด็กบอกว่าแมวที่บ้านมีตาสีแดงเหมือนกัน

เด็กชายเจฮาน : ตาสีแดงน่ากลัวเหมือนผี

เด็กบอกว่าตามันมองเห็นมือ ก็จับหนูได้

กิจกรรมสร้างสรรค์ ระบายสีภาพแมวให้สวยงาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีลือสัตตาม (บ้านลาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

แนวคิด เด็กๆมีมือ สามารถถือดินสอ, สี, วาดภาพระบายสีได้สวยงาม

วิธีดำเนินการ

- 1 ครูเตรียมอุปกรณ์ มีกระดาษรูปแมว , สีไม้
- 2 ครูให้เด็กๆแบ่งกลุ่ม๐ละ๕คน
- 3 ครูชี้แจงเกี่ยวกับการระบายสี ภาพแมวให้เด็กๆฟัง
- 4 ครูแจกกระดาษรูปแมวและสีไม้ให้เด็กๆ ไว้ระบายสีภาพแมวให้สวยงาม
- 5 ระบายสีภาพแมวเสร็จส่งครู แสดงผลงานในห้องเรียน
- 6 เก็บอุปกรณ์เรียบร้อย โดยช่วยกันในแต่ละกลุ่ม

สรุปผล

1. เด็กสามารถทำได้ดี และทำงานกลุ่มได้ดี
2. เด็กชายรออับกัฒพฤกษ์น้อย แสดงความคิดเห็น ก่อนหน้านั้นเป็นเด็กหลังห้อง ชอบเล่นในเวลาเรียน แต่ตอนนี้ขยันเรียนและสนใจมากขึ้น
3. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น และมั่นใจในตนเองมากขึ้น
4. ให้การบ้านไปสืบใจไม่ลืมทำการบ้าน สนใจไปสังเกตและถามผู้ปกครองที่บ้าน

แนวคิด เด็กๆมีมือ สามารถถือดินสอ , สี, วาดภาพระบายสีได้สวยงาม

วิธีดำเนินการ

1. ครูเตรียมอุปกรณ์ มีกระดาษรูปแมว , สีไม้
2. ครูให้เด็กๆแบ่งกลุ่ม๐ละ5คน
3. ครูชี้แจงเกี่ยวกับการระบายสี ภาพแมวให้เด็กๆฟัง
4. ครูแจกกระดาษรูปแมวและสีไม้ให้เด็กๆ ่วะบายสีภาพแมวให้สวยงาม
5. ระบายสีภาพแมวเสร็จส่งครู แสดงผลงานในห้องเรียน
6. เก็บอุปกรณ์เรียบร้อย โดยช่วยกันในแต่ละกลุ่ม

สรุปผล

1. เด็กสามารถทำได้ดี และทำงานกลุ่มได้ดี
2. เด็กชายรออับกั้พูดคุยแสดงความคิดเห็น ก่อนหน้านั้นเป็นเด็กหลังห้อง ชอบเล่นในเวลาเรียน แต่ตอนนี้ขยันเรียนและสนใจมากขึ้น
3. เด็กกลับแสดงความคิดเห็น และมั่นใจในตนเองมากขึ้น
4. ให้การบ้าน ไปก็สนใจไม่ลืมทำการบ้าน สนใจไปสังเกตและถามผู้ปกครองที่บ้าน

เด็กวันที่ 2 เดือนสิงหาคม 2552 (ปีการศึกษา 2553)

วันจันทร์ที่ 31 เดือน กรกฎาคม 2552

นำเด็กออกนอกสถานที่

1. กำหนดข้อตกลงในการปฏิบัติขณะเรียนนอกสถานที่ โดยที่ผู้ดูแลครูกับเด็กช่วยกันคิดข้อตกลงร่วมกัน

- 1.1 แต่งกายเรียบร้อย
- 1.2 เข้าแถวเป็นระเบียบ
- 1.3 หานำแถวเพื่อดูแลความเรียบร้อยของเพื่อนๆ ขณะเดินทางออกศึกษานอกสถานที่
- 1.4 อ่านคู่มือ(บทขอพร)ก่อนออกจากศูนย์
- 1.5 เมื่อเลิกฯให้ผู้คนให้กล่าวทักทายพร้อมกัน
- 1.6 พบสิ่งใดพบอุยษ์กล่าวได้

ครูนำสื่อตัวการ์ตูนหนั้ต๊ะตู่มีหนู่นุ้ย และไอ้โง่กับสะหม้อ มาพูดเป็นภาษาหนั้ต๊ะตู่สูง เพื่อเพิ่มเติมสร้างความเข้าใจในเรื่องการเข้าแถว ไม่เดินแตกแถวให้เดินเรียงแถวเหมือนลูกเป็ด เต็มๆ ร่วมสนทนาเพิ่มเติมด้วยความสนุกสนาน

หลังจากนั้นเมื่อทุกคนเข้าใจแล้วก็เตรียมตัวออกนอกศูนย์ฯ เพื่อไปเรียนรู้นอกสถานที่

- แต่งกายเรียบร้อย
- จัดแถวเรียบร้อยและหาผู้นำแถว
- อ่านคู่มือ(บทขอพร) ก่อนออกจากบ้าน

ดูอาเสียก่อนออกจากบ้าน

“บิสิบิลลอิ ตะวักักลอิ อะลิลลอิ ะละหาละ ะละลาอะตะอิลลาบิลละฮ์”

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ฉันขอมอบตัวต่ออัลลอฮ์ ไม่มีพลังอำนาจใดๆ ในการทำความดีและไม่มีพลังอำนาจใดๆ ในการทำความชั่วนอกจากพระองค์เท่านั้น

ระหว่างทาง

ครูบอกให้เด็กๆดูสิ่งต่างๆที่เดินผ่านให้เด็กฝึกการสังเกตครูต้องคอยใช้คำถามกระตุ้น

เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่นำเด็กอายุ 3 ขวบ ร่วมกับเด็กอายุ 4 ขวบ ออกนอกสถานที่

ครู : เด็กๆดูสิคะอะไรเป็นผ่าน

เกวลิน : ฝั่ฝั่คะ

ครู : มีกี่ตัวคะ

วงศกร : ตัวเดียวครับ

ในระหว่างที่เดินไปเรื่อยๆผ่านบึงน้ำใหญ่

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านลาหงา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วงศกร : ดูเป็นคนขี้ขลาด
 ครู : มีกิตติคุณ
 วงศกร : 3 ตัวครับ พร้อมกับขุนนางสามนิ้ว
 ครู : มีสิทธิ์อะไร
 เด็ก ๆ : สิคำ คอสีขาว ค่ะ/ ครับ
 ครู : เปิดทำอะไรอยู่
 เด็ก ๆ : กินน้ำ ค่ะ/ ครับ

ครูเตือนเด็ก ๆ ว่าจะตกน้ำค่ะ เป็นคนขี้ขลาดขี้กลัวและขี้เมีย เด็ก ๆ ดูขี้ขลาดเป็นแถว ตบมือให้เปิดหน่อยค่ะ

ครู : ใครเดินเป็นแถวจะตอบมือให้
 ศิริมชัย : นู๋ (นุ่น) ตัวหนึ่งไปแล้วครับ
 ศิวกร : ไปหาปลา , นู๋ก็ยังไม่ครับ
 มุมน : เช่(จะเช่)ก็ยังไม่
 เกวลิ : ปลาโลมาก็มี
 ครู : ไม่มีจะเช่และปลาโลมาหอกค่ะ เพราะน้ำมีนิดเดียว
 ครู : เด็ก ๆ มาแถวนี้หน่อย
 วงศกร : รอบรรทุกโถงครับ
 นารินทร์ : เขาเรียก คูร์(โถง)ค่ะ
 ครู : เด็ก ๆ มาอยู่ที่นี่เลยล่ะ ตรงนั้นร้อนแฉะ
 วงศกร : ครูไม่มีเช่(จะเช่)หรอค่ะ มีแต่และมัวอยู่ตรงนั้น
 ครู : มาดูวิวสิคะ วิวยังยังไง
 อันนา : ฤก
 วงศกร : วิวสีน้ำตาลครับ
 มุมน : วิวทางยาวครับ
 ครู : เด็ก ๆ เสียววิวหรือยัง
 เด็ก ๆ : มอ มอ

ครูและเด็ก ๆ เดินไปเรื่อยจนไปถึงบ้านนายหลังเนิน เด็ก ๆ ทุกคนให้สละมุกหลังเนินพร้อมกัน (อัสลามูอาลัยกูม)

พระ : ยกมือไหว้ พร้อมกับให้สละม (อัสลามูอาลัยกูม)

หลังเนินรับสละมเด็ก ๆ ทุกคน (วาอาลัยกูมมูสละม)

มุมน : นู๋(นุ่น) ไก่ครับ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหมา) หมู่ที่ 6 คณะสูง อ.สตูล

ครู : ไปร้องยังไงคะ
 มุมนิน,พระ : ร้องเอ็กก็เอ็ก เอ็ก
 ครู : ไปได้อะไรบ้างคะ
 มุมนิน : ปีกครับ
 พระ : มีแม่ไก่ พร้อมกับนับ 4-6-8
 นารีรัตน์ : มีแมวด้วยคะครู
 ครู : ลองทำเสียงแมวห๊ะห๊ะ
 เด็กๆ : เหมียว เหมียว เหมียว
 ครู : แมวลืออะไรคะ
 เด็กๆ : สีดำคะ/ครับ
 ครู : หางสั้นหางยาวคะ
 ยูโธบ : สั้นครับ
 สาธิทธิ์ : นั่งดีกว่าครับคุณครู
 ครู : เด็กๆทุกคนนั่งลงคะ
 ครู : ต้นอะไรคะ
 มุมนิน : คอกไม้ครับ
 ยูวินดา : ไม้ใช้คะ
 ครู : วงศกรดูซิมีเข็มคแดงไหม
 วงศกร : ไม่มีค่ะ
 สาธิทธิ์ : เอาดูขามาให้ครู
 พระ : แม่ไก่ไปไหนแล้วครับ
 ครู : นี้อะไรคะ (ครูให้ดูลูกยาง)
 เด็ก : ลูกยางครับ/คะ
 อัญชลี : ครูนี้คะลูกยาง
 ศาสดา : มีเข็มหมดเลขครับ
 ครู : ลูกยางพาไปไหนคะ
 ยูวินดา : พาไปขายคะ
 ขวัญทิพย์ : นี่ลูกยางเรา
 เกวลีน : ลูกยางเรามากเลย

เด็กชอบที่ได้เห็นลูกยาง ทุกคนเห็นลูกยางจะพากลับไปศูนย์ ยกเว้น ค.ญ.ปาริณย์ ,
 ค.ญ. คานิน , ค.ญ.มุชยัณมิ ที่ไม่เก็บ ระหว่างที่เด็กเก็บลูกยาง มี ค.ญ.ศุณิศา เก็บเม็ดทุเรียน

ครู : ตูนิสา นั้นไม่ใช่ลูกยางนะค่ะ เป็นเม้นอะไรค่ะ
 ยูนดา : เม้นทุเรียนค่ะ
 ครู : ในนี้มีอะไรค่ะ (ครูให้ดูกะลาที่ใช้รองน้ำยาง)
 พิระ : ขี้ยางครับ
 ครู : เค้กๆได้เยอะหรือยังค่ะ
 เกวลิน : ได้พะจุย(เยอะ)แล้ว
 อัญชลี : นี่จะครูหนูได้มาก
 ครู : ใครได้เยอะแล้วมาขึ้นตรงนี้ค่ะ
 เกวลิน : เรานี(หนูได้เยอะ)
 ฮาสิทธิ : ครูเราได้เต็มเปา(กระป๋อง)
 ครู : ตูมิซิชัย ถูกอะไรนั่นที่เก็บ
 ตูมิซิชัย : ลูกปล้นครับ
 เกวลิน : ไม่ใช่ลูกปล้นมีหนามด้วย นั่นเขาเรียกลูกยาง

หลังจากที่เด็กๆเก็บลูกยางกันอย่างสนุกสนานแล้ว ครูให้เด็กๆเข้าแถวเตรียมตัวกลับศูนย์
 ปรารมย์กับขณะเป็นอุ้งขนม ตูนิสาเก็บเม็ดทุเรียน และดมเม็ดทุเรียนด้วย ดอนกลับครูและได้กร้อง
 เพลงปิดพร้อมกันและมีเครื่องบินผ่าน

พิระ : ครูครับ ผมเห็นเครื่องบินแล้วครับ

กลับมาถึงศูนย์

- ให้เด็กเข้าแถวคี่มาเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ครูให้เด็กๆกลับเข้าไปพักในห้องเรียน
- ครูถามเด็กว่าพบเห็นอะไรบ้างจากที่ได้ออกไปศึกษานอกสถานที่
- เด็กๆบอกในสิ่งที่ตนเองเห็น โดยครูเขียนเป็นรูปภาพ
- เด็กๆร่วมกันเลือกร่องที่ยอยากจะเรียนรู้จากรูปภาพที่ดูวาด
- ได้ผลสรุปว่าเด็กๆอยากเรียนรู้เรื่อง ไข่

วันอังคาร ที่ 4 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เริ่มเรียนรู้เรื่องไข่เป็นวันแรก โดยนำไข่จริงมาให้เด็กดูที่ศูนย์ฯ ครูเล่ามายากลให้เด็กดู
 โดยใช้อุปกรณ์ลูกบอล เด็กทุกคนชอบใจและตอบ

ครู : วันนี้ครูจะสอนเรื่อง ไข่จากการที่เด็กๆทุกคนโหวตกันมานะค่ะ
 ครูอ่านกลอนไข่พร้อมกับทำท่าให้เด็กๆทำตาม

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาไปบนการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
 สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีดิศตคาม (บ้านตาหมา) หมู่
 ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

“ ใกล้เคียงๆ กับข้างไป เอ้ออ เอ้อ เอ้อ ”

ครู : ก่อนที่เราจะเริ่มเราต้องอ่านคู่มือ(บทขอพร)เพิ่มพูนความรู้ , คู่มือใจแข็ง , และคู่มือให้พ่อแม่พร้อมกันก่อนนะคะ

เด็กฯ : ในระหว่างที่กล่าวคุอาฮฺ ด.ช. พระช่วยสอนบางอย่างในการยกมือขอคู่ออฮ์ด้วย

คู่มือเพิ่มพูนความรู้

“รอบปี ซุติตานี อินัน” คำแปล “ โอ้อัลลอฮฺโปรดเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นั่นด้วยเถิด อา มีน ”

คู่มือใจแข็ง

“อัลลอฮุมมา รอบบิซรอลี ซอคลารี วาย์ลิลลี อัมรี ะละนู อุลลาติมัน มินลิฮานี ยัฟฟาฮู เกลี อามีน ยารอบบิออลามีน”

คู่มือให้พ่อแม่

“รอบบิรฟิรลี วาลิลลิลัยยา วรฮัมฮูมา กามารอบบายานี ซอหฺรือ” คำแปล “ โอ้อัลลอฮฺโปรดอภิบาลให้แก่นั่น บิดามารดาของฉัน และโปรดเมตตา ท่านทั้งสอง ประดุจที่ท่านทั้งสองเมตตาฉันเมื่อตอนเยาว์ด้วยเถิด อามีน ”

ครู : ให้สละม “ อัลลามมูออลัยกูม ”

เด็กฯ : รับสละม วาออลัยกูมมุลสละม

ครู : วันนี้ครูนำเกมมาให้เด็กดู ดูซิค่ะ game ปร่าอย่างไร

พระ : นิศากรรับ

ผู้วันดา : 2 ข้างด้วยค่ะ

มุมน : ไม่มีใจครับ

ครู : ทำไปไม่มีค่ะ

ผู้วันดา : ไม่เกิดทีละ ครูไปมีปากและเท้าด้วยค่ะ

ปเจตน : มีขนก้น (คิ้ว) ครับ

ครู : เด็กลองนับนิ้วให้ซิค่ะ

ครูและเด็กนับพร้อมกัน 1,2,3,4,5 นิ้ว

ครู : ไปจริงๆแล้วมีข้างละ 4 นิ้ว รวมกัน 2 ขา เป็น 8 นิ้ว แต่เหยียดไปตัวนี้มี 10 นิ้ว

ข้างละ 5 นิ้ว เป็นไปพิเศษนะคะเด็กฯ

ครู : น้ออะไรค่ะ (ครูชี้ที่ปีกไก่)

อาทิตย์ : ปีกครับ

ปเจตน : มีหางด้วยครับครู

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเอกชนบาลมุลอติสตาม (บ้านตาหงา) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

พระ : ถูกขึ้นไปใช้แล้วพร้อมกับพูดว่า โบน(กัน) ได้
 ครู : ไปได้ทำอะไรคะ
 พระ : ขี้(มูต)ได้ครับ
 ครู : หอมไหมคะ
 พระ : เหม็นครับ
 ครู : เด็กะวิ่งเหยียบขี้ไถ้นะคะ เด็กๆ ต้องใส่รองเท้าด้วย
 ครู : อันนี้คืออะไร(ครูชี้ที่พวงของไก่)
 พระ : จมูกไก่ครับ
 ครู : ไม้หัดะ เขเรียกว่า หงอนไก่ มีสีอะไรคะ
 เด็กๆ : สีแดงค่ะ/ครับ
 ครู : ไก่ชนและชนไก่ไหมคะ
 เด็กๆ : ชนไก่ ชนไก่ได้ ค่ะ/ครับ
 มุมนิ : ว่าชนไก่ได้ด้วยครับ

ครู : เด็กๆ ดูซิค่ะ ไก่กลับไปแล้ว เด็กพากันหัวเราะชอบใจ ระหว่างไก่กลับครูชวนเด็กอ่าน
 คำกลอนด้วยกัน

“ก เอ๋ย ก.ไก่ เราเลี้ยงไว้เป็นอาหาร ก่อนเชือดรับประทานต้องกล่าวนาม อิลลอุย เอย”

เด็ก : เขาเชือดไก่ทรงไหนคะ/ครับ
 ครู : ที่คอค่ะ(พร้อมกับชี้ให้ดู)
 ครู : ไก่ตัวนี้ตัวผู้หรือตัวเมียคะ
 วงศกร : ตัวผู้ครับ
 ครู : ตอนนั้นมันทำอะไรคะ
 เด็ก : มันกำลังจะ(จิกอาหาร)
 ครู : ไก่ร้องยังงัยคะ
 เด็ก : เจียๆๆ
 ครู : ไก่มาจากไหนคะ
 พระ : จากบ้านครับ
 วงศกร : มาจากไข่ครับ
 พระ : พ่อมันตัวใหญ่ครับ
 ขวัญทิพย์, อาทิตย์ : ไก่ออกไปหัดด้วยคะ/ครับ
 ครู : ไข่ไว้ทำอะไรคะ
 อาทิตย์ : ไข่กินครับ

วงศ์กร : ฟู๊ฟู๊

ครู : ก็มันก็ขาค่ะ

เด็ก : 2 ขาค่ะ/ครับ

ครู : ทางสั้น หรือทางยาวค่ะ

ยูโธบ : ทางยาวครับ

ครู : ก็มันชื่อไหนค่ะ

มุมน : ชื่อไก่ครับ

เด็กทุกคนถามนั้นอะไร(เด็กถามยั้งตะกร้าที่ครูใส่ไก่มาจากบ้าน)

ครู : ตรงไหนคะ

พีระ : บ้านไก่ครับ

วงศ์กร : ไม่ใช่ เขาเรียกว่าตะกร้าครับ

ครู : บ้านไก่เป็นยังไงค่ะ

เกวลิน : มีหลังคาด้วยค่ะ

ครู : บ้านไก่เขาเรียกว่า “เส้าไก่” ค่ะ

จากนั้นครูให้เด็กทำกิจกรรมวาดรูปครูแจกกระดาษและดินสอให้เด็กๆ วาดรูปไก่จากการที่ได้ดูไปจริง

ขวัญทิพย์ : ครูคะหนูวาดไก่กับไข่ด้วยค่ะ

ครู : เกวลินวาดอะไรค่ะ

เกวลิน : วาดรูปไข่กับคนค่ะ

ยาวาลิน : วาดรูปกล้วยไก่

อาทิตย์ : วาดรูปไข่กับขา

อัสรีนา : ครูคะ หนูวาดไก่บ้านค่ะ

ครูนำผลงานของเด็กแต่ละคนโชว์บนบอร์ดประจำชั้นทุกคน ครูชมเชยผลงานของเด็กทุกคน “เก่งจังเลยล่ะ” เด็กๆ มีการสนทนา เรื่องไข่ของไก่มาจากไหน บ้านของไก่เป็นอย่างไร ครูเลเย่้นความสำคัญจากจุดสนใจของเด็ก จึงจะให้การเรียนรู้เรื่องไข่แต่ละตัวไปต่อไป

วันพุธ ที่ 5 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

“เรียนรู้เรื่องไข่มาจากไหน” (ต่อเนื่องจากไข่มาจากข่อยกเถียงของเด็กว่าไข่มาจากไหน)

ครูเตรียมพร้อมเด็กด้วยอ่านกลอนพร้อมกับการทำท่าประกอบ และเล่นบทบาทให้เด็กดู

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยาม (บ้านตาหนง) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ถ้าถอยหนีเกี่ยวกับบ้าน

เตะประตูก๊อกๆ	(ใช้มือเตะที่หน้าผาก)
ตังกระดิ่งกริ่งๆ	(ใช้มือตึงหูสองข้าง)
มองลอดครุประตู	(ใช้นิ้วชี้กับนิ้วโป้งชนกันทำเป็นวงกลมที่ตาสองข้าง)
เปิดบานประตู	(ใช้นิ้วชี้หนึ่งข้างเปิดที่รูของกุญแจขึ้น)
เดินเข้าไปในบ้าน	(ใช้นิ้วชี้ชี้เข้าไปในปาก)
ปิดประตูบ้าน	(เอามือหนึ่งข้างปิดปาก)

ถ้าถอยหนี “ถ้าแม่”

“ ถ้า ถ้า ถ้า	บอกให้ถ้า ทำไม่จึงแม่
แม่ แม่ แม่	บอกให้แม่ ทำไม่จึงถ้า”

ครูชมเด็กทุกคน และชวนเด็กอ่านคู่มือ(บทขอพร)

- คู่มือเพิ่มพูนความรู้
- คู่มือใจแข็ง
- คู่มือให้พ่อแม่

ครูเก็บเด็กเตรียมความพร้อมด้วยการเล่นเกมยากตลอด

ครู : เด็กๆเข้าไปครูจะเล่นมายากลให้ดูนะค่ะ นีอะไรค่ะ (ครูชูฟลุคให้ดู)

เด็กๆ : พัดค่ะ/ครับ

ครู : อันนี้อะไรเอ่ย (ครูให้ดูแม่เหล็ก)

ปอนด์ : หอยครับ

ครู : เห็นไหมค่ะ เป่าก็ยังไม่หล่นเลย

ปอนด์และมุณิน : ถ้าเผลอ(คอยดู)มันหล่น(ตก)เสียว

ครู : อะไรค่ะ

เด็กๆ : ลูกแก้วค่ะ/ครับ

พี่ระ : ครูลองทำที่หนูเผลอ(ดู)สิครับ

ครู : เอาแม่เหล็กไว้ที่หนู

พี่ระ : ครูเป็นคนหญิง(ได้ตบหนูเหมือนผู้หญิง)แล้ว

ครูเอามแม่เหล็กไปวางที่เก้าอี้, ทีวี, แม่เหล็กก็ดูดเข้าหาถัน เด็กๆ ทุกคนตบมือชอบใจ

เกวณีน : ครูให้เราทำเผลอ(ดู) (ชอบใจ)

เตี๊ยกฯ ทุกคนชอบมาขายกลของครูชุนนี้มาก และให้สามสนใจกับสิ่งที่แปลกใหม่ ไม่เคยเห็นมาก่อน ครูบอกเตี๊ยกฯ ว่า เรียกว่า “แม่เหล็ก” มันสามารถดูดเข้าหากันได้”

ครู : เตี๊ยกฯ จ้าง่งประจำที่ของตัวเอง เตี๊ยกฯถามเรียนเรื่อง “ไข่” กันนะละ
ครูอ่านกลอน ก.ไก่ ให้เตี๊ยกฯทำตาม

“ก. ไก่ เอ๊ย ก.ไก่ เราเลี้ยงไข่เป็นอาหาร ก่อนเข็ดรีบประทาน ต้องกล่าวนามอัลลอฮฺอยู่”

ครู : นี้อะไรละ (ครูน้ำไข่จริงมาให้เตี๊ยกดู)

เตี๊ยกฯ : ไข่ละ/ครับ

ครู : เตี๊ยกฯ รู้ว่าไข่ออกมาจากไหนละ

มุมิน : จากฟ้าครับ

ครู : ไข่ออกมาจากทางไหนละ

วงศ์กร : ออกมาจากทางโบนง(กิน)ครับ

ครู : แล้วไข่มาจากไหนละ

มุมิน : จากฟ้าครับ

เกวลิน : มาจากบ้านละ

ครู : แม่ไก่ฟักไข่ จนไข่แตกและออกมาเป็นลูกไก่

ครูเล่าเรื่อง “ไข่น้อยอยากมีขา” ให้เตี๊ยกฯฟัง (ดูจากภาพนก) ระหว่างเล่ามีครูและเตี๊ยกฯ ร่วมสนทนาพร้อมกันไปด้วย

ครู : อันนี้รูปไข่

ปเจดน์ : ไข่แปดครับ

ครู : แม่ไก่เกิดลูกออกมาเป็น....

มุมิน : ไข่น้อยครับ

ครู : แม่ไก่ฟักไข่อยู่หลายวันจนเป็น.....

วงศ์กร : ลูกไก่ครับ

ครู : ไข่มาจากไหนละ

วงศ์กร : ไข่ครับ

ครู : ไข่ไก่สีอะไรละ

มุมิน : สีเขียวครับ

เกวลิน : สีไข่ละ

จากนั้นครูจัดกิจกรรม โดยครูจัดเตี๊ยกฯให้นั่งเป็นกลุ่ม ให้เตี๊ยกฯป็นรูปไข่จากเตี๊ยกฯนั้น ครูแจกดินน้ำมันให้แต่ละเตี๊ยกฯ คนละ 1 ก้อนในขณะที่แจกให้เตี๊ยกฯแล้ว ภาษากีฬาลอฮฺฮุซันรูล ของบุณณะ/ครับ

ครู : เด็ก ๆ รู้จักไหมคะ คืออะไร(ครูนำดินน้ำมันมาให้เด็กดู)
 เด็ก ๆ : ดินน้ำมันค่ะ/ครับ
 ครู : เด็ก ๆ ปั้นรูปอะไรคะ
 มุมนิน.ปอดน : ปั้นครับ
 ยวนดา : วงกลมค่ะ
 มุมนิน : น้ำแข็งครับ
 ครู : เรียกว่า “วงกลม” สีอะไรคะ(ครูชูดินน้ำมันสีเหลืองถามเรื่องสีเด็ก ๆ)
 ยวนดา : สีเหลืองค่ะ
 ครู : สีเหลืองอยู่วันอะไรคะ
 ยวนดา : วันจันทร์ค่ะ
 จากนั้นครูปั้นรูปไก่ให้เด็กดู เด็ก ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยกัน
 ปอดน : ครูครับผมทำลูกโป่ง
 มุมนิน : ครูครับผมทำสองอัน
 พีระ : ครูครับผมทำเครื่องบิน
 ครูชมเด็ก ๆ ทุกคนในการทำผลงานของตนเอง แล้วนำผลงานการปั้นดินน้ำมันของเด็ก ๆ มาแสดงผลงานกันทุกคน เด็ก ๆ พอใจในผลงานของตนเอง และยอมรับในผลงานของผู้อื่น

วันหยุดสัปดาห์ ที่ 6 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2552

เสริมประสบการณ์ระหว่างเรียน (เรียนเรื่อง ก.ไก่ อัลลอฮ์สร้างไว้)

ครูเตรียมตัวการอ่านคำกลอน พร้อมประกอบท่าทาง

คำกลอนฝนตกพรำๆ	
“ ฝนตกพรำๆ	แม่ค้ากางร่ม
แกลเดินก้มๆ	อยู่ข้างกำแพง
ประเดี๋ยวเดออก	ไปบอกพ่อแดง
ฉัน ไม่มีแรง	หุบร่มให้พี่”
คำกลอนฝนตกปรอยๆ	
“ ฝนตกปรอยๆ	แม่ช้อยไปตลาด
มือซ้ายหิ้วปลา	มือขวาหิ้วผัก
พอถึงที่พัก	วางผักวางปลา”

หลังจากนั้นครูให้เด็กกล่าว(บทขอพร)ดูอาฮูใจแข็ง, ดูอาฮูเพิ่มพูนความรู้ ก่อนเข้าบทเรียน
ครูบอกกับเด็กว่า “ถ้ามีส่วนประกอบของร่างกายมลาย เด็กๆรู้ไหม

ครู : ที่ตัวเรามีอะไรบ้างคะ

ยุวันดา : ตีนไก่คะ

เกวลิน : หัวคะ

พระ : โปง(ก้น)ครับ

อาทิตย์ : ปีกครับ

ขวัญทิพย์ : มีขนคะ

ครู : มีอะไรอีกคะ

ปจณ์ : ปากครับ

มูมิน : คอที่ยัง(มี)ครับ

วงศกร : มีนมด้วยครับ

บุโสภ : มีขา 2 ขาครับ

ครู : เด็กๆ เก่งยิ่งเลยคะ ตบมือให้ตัวเองหน่อย

ครู : เด็กๆจะสอนเดินไปอย่างนะคะ ใครชอบบ้าง

เด็ก : ชอบ ชอบ พร้อมกับยกมือ

ครู : ก่อนอื่นอ่านคำกลอนไปก่อนนะคะ เข้าอ่านพร้อมกัน

“ไป๋เอ๋ยไป๋ กางปีกกันไป เอ้าเอ๋ย เอ๋ย” พร้อมทำท่าทางประกอบ

ครู : ทุกคนพร้อมไหมคะ

เด็ก : พร้อมครับ/คะ

ครู : ขออาสาสมัครมาเดินไปอย่าง หน่อยคะ

เด็ก : ยกมือ (เกวลิน ยุวันดา ขวัญทิพย์ พระ วงศกร ฟาร์นันท์ ชัยดาณี)

ครู : เดินและก้าวออกไปพร้อมกันเลยนะคะ

“ไป๋เอ๋ย ไป๋เอ๋ย ไป๋เอ๋ย

ไป๋อย่างถูกเสา

มันจะโดนไม้เสียบฯ

เสียบตุ๋นซ้าย เสียบตุ๋นขวา

รื้อนจริง จริง

รื้อนจริง จริง”

ครู : ตบมือให้เพื่อนหน่อยคะ

เด็กฯ : ครูทำเลย(ครูทำอีก)

ครู : เอ้า...เด็กฯ ทุกคนลุกขึ้นยืนคะ

เด็กฯ ทุกคนลุกขึ้นยืน ครูและเด็กจึงเดินเพลงไปอย่างพร้อมกันอีกครั้ง

พระ : ครูครับ ไป๋อย่างถูกยิง ไป๋อย่างถูกยิง

เพื่อนพากันหัวเราะชอบใจ ที่พี่ระรื่องได้ยุ่งถูกยิง

ครู : เด็กๆ เหนื่อยไหมคะ

เด็ก : เหนื่อยแล้วค่ะ/ครับ

ครู : ทุกคนนั่งประจำที่ค่ะ ครูจะให้เด็กทำกิจกรรมนะคะ

เด็กฯ รู้ไหมคะว่า ถ้า เมื่อเราจะนำมารับประทานอาหารต้องทำอะไรก่อน

มูมิน : แหะนะ (ซื่อๆ)ครับ

เกวลิน : ตั้งบนโต๊ะ

วงศกร : ถอนชนก่อนครับ

ครู : เก่งจ้ะเลยคะ เด็กๆ อ่านกลอน ก.ไก่ แบบอิสลามดูสิคะ

เด็ก : ก เอ๋ย ก.ไก่ เราเลี้ยงไว้เป็นอาหาร ก่อนเชือดครับประทานต้องกล่าวนามอัลลอฮ์ เออ

ครู : ทุกครั้งที่เรานำไก่มารับประทาน เราต้องกล่าวนามของอัลลอฮ์ด้วย กล่าววา บิสมิลลาฮิ

ฮิรเราะมานิร

รอฮิม และเวลารับประทานอาหารต้องอ่านดูอาฮ์ ก่อนรับประทานอาหารคาวหวาน เด็กๆ กล่าวดูอาฮ์

พร้อมกันห๊ะ

เด็ก : “อัลลอฮุมมา บาร์กกลา นา ฟีมารอฮ์กิตานา วาเกีนา อาซ้านนาร”

ครู : เก่งจ้ะเลยคะ คบมือให้ตัวเองหน่อย ค่อยไปครูจะให้เด็กระบายสีรูปไก่และทำรูปบ้านนะคะ

เด็กทุกคนนั่งประจำที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ครูแจกรูปไก่ให้เด็ก 3 ขวบ ระบายสี
ครูแจกกระดาษรูปไก่โดยบริบทชื่อเด็กแต่ละคนมารับ และครูแจกกระดาษรูป □, △ ให้แก่เด็ก
4 ขวบ ให้ทำรูปบ้าน เพื่อให้เด็กฯ เรียนรู้เรื่องรูปทรง ครูก็เรียกชื่อให้มาทำศิลปะคน เช่นกัน

ในระหว่างที่เด็กทำกิจกรรมของตนเอง

เกวลิน : ครูของหนูงาม(สวย)ค่ะ

อาทิตย์ : เหมือนรูปทรง ๔ เหลี่ยมเลยครับ

วงศกร : คุรบอกมาให้ทำรูปบ้าน

สุตวานี : ครู ไก่น้องอุ้มสิเหลือง สวยไหมคะ

ครู : สวยค่ะ

คณิศร : ครูนี้(นี้)งาม(สวย)ครับ

มูมิน : คุรว่าอย่าระบายสีออกข้างนอกเต็น

เมื่อเด็กฯ ทำผลงานของตนเองเรียบร้อยแล้ว ครูชมเชยผลงานของเด็กๆ ทุกคนผลงาน
ของเด็กๆอยู่ในระดับดีทั้ง 2 ห้อง และแสดงผลงานในบอร์ดโชว์ผลงานของห้อง ทุกคนพอใจใน
ผลงานของตนเอง และของผู้อื่น

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาไปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยาม (บ้านตาหงา) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วันจันทร์ ที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียนเรื่อง ไข่ตุ๋น และ ไข่ดิบ (มาจากข้อถกเถียงของเด็ก ๆ เกี่ยวกับเรื่องไข่)

เด็ก ๆ ทุกคนกล่าวหาขอพรก่อนเรียน...ดูฮาฮูใจแจ้ง, ดูฮาฮูเพิ่มพูนความรู้, ดูฮาฮูให้พ่อแม่ (ดูในภาคผนวก) และครูก็เตรียมความพร้อมเด็กด้วยการอ่านคำกลอนตามมือแปะๆ

คำกลอนตามมือแปะๆ

๑. ตามมือแปะๆ	เกาะหัวก๊อกๆ
ติดหูแปะๆ	ยุ่งก๊ิดพิยะๆ”

และครูร้องเพลงขายไข่ปิ้งให้เด็กๆ ฟัง พร้อมทำท่าทางประกอบ

“ ไข่ปิ้ง ไข่ปิ้ง ไข่ปิ้งเหมะๆ ไข่ปิ้งร้อนๆ ๓ ลูกสิบบาทละ” เด็กยิ้มหัวเราะชอบใจ

ครูนำไข่ไก่ของจริงทั้งไข่ต้มแล้ว และไข่ที่ยังไม่ไข่ต้ม(ไข่ดิบ) มาให้เด็กดูและสัมผัส พร้อมตั้งคำถามกับเด็ก ๆ เด็กเกิดคำถามด้วยความอยากรู้อยากเห็นคิดหาคำตอบอย่างมีเหตุผล

ครู : เด็กๆ จ้า รู้จักไหมละ นี้อะไร

เด็ก ๆ : จ้า รู้จัก ละ/ครับ ไข่ต้ม/ครับ

ครู : ไข่อะไรเอ่ย

ผู้เรียน : ไข่ไก่ละ

ครู : เป็นรูปอะไรละ

ผู้เรียน : วงกลมละ

ครู : เรียกว่า “วงรี” นะละ เด็กๆ

ครู : ไข่มีสีอะไรละ

บางคน : สีไข่ครับ

พี่ระ : สีแดงครับ

ขวัญทิพย์ : สีน้ำเงินละ

สรวินญ : สีเหลืองครับ

ครู : ตรงกับ ขวัญทิพย์ กับ พี่ระ ตามเปลี่ยนสีแล้วไม่ใกล้เคียงเลยละ เด็กๆ อยากรู้ไหมไข่ในมืออะไร

เด็ก ๆ : อยากรู้ละ/ครับ

พี่ระ : มีไข่ครับ

เกวลิน : มีสีขาวและสีเหลืองละ

ครู : ลองตอกไข่ดูนะละ

ครูให้เด็กๆ ดอกไม้ลงในถ้วยให้ดู เด็กๆต่างให้ความสนใจมากที่อยากเห็นไข่ข้างในว่า
เป็นอย่างไร

ครู : ออกมาแล้ว มีสีอะไรคะ

เกวลิน : สีขาว เหมือนคะ

ครู : ไข่แดงขึ้นมา พร้อมกับถาดเด็กๆ : กินไข่ให้หมดคะ

เกวลิน : เอาไปทอดก่อนคะ

ครู : ก่อนที่จะเอาไปทอดต้องตีไข่ก่อน แล้วก็ใส่ไข่ลงไปคะ

เกวลิน : ใส่ผักคะ

ฮาดิห์ : ใส่ข้าวครับ

ครู : ใส่เกลือลงไปด้วย แล้วตีให้เข้ากัน แล้วเทลงไปในส่วนที่ร้อนสุกออกมาเป็นไข่เจียว
เลย เด็กๆ ลอดคอไข่อีกใบนะคะ

เด็ก : ตอกแล้วคะ/ครับ

ครู : ไข่ไม่แตกคะ เด็กๆ

พีระ : ไข่มันแข็งครับ

ครู : เดี๋ยวรอก่อนกินดูนะคะ เอาดูซิคะไข่จะไร

เกวลิน : ไข่สุกแล้วคะ

พีระ : กินไข่ไหมครับ

ยูวนดา : กินได้แหละ(ซิคะ)

ครู : ไข่ที่ต้มแล้ว : อันนี้ไข่อะไรคะ ไข่ที่ไม่เหมือนกับไข่ที่อยู่ในถ้วย

ขวัญทิพย์ : ไข่ต้มแล้วคะ

ครู : สุกหรือยังคะ

เด็กๆ : สุกแล้วคะ/ครับ

ครู : สีอะไรคะ

เด็ก ๆ : สีขาวคะ/ครับ

ครู : แล้วข้างในนี้ล่ะ เด็กๆ ไข่เหมือนอะไรคะ

เกวลิน : สีขาวกับสีเหลืองคะ

ครู : เก่งจังเลยคะ เด็กๆ ตบมือให้ตัวเองหน่อย

จากการสนทนาทำให้เกิดประเด็นเรื่องไข่ทอดขึ้น ครูจึงปรึกษากันว่าควรต่อข้อความคิด
ของเด็กๆ ต่อไปด้วยจะเรียนเรื่องไข่ทอดวันหน้า

ครูเตรียมตัวให้เข้าแถวตักฟพร้อมที่จะไปเล่นเกมบริเวณลานหน้าห้องเรียนระหว่างจัดแถวครูได้ร้องเพลงตักฟ “รตฟ ชักชัก ฐึน ฐึน” และพาเด็กมานั่งตรงบริเวณหน้าห้อง ระหว่างเตรียมอุปกรณ์ในการเล่นเกมซ้อนไข่มหาศานุก

ครู : เด็กๆ จ้า เด็กๆจะบอกวิธีเล่นเกมละละ เกมนี้มีชื่อว่า “ซ้อนไข่มหาศานุก”

กติกาก็มีอยู่ทำให้เด็กๆ ซ้อนไข่จากฝั่งหนึ่งไปยังฝั่งหนึ่ง เมื่อไปถึงให้ใส่ในงานและตักกลับมาไว้ที่เดิม ใครเสร็จก่อนคนนั้นชนะ

ในการเล่นเกมครูให้เด็กๆ เล่นเกมทีละคู่ จนครบทุกคน ในระหว่างเล่น ค.อ.ฟารีนคย์ทำไปแตกเพียงคนเดียว เด็กๆ ทุกคนชอบใจที่ได้เล่นเกม หลังจากครูให้เล่นจนครบทุกคนแล้วครูให้เด็กๆ เข้าแถวคั่นน้ำ และเข้าแถวเข้าห้องเพื่อเรียนรู้กิจกรรมต่อไป

ครู : ชวนเด็ก ร้องเพลงอวัยวะของร่างกายพร้อมทำท่าทางประกอบ

เพลงอวัยวะของร่างกาย

“ ตา หู คอ จมูก	ปาก คาง และผม
มือ แขน และหัวเข่า	ไหล่ ออก และเอว “
เมื่อทำท่าทางประกอบเพลงเสร็จ เด็กๆ ตบมือชอบใจ	

ครู : วันนี้ครูจะให้เด็กปั้นรูปที่เด็กๆ ได้เรียนมา จากดินน้ำมัน เด็กๆ อยากรูปอะไรคะ

เกวลิน : รูปไข่ค่ะ

พีระ : รูปไข่ก็รับ

ขณะที่เด็กกำลังปั้นดินน้ำมันรูปต่างๆ อยู่ นั่น ครูก็กับเด็กๆ ก็ร่วมกันอ่านคำกลอนไข่พร้อมกันไปด้วย

คำกลอนไข่

“ไข่ 5 ฟอง	วางอยู่บนโต๊ะ
แตกดังโผล๊ะ	เหลือไข่ 4 ฟอง
ไข่ 4 ฟอง	ตั้งอยู่บนโต๊ะ
แตกดังโผล๊ะ	เหลือไข่ 3 ฟอง
ไข่ 3 ฟอง	ตั้งอยู่บนโต๊ะ
แตกดังโผล๊ะ	เหลือไข่ 2 ฟอง
ไข่ 2 ฟอง	ตั้งอยู่บนโต๊ะ
แตกดังโผล๊ะ	เหลือไข่ 1 ฟอง
ไข่ 1 ฟอง	ตั้งอยู่บนโต๊ะ
แตกดังโผล๊ะ	เหลือไข่ 0 ฟอง”

เด็กๆ มาส่งผลงานของตัวเองบนโต๊ะ ครูรวบรวมเก็บไว้

สุลวานี : ครูว่า ขอน้องอุ้มมีไก่ตัวละ มันมาจากไหนที่แตกแล้ว

ครู : เก่งจังเลยล่ะ

วันอังคาร ที่ 11 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2552

นำป๊อปปี้เข้ามาทำงานศิลปะ(ต่อเนื่องจากการเรียนเรื่องไข่ตุ๋นและไข่ดิบ)

ครูกับเด็กรวมกันอ่าน(บทขอพร)ร่วมกัน อ่านดูฮาๆใจแข็ง ดูฮาๆเห็นพุนความรู้ ดูฮา

ให้พ่อแม่(ดูในภาคผนวก) ครูเตรียมเด็กด้วยการเล่นมายากล

ครู : วันนี้ครูจะมาเล่นมายากลครูขอตัวแทนหน่อยค่ะ

พีระ : ครูครับผมเองครับ

ครู : ครูจะใส่ห่วงที่แขนขาเกิดแล้วนะค่ะ ช่วยกันนับหน่อย 1,2,3,4,5,6, อัน...แล้วใส่ลูกบอลไปด้วยครูนำลูกบอล 2 ลูกมาเล่น มายากลโดยใช้ไข่ในมือ

ครู : หายไปไหนแล้วล่ะเด็กๆ

ยุวนดา : อยู่ในเสื้อค่ะ

ครู : ลูกบอลหายไปอีกแล้วล่ะเด็กๆ อยู่ในมือค่ะ

วรุฒม์ : อยู่ในลิ้นแล้วครับ

ครู : เด็กๆ ช่วยตอบให้พี่ระที่มาเป็นผู้ช่วยครูหน่อยค่ะ

เด็กๆ ตอบมือพร้อมกัน

ครู : เด็กๆ เด็กๆคอยดูปากกาที่เราให้ลิ้นนะค่ะ หายไปแล้วค่ะ

พีระ : อยู่ที่ใบง(ก้น)ครับ

วงศกร : ไม่ใช่อุ้ยที่หูครับ

ครูนำไหมพรมมาวางไว้ที่ปากเป็นแถว

ยุวนดา : คนหญิงไม่มีหนวดและครู(พูดภาษาใต้)

ครู : แล้วใครล่ะค่ะที่มีหนวด

ยุวนดา : คนชายโค(ซี)ค่ะ

ครู : เด็กๆครูจะให้เด็กๆ นำป๊อปปี้เข้ามาติดที่รูปไข่ที่อยู่ในกระดาษ และใช้ไหมพรมวางเป็นรังไข่กันนะค่ะ

เด็กๆชอบไหมค่ะ

เด็กๆ : ชอบครับ/ค่ะ

ครู : ในระหว่างครูเตรียมพร้อมอุปกรณ์รามาร้องเพลงไก่โต้งกันดีกว่า (พร้อมทำท่าทางประกอบ)

เพลงไก่โต้ง

“ไก่โต้ง ชัน โย้ ฮี โย้ ๆ ตัวเมียออกไปกระโดดก กระโดดก ๆ
ออกไปแล้วสบายใจมาก ๆ กระโดดก กระโดดก กระโดดก”

ครู : จะเรียกชื่อเด็ก ๆ ที่ละคนนะคะให้มาทำกิจกรรม “ไปซ่อนอยู่ในรัง”

เมื่อคุณครูเรียกเด็กมาทำที่ละคนเด็ก ๆ มีความสนใจมากในการทำกิจกรรม มีเด็กบางคน
ที่ดูในการทำกิจกรรมค่อนข้างสนใจและเข้าใจมาก แต่ไม่ทำตามได้เลย ครูชมเชยผลงานของเด็ก ๆ

วันพฤหัสบดี ที่ 13 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียนเรื่อง ไข่จอมไข่ลอย(ครูสอนเสริมเรื่องวิทยาศาสตร์)

ครูและเด็กๆร่วมกันอ่าน(บทขอพร) จุอาฮ์ใจแข็ง, จุอาฮ์เพิ่มพูนความรู้, จุอาฮ์ให้พ่อแม่
(ดูในภาคผนวก)ครูเตรียมเต๋โคตบร่วมกันอ่านคำกลอน “ฉันซื้อผลไม้”

คำกลอน “ฉันซื้อผลไม้”

“ ฉันไปตลาด	ฉันจะซื้อผลไม้
ฉันจะซื้อลำไย	ลำไยไม่มี
ฉันจะซื้อลิ้นจี่	ลิ้นจี่ไม่สด
ฉันจะซื้อส้มประด	ส้มประดไม่ฉ่ำ
ฉันจะซื้อธวั	ธวักำไม่หวาน
ฉันจะซื้อลูกตาล	ลูกตาลยังไม่ฉ่ำ
ฉันจะซื้อลูกเงาะ	ลูกเงาะก็ไม่มี
ฉันจะซื้ออะไรดี	หนูจำ ช่วยฉันคิดดี ”

ครู : วันนี้ครูมีอะไรมาให้เด็กดูด้วย อันนี้เขาเรียกว่า (ครูชี้ขวดโหลให้เด็ก ๆ ดู) มีลิ้นไก่ตะ
เต็ก ๆ : ขวดโหล , 2 ใบตะ/ครับ

ยาสีฟัน : ครูทานี่ครับ (พร้อมกับชู 2 นิ้ว)

ครู : แล้วอันนี้ล่ะคะคืออะไร

เต็ก ๆ : เกลือคะ/ครับ

ครู : เต็ก ๆ ช่วยได้นำในขวดโหลทั้งสองใบนะคะ เต็ก ๆ แล้วนั้นครูรู้สึได้อะไรลงไปที่ตะ

เต็ก : ใต้เกลือคะ

ครู : เต็ก ๆ ขึ้นมือมาเต็ก ๆ คุณครูจะให้เต็ก ๆ ชิมเกลือ รสชาติเป็นอย่างไรคะ

มุมน : เต็มใจ(จะ)ตายครับ

เกวลิน : สัมผัสจังคะ
 ศรวิชัย : ผม ไม่เต็มเลยครับ
 ครู : ครูได้แก่กลีกลงไปแล้วก็นำให้กลีลละลาย ตอนนั้นนำเป็นลีอะไรคะ
 ผู้วนดา : สีขาวคะ
 ครู : ได้กลีลออกของนะคะ 3 ของ แล้วนะคะเต็กา นับไว้ด้วย เต็วครูจะลงหิมดู อ้อ อ้อ
 แสดงว่าเป็นยังงัยคะ
 ขวัญทิพย์ : ครูเต็มจังคะ
 ผู้วนดา : สัมผัส
 ครู : เต็กา จ้า ระหว่างที่ครูพูดคนให้กลีลละลาย เรามาลองนับดูหิมะว่ากี่นาทึ เอานับ
 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11.....100
 ครู : ครูจะได้ไปลงไปแล้วนะคะ เต็กา ดูให้ดีๆ นะคะ ไปเป็นยังงัยบ้างคะ (ขวคใบที่ใส่
 กลีล)
 มุนิน : ไปขึ้น(ไปลอย)ครับ
 ครู : แล้วในขวคใบนี้ละคะ (ขวคใบไม้ใส่กลีล)
 ผู้วนดา : ไปลง(ไปจม)คะ
 ครู : ขวคที่ไปขึ้นที่มุนินบอกเขาเรียกว่า “ไปลอย” ส่วนขวคที่ผู้วนดาบอกว่าไปลงเรียกว่า “ไป
 จม”
 วงศกร : ไปไปใหญ่ด้วยครับ
 ครู : ทำไปมันถึงลอยขึ้นมาได้คะ
 ขวัญทิพย์ : ได้กลีลอะคะ
 ครู : แล้วขวคนี้ละคะทำไปหม่นลอยคะ
 ขวัญทิพย์ : ไม่ได้กลีลหะคะ
 ครู : เก่งจิงเลยคะ เต็วครูจะลงสติบไปตุนะคะ ทำไปไม่จมคะ
 เต็กา : นั่นน้ำกลีลคะ/ครับ
 ครู : แล้วอันนี้ละคะทำไปไม่ลอยคะ
 เต็กา : ยังไม่ได้กลีลอะ/ครับ
 ครู : ไปที่ลอยขึ้นมาได้สั่มเพราะน้ำมีรสเค็มจืดจึงทำให้ไปที่อยู่ในขวคใบนี้ลอยขึ้นมาได้ส่วน
 ไปที่อยู่ในน้ำใสๆ นั้นไปจะจมเพราะไม่มีแรงดันของน้ำ เต็กา จ้า น้ำที่ได้กลีลรดนั้นน้ำไม่
 ไหมคะ
 เต็กา : ไม่ได้สั่ม/ครับ
 พี่ระ : เต็วต้นไม่เต็มตายครับ

ครู : เก่งจึงเลยพี่ระ เต็กๆ ทุกคนแก่งเลยเต็กจะพาเต็กๆ ไปเล่นกิจกรรมกลางแจ้งเต็กๆ
เข้าแถวค่ะ เต็กๆก็เกาะเต็กกัน เต็กๆจะแบ่งปันของฝ่ง ฝ่งใจเต็กๆดูเต็กๆหาเต็กๆเองได้ฝ่งนั้นชนะ
เต็ก : เข้าใจแล้วครับ

หลังจากพักเกาะเต็กกันเสร็จแล้วครูได้เล่านิทานเรื่อง กูกักกับหนอนคอกไม้ ก่อนที่ครูจะ
เล่า

ครู : มารยาทในการฟังเป็นยังไงคะ
เต็ก : ต้องสงบและนั่งเรียบร้อยค่ะ/ครับ

ในระหว่างที่ครูเล่านิทานอยู่นั้นมีเด็กบางคนไม่มีสมาธิ (สมาธิสั้น) แต่ส่วนใหญ่ฟังอย่าง
ตั้งใจมีบางคนเท่านั้นที่เล่นบ้างฟังบ้าง

ครู : กูกักเดินไปเรื่อยๆ ไปเจออะไรคะ
ปองณ์ : หนอนตัวใหญ่ครับ

ครู : กูกักเอาหนอนไปทำอะไรอะ
ศาศา : ในกล่องครับ

รัฐพล : เขาเรียกในลังไม้ครับ

ครู : กูกัก ข่งหนอนไว้หลายวันจนหนอนเป็นอะไรคะ
เต็ก : ผีเสื้อค่ะ/ครับ

สุรวานี : ตัวจะหวัะ(สวยจังเลย)ค่ะ

ครู : กูกักได้กินหนอนไหมคะ

เต็ก : ไม่ได้กินค่ะ/ครับ

ครู : เต็กๆ เก่งจึงเลย ตบมือให้ตัวเองหน่อยค่ะ

วันจันทร์ ที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2552

เรียนเรื่อง ไข่ทอด (ต่อมาจากการสนทนของเด็กๆเรื่องไข่ตุ๋นและไข่ดิบ)

ครูชวนเด็กอ่านคุอาฮ์ต่างๆ ก่อนที่จะเรียนคุอาฮ์แจ้งแจ้ง, คุอาฮ์เพิ่มพูนความรู้, คุอาฮ์ให้พ่อแม่ (ดู
ในภาคผนวก)

ครู : วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่อง “ไข่ทอด” ก่อนอื่นเต็กๆ มารู้จักอุปกรณ์กันนะค่ะ อันนี้คือ
อะไรคะ (ครูชูกระทะให้เต็กดู)

วงศกร : กระทะครับ

ครู : อันนี้ล่ะคะ

เกวลิน : ถ้วยค่ะ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่
สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรดิสถาม (บ้านตาหาง) หมู่
ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

มนิน : งามครับ

ครู : อุปกรณ์ในการทำทอด มีกระทะ เต่า ตะหลิว จานหรือชาม ด้วย น้ำมัน ถ่านและ
ไม้กรอก ส่วนอันนี้เรียกว่า

วงศกร : ขอศรรับ

ครู : มีรูปอะไรด้วยคะ(ครูชี้ที่ขวดซอส)

เกวลิน : มะเขือเทศคะ

ครู : มีอะไรอีกอย่างคะ

เด็ก ๆ : น้ำปลาคะ/ครับ

ครู : คุณครูใส่อะไรคะ (ครูสวมเสื้อกันปรือน)

ปงคน : สีขาวครับ

เกวลิน : ผักกัณเถือคะ

ครู : เรียกว่าเสื้อกันปรือนคะ

ครูแจกถ้วยให้เด็ก ๆ คนละใบ และให้ไปคนละฟองโดยให้ตอกใส่ถ้วย ก่อนที่จะ
นำไปทอดไข่ดาวในกระทะ เมื่อทอดได้ที่แล้วใส่จานให้เด็ก ๆ แต่งหน้าไข่ดาวด้วยไม้กรอกและ
ขอแสดงความพอใจ เมื่อเลิกทำกิจกรรมทุกคน ครูก็ให้เด็ก ๆ นั่งอ่านคู่มือก่อนรับประทาน
อาหาร

คู่มือรับประทานอาหาร

อัลลอฮุมมา บาริกลามา ฟิมา รอซัคลามา วาทีนา อาซันนาร

และให้เด็ก ๆ รับประทานอาหารที่มีตนเอง เคี้ยว ทุกคนสนุกและชอบในผลงานของตนเองมาก
ทุกคนมือคทรนรอย ก่อน – หลัง ใ้ตีคัมภ ทำให้การสอนของครูไม่เกิดความวุ่นวายเลย

วันอังคารที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

ปะติศภาพไก่ (เสริมประสบการณ์ระหว่างเรียน)

ครูให้เด็ก ๆ อ่านคู่มือต่างๆ คู่มือใจแข็ง, คู่มือเพิ่มพูนความรู้, คู่มือให้พ่อแม่ (ดูใน

ภาคผนวก)

ครู : นี่เรียกว่าอะไรเอ่ย

เด็ก ๆ : ผักชีหน้าคะ / ครับ

ครู : เด็ก ๆ จะทำผักชีนี้ให้เป็นโรตีสันะคะ พร้อมกับร้องเพลงโรตีสันะกะบ “โรตีสัน
ใหญ่ๆ อันนี้ใส่ไข่ อันนี้ใส่เนย ใส่เนยเยอะๆ”

เพลงโรตี

โรตีแผ่นใหญ่ๆ

อันนี้ใส่ไข่

อันนี้ใส่เนย

ใส่นมเยอะๆ”

เด็ก ๆ : ชอบไปตบมือ

ครูนำแผ่นรีดหน้าทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม และทำเป็นรูปหนู เด็กๆ ทุกคนพากันหัวเราะและตบมือพร้อมกันก่อนที่เพลงจะให้เด็กทำกิจกรรมครูเตรียมเด็กโดยการเล่าที่มาของ “นมมีหูแต่หนูมีปีก”

ครู : นี้อะไรเอ่ยค่ะ

สุลวานี : คนค่ะ

ครู : เรียกว่าหนูไล่กาะคะ แล้วอันนี้อะไรเอ่ยคะ

เกวลิน : ไข่ปลาคะ

วงศกร : ไข่นกสุกครับ

ฮาติทธิ์ : ไข่อันใหญ่เลย

ในขณะที่คุณครูเล่าที่มาของ “นมมีหูแต่หนูมีปีก”(ดูในภาคผนวก) เด็กๆ ให้ความ

สนใจนิทาน และมีบางคนพูดตามที่ตนเห็น

เกวลิน : นั่น ไข่นกกระทา

ยูโธป : ไข่แตกแล้วเป็นนกสุกเลยครับ

ครู : มาช้อลลย (ดูตามแบบนิทาน)

เด็ก ๆ ทุกคนกล่าวตามครู

ครู : นกสุกทำอะไรคะ

สุลวานี : กินนมคะ

ครู : เด็กๆ ดูซิมีอะไรร้องกระต๊าก กระต๊าก

เด็ก ๆ : ไข่ร้องครับ / ค่ะ

ครู : นกสุกในนิทานใจดีหรือใจร้ายคะ

เด็ก ๆ : ใจดีครับ/ค่ะ

ฮาติทธิ์ : นกสุกไม่ร้องแล้ว ครูนั้นมคง(ข้าวโพค)ช่วย 2 อัน

เด็กทุกคนชอบใจมากที่คุณครูเล่านิทานให้ฟังทุกคนต่างตบมือพร้อมกันเลย

ครู : เด็กๆครูจะให้เด็กๆ ตีครูปักให้สมบูรณ์โดยใช้ส่วนประกอบต่างๆ ของไก่ที่คุณเตรียมไว้ ครูจะเรียกมาทีละ คนนะค่ะ เด็กๆ เคี้ยวมันเรียบร้อยเลยนะค่ะ

ฮาติทธิ์ : ครูตีสันไก่(เท้า)ด้วยนะครับ

เกวลิน : ครูหนูนี้เรียบร้อยแล้วค่ะ

เด็กาทุกคนต่างตั้งใจทำงานของตนเองที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ ครูให้เด็กทำจนครบทุกคน ผลงานของเด็กๆ สวยงามมากและ เด็กาภูมิใจในผลงานของตนเองมากครูชื่นชมผลงานของเด็กาทุกคนและนำผลงานมาแสดงไว้หน้าห้องด้วย

วันพุธ ที่ 19 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียน เรื่องเล่าไก่ (มาจากข้อถกเถียงเรื่องที่มีบ้านในวันแรกที่เรียนเรื่องอวัยวะของไก่)

วันนี้ครูจะนำเด็กาออกไปเรียนรู้นอกสถานที่เกี่ยวกับเรื่อง “เล่าไก่” ก่อนที่จะออก ครูให้เด็กา ไล่หาหมกที่ครูเตรียมไว้ให้และเมื่อพร้อมครูสอนในเรื่องข้อตกลงของการ ไปเรียนรู้นอกสถานที่ว่าเมื่อเจอผู้ใหญ่ต้องปฏิบัติตนอย่างไร และในระหว่างเดินจะต้องปฏิบัติตามเองอย่างไร

ครู : เด็กๆ จำพร้อมหรือยังคะ

เด็กา : พร้อมแล้วครับ / ค่ะ

ครู : ก่อนออกเรามากล่าวาข้อออกจากบ้านกันก่อนนะค่ะ

ดูอาศัยก่อนออกจากบ้าน

“บิณฑิลลอิ ตะวักลัตุ อะลัลลอิ ะละหาละ ะละกาอะอะลัลลิลละฮ์”

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ฉันขอขอบตัวต่ออัลลอฮ์ ไม่มีพลังอำนาจใดๆในการทำความดีและไม่มีพลังอำนาจใดๆในการทำความชั่วนอกจากพระองค์เท่านั้น

ครูพาเด็กามาดูเล่าไก่ บ้านที่อยู่ใกล้โรงเรียน เมื่อเด็กา เดินไประหว่างเดินมีเด็กบางคนไม่คอยเดินเป็นแถว (คณิศร. ตีรวิชัย. ชัยดาณี. ฮาสิทธิ์)

เด็กา : ให้สลามมะมะ (ฮัสลามูฮัลยุม)

มะมะ : กล่าวรับสลาม (วาอัลยุมมุลลาม)

ครู : เด็กๆ นี่เขาเรียกว่า “เล่าไก่” นะค่ะ

ฮาสิทธิ์ : มีไก่ด้วยครับ

ครู : มีไก่ก็ตัวละ

รัฐพล : 2 ตัวครับ

ครู : นับดูสิๆ ซิตะ เอานับ 1,2,3 มี 3 ตัวนะค่ะ

ฮาสิทธิ์ : ครูนั่นไก่มีไข่ด้วยครับ

ครู : ไก่หางยาวตัวนั้นเป็นไก่ผู้નેค่ะเด็กา

ฮาสิทธิ์ : ตัวสีขาวนั่นเฮอ(หรือ)ครับ

ครู : ตัวดีแคงะ ตัวสีขาวนั้นแม่ไก่ครับฮาสิทธิ์ แล้วไก่กินอะไรคะ

ผู้้นคา : กินอาหารคะ

ครู : ก็กินอาหารและภาชนะที่วางไว้ก็ตัวผู้ไม่ออกไป แต่ไก่ตัวเมียออกไป หรือที่เรียกว่าแม่ไก่ ไก่คะ

เมื่อครูและเด็กเรียนรู้ และดูแล้ว ก็กำหนดสมควร ครูก็จะจัดเต้าไก่ เข้าแถวตักไฟเพื่อเตรียมตัวกลับศูนย์ฯ เพื่อจัดกิจกรรม เมื่อกลับถึงศูนย์ฯ เด็กๆ เข้าแถวตักน้ำกันอย่างเป็นระเบียบ เมื่อเติกเข้าห้องนั่งประจำที่เรียบร้อยแล้วครูเตรียมความพร้อมเด็กๆ ด้วยการร้องเพลงส่วนต่างๆของร่างกายพร้อมประกอบท่าทาง

เพลงต่างๆของร่างกาย

“ ตา หู คอ จมูก	ปาก กลาง และผม
มือ แขน และหัวเข่า	ไหล่ ออก และเอว ”

ครู : แล้วครูจะเล่านิทานเรื่อง “แม่ไก่ 3 ตัว” (ดูในภาคผนวก) นะคะ สดขานให้ครูใช้สื่อตัวไก่)

เด็กๆ : สวัสดีครับ/ค่ะ

ครู : แม่ไก่มีสีอะไรคะ

อัสรีนา : สีเหลืองคะ

เต็กๆ : ไก่ออกมาแล้วครับ/ค่ะ

ปเจศน์ : สีส้มครับ

ผู้วันดา : เป็นวงกลมด้วยคะ

ครู : แม่ไก่อะไรคะ

เกวลิน : ไก่ลายคะ

ครู : ฮา! ไก่ของแม่ไก่ลายออกมาแล้วเป็นสีอะไรคะ

ผู้วันดา : ไก่ก็สีลายด้วยคะ ครูคะเหลืองแม่ไก่ก็สีส้มเลยอีกคะครู

ครู : ฮา! ไก่ก็ออกมาแล้ว ช่วยแบ่งหน่อย อิบ อิบ

ผู้วันดา : แล(ดู) ไก่ยาวมากเลยคะ

ครู : คบมือให้ไก่ทั้ง 3 ตัวหน่อยคะ เต็กๆ ต่อไปครูจะให้เต็กๆทำตัวหนอนจากกระดาษที่ครูเตรียมไว้ นะคะ อันนี้คืออะไร

ผู้วันดา : หนอน นั่นวงกลมคะ

ครู : เก่งจังเลยคะ วงกลมติดบนกระดาษหลายวงกลมกลายเป็นตัวหนอน และติดหางอนด้วยและอย่าลืมติดอะไรอีกคะ

มูบิน : ตามันด้วยครับ

เมื่อครูอธิบายถึงวิธีการทำหนอนให้เด็กๆ ทุกคนฟังอย่างเข้าใจแล้วครูก็เรียกเด็กมาทำหัตถ์คน ครูชั้นชมในผลงานของเด็กทุกคน และนำผลงานของเด็กๆ แสดงไว้หน้าห้อง

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหมา) หมู่ที่ 6 ต.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

วันพฤหัสบดี ที่ 20 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

เรียนเรื่องอาหารของไก่ (เสริมจากการไปดูไก่ที่กลับมา)

ครูสอนอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเป็นภาษาอังกฤษ และร้องเพลงนี้ว่ามีอะไรประกอบทำทาง
พร้อมกัน

เพลงนิ้วมือ

โป้ง ชี้ กลาง นาง ก้อย ก้อย นาง กลาง ชี้

กลาง นาง ก้อย นาง ก้อย นิ้วหัวแม่มือ

นาง ก้อย นิ้วหัวแม่มือ

และครูเล่านิทานเรื่อง “แม่ไก่ 3 ตัว” อีก (ดูในภาคผนวก) เด็กทุกคนขบใจที่ครูเล่าให้
ฟังอีกทุกคนตบมือพร้อมกัน

ครู : เอาเตี๊ยะ ช่วยแม่ไก่แบ่งหน่อขี้เฒ่า อีบๆ

เตี๊ยะ : อีบ อีบ

พี่ระ : ออกขึ้นมาแล้วครับ

ครู : นั่นอะไรออกมาแล้วล่ะ

เตี๊ยะ : ไข่ล่ะ / ครับ

ครู : มีสีอะไรล่ะ

เกวลินและยุวันดา : สีไข่ล่ะ

ติรมิษฐ์ : สีแดงครับ

ครู : เอาช่วยแบ่งอีกล่ะ อีบๆ

เตี๊ยะ : ออกมาแล้วล่ะ / ครับ

ยุวันดา : ไข่ลายล่ะ

ยูโศบ : เราชอบไข่นี้แหละครับ

ครู : ยังม่ เกือกตัวเตี๊ยะ ช่วยแบ่งหน่อ อี ๆ

วงศกร : ออกมาแล้วไข่ยาวจังครับ

ครู : ไข่ทั้งสามตัวออกไข่มาแล้ว เตี๊ยะ ชอบไข่ตัวไหนล่ะ

เกวลิน : สีส้มล่ะ

อาทิษฐ์ : ไข่ลายครับ

ครู : เตี๊ยะ ตบมือให้ไข่ที่ตัวเองชอบหน่อยล่ะ

เตี๊ยะ : ตบมือ

ครู : ในระหว่างรอครูเตรียมอุปกรณ์ เราบอกร้องเพลงทะเลกันดีกว่า

ครูและศิษย์ร้องเพลงประกอบทำท่าร่วมกัน

เพลงทะเลแสนงาม	
“โอ้ทะเลแสนงาม	ฟ้าสีครามสดใส
มองเห็นเรือใบ	แล่นอยู่ในทะเล
หาดทรายงามหืนปู	ดูสิดู หมู่ปลา
กึ่งหอย นานา	อยู่ในท้องทะเล”

เด็ก ๆ จำ อันนี้คืออะไรคะ

ผู้วนคา : สารค่ะ

ครูแจกข้าวเปลือกให้เด็กคนละหนึ่งมัดแล้วลองให้เด็กแกะข้าวเปลือก

สาธุสิทธิ์ : ครูนี้ข้าวออกมาแล้ว

ยูโสบ : ของเราก็คือข้าว

ครู : เรียกว่า ข้าวสาร มาจากคันในของข้าวเปลือกนี้จะมอเป็นข้าวสารนำไปหุงจนสุก เรียกว่า ข้าว ไม่ว่าจะเป็นข้าวเปลือก ข้าวสาร ข้าวก็สามารถนำไปเป็นอาหารได้ ครูจะให้ เด็กๆ นำข้าวเปลือกและข้าวสารมาจัดกิจกรรมวันนี้ นะอะไรคะ

เด็ก ๆ : รูปไก่ค่ะ / ครูป

ครู : อันนี้ละค่ะ

มูมิน : ผมไก่

ครู : เรียกว่า หงอนไก่ ครูจะให้เด็กนำความมาหาที่ตัวไก่และนำข้าวเปลือกมาติดที่หงอนไก่ และหางของไก่ ส่วนข้าวสารให้ติดที่ลำตัวของไก่และให้เด็กๆ ติดตาไก่ด้วยตาที่ครูเตรียมไว้

วงศกร : ครูทำได้แล้ว ออกทำ

ครู : ถ้าใครนั่งเรียบร้อยก่อนได้ทำก่อน

เกวณีน : ครู..หนูนั่งเรียบร้อยแล้วค่ะ

ครูอธิบายให้เด็กฟังเรียบร้อยและเรียกเด็กมาทำทีละคน แต่ละคนทำด้วยความตั้งใจครู ชมเชยเด็กๆ และนำผลงานมาติดโชว์ทุกคนเลย

วันศุกร์ ที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

บททวนเรื่องไก่

วันนี้ครูชวนเด็กอ่านคำกลอน “ไก่ เอ๊ย ไก่ กางปีก ขันไป เอ็กอ้อก เอ็ก”

ครู : นี่คือการเกิดของไก่ ครูจะให้เด็กๆ เรียงภาพลำดับใต้เกิดก่อนและหลังใครรู้บ้างคะว่า ไก่เกิดได้อย่างไร

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิ ปัญญาที่ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูลนิธิศุภนิยาม (บ้านตาพงา) หมู่ ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ผู้เรียนคา : แม่ไก่ออกไข่ แล้วฟักไข่ จนไข่แตก พอแตก ออกมาเป็นไก่ค่ะ
ครู : เก่งจังเลยค่ะ เพื่อนๆตามมือให้ผู้เรียนคาหน่อยค่ะ

ชื่อ	ผลการเรียงลำดับ
ผู้เรียนคา	✓ สามารถบอกและเรียงได้
ขวัญทิพย์	เรียงลำดับระหว่าง 2 กับ 3
อัสรีนา	✓ แต่ไม่พูด
ศาสดา	✓ แต่ไม่พูด
ศุณิศา	เรียงลำดับ 1 กับ 2
อาทิตย์	✓ เข้าใจแต่ถามไม่ตอบ
สรวิษญ์	✗ ไม่เข้าใจเลย
รัฐพล	✓ ไข่ผ่าไข่ไข่ ไม่แตกเป็นลูกไก่ และเป็นตัวไก่ใหญ่ตัวย
ปจตนั	บอกได้แต่เรียงลำดับ 3 กับ 4
อะดออุลลอฮฺ	✓ เล่น 2 ครั้ง พอเล่นไปทำไ้จินตเเอง
ณัฐวิศ	✗ ไม่ทำอะไรเลย
สุทวานี	ลำดับ 2 กับ 3
ฮาวาลิน	✗ ไม่กล้าหยิบ
อัสวา	ลำดับ 3 กับ 4
ปารณีย์	✓ สามารถบอกได้
ศิวกร	✓ สามารถบอกได้
ศิรมชย์	✗ ไม่เข้าใจเลย
ฮาติพัธั	✗ ไม่เข้าใจเลย
นิตย์	เรียงไม่เป็น แต่รู้ถามอันไหนก่อนอันไหนได้ถูก
ญานิสา	ลำดับ 2 กับ 3
ชัยคานี	✗ ไม่เข้าใจ ซื่ออย่างเดียว
พีระ	เรียงถูก และบอกว่าเป็นไก่ตัวผู้
ยูโสภ	ออกมาเป็นไข่ ไข่แตก เป็นลูกไก่ เป็นตัวใหญ่

จากการที่ครูให้เด็กๆ เล่นเกมการศึกษา โดยให้เรียงตามลำดับการเกิดไก่ สรุปได้ว่าเด็กที่ไม่เข้าใจเลยมี 6 คน เรียงลำดับยู่มี 6 คน เรียงและสามารถบอกได้ 11 คนแต่เด็กๆ ถือว่าเก่งมากาเลย

ครู : เด็กๆ จ้าทุกคนเก่งจังเลยนะ คบมีของตัวเองหน่อย กิจกรรมต่อไปครูจะให้เด็กกลิ้งสีจาก
ลูกยางที่เด็กๆ เก็บตัวมาก่อนที่ออกไปเรียนรู้นอก จ้าได้ไหมนะ

เด็ก ๆ : จ้าได้ค่ะ / ครับ

ครู : จะเรียกเด็กมาทำทีละคนนะค่ะ

เด็ก ๆ : ครับ/ค่ะ

หลังจากที่ครูให้เด็กๆ กลิ้งสีจากลูกยางเรียบร้อยแล้วให้เด็กไปล้างมือเตรียมตัว
รับประทานอาหารกลางวัน ครูได้นำผลงานของเด็กๆ ทุกคนติดไว้หน้าห้องและชมเชยผลงาน
ของเด็กๆ ทุกคน

บทที่ ๕ วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยมี 3 ข้อด้วยกันดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก
3. เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ผลที่ได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.1 แหล่งเรียนรู้

จากการศึกษาทำให้ได้แหล่งเรียนรู้รอบตัวเราที่อยู่บริเวณใกล้กับโรงเรียนเพราะสะดวกในการเดินทางและไม่ทำให้เด็กเกิดอันตราย ซึ่งบริเวณใกล้โรงเรียนก็มีแหล่งเรียนรู้ที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้ เช่น สถานที่ใกล้กับโรงเรียน ก็คือ มัสยิด สวนบางใกล้โรงเรียนส่วนในเรื่องของของภูมิปัญญาต่าง เช่น เพลงกล่อมเด็ก ตันจาก เกร็ดญาติ ชนม ก็ให้มาสอนที่โรงเรียน โดยเอาชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียนมาช่วยสอนเด็กในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งก็ทำให้เด็กเกิดความรู้ความสนใจ และเด็กได้ศึกษารายทางในเรื่องของการทักทายแบบอิสลาม รู้จักการเคารพผู้ใหญ่ และที่สำคัญเป็นการฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติจริง นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียน

ที่สำคัญอีกอย่างแหล่งเรียนรู้นี้สามารถบอกได้ถึงความรู้ว่าหากไม่มีโครงการใดๆมาสนับสนุนทางศูนย์ก็สามารถจะจัดกระบวนการได้เองโดยไม่ต้องใช้งบประมาณเยอะแยะมากมาย และสำคัญยิ่งไปกว่านั้นแหล่งเรียนรู้ที่คือชุมชนทรัพยากรอันยิ่งใหญ่ที่เด็กควรจะรู้เพราะเป็นเรื่องราวที่เขาพบเจอทุกเมื่อเชิ้อวัน เป็นเหตุการณ์จริง เป็นเรื่องราวของท้องถิ่น ที่เขาควรจะรู้ได้สัมผัส เพื่อจะนำไปสู่การเห็นคุณค่า ประโยชน์ ทำให้เกิดความรัก ห่วงเห่น ถิ่นเกิด และยังรวมไปถึงการเชื่อมโยง วิเคราะห์ และพัฒนา ในชุมชนท้องถิ่นต่อไปเมื่อเติบโตขึ้นไปในอนาคต

1.2 รูปแบบที่จะไปจัดการเรียนรู้มี 2 แบบ ดังนี้

(1.) รูปแบบที่ 1 ครูเป็นคนกำหนดเรื่องให้เด็กออกไปเรียนรู้ซึ่งมี 7 แหล่งเรียนรู้ ดังนี้

1. มัสยิด
2. ต้นจาก
3. ระบบเศรษฐกิจ
4. เสวียนหม้อ
5. เพลงกล่อมเด็ก
6. ของเล่นเด็ก
7. ขนมอบ้าน

การจัดการเรียนรู้ที่ครูนำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดได้แล้วมาเขียนแผนการสอน โดยจะกำหนดให้ 1 หน่วยการเรียนรู้มีระยะเวลาในการสอน 5 วัน ดังนี้

วันที่ 1	เรียนรู้เรื่องมารยาทและข้อตกลง
วันที่ 2	พบเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้
วันที่ 3 - 4	ทบทวนสิ่งที่ได้ออกไปเรียนรู้
วันที่ 5	สรุปผลการทำกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 1 - 4

วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยดูสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเด็กและปลอดภัยกับเด็ก ซึ่งเมื่อก่อนโครงการวิจัยกำหนดหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 14 แหล่ง แต่เมื่อได้ทำกิจกรรมแล้วได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ของแหล่งเรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ สกว. วิทยากรและบุคคลต่างๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมก็ได้ปรับเปลี่ยนแหล่งเรียนรู้เหลือแค่ 7 แหล่งเรียนรู้

(2.) รูปแบบที่ 2 เด็กเป็นคนเลือกเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีนี้จะไม่มีการกำหนดเรื่องเพราะต้องให้เด็กออกไปนอกสถานที่เพื่อสำรวจสิ่งแวดล้อมก่อนแล้วค่อยให้เด็กมากำหนดเรื่องที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง

วิธีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ก็คือวันแรกหลังจากที่เด็กออกไปสำรวจแล้วครูจะนำเด็กมาจัดกิจกรรมในห้องเรียนโดยให้เด็กบอกว่าได้เห็นอะไรมาบ้างแล้วให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองได้เห็นมาและครูจะเป็นผู้บันทึกไว้เป็นรูปภาพหลังจากนั้นก็ให้เด็กเลือกร่องที่จะเรียนเรื่องไหนถูกเลือกมากที่สุดก็จะเรียนเรื่องนั้น วันที่สอง-วันที่ ห้า ก็จะมาลงเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้มีความสัมพันธ์กันทั้ง 2 แบบจะเหมือนกันก็คือ เด็กจะนำสิ่งที่ครูสอนภายในห้องเรียนออกไปใช้นอกห้องเรียน เช่น มารยาท ข้อตกลงต่างๆ และเมื่อออกไปศึกษานอกห้องเรียนแล้วเด็กก็ต้องนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มา

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลบุรีรัมย์ (บ้านตาหนง) หมู่ที่ 6 ค.ละงู อ.ละงู จ.สตูล

ห้องเรียนกลับมาใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง ซึ่งหมายถึงว่า เด็กต้องเรียนรู้วิธีการนี้สิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ออกห้องเรียนและนี่ถึงที่ได้เรียนนอกห้องเรียนนำกลับไปใช้ในห้องเรียนอีกครั้ง เป็นความสัมพันธ์ 2 แบบ ที่เด็กจะต้องทำและครูต้องเป็นคนชี้แนะเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 2 เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมการจัดการเรียนรู้ของเด็ก

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน คือ มีทั้งการจัดเวที การพบปะ ดังนี้

1. ผู้ปกครอง เชิญมาร่วมเวทีเพื่อนำเสนอสิ่งที่โครงการวิจัยกำลังจะทำให้หลังจากนั้นก็ประสานงานเพื่อมาร่วมให้ข้อเสนอแนะในเรื่องหลังเรียนรู้และการจัดเวทีผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตพาเด็กไปศึกษานอกสถานที่
2. ชุมชน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จาก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมต่างๆ และขอความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกับเด็ก นอกจากนั้นยังได้ออกสำรวจแหล่งเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพื่อนำมาเป็นข้อมูล

ข้อที่ 3 เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงแล้วสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ตัวตนเอง

ผลที่เกิดขึ้นและการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังทำงานวิจัยในรูปแบบที่ 1

การเปลี่ยนแปลงของตัวก่อนและหลังการทำงานวิจัย โดยรูปแบบที่ 1 เป็นการกำหนดหน่วยเพื่อนำเด็กออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ โดยครูได้สังเกตพฤติกรรมก่อนการเรียนรู้นอกสถานที่ พฤติกรรมเด็กในขณะที่ไปเรียนรู้นอกสถานที่กับครูภูมิปัญญา และพฤติกรรมของเด็กหลังจากได้ไปเรียนรู้นอกสถานที่ แล้วกลับมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บอกเล่าสิ่งที่พบเห็นภายในศูนย์ฯ พบเด็กมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการพูด การนำเสนอ การเขียน การวาด การจินตนาการ ที่สอดคล้องกับความจริง การนำความรู้ไปใช้ และเชื่อมโยงในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ของเด็กด้วยกัน โดยสามารถยกตัวอย่างประเด็นพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กตามหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมของเด็ก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำการวิจัย
เด็กไม่กล้าแสดงออกและคอยรับฟังเพียงอย่างเดียว เช่น	เด็กกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าออกความคิดเห็น กล้าตั้งคำถามสิ่งที่ได้พบเห็น สิ่งแปลกใหม่ และทำให้เด็กสนใจอยากเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่น
เด็กชายร้อฟอา เป็นคนพูดน้อย ไม่กล้าแสดงออก คอยรับฟังอย่างเดียว	เด็กชายร้อฟอา กล้าพูด กล้าซักถามมากขึ้น กล้าแสดงออกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับเพื่อน
เด็กหญิงมณีนววรรณ ไม่ค่อยพูด และไม่รู้จักการนับครีอยุธยาติ	เด็กหญิงมณีนววรรณ กล้าพูดกล้าแสดงออกและกล้าซักถามมากขึ้น และกลับไปนับลำดับอยุธยาติให้ผู้ปกครองฟัง
เด็กชายธนพัฒน์ เป็นเด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก แต่บางครั้งยังขาดความมั่นใจ ทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	เด็กชายธนพัฒน์ มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกทำให้กล้าแสดงความคิดเห็น
เด็กหญิงพริณัฐ เป็นเด็กไม่ค่อยกล้าแสดงออกจะพูดเมื่อครูป้อนคำถามให้	เด็กหญิงพริณัฐ กล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าคิด กล้าตั้งคำถามและสามารถนับครีอยุธยาติทั้ง 10 ลำดับได้อย่างชัดเจนและมีความจำที่ดีขึ้น
เด็กไม่ใส่ใจในเรื่องการนับครีอยุธยาติของตนเองที่บ้าน เด็กนับครีอยุธยาติได้เฉพาะบุคคลที่อยู่ในบ้าน เช่น - น้องพริณัฐบอกว่า ที่บ้านมี โต๊ะ(ยาย, ย่า) ชาย (ตา, ปู่) จี(น้า) ฐ (น้า) ปะป้า (พ่อ) จะ (พี่สาว)	- เด็กได้นับลำดับครีอยุธยาติพร้อมกัน เด็กได้กลับไปนับลำดับครีอยุธยาติที่บ้าน จากการบอกเล่าของผู้ปกครอง และการซักถามของครูถึงพฤติกรรมเด็กในการเรียนรู้เรื่องครีอยุธยาติกับผู้ปกครอง
กิจกรรมที่ให้เด็กทำเป็นกิจกรรมที่ซ้ำๆ ทำให้เด็กไม่ค่อยสนใจในการทำกิจกรรมผลงานของเด็กออกมาไม่เรียบร้อย เช่น	กิจกรรมที่ให้เด็กทำเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ กระตุ้นให้เด็กสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น รวมทั้งเด็กได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เรียนรู้จากของจริง ทำให้เด็กเกิดจินตนาการและ

3. หมายเหตุ

พฤติกรรมของเด็กก่อนการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็ก ๆ เด็กรู้ว่ามัสยิด(มัสยิด) คือสถานที่ละหมาด	เด็ก ๆ ได้รู้คุณค่าเข้า-ออกมัสยิด การเข้ามัสยิดก้าวเท้าเข้า-ออกมัสยิด ให้ก้าวเท้าเข้าก่อน เมื่อออกจากมัสยิด ให้ก้าวเท้าเข้าก่อน เด็ก ๆ ได้ปฏิบัติตามละหมาด
เด็กหญิงคอยช่วยเหลือ เป็นเด็กที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเมื่อถูกล้อเลียน หรือ กะลั่นและพยักหน้า ไม่ค่อยเข้ากับเพื่อนๆ เมื่อทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนๆ และเป็นเด็กที่มีสมาธิสั้น	เด็กหญิงคอยช่วยเหลือ ตั้งใจมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เมื่อได้ไปเรียนนอกสถานที่และร่วมกิจกรรมในมัสยิดกับเพื่อนๆ คืออย่างมีความสุข เช่น การละหมาดร่วมกับเพื่อนๆ เมื่อครูบอกว่าวันนี้จะพาเด็กไปที่มีมัสยิดอีก น้องคอยช่วยเหลือกล้าแสดงท่าทางที่ดีใจกว่าเพื่อนคนอื่นๆ
เด็กชายชนพื้นเมือง เป็นเด็กช่างพูด ช่างคุย และชอบตั้งคำถามเรื่องที่ดินสวนใจและตั้งใจทำกิจกรรม เข้ากับเพื่อนๆ ได้ทุกคน	เด็กชายชนพื้นเมือง จากเดิมเป็นเด็กช่างพูด ช่างคุย เมื่อได้เรียนฐานนอกสถานที่ได้เห็นของจริงที่มีมัสยิด ทำให้น้องชนพื้นเมืองกล้าคิด และมีความใหญ่โตตามต่อครูภูมิปัญญา เช่น ชนพื้นเมือง : นั่นอะไร ครูภูมิปัญญา : นั่นหนังสือ ชนพื้นเมือง : หนังสืออะไร ครูภูมิปัญญา : เขาเรียกว่า อัลกุรอานตั้งใจเรียนมากกว่าเดิมและมีความเป็นผู้ นำ ทำกิจกรรมเมื่อกลับมามีกิจกรรมในห้องเรียนน้องจะมีความตั้งใจตามที่ครูกำหนดทุกครั้ง
น้องคอยขอร้องนาม เติมน้ำเป็นเด็กขี้อาย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก เช่น เมื่อให้ออกมาอ่านคุหาฮ์หน้าชั้นเรียนน้องคอยขอร้องนามจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก	น้องคอยขอร้องนาม เมื่อได้รับมอบหมายที่น้องคอยขอร้องนามจะมีความสนใจมาก เมื่อได้เห็นอะไรที่แปลกตา ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนน้องจะขอร้องนามจะถามทุกอย่างที่ตนสนใจ และมีความกล้าแสดงออก โดยสามารถเป็นผู้ นำการเป็น โต๊ะอิหม่ามนำเพื่อนๆ

รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนวัยชราจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน พ.ศ. 2546 ของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนประถมศึกษา (บ้านฉางรา) หมู่
ที่ 6 ต.ฉะเชิงเทรา อ.สัตต

4.หน่วย ชนมโค

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็กฯ รู้ประสบการณ์เดิม เช่น ธรรมชาติของชนมโค รู้ว่าชนมโคได้นำตาลเพราะมีความหวานแต่ไม่รู้ถึงวิธีการทำชนมโค	เด็กฯ ได้เรียนรู้วิธีการทำชนมโคจากประสบการณ์จริงและปฏิบัติจริง ได้รู้จักการสังเกต การนับจำนวน ส่วนผสมต่างๆ
น้องชนพัฒนา เป็นเด็กช่างสงสัย ช่างพูด ช่างสังเกต ช่างซักถาม การนับจำนวน ส่วนผสมต่างๆ	น้องชนพัฒนา กล้าคิดและสามารถตอบได้มีไหวพริบขึ้น โดยครูแต่งกลอนขึ้นมา 1 บท น้องชนพัฒนาสามารถแต่งกลอนได้ 1 ท่อน คือ ชนมเอ๋ย ชนมโค เม็ดโค โต รสหวานๆ ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัสละห์เอ๋ย
น้องเอี้ยะชาน ไม่กล้าแสดงออก มีความตั้งใจในการทำงาน ชยัน งานมีระเบียบ ชี้สงสัย ขอบล่าประสบการณ์	น้องเอี้ยะชาน ได้บอกถึงกิจกรรมชนมโคว่าเขาจะกลับไปทำที่บ้านเพราะเขาทำไปแล้ว
เด็กรู้จักกระบวนการคิดวิเคราะห์ เช่น	
น้องอภิวพัฒน์ เรียนรู้โดยไม่ให้เห็นของจริงจึงไม่ได้เข้าใจถึงกระบวนการและขั้นตอนการทำชนมโค	น้องอภิวพัฒน์ เมื่อได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจึงเกิดกระบวนการคิดและเข้าใจขั้นตอนการทำชนมโคเช่น น้องอภิวพัฒน์พูดว่า ให้นำเต๋ก่อน แล้วใส่ มะพร้าวถึงจะกินได้

5.หน่วย เสวียนหม้อ

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็กฯ ไม่รู้จักคิดว่าเสวียนหม้อหรือบางคนรู้จักแต่เรียกว่ารากันหม้อ เมื่อครูให้ดูเสวียนหม้อ เช่น น่อง พิรณัฐ	เด็กฯ รู้ว่า รากันหม้อและได้เห็น วิธีการทำโดยครู ภูมิปัญญา
น้องคิวบอกว่า รากันหม้อ บ้านน้องพิรณัฐ ก็มีไว้รองหม้อแต่ค่าแล้ว	

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
น้อง พีรณัฐ บางทีเป็นเด็กช่างพูดมีความมั่นใจในตนเองในการพูดแสดงความคิดเห็นแต่ไม่กล้าแสดงออก	น้องพีรณัฐ ได้แสดงความสามารถของตนเองในการออกไปจากเป็นและทำให้น้องพีรณัฐ กล้าแสดงออกมากขึ้น
น้องอัสรี เด่นชุมชนไม่สนใจเรียน	น้องอัสรี มีความคิดในการเปลี่ยนแปลงแบบเทียบ เช่น น้องอัสรีบอกว่าคล้ายที่ขับปาลาเลย
ขาดแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	เด็กมีสมาธิการทำ โหมบายจากเสียจนหมดโดย การร้อยลูกปัดการนับจำนวน

6. หน่วยเพลงกล่อมเด็ก

พฤติกรรมเด็กก่อนการท่ววิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เมื่อถามถึงเพลงกล่อมเด็ก เด็กๆทุกคนนั่งงอและถามคุณครูว่าเพลงกล่อมคืออะไร	เมื่อได้เรียนรู้เรื่อง เพลงกล่อมเด็กเด็กๆ ได้รู้ว่า เพลงกล่อมเด็กเป็นอย่างไร และสามารถร้อง เพลงกล่อมเด็กได้ เด็กสามารถตีแบบงอเหา เพลงกล่อมเด็กตามความคิดและตามจินตนาการของตนเอง และครู ได้ใส่ทำท่างในเพลงกล่อมเด็ก เช่น เพลงโยนและ เด็กๆก็จะสนุกกับการร้อง เพลงกล่อมเด็ก เด็กู้จักการสังเกตและวิเคราะห์ เนื้อหาเพลงกล่อมเด็ก เช่น นกเอนก ไค้มงมอร้อง พร้อไม่มอร้อง(เอนม) ลาค่าปลาไม่พู เพราะเหตุใด นกถึงได้ผสม เหตุผล ก็คือ นกไม่ได้อินปลา

7. หน่วยต้นจาก

พฤติกรรมของเด็กก่อนทำการวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทำวิจัย
เด็กบางคนรู้จักต้นจากและบางคนไม่รู้จักต้นจากเนื่องจากฐานความรู้เดิมเรื่องต้นจากไม่เท่ากัน เด็กที่มีฐานความรู้เดิมเรื่องต้นจาก เนื่องจากผู้ปกครอง เด็กบางคนประกอบอาชีพปลูกในจาก	หลังจากได้เรียนรู้เรื่องต้นจากเด็ก ได้รู้ถึงการนำ ส่วนต่างๆของต้นจากมาใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง

พฤติกรรมเด็กก่อนการทําวิจัย	พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็กหลังทําวิจัย
<p>ครูโสม: ส่วนต่างๆของต้นจากให้เด็กๆดู ครูโสมยกใบจากขึ้นแล้วถามเด็กๆว่า</p> <p>ครูโสม: เด็กๆจำแนบเรียกว่าอะไรคะ</p> <p>น้องอับฟาสาล: ใบจากครับ</p> <p>ครูโสม: แล้วใบจากเขาไว้ทำอะไร</p> <p>น้องอับฟาสาล: ใบจากเอาไว้ดูคล้ายที่บ้านผมเขาดูคล้ายกัน</p>	<p>ครูกัญ: ใบจากเอาไว้ทำอะไรคะ</p> <p>เด็ก: รอยเกาะ(ใบจาก)</p> <p>ครูกัญ: ถูกจากเอาไว้ทำอะไรคะ</p> <p>น้องฟาร์เหฺด: เอาไว้กินครับ</p>

พฤติกรรมของเด็กก่อนทําวิจัยและหลังการทําวิจัย

พฤติกรรม	ก่อนทําวิจัย	หลังทําวิจัย
ด้านการพูด	เด็กบางคนไม่พูดเลยเวลาที่ครูถามจะเป็นฝ่ายนั่งฟังเพียงอย่างเดียว ส่วนคนที่พูดก็จะชักถามอยู่ตลอดเวลาเมื่อสงสัยหรือถามในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ ครูไม่ค่อยได้ยินคำพูดที่แปลกจากเด็ก	เด็กที่ไม่พูดก็เริ่มพูดขึ้นมาบ้าง เช่นพูดพร้อมเพื่อน หรือพูดตามเพื่อนอันเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในตนเองในการที่จะพูดคนเดียวส่วนเด็กที่พูดแล้วมีการพูดมากขึ้น ชักถามมากขึ้น ในสิ่งที่ตนเองสงสัย และอยากรู้ และครูก็จะได้ยิน คำพูดที่แปลกๆของเด็ก เนื่องจากสิ่งที่ครูใช้ถามจะมีตัวให้เด็กมีความคิดใหม่ขึ้น
ด้านความกล้าแสดงออก	เด็กกล้าแสดงออกน้อยมาก ห้องหนึ่งมีเด็กที่กล้าแสดงออกอยู่อย่างหนึ่งที่พูด 3-5 คน ส่วนคนอื่นไม่มีเลยเด็กคนไหนที่ชอบออกมายืนหน้าแถวหรือหน้าห้องก็จะออกมาตลอดคนไหนที่ไม่ออกพอครูให้ออกมาขึ้นบ้างก็จะร้องให้วิ่งกลับเข้าไปยืนในแถวเหมือนเดิม	เด็กจะเกิดความสนุกสนานอย่างเห็นได้ชัดกล้าที่จะออกมาหน้าห้องมากขึ้น โดยเฉพาะคนที่กล้าอยู่แถวแล้วมีความกล้ามากขึ้นเช่นกล้าที่จะออกมาหน้าห้อง โดยที่ครูไม่ต้องเรียกชื่อเด็กก็จะออกมาเองด้วยความเต็มใจแต่คนที่ไม่กล้าก็เริ่มเห็นเพื่อนออกมา ก็ออกมาด้วย
ด้านสังคม	เด็กแยกเรียนกันคนละห้องระหว่างเด็ก 3 และ 4 ขวบ เด็กจะเล่นกับเด็กห้องเดียวกันบางคนไม่ยอมให้เพื่อนห้องอื่นมาเล่นในห้องตัวเองด้วย	เมื่อเด็ก 3และ 4 ขวบมาเรียนรวมกันเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นมีการพูดคุยและเล่นร่วมกันมากขึ้น มีการแบ่งปันสิ่งของให้แก่กัน เมื่อทำกิจกรรมเด็ก 4 ขวบก็น้อยและนำไปให้แก่เด็ก 3 ขวบซึ่งพฤติกรรมนี้ได้แสดงออกมาเมื่อมาทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยได้มากขึ้น

พฤติกรรม	ก่อนทำวิจัย	หลังทำวิจัย
ด้านอารมณ์และจิตใจ	เป็นการสอนแบบเดิมๆไม่มีอะไรใหม่เข้ามา ไม่มีสื่อใหม่ๆทำให้เด็กเกิดความเป็นอยู่หน้าตาการเรียน ทำให้เด็กขาดโรงเรียนบ่อยเด็กไม่ค่อยสนุกกับการทำกิจกรรม	เด็กไม่ขาดโรงเรียนเลยส่วนที่ขาดเรียนจริงๆก็มีสาเหตุมาจากป่วยหรือไม่สบาย เด็กจะชอบที่จะให้ครูพาออกไปข้างนอก เด็กจะถามทุกวันว่าวันนี้ครูจะพาออกไปข้างนอกหรือเปล่าเด็กจะเกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้นอย่างเห็นได้ชัด

พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของเด็ก (ต่อ)

1. คนที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้แนะนำตัวคือเด็กชายวงศกร โดยเจริญ จะจำตำแหน่งการเดิน และรักษากวามเป็นผู้นำได้ดีจะออกเดินทางโดยตรงดูถูกแกก่อนว่าเขิน เรียบร้อยหรือไม่ และเด็ก 3 ขวบบางคนเดินออกนอกแถวต้องคอยจับให้ตลอด เช่น ค.ช.ชาลิทธิ์ เต๊ะเย็บ/ค.ญะชัยดามัน มั่นตุเฒ๊ะ/ค.ช.ศิริมิชัย รักดีชัย
2. มีความสนุกสนานในการเดินชมรอบบริเวณสองข้างทาง เด็กเกิดความตื่นเต้น และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่น เมื่อเพื่อนชักถามคำถามก็เกิดการอยากซักถามครูบ้างและได้เรียนรู้ของจริงไม่ใช่ในรูปแบบเหมือนในห้องเรียนทำให้เด็กเข้าใจเนื้อหาเร็วกว่าเดิม
3. ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าตอบในสิ่งที่ครูถามโดยไม่กลัวว่าจะตอบผิด ทั้งเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบ ส่วนคนที่ไม่พูดก็เกิดความอยากรู้และชักถามครูบ้างเพื่อหาคำตอบ
4. ทุกคนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นโดยไม่หักท้วงมีปัญหา
5. เด็กคนไหนที่พูดเก่งก็มักจะพูดนำเพื่อนาเหมือนเป็นการกระตุ้นให้เพื่อนเกิดความอยากรู้ด้วย เช่น ค.ช. พิระ มีถ้ำม ค.ญ. ญวันดา หวันปีหลาย และค.ญ. เกวลิน มีพรวนมาก / ค.ช.อะตออุลลอฮ แซ่เบ๊ ยิ่งทำให้เด็กเหล่านี้พูดมากและชักถามมากขึ้นทำให้เกิดความรู้แก่ตนเองและเพื่อนๆ
6. เด็กที่ขาดเรียนบ่อยๆก็จะไม่ค่อยขาดเรียนและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น
7. ฝีมือการสื่อน้อง เช่น ที่สื่อน้องในการยกมือขอคุุอาศัยด้วย มีการตั้งคำถามช่วยเหลือกันในระหว่างวัย เด็กรุ่นพี่ที่ชอบรังแกน้องจะคอยเป็นพี่เลี้ยงมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันมากขึ้น

8. เด็กชอบสื่อและวิธีการสอนแบบใหม่ของครู เกิดความตื่นต้นในการเรียนรู้มากขึ้นกว่าเดิม
9. เด็กๆ สนุกเรียกร้องไม่รู้จักเบื่อในการทำกิจกรรม จัดกระบวนการเรียนการสอน
10. เด็กมีความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย และพอใจในผลงานของตัวเองที่ทำขึ้น แล้วรู้จักชื่นชมในผลงานของผู้อื่น
11. เด็กที่ชอบวิ่งเข้าวิ่งออกห้องเรียนก็มีทัศนคติที่มั่นคงขึ้นมากขึ้น รู้จักทำงานให้เสร็จก่อนทุกครั้ง ที่จะออกจากห้องเรียนไปเล่น สามารถอดทนรอคอยก่อน – หลังได้ มีระเบียบเรียบร้อยขนานมาก น่าชมเชย
12. เด็กสามารถตอบคำถามครูได้และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม และทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ในกิจกรรมนั้นๆ เพราะมีการแลกเปลี่ยนกันระหว่าง ครูกับนักเรียนและเด็กกับเด็กเองด้วย
13. เด็กเกิดความเข้าใจมากกว่าการอธิบายเมื่อได้ปฏิบัติจริงและความรู้ที่ได้จะติดตัวกับเด็กไปตลอด
14. เด็กที่ชอบบอแง อารมณ์เสียบ่อยๆ ก็มีอารมณ์ว่าเร่ใจแจ่มใสมากขึ้น
15. เด็กมีความเชื่อมั่นในลำดับเหตุการณ์ได้จากการที่ครูเล่านิทาน
16. เด็กได้ทดลองและสัมผัสของจริงในเรื่องของอุปกรณ์ในการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม
17. เด็กสามารถที่จะอธิบายผลงานของตัวเองได้ โดยการเล่าจากจินตนาการของตัวเอง
18. เมื่อเด็กมีความรู้สึกรักต่อการเรียนก็จะทำให้ผลงานของเด็กอยู่ในระดับดีและมีสมาธิในการทำงานมากขึ้น

ตารางแสดงรายละเอียดการทำกิจกรรม ผลที่ได้ และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของเด็กรูปแบบที่ 2

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
ครั้งที่ 1 วันจันทร์ ที่ 31 กรกฎาคม 2552 นำเด็กออกนอก สถานที่อายุ 3-4 ขวบ	ก่อนออก 1. สอนข้อตกลง/มารยาทในการออกข้างนอกศูนย์ - การเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบครูสอนผ่านตัวการ์ตูนเล่าเป็นนิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมแล้วเลือกผู้นำแถวโดยให้เด็กช่วยเลือก ใช้วิธีโหวดยกมือ - ก่อนออกจากศูนย์ฯ ครูสอน"คู่มือ"ก่อนออกจากบ้าน"	1. เด็กรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามบางคนสามารถปฏิบัติตามได้เพราะในการเรียนรู้มีทั้งเด็ก 3 ขวบ และ 4 ขวบเรียนร่วมกันอยู่ เนื่องจากเป็นครั้งแรกในการออกไปเรียนรู้ข้างนอกศูนย์ฯ แต่ส่วนใหญ่จะเกิดเหตุการณ์ภายในแถวขณะที่เดินเพราะเด็กเกิดความตื่นเต้น	คนที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้นำแถวคือเด็กชายวงศกร โดยเจริญ จะจำตำแหน่งการเดิน และรักษาความเป็นผู้นำได้คือจะออกเดินทางโดยตรวจดูลูกแถวก่อนว่าขึ้นเรียบร้อยหรือไม่ และเด็ก 3 ขวบบางคนเดินออกนอกแถวต้องคอยจัดให้ตลอด เช่น ค.ช.สาสิทธิ์ เต๊ะเอ็บ/ ค.ญ.ชัยคานี มั่นตุเต๊ะ/ ค.ช.ศิริมีชัย รักสัตย์	สาระที่ควรเรียนรู้ 1. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก -ความรู้สึกละมารยาทที่ดี -เรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น -เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างร่วมกับผู้อื่น -เด็กรู้จักชื่อ นามสกุลของเพื่อนๆ
	2.ระหว่างที่นำเด็กออก - ครูให้เด็ก ๆ สังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในขณะที่เดิน - ครูให้เด็ก ๆ ชักถามได้ทุกเรื่อง - แรก ๆ ครูเป็นคนตั้งคำถามให้เด็กคอยสังเกตสิ่งต่าง ๆ ระหว่างเดินทางแต่พอหลัง ๆ เด็กจะเป็นคนเริ่มตั้งคำถามครูเอง	1. จากการที่ครูให้เด็กสังเกต เด็กบอกว่าเห็นผีเสื้อว่ามีกี่ตัว สีอะไรบ้าง เห็นเปิดเดินเป็นแถว เด็กรู้จักสี จำนวน และเห็นวัวด้วยโดยสามารถนับจำนวนได้ถูกต้องและเลียนเสียงสัตว์มีบางคนเห็นไก่จึงเรียกให้เพื่อนดูด้วย เด็กสามารถตอบคำถามที่ครูถามได้และสามารถนำสิ่งที่เห็นมาเป็นคำถามเพื่อเป็นความรู้แก่ตนเองได้	เด็กมีความสุขในการเดินทางชมบริเวณรอบสองข้างทาง เด็กมีความตื่นเต้นและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่นเพื่อนชักถามคำถามก็เกิดการอยากชักถามครูบ้างและได้เรียนรู้ของจริงไม่ใช่ในรูปภาพเหมือนในห้องเรียนทำให้เด็กเข้าใจเนื้อหาเร็วขึ้นกว่าเดิม	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องธรรมชาติรอบตัว - เด็กเรียนรู้เรื่องสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต - เรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมตามธรรมชาติ 2 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -เรียนรู้เรื่อง สี ขนาด รูปร่าง รูปทรงน้ำหนัก สัมผัสสิ่งรอบตัว

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
ต่อช่วงที่ 1	<p>3. โหวตเลือกเรื่องที่สนใจจะเรียน</p> <p>- ครูถามกระดากชาร์ตแล้วเด็ก ๆ บอกว่าไปเที่ยวข้างนอกศูนย์ฯ เด็ก ๆ เห็นอะไรบ้าง ครูคอยวาดรูปตามที่เด็กบอก มีวัว นก ไก่ ลูกยาง ผีเสื้อ</p> <p>เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ต่างก็ลงคะแนนเลือกตามความสนใจของตนเอง เสียงส่วนใหญ่เลือกไก่มากกว่าครูและเด็ก เลยสรุปกันว่าจะเรียนเรื่องไก่อีกในวันต่อไป</p>	<p>1. เด็กรู้จักใช้ความคิดตามประชาธิปไตย รู้จักการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และพอใจในความคิดเห็นของตนเอง</p>	<p>1. เด็ก ๆ ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น</p> <p>2. เด็ก ๆ ทุกคนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่ทักท้วงมีปัญหา</p>	<p>สาระการเรียนรู้</p> <p>- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>เรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี</p>
วันอังคารที่ 4 ส.ค. 2552 เริ่มเรียนเรื่องไก่อีกเป็นวันแรก	<p>1. <u>เรื่องรูปร่าง ลักษณะของไก่</u></p> <p>1.1 ครูอ่านคำกลอนไก่ เด็กๆอ่านตามครูและเล่นมายากลลูกบอล</p> <p>1.2 ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงไก่ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ</p> <p>1.3 ครูนำไก่อจริงมาให้เด็กๆดู ครูจะไม่เป็นฝ่ายบอกเด็กว่าไก่อมีรูปร่างลักษณะอย่างไรแต่ครูจะเป็นฝ่ายให้เด็กเป็นฝ่ายบอกครูเอง เด็กๆบอกได้ละเอียดมาก และซักถามครูเมื่อเด็กๆอยากรู้ไม่ใช่แค่</p>	<p>1.เด็กมีสมาธิในการเรียนรู่มากขึ้น โดยที่เด็กได้เรียนรู้จากของจริงมากกว่าการเรียนรู้ในรูปภาพ</p> <p>2. ครูจะต้องเตรียมเด็กก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ เช่นอ่านกลอนเล่นมายากล โดยให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเพื่อให้ง่ายสำหรับการเรียนรู้ในขั้นต่อไป</p> <p>3. มีคำศัพท์ใหม่เกิดขึ้นหลายคำ เช่น หงอนไก่ แต่น้องซาคิด เรียกจุมูกไก่</p>	<p>1. เด็กๆกล้าแสดงความคิดเห็นทั้งเด็ก 3ขวบ และ 4 ขวบ ส่วนคนที่ไม่พูดก็เกิดความอยากรู้และซักถามครูเพื่อหาคำตอบ</p> <p>2. เด็กคนไหนที่พูดเก่งก็มักจะพุดนำเพื่อนๆเหมือนเป็นการกระตุ้นให้เพื่อนเกิดความอยากรู้ด้วย เช่น ด.ช. พีระ มีลำม ด.ญ. ชวนดา หวันวิหลาย และด.ญ. เกวลิน มิตรมาก / ด.ช. อะตออุลลอส แซ่เบ๊ ยังทำให้เด็ก</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>- เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>-สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต</p> <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>- สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p>

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>รูปร่างของไก่แต่เด็กๆ ได้ถามไปถึงบ้านของไก่ด้วย เด็กบอกเรื่องอวัยวะของไก่ เพศไก่ สีของไก่ เสียงของไก่ อาหารของไก่ ซึ่งวันนั้นไก่ที่ครูนำมา มีนิ้วข้างละ 5 นิ้ว รวม 2 ข้างก็ 10 นิ้ว ซึ่งเกิดมาข้างละ 1 นิ้ว ที่จริงไก่ต้องมี 8 นิ้ว คือข้างละ 4 นิ้ว ทำให้เด็กๆ สนุกในการนับจำนวนของนิ้วไก่ นอกจากนั้นเด็กยังบอกถึงความสามารถของไก่ว่าทำอะไรได้บ้าง ค.ช. มูมินบอกแปลกกว่าเพื่อนว่าไก่ว่ายน้ำได้ด้วย และเด็กๆ ได้ถามถึงเล้าไก่ และถกเถียงกันในเรื่องไข่ว่า ไข่นั้นมาจากไหน ครูจึงให้มีการเรียนเรื่องไข่และเล้าไก่ต่อไป</p> <p>1.4 เด็กๆ สามารถวาดรูปไก่ได้ดี ครูและเด็กร่วมชื่นชมผลงานของเด็กและแสดงผลงานของเด็กไว้บอร์ดแสดงผลงานเด็กต่อไป</p>	<p>ส่วนใหญ่แล้วเด็กๆ จะใช้คำพูดที่เป็นภาษาได้แล้วเอาไปพูดเป็นภาษากลาง เช่น ดินไก่(เท้าไก่) โบงไก่(หูไก่) บ้านไก่(เล้าไก่)</p> <p>4. เด็กแสดงความคิดที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ไก่ว่ายน้ำได้ด้วย</p> <p>5. เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน</p> <p>6. เด็กวาดรูปไก่ตามจินตนาการของตนเองโดยครูจะให้เด็กดูไก่จริงเป็นตัวอย่าง บางคนก็วาดเหมือนแต่บางคนก็วาดไม่เหมือนแต่ก็ยังยืนยันว่าเป็นไก่</p>	<p>เหล่านี้พูดมากและซักถามมากขึ้นทำให้เกิดความรู้แก่ตนเองและเพื่อนๆ</p> <p>3. เด็กที่ขาดเรียนบ่อยๆ ก็จะไม่ค่อยขาดเรียนและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น</p> <p>4. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าตอบในสิ่งที่ครูถามโดยไม่กลัวผิด</p> <p>5. พี่มีการสอนน้อง เช่น พี่สอนน้องยกมือขอคู่อัยด้วย มีการตักเตือนช่วยเหลือกันในระหว่างวัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันพุธที่ 5 สิงหาคม 2552ต่อเนื่องจากไก่อ (มาจากคำถามว่าไก่อ กับไข่อะไรเกิดก่อน กัน)	<p><u>2.เรื่องไข่มาจากไหน?</u></p> <p>2.1 ครูมีการเตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเรียนโดย ครูเล่นกลแม่เหล็กให้เด็กดู และให้เด็กๆ ทำกำ มือ-แบ่มือพร้อมกัน แล้ว อ่านคู่มือก่อนเรียน</p> <p>2.2 ครูและเด็กอ่านคำกลอนเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกายพร้อมทำท่าทางประกอบ</p> <p>2.3 ครูเล่านิทานเรื่องไข่น้อยอยากมีขา ให้เด็ก ๆ ฟัง ขณะเล่าก็มีการซักถามเด็ก ๆ ไปด้วยว่า ไข่มาจากไหน และร่วมสนทนากันเรียงลำดับ ขั้นตอนการเกิดไข่ไก่และไข่มีสีอะไร ส่วนใหญ่ เด็ก ๆ จะตอบพร้อมกัน</p> <p>2.4 ครูให้เด็ก ๆ ปั่นดินน้ำมันรูปไข่ เด็ก ๆ สามารถปั้นได้ทุกคน และระหว่างที่ปั้นดิน น้ำมันก็มีการสนทนาร่วมกันด้วยเรื่องรูปทรง ของไข่และไข่มีรูปทรงคล้ายกับอะไรบ้าง เด็ก บอกว่า</p>	<p>1. เด็กเกิดความสนุกสนานในการ เรียน</p> <p>2. เด็กมีความตั้งใจ มีทักษะการฟัง และการพูดดีมาก</p> <p>3. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น โดย ไม่กลัวถูกผิด</p> <p>4. เด็ก ๆ กล้าแสดงออกมากขึ้น</p> <p>5. เด็กมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อยขึ้น</p>	<p>1. เด็กที่ชอบวิ่งเล่นเข้าวิ่งออกจาก ห้องเรียนอยู่ตลอดเวลา เช่น ค.ช.พี ระ ,ค.ช.คณิต,ค.ช.ดิเรกชัย,ค.ญ. ปารณีย์ จะไม่ออกนอกห้องเลยจะ สนใจสิ่งที่ครูสอนอยู่ตลอดเวลา และอยากมีส่วนร่วมมากขึ้น</p> <p>2. ผลงานที่ออกมาดี มีความตั้งใจ และรับผิดชอบในผลงานของ ตนเองมากขึ้นและมีความ กระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมกันทุก คน</p> <p>3. ในช่วงที่ครูเล่านิทานคนที่ไม่ ค่อยพูดจะพูดตอบคำถามพร้อมกับ เพื่อน ๆ ด้วย ไม่อยู่เฉยเหมือนเมื่อ ก่อนที่ถามอะไรก็จะนิ่ง</p>	<p><u>สาระที่ควรเรียนรู้</u></p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต</p> <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง</p> <p>6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันพฤหัสบดี ที่ 6 สิงหาคม 2552 (เสริมประสบการณ์ ระหว่างเรียน)	น้ำแข็ง ลูกโป่ง ดวงจันทร์ เป็นต้น และสีไขมีสีอะไรแตกต่างกันไปตามคิด ของตนเอง ผลงานที่ออกมาจึงมีความ หลากหลาย <u>3. เรื่องก.ไก่ อ.สร้างไว้</u> 3.1 ครูมีการเตรียมเด็กด้วยการอ่านคำ กลอนประกอบท่าทาง และส่วนต่างๆ ของบ้านพร้อมประกอบท่าทางและให้ เด็กอ่านดูอาช้ก่อนเรียน 3.2 ครูและเด็กร่วมสนทนาเกี่ยวกับ ส่วนประกอบอวัยวะต่างๆของไก่เพื่อ เป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนในเรื่องในไก่ ในวันแรกและอ่านคำกลอนเลียนเสียง ร้องและท่าทางของไก่ จากนั้นร้องเพลง ประกอบท่าทางไก่อ่างถูกเฝ้า ส่วน เด็กชาย พีระ เสนอให้แปลงเพลงเป็น ไก่อ่างถูกยิง 3.3 ครูและเด็กร่วมสนทนาเกี่ยวกับ พยัญชนะ	1. ครูต้องมีการเตรียมสื่ออุปกรณ์การ เรียนล่วงหน้า (เหนื้อมากขึ้นกว่าเดิม และมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและ สนุกกับการทำงานมากขึ้น) 2. เด็กเกิดความสุขสนุกสนานมีความสุข ในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม 3. ครูและเด็กมีความพอใจในผลงาน ของตนและเกิดความรู้ใหม่ในผลงาน ของตน	1. เด็กชอบสื่อและวิธีการสอนใหม่ ของครู เกิดความตื่นเต้นในการเรียนรู้ 2. เด็กชอบแสดงความคิดเห็น กล้า แสดงออกกันทุกคนโดยไม่มีใครเงิน อายเลย 3. เด็ก ๆ สนุกเรียกร้องไม่รู้จักเบื่อใน การทำกิจกรรม 4. เด็ก ๆ รู้จักรอคอยก่อน - หลัง 5. เด็ก ๆ มีความเป็นผู้นำ - ผู้ตามที่ดี	<u>สาระที่ควรเรียนรู้</u> 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - เรียนรู้สิ่งมีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง จำนวน รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันจันทร์ที่ 10 ต.ค. 2552	<p>ก.ไก่ และไก่นั้นอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้าง และขั้นตอนการนำไก่มาเป็นอาหาร</p> <p>วิธีการเชือดไก่แบบอิสลาม สอนข้อห้ามและฮาลาลในการกินไก่ และการกล่าวдуаฮ์ก่อนรับประทานอาหาร</p> <p>3.4 ครูให้เด็ก ๆ ระบายสีรูปไก่ให้สวยงาม</p> <p><u>4.เรื่องไข่มีลักษณะอย่างไร?</u></p> <p>1. เด็กทุกคนกล่าวдуаฮ์ก่อนเรียน ครูเตรียมเด็กให้พร้อมด้วยคำกลอนตอบมือแปะๆ</p> <p>2. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงประกอบท่าทาง “ไข่ปิ้ง”</p> <p>3. ครูนำไข่ไก่ของจริงทั้งไข่ต้มแล้ว และไข่ที่ยังไม่ได้ต้มมาให้เด็กดูและสัมผัสและตั้งคำถามกับเด็ก ๆ เด็กเกิดคำถามด้วยความอยากรู้อยากเห็นคิดหาคำตอบอย่างมีเหตุผล เช่น ไข่สุตอกไข่ให้แตก เด็กสังเกตสีของไข่ไก่ เด็ก ๆ</p>	<p>1. เด็กเกิดการจดจำได้ดีเมื่อเรียนจากของจริง</p> <p>2. ครูไม่ต้องเหนื่อยอธิบายบทเรียนมาก เด็ก ๆ จะเรียนรู้ได้เร็วเพราะได้สัมผัสจริง</p> <p>3. เด็กแสดงความคิดอย่างมีเหตุมีผลเป็นลำดับ เช่น ครูนำไข่ต้มมาแต่ครูจะไม่บอกเด็กก่อนว่าคือไข่ต้ม เมื่อครูตอกไข่และไม่แตกเหมือนไข่ที่ไม่ต้มครูถามว่าทำไมไข่ไม่แตก พี่ระบอกว่าไข่มันแข็ง เกวลินบอกว่าไข่ต้มแล้ว เป็นต้น</p> <p>4. เด็กมีสมาธิในกิจกรรมซ่อนไข่มหาสนุก ซึ่งใช้ไข่ไม่ต้ม มีทำแตก 1 คนคือ ฟาร์รานิตซ์</p> <p>5. เด็กสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวไข่มาจากไหนได้</p>	<p>1. เด็กรู้จักรอคอยก่อน – หลัง</p> <p>2. เด็กที่เคยทำงานอย่างใจร้อนเริ่มมีสมาธิในการทำงาน และมีความตั้งใจ สามารถทำผลงานออกมาได้ดีน่าชื่นชม</p> <p>3. เด็ก ๆ มีระเบียบวินัยปฏิบัติตามกฎของห้องได้ ทำให้ไม่เกิดความวุ่นวายแม้จะเรียนร่วมกัน 2 ห้อง 2 วัย คือ 3,4 ขวบ จำนวน 30 คน</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>- เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>- เรียนรู้สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต</p> <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>- สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <p>- เคลื่อนไหวและจังหวะ</p> <p>- เสริมประสบการณ์</p> <p>- สร้างสรรค์</p> <p>- กลางแจ้ง</p> <p>- เกมการศึกษา</p> <p>- เสรี</p>

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
วันอังคารที่ 11 ส.ค. 2552	<p>คิดต่อไปว่าเขาจะไปทอดต่อ ใส่ผัก ใส่เกลือลงไปคนไข่เอาไปทอดกินกับข้าวเป็นต้น จากการสนทนาทำให้เกิดประเด็นเรื่องไข่ทอดขึ้นครูจึงปรึกษากันว่าควรต่อยอดความคิดของเด็กๆต่อไปด้วยว่าจะเรียนเรื่องไข่ทอดในวันหน้า</p> <p>4. เล่นเกมซ่อนไข่มหาสนุกใช้ซ่อนผักไข่โดยไม่เอามือช่วยจับเป็นไข่ไก่ที่ยังไม่ได้ต้ม ซ่อนไข่ไปอีกฝั่งแล้วกลับมาที่เดิม เล่นที่ละ 2 คน เด็ก ๆ สามารถทำกิจกรรมได้ดีและเกิดความสนุกสนาน</p> <p><u>5.เรื่องเปลือกไข่</u></p> <p>1.มีการเตรียมเด็กให้พร้อมโดยให้เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียน ครูเล่นมาขากลและขอตัวแทนร่วมด้วย ครูเล่นมาขากลจากห่วง ลูกบอล ปากกา เด็ก ๆ ชมอย่างตั้งใจสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อ เพราะจับผิดครูได้บ้าง ไม่ได้บ้าง</p>	<p>1. ครูต้องเตรียมสื่อและวิธีการสอนล่วงหน้า เกิดความกระตือรือร้นโดยไม่รู้เบื่อ</p> <p>2. เด็กเกิดความสนุกสนานในกิจกรรมทุกกิจกรรม</p> <p>3. ครูใช้ของจริงสอน ไม่ต้องเหนื่อยอธิบาย เด็กเรียนรู้เร็วกว่า เข้าใจดีกว่า</p> <p>4. เด็กเป็นฝ่ายตอบคำถามและตั้งคำถามเอง</p>	<p>1. เด็กรู้จักรอคอยก่อน – หลัง</p> <p>2. เด็กมีความตั้งใจทำงานพอใจชื่นชมในผลงานของคนและผู้อื่น</p> <p>3. เด็กที่ชอบวิ่งเข้าวิ่งออกจากห้องเรียนจะนั่งคอยทำงานจนเสร็จทุกครั้ง ก่อนออกจากห้องเรียน</p> <p>4. คนที่ชอบวิ่งแกล้งๆ จะคอยเป็นพี่</p>	<p><u>สาระที่ควรเรียนรู้</u></p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต</p> <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว</p>

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>2. ร้องเพลงประกอบท่าทางไ้โต้้งเด็ก ๆ ทุกคนตั้งใจทำด้วยดี</p> <p>3. ครูนำเปลือกไข่มาให้เด็ก ๆ สัมผัสดูว่าเป็นอย่างไรสามารถนำมาทำงานศิลปะโดยนำเปลือกไข่มาปะติดในรูปไข่ และใช้ไหมพรมมาติดทำรังไข่ได้อย่างสวยงาม เด็กๆอยากทำกันทุกคน ครูนำผลงานมาแสดงที่บอร์ดผลงาน</p>	<p>มากกว่าห้องเรียนที่เงียบมีแต่เสียงครูพูดฝ่ายเดียว ตอนนี้กลับกันแล้ว</p>	<p>เสียงแทนจะร้องแค้น้องมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันเกิดขึ้น</p> <p>5. เด็กกล้าแสดงออกชอบมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น</p> <p>6. เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น</p>	<p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันพฤหัสบดีที่ 13 ส.ค.2552	<p><u>6.เรื่องไข่จอมไข่ลอย</u></p> <p>1. ครูให้เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียนและอ่านคำกลอน ฉันไปตลาด</p> <p>2. ครูสอนเรื่องไข่จอมไข่ลอย โดยเตรียมอุปกรณ์การสอนให้พร้อม มีการชิมเกลือบางคนบอกว่าเค็ม บางคนบอกว่าเผ็ด ครูก็บอกเด็กว่าเกลือมีรสเค็มไม่ใช่เผ็ด แล้วสาธิตโดยไม่บอก เด็ก ๆ ก่อนว่า ครูกำลังจะทำอะไร แต่บอกชั้นตอนไปเรื่อย ๆ ระหว่างนั้นเด็ก ๆ ก็จะเป็นฝ่ายบอกครูเอง ว่าผลการทดลองเราได้เจออะไรบ้าง ผลปรากฏ</p>	<p>1. เด็กมีสมาธิการเรียนรู้มากขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เคยเรียนมาก่อน</p> <p>2. เด็กได้เรียนรู้ตามกระบวนการวิทยาศาสตร์</p> <p>3. เด็กกล้าแสดงออก</p> <p>4. เด็กสามารถตอบคำถามได้โดยไม่กลัวว่าจะถูกหรือผิด และกล้าพูดมากขึ้น</p>	<p>1. เด็กรู้จักความสามัคคีและช่วยเหลือเพื่อน</p> <p>2. เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี</p> <p>3. เด็กสามารถตอบคำถามครูได้ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม</p> <p>4. เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง <p>การทำคนเดียวและกับคนอื่น</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งไม่มีชีวิต <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง - สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	ว่า ไข่จมนะ ฟูวันดาบอกว่าไข่ลงและไข่ ลอย มูมินบอกว่าไข่ขึ้น จากนั้นครูเล่า นิทาน กูกี้ไก่กับหนอนดอกไม้ ก่อนที่ ครูจะเล่าครูและเด็กตกลงเรื่องมารยาท ในการฟังนิทานที่ดี ในระหว่างที่ครูเล่า นิทานอยู่นั้นมีเด็กบางคนไม่มีสมาธิแต่ ส่วนใหญ่ฟังอย่างตั้งใจ มีบางคน เท่านั้นที่เล่นบ้างฟังบ้าง 3.เล่นชักเย่อ			<ul style="list-style-type: none"> - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้งเกมการศึกษา - เสรี
วันจันทร์ที่ 17 ต.ค. 2552	7. เรื่องไข่มหัศจรรย์ 1. เด็กอ่านคู่มือก่อนเรียน 2. ครูนำอุปกรณ์ในการทอดไข่ ให้เด็ก รู้จักโดยครูถามเด็กๆ จะตอบตามที่ตน รู้จัก ทุกคนตอบได้ถูกต้อง ครูแจกถ้วย ให้เด็ก ๆ คนละ 1 ใบ และให้ไข่ไก่คน ละ 2 ฟอง ตอกใส่ถ้วยเอง แล้วให้เด็ก ทอดไข่ดาวเอง เมื่อทอดแล้วใส่จานให้ เด็ก ๆ แต่งหน้าไข่ดาวด้วยไส้กรอกและ ขอสตามความคิดของตนเอง เมื่อเด็ก	1. เด็กได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง ฝึกการ แก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง 2. เด็กเกิดความภาคภูมิใจในผลงาน ของตนเอง 3. เด็กรอคอยก่อน – หลังได้ ทำให้ไม่ เกิดความวุ่นวาย ฝึกความมีระเบียบ วินัย 4. เด็กได้ทดลองปฏิบัติจริงเกิดความ สนุกสนานในการเรียนรู้เกิดปฏิสัมพันธ์ ที่ดีต่อครูและการเรียนขึ้น	1. เด็กที่ขาดเรียนน้อยจะไม่ขาด เรียนเลย เกิดความกระตือรือร้นมาก ขึ้น 2. เด็กเกิดความเข้าใจดีมากกว่า คำอธิบายเมื่อได้ปฏิบัติจริงและเกิด ความจดจำดีขึ้นมาก 3. เด็กที่ไม่ชอบอยู่นิ่งวิ่งเข้าวิ่งออก ในเวลาเรียนจะสามารถอดทนรอ คอยก่อน – หลังได้ มีระเบียบ เรียบร้อยขึ้นมาก น่าชมเชย	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต 3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของ สิ่งต่างๆรอบตัว 4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
			<p>4. เมื่อเด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนก็จะทำให้ผลงานของเด็กอยู่ในระดับดีและมีสมาธิในการทำงานมากขึ้น</p> <p>5. เด็กที่ชอบบอแง อารมณ์เสียบ่อยๆ จะมีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสดีขึ้น</p>	<p>กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันอังคารที่ 18 ส.ค. 2552	<p>ทำงานครบทุกคนครูก็ให้เด็ก ๆ นั่งอ่านคู่มือก่อนรับประทานอาหารและให้เด็ก ๆ รับประทานอาหารฝีมือตนเอง เด็ก ๆ สนุก และชอบ ภูมิใจในผลงานของตนเองมาก แม้การทอดไข่ดาวจะออกมาเป็นไข่เจียวก็ตาม เพราะไข่แดงแตก เมื่อนำไปทอดจะเหมือนไข่เจียว8. ปะติศภาพไก่</p> <p>1. ครูให้เด็กเตรียมความพร้อมด้วยการอ่านคู่มือ และเล่นมายากลให้เด็กดู</p> <p>2. ครูและเด็กร่วมกันร้อง โรดี พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ</p> <p>3. ครูเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรม</p>	<p>1. เด็กอ่านคู่มือและจำคู่มือได้</p> <p>2. เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี</p> <p>3. เด็กมีสมาธิในการทำงานกิจกรรม</p> <p>4. เด็กได้เรียนรู้ว่าส่วนประกอบของไก่มีอะไรบ้างจากการทำกิจกรรม</p>	<p>1. เด็กรู้จักการรอคอยในการทำกิจกรรม</p> <p>2. เด็กมีความสนุกสนานและพอใจในผลงานของตนเอง</p> <p>3. เด็กกล้าซักถามในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้และกล้าแสดงออก</p> <p>4. เด็กที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นก็เกิดความกระตือรือร้นขึ้นอยากทำกิจกรรมด้วย</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	จริยธรรม"เรื่องแม่มีหู แต่หนูมีปีก"ให้ เด็กฟังและให้เด็กได้ซักถามเกี่ยวกับ นิทานที่เล่าในสิ่งที่สงสัยและอยากรู้ 4. ให้เด็กประกอบภาพจากกระดาษสี เป็นรูปไก่ให้สมบูรณ์ ซึ่งครูได้ตัด กระดาษเป็นชิ้นส่วนต่างๆของไก่ มี หัว ตัว หาง ปีก ขา เท้า หงอน และตา ไก่ ทุกคนทำให้เสร็จสมบูรณ์และ สวยงาม			<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันพุธที่ 19 ส.ค. 2552 นำเด็กออกนอก สถานที่ ครั้งที่ 2	9 เรื่อง เล่าไก่ ก่อนออกนอกสถานที่ 1 สอนข้อตกลง/มารยาทในการออกไป ข้างนอกศูนย์ -การเดินทางอย่างเป็นระเบียบ และครูก็ ได้ให้เด็กใส่หมวกกันแดดและได้สอน เด็กในเรื่องของมารยาทเมื่อเจอผู้ใหญ่ และมารยาทในการเดินทาง -ก่อนออกจากศูนย์ครูสอนคุอาฮ์ก่อน ออกจากบ้าน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กได้เรียนรู้เรื่องข้อตกลงและ มารยาทที่ควรปฏิบัติเมื่อออกไปข้าง นอก 2. เด็กได้รู้จักเล่าไก่ รู้จักสีของไก่ อาหารไก่ ไก่ตัวผู้ ไก่ตัวเมีย และบอก จำนวนของไก่ได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กเกิดความสนุกสนานและ อยากรู้อยากเห็น 2. เด็กกล้าพูดคุยและซักถามมากขึ้น 3. เด็กที่ไม่ค่อยสนใจก็เกิดความ อยากรู้อยากเห็นเกิดขึ้น 	สาระที่ควรเรียนรู้ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง -ความรู้สึกละแสบแสบมารยาทที่ดี 2 ธรรมชาติรอบตัว -สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>2 ระหว่างที่นำเด็กออก(เสริมประสบการณ์)</p> <p>-เมื่อมาถึงบ้านก็ได้ให้สละมกับเจ้าของบ้านและก็พาเด็กไปดูเล้าไก่ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับศูนย์</p> <p>-ครูก็ได้ให้เด็กดูเล้าไก่และให้เด็กสังเกตดูว่าในเล้ามีอะไรบ้าง โดยครูจะถามเด็กๆแล้วให้เด็กช่วยกันตอบ</p> <p>-เด็กก็ตอบคำถามของครูว่าในเล้าไก่มีไก่อยู่ 2 ตัวมีสีน้ำตาล สีดำ และลายมีไข่ด้วย</p> <p>-ครูก็ให้เด็กดูว่าไก่กินอะไรเป็นอาหาร ซึ่งเด็กก็ได้เห็นว่าในเล้าไก่มีข้าว และกากมะพร้าวไว้ให้ไก่กินเป็นอาหาร</p> <p>3 หลังจากนำเด็กออกแล้ว</p> <p>-ครูให้เด็กทำกิจกรรมต่อในห้องเรียน</p> <p>เมื่อมาถึงห้องเรียนครูก็ให้เด็กดื่มดื่มน้ำเพื่อคลายความเหนื่อยล้าเตรียมความพร้อมของเด็กโดยการร้องเพลง อบอุ่นต่างๆ ของร่างกาย</p>			<p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>-สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้งสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>-ครูเล่านิทานเรื่อง แม่ไก่ 3 ตัวและให้เด็กได้พูดคุยสนทนาซักถามเกี่ยวกับเรื่องในนิทาน</p> <p>-ครูก็ได้สนทนาซักถามเด็กในเรื่องของเล่าไก่ว่ามีอะไรบ้างหลังจากไปดูที่เล่าไก่และอาหารของไก่เป็นอย่างไร</p> <p>-ครูให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ ปะติดภาพนอนซึ่งเป็นอาหารของไก่อีกอย่างหนึ่ง</p> <p>-กิจกรรมเสรี เล่นอิสระตามมุม</p> <p>กิจกรรมกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม</p> <p>เกมการศึกษา เรียงลำดับการเกิดของไก่</p>			
วันพฤหัสบดีที่ 20 ส.ค. 2552	<p>10 อาหารของไก่</p> <p>1. เด็กอ่านคู่มือก่อนเข้าห้องเรียน</p> <p>2. ร้องเพลงนิ้วมือ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ</p> <p>3. ครูเล่านิทานเรื่องแม่ไก่ 3 ตัว ในกิจกรรมนี้เด็กได้รู้จักเรื่องสีและรูปทรงของไข่จากการที่แม่ไก่ฟักออกมา เด็ก</p>	<p>1. เด็กเกิดความจำที่ดีสามารถอ่านคู่มือได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. เด็กมีสมาธิในการฟัง</p> <p>3. เด็กรู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี</p> <p>4. เด็กมีความภูมิใจในตนเองและผู้อื่น</p> <p>5. เด็กมีความเป็นระเบียบมากขึ้น</p> <p>6. เด็กรู้จักการรอคอยก่อน-หลังได้ทำ</p> <p>ให้ไม่เกิดความวุ่นวายในการทำงาน</p>	<p>1. เด็กมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการซักถาม กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ</p> <p>2. เด็กมีความเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ได้จากการที่ครูเล่านิทาน</p> <p>3. เด็กได้ทดลองและสัมผัสของจริงในเรื่องของอุปกรณ์ในการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <p>- เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง</p> <p>-ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี</p> <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <p>-สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต</p> <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>-สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของ</p>

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>มีความอยากรู้อยากเห็น จนเกิดการซักถามจากเรื่องที่ครูเล่ามาเป็นความรู้ให้แก่ตนเองและเพื่อน</p> <p>4. ครูให้เด็กนำข้าวสารและข้าวเปลือกมาติดลงบนรูปไก่โดยหยดข้าวเปลือกติดที่หางอนไก่และข้าวสารติดเป็นตัวไก่ และเด็กได้ลองแกะเมล็ดข้าวพบว่าข้าวสารอยู่ข้างใน</p>		<p>4. เด็กมีความตั้งใจในการทำงาน และเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>5. เด็กมีความอดทนและอดกลั้นรู้จักทำงานให้เสร็จก่อนที่จะไปเล่น</p>	<p>สิ่งต่างๆรอบตัว</p> <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี
วันศุกร์ที่ 21 ส.ค. 2552	<p>11. ทบทวนเรื่องไก่</p> <p>1. เด็กทุกคนกล่าวคุ้ยแกล้งก่อนเรียน ครูเตรียมเด็กให้พร้อมด้วยการอ่านคำกลอนพร้อมกัน</p> <p>2. เด็กร้องเพลงประกอบท่าทาง</p> <p>3. ครูนำรูปภาพการเกิดของไก่มาให้เด็กๆดู โดยให้เด็กเรียงลำดับก่อนหลัง ครูจะป้อนคำถามให้เด็กๆตอบ มีเด็กหญิง ชุวันดา หวันบิหลาย สามารถตอบได้ว่าลำดับใดเกิดขึ้นก่อนและลำดับใดเกิดขึ้นหลัง ครูจะเรียกเด็กมา</p>	<p>1. เด็กเกิดความจำได้ดีและสามารถเรียงลำดับภาพได้จากการเล่านิทานโดยที่ครูไม่ต้องอธิบายให้ฟัง</p> <p>2. เด็กมีความคิดเป็นของตนเองและกล้าที่จะตอบโดยไม่กลัวถูกผิด</p> <p>3. เด็กมีสมาธิในการเรียงลำดับภาพ</p> <p>4. เด็กสามารถเชื่อมโยงภาพเรื่องราวการเกิดไก่ได้</p>	<p>1. เด็กรู้จักการรอคอยก่อน- หลัง</p> <p>2. เด็กมีความตั้งใจในการทำผลงานและภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น</p> <p>3. เด็กเกิดความรู้ใหม่จากการทำกิจกรรม</p> <p>4. เด็กมีความสุขสนุกสนาน</p>	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง - ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี <p>2 ธรรมชาติรอบตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต <p>3 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง สัมผัสของสิ่งต่างๆรอบตัว <p>4 การจัดประสบการณ์ให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม</p>

ช่วงกิจกรรม	กระบวนการ (ทำอะไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบ)	ผลที่ได้ (งาน/การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น)	พฤติกรรมเด็ก การเปลี่ยนแปลง	ตอบจุดประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยอย่างไร
	<p>เล่นเกมทีละคน ระหว่างที่เรียงลำดับ เด็กสามารถบอกการเกิดของไก่ได้โดย การอ่านจากภาพ เด็กจำนวน 30 คน ขาดเรียน 7 คน สามารถเรียงลำดับได้ ถูกต้องและบอกได้ 11 คน เรียง สลับกันอยู่ 6 คน เด็กไม่เข้าใจ 6 คน</p> <p>4. ครูให้เด็กนำลูกยางมาจุ่มสี แล้วนำไป กลิ้งลงกระดาษให้สวยงาม</p>			<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวและจังหวะ - เสริมประสบการณ์ - สร้างสรรค์ - กลางแจ้ง - เกมการศึกษา - เสรี

ผลการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบเก่าและแบบใหม่

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
1.วิธีการสอนและสถานที่	<ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดเรื่องการเรียนการสอน - ครูเป็นผู้สอนข้อมูลเด็ก โดยการใช้สื่อจากรูปภาพ,สื่อจำลอง - ครูแบ่งการรับผิดชอบในแต่ละห้อง - การให้ข้อจำกัด เช่นการให้สละมพร้อมตอบรับ,การอ่านคู่ออต่างๆ เช่น ขึ้นยานพาหนะ ก่อนนอน เข้า-ออกห้องน้ำ ฯลฯ - จำกัดพื้นที่อยู่ในรอบรั้วโรงเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กมีส่วนกำหนดเรื่องที่ชอบอยากเรียนรู้ตามความสนใจของเด็ก - นำเด็กเรียนรู้จากของจริง เช่น ไปเรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น,ข้างทาง อาทิ ต้นไม้ ใบหญ้า,ริมถนน - นำเด็กกลับเข้ามาจัดประสบการณ์ - การฝึกการเรียนรู้ในห้องอีกครั้ง - ครูต้องจัดพื้นที่ในการพาเด็กออกไปนอกโรงเรียน
2.สื่อการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - ครูทำขึ้นมาเองและนำมาสอนเด็ก - ใช้สื่อที่เร้าใจรูปที่จัดซื้อ - บางทีไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กมีส่วนร่วมการทำสื่อการสอนประดิษฐ์และร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างสนุกสนาน - เด็กได้ประดิษฐ์สื่อสอดคล้องกับเพศที่เล่น - เด็กได้ประดิษฐ์สื่อสอดคล้องกับหน่วยที่เรียน - ใช้วัสดุการทำสื่อในท้องถิ่น
3.ด้านพฤติกรรมรวมเด็ก		
การเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กคอยให้ครูป้อนความรู้ต่างๆเดียว - ไม่ตื่นตัวในการเรียนรู้แต่ในห้องเรียนบรรยากาศเดิมๆเด็กไม่อยากจะเรียน - เรียนรู้ซ้ำ เช่นการท่องจำท่องจำอย่างเดียวไม่ได้ปฏิบัติจริง เช่นคู่ออเยี่ยมกุโบร์ - เป็นการสื่อสารทางเดียว (ครูจะเหนือ) 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กสนใจเริ่มต้น กับโลกภายนอกอยากเรียนรู้มากขึ้น - เด็กมีจินตนาการถึงสิ่งที่พบเห็นและปฏิบัติ โดยการวาดภาพพูด ชักกลาน - เรียนรู้เร็วเมื่อพบกับเหตุการณ์ - การจริงปฏิบัติถูกต้องและเข้าใจ - เป็น การสื่อสารสองทาง - ปฏิสัมพันธ์มากขึ้น

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
การพูด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดได้อยู่เฉพาะคนที่ห่างพูด จะเป็นเพื่อน - ครูเป็นคนบอกคำถาม - เด็กจะลอกเลียนแบบตลอด ไม่คิดเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนมากเด็กจะถามครูและบางทีก็หาคำตอบเอง - คนไม่ค่อยพูดในห้องก็กล้าพูด, กล้าแสดงออกมากขึ้น
การอยู่ร่วมกับผู้อื่น (เด็กกับเพื่อน, เด็กกับผู้ใหญ่)	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่รู้จักผู้นำ-ผู้ตาม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน เด็กมีการยอมรับ/รู้จักบทบาทตัวเอง เช่นการทำข้อตกลงเวลาออกไปข้างนอก - รู้จังหวะ รู้เวลา รู้กาลเทศะในการปฏิบัติตนมากขึ้น
4. การทำกิจกรรม และสร้างสรรผลงาน	<ul style="list-style-type: none"> - วาดรูป, เป็นดินน้ำมัน, ระบายสี, ปะติด, พับกระดาษ - เด็กจะบอกว่าวาดรูปไม่เป็น เมื่อเรารู้หน่วยการเรียนรู้ นั่นเป็น แนวเด็กวาดไม่เป็น จะยืนยันว่าไม่เป็นทำไม่ได้ ไม่ยอมลงมือทำจะเป็นเพียงเล่นยุ่งๆ ไม่เท่าพัฒนาการอายุของเด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มกิจกรรมประดิษฐ์ - วาดรูปเก่งขึ้น เด็กไม่บอกว่าวาดไม่เป็น, วาดไม่ได้ลงมือทำก่อนและผลงานที่ออกมาทำทั้งเด็กทำได้ดี มากกว่าที่ครูคาดไว้มาก การเรียนรู้เรื่อนักครั้งที่ 2 ถึงขั้นวาดสวยงามขึ้น - ค้นพบความสามารถของตนเองมากขึ้น - ยังขึ้น เช่นสามารถลอกใบจากได้ - ผลงานหลากหลายขึ้น
5. ด้านครู	<ul style="list-style-type: none"> - ยึดการเรียนรู้การสอนแบบเก่าบอก, สั่ง, ให้ทำตาม - ครูยึดแผนการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้/สาระการเรียนรู้ - ครูใช้สื่อสำเร็จรูปและไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน - ครูได้กลับบ้านเร็วเพราะทุกอย่างมันตายตัวแล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - ครูเป็นผู้ตั้ง เด็กจะได้ความรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง - ครูใช้สื่อที่หลากหลายขึ้น - ครูมีความคิดกว้างขึ้น เกิดความคิดใหม่ๆ เขียนแผนการสอน, ทำสื่อที่ตรงกับเรื่องที่เรียน - ครูกลับบ้านช้าทุกวัน เพราะต้องเตรียมแผนและสื่อในวันถัดไปหรืออาทิตย์ต่อไป

ประเด็น	แบบเก่า	แบบใหม่
6.ด้านชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> -ชุมชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมเพราะไม่มีเรื่องที่ต้องคุยกันนานที่ผ่านมาเป็นการประชุมแจ้งเพื่อทราบและสัปดาห์ข้อตกเล็กๆน้อยๆระหว่างศูนย์กับผู้ปกครอง - ผู้ปกครองไม่ค่อยคุยกับครูมาตั้งแต่กลั้วกลั้ว/ครูไม่ค่อยคุยกับผู้ปกครอง 	<ul style="list-style-type: none"> -ครูได้เข้าใจถึงชุมชนมากขึ้นเพราะต้องออกไปประสานงาน - ได้ค้นพบสิ่งที่มีค่าในชุมชน -แหล่งภูมิปัญญาต่างๆ -ครูกับผู้ปกครองได้คุยกันมากยิ่งขึ้น ผู้รู้ได้ทราบความต้องการของกันและกันในเรื่องการเรียนรู้ของเด็ก -ครูสนิทกับผู้ปกครองมาก <p>กว่าเดิมเพราะต้องคุยกันหลายรอบ</p>

องค์ความรู้เรื่องมีสียด (สอนดูเอาอย่างไรให้เด็กเกิดการจำเร็ว)

บุคลิกของโตะฮีหม่า

- มีความเป็นกันเอง
- พูดจานุ่มนวล
- แสดงความอ่อนโยน
- ในบุคลิกท่าทาง
- ได้รู้จักคุ้นเคยเพราะโตะฮีหม่ามคบมาที่ศูนย์
- บทบาทหน้าที่ของ โตะฮีหม่า

บรรยากาศ

- ช้างเช้า
- ร่มรื่น ไม่ร้อนมาก

สถานที่

- เป็นสถานที่ใหม่
- และเป็นสถานที่จริง
- มีความกว้างขวาง
- เป็นสถานที่พักผ่อน

ตัวเด็ก

- ตั้งใจฟัง/ มีสมาธิ
- ความพร้อมของเด็ก
- เด็กมีแรงจูงใจมากขึ้น
- เด็กไม่ขาดโรงเรียน

ครู

- ความน่าสนใจที่ครูนำเสนอและจัดประสบการณ์
- บุคลิกภาพ เช่น น้ำเสียงฟังไพเราะและชัดเจน
- มีความสามารถในการผลิตสื่อที่น่าสนใจ
- มีความเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียน ครูมีส่วนช่วยในการกระตุ้นเด็ก

องค์ความรู้ผู้รู้เรื่องแม่(สอนให้เด็กวาดรูปแม่อย่างไรให้เก่ง)

สถานที่

- กว้างขวางเด็กสัมผัสแม่ได้ดีทั่วถึง
- บ้านที่เลี้ยงแม่ เจ้าของบ้านมีความเป็นกันเองเอื้อให้ เด็กมีความคุ้นเคยแม่เป็นอย่างดี
- เป็นสถานที่แห่งใหม่
- น่าสนใจ น่าค้นหา

บรรยากาศ/เวลา

- ช่วงเช้า
- ร่มรื่นไม่ร้อนมาก

ตัวเด็ก

- มีความชอบแม่อยู่แล้ว
- เคยเลี้ยงแม่และสัมผัสแม่มาก่อน
- เด็กรู้จักรูปร่างลักษณะของแม่ได้ดีสามารถบอกได้ละเอียดบอกไปถึงนมของแม่ว่า 10 อัน แม่สวยน่ารักไหม และทำร้ายคนและอาหารของแม่ทำไมสื่อได้ทั้งร้าน
- มีความกระตือรือร้นมากขึ้นเพราะเป็นฝ่ายแสดงความคิดเห็น
- มีความพร้อมด้านกลั่นเนื้อมือ มีความแข็งแรง
- มีความรู้เดิมเกี่ยวกับแม่ทำให้มีจินตนาการ ในผลงานที่วาด เกิดการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนเอง

สื่อการสอน

- แม่จริง

- นิทานเกี่ยวกับเรื่องแมว
- สื่อการสอนที่ครูทำเองเกี่ยวกับคำศัพท์แมว

วิธีการสอน

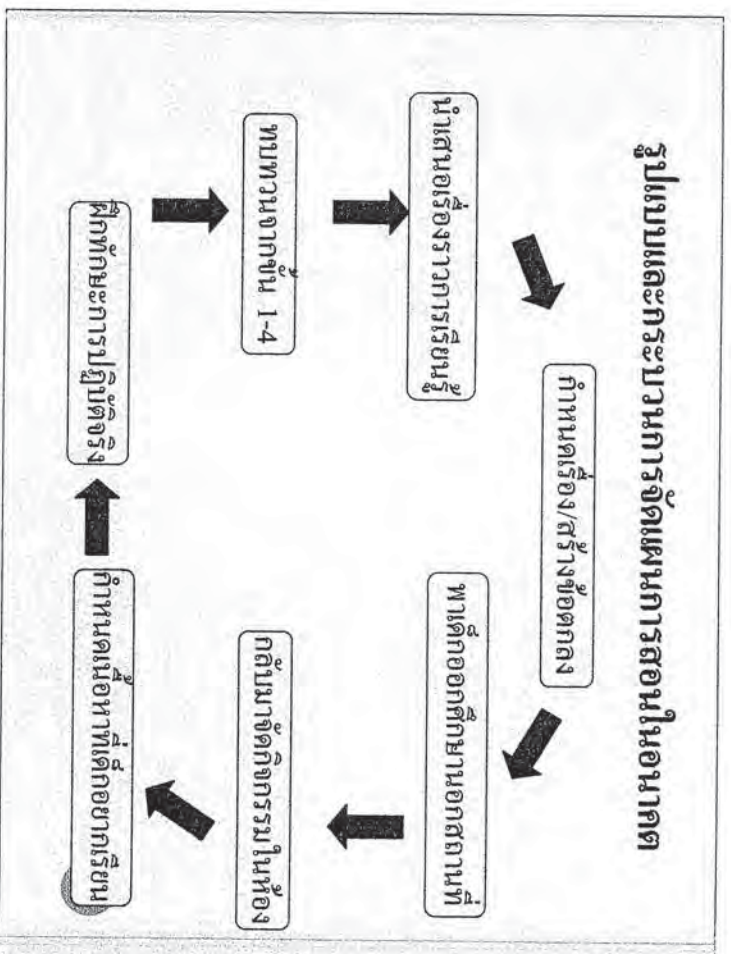
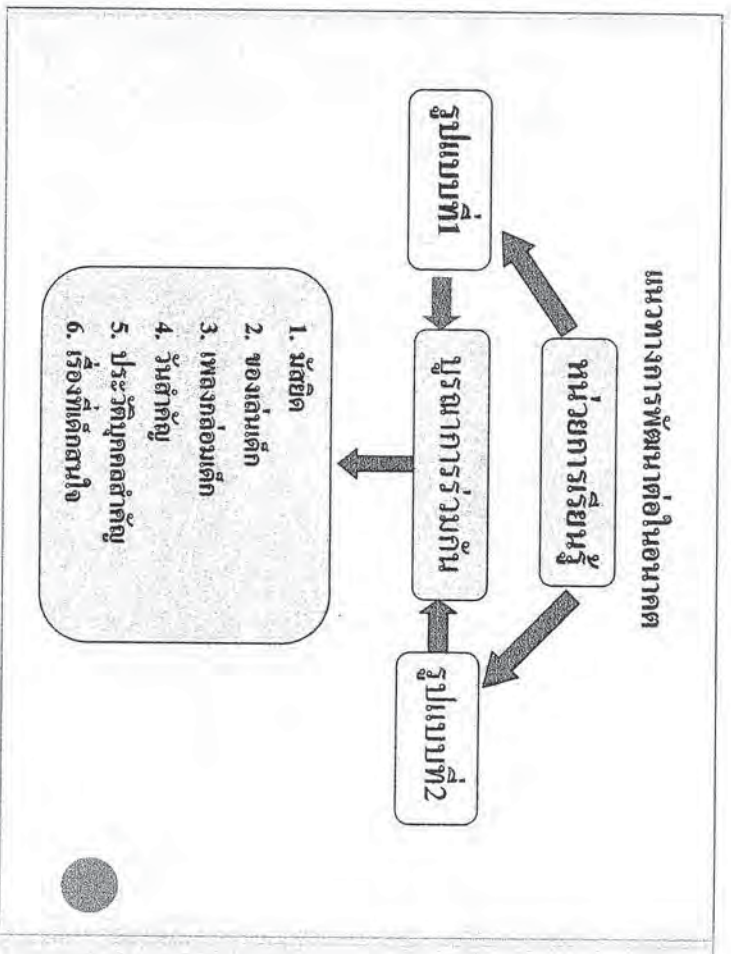
- ใช้ของจริงมาเป็นสื่อในการสอน ใช้แมวจริง
- ให้เด็กเป็นฝ่ายบอกครูเกี่ยวกับเรื่องแมว โดยครูเป็นผู้บันทึกเป็นรูปภาพให้เด็กดู
- ให้เด็กสังเกตแมวของตัวเองที่บ้านแล้วมาเล่าให้ครูและเพื่อนฟัง
- ให้เด็กวาดรูปแมวถึงแม้ว่าเด็กจะปฏิเสธว่าทำไม่ได้ก็ต้องให้เด็กลองทำ

ตัวครู

- มีความใจเย็นเป็นกันเองกับเด็ก แม้เด็กจะแสดงความคิดเห็นที่ผิดบ้าง แต่ให้เด็กกลับไปหาคำตอบอีกครั้งเป็นกรบ้าน
- พูดจาไพเราะ
- ให้แรงเสริมและให้กำลังใจให้เด็กอยากวาดรูป
- เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกอย่างเต็มที่

อุปกรณ์การประดิษฐ์

- มีพียงพอเป็นรายบุคคล
- อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน

ภาคผนวก (การจัดการเรียนรู้การสอนรูปแบบที่ 1)

เรื่องมัลลียค

เพลงสกลาม

“สกลาม สกลาม สกลาม น่องศยสกลามหรือเปล้า สกลามมีค่าไม่เบา เมื่อเราพบกันก็สกลาม
เมื่อเราพบกันก็สกลาม เพราะเราทำตามท่านนี่”

ดูอาเฮ้เข้ามัลลียค

“อัลลอฮุมมะฟัตะหฺลี อับวะบา เรมะนาติค”

โอ้อัลเลาะห์ ขอพระองค์ทรงเปิดประตูแห่งความมศตาให้แก่ฉันด้วยเถิด

(ก๊าวเท้าขวาเข้ามัลลียค)

ดูอาเฮ้ออกจากมัลลียค

“อัลลอฮุมมะอินนี อัลอะฎูเกะ มินฟีฏลิก”

โอ้อัลเลาะห์ แท้จริงฉันขอความโปรดปรานจากพระองค์ (ก๊าวเท้าซ้ายออกจากมัลลียค)

ก๊ากล้าวสกลาม

อัลลาบูออลัยกูม

ก๊ารับสกลาม

วะออลัยกูมมุสกลาม

เรื่องขมนมโค

ก๊ากลออนขมนมโค

“ขมนมเฮ้ยขมนมโค เม็คโคตา รศหวานๆ ก่อนจะรับประทาน ต้องกล่าวนามอัลเลาะห์ด้วย”

เรื่องเสวยยหมมือ

ดูอาเฮ้ขึ้นมรล

“ซูบฮานัลลาฮี ซัคคอรอลานา ฮาซาวามุกินนาลาฮู มุคร์นีนา วาอินนา อิลารอบบีนา ลา
มุงคอดีบูนา”

นิทานเรื่อง หัวผักกาดยักษ์ (นิทานรัสเซีย)

เรื่อง อเล็กเซ ตอลสตอย

เรื่องภาษาไทย พรอนงค์ นิยมคำ

รูป ชูริยว ชาติ

มีคนหนึ่งปลูกหัวผักกาดไว้ใกล้บ้าน “โตเร็วๆ เป็นหัวผักกาดหวาน หวาน โตเร็วๆ เป็นหัวผักกาดใหญ่ๆ”

โอ้โฮ้! หัวผักกาดโตเร็วทันใจกลายเป็น... หัวผักกาดใหญ่มหึมา!

ดาพยายมดึงหัวผักกาด สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

ดาจึงไปตามยายมา ยายดึงดา ดาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยัง

ไม่หลุด

ยายจึงไปตามหลานมา หลานดึงยาย ยายดึงดา ดาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ...

แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

หลานจึงไปตามหมามา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงดา ดาดึงหัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า

สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

หมาก็จึงไปตามแมวมา แมวดึงหมา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงดา ดาดึงหัวผักกาด

สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ... แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

แมวจึงไปตามหนูมา หนูดึงแมว แมวดึงหมา หมาดึงหลาน หลานดึงยาย ยายดึงดา ดาดึง

หัวผักกาด สุกเลซุย เอ้า สุกเลซุย ฮีบ...

โซโย! หัวผักกาดหลุดออกมาแล้ว!

เกมมอยซ์ออนไลน์

อิมมอยซ์ออนไลน์ ทุกค่ายอยู่ข้างหลัง ใครนั่งไม่ระวัง ฉันทะตักนธอ

เพลงต้นไม้มโนสวรงค์

ต้นไม้มโนสวรงค์	นานอัคโข ใช้เวลา
เท่าอายุปู่ย่าตา	นับเวลานานหลายปี
ตัดไม้ทำลายป่า	ใช้เวลาไม่กี่นาที
ป่าไม้หมดพงพี	อีกสิบปีจึงจะโต
ต้นไม้มโนสวรงค์	มาอ่านกันชุมชนนั้นลอ
วลัสมดูลีลลา	วาลาอีลาฮาอีลัลลอ
วลลลอุอักบ์ร	มลาอีคป้ลูกให้พื้นที่
พวงเรากล้วยนที	ต้นไม้มโนแคนสวรงค์ (ซ้ำ)

เรื่องของแผ่นดิน

เพลงกิ่งहनต้องลม

ขานแก้งहनต้องลม	เป็นงกลมม่น้อลมโชนมา
มองดูบนสุริยา	จากฟ้ากฟ้มาสู่คนดิน
ลิดคั้ง ลิดคั้ง ลิดคั้ง	รักจริงอย่ามาทิ้งร้างกัน

เรื่องนครธม

คำถ้บการันนนครธม

1. หวา	6. หนึ่งะ
2. หนึ่งะ	7. ตา
3. หล้ง	8. คำ
4. หล้ง	9. จิ
5. หนึ่งะ	10. ลู

นิทานเรื่องนอนนอนดึก

เขียนโดย : จิราภรณ์ ขาแก้ว

ภาพประกอบ: ศรีเรือน ชุ่มทรัพย์ไพศาล

คืนนี้พระจันทร์เต็มดวง อาภาสเย็นสบาย นอนหลายตัวในไร่ชานอนหลับอย่างมีความสุข แต่นอนนึกถึงนอนน้อยกำลังวังเล่น เล่จันกัน “เก่งจริงจับให้ได้ เก่งจริงจับให้ได้”

นอนนึกตะโกนบอกนอนน้อยที่วิ่งเล่นอยู่ข้างหลัง

“เฮ้! จับได้แล้ว จับได้แล้ว” นอนน้อยวิ่งขึ้นไปหาลังนอนนึก

“ต่อไปเราจะเล่นอะไรกันดี” นอนนึกถามนอนน้อย “เรามัวเล่นแข่งกันดีกว่า”

นอนน้อยออกความเห็น แล้วนอนทั้งสองก็มันตัวเป็นวงกลมลงไปตามพื้นดิน

“เฮ้! เล่นชนะแล้ว เล่นชนะแล้ว” นอนนึกลாவตัวออก แล้วร้องด้วยความดีใจ เมื่อกลิ้งนำหน้านอนน้อย

“ต่อไปเราจะเล่นอะไรกันดี” นอนน้อยถามแล้วอ้าปากหา

“เรามากลานแข่งกัน igrขึ้นถึงยอดชาก่อนจะเป็นผู้ชนะ” นอนนึกตอบแล้วอ้าปากหาบ้าง

แล้วนอนทั้งสองก็ลอยๆกลิ้งขึ้นต้นชาด้วยความง่วง

นอนทั้งสองตัวขึ้นไปถึงยอดชาในเวลาชั่วครู่ มีผีเสื้อหลายตัวบินเล่นอยู่เหนือยอดชา

นอนทั้งสองมองผีเสื้อแล้วก็นึกขึ้นได้ว่า นอนน้อยเล่าบอกว่า สักวันหนึ่งเขาทั้งสองจะกลายเป็นผีเสื้อ

“ทำไมเราสองตัวถึงไม่กลายเป็นผีเสื้อซะที” นอนน้อยพูดกับนอนนึกด้วยความสงสัย

นอนนึกจึงร้องถามผีเสื้อที่บินอยู่ใกล้ “ผีเสื้อเอ๋ยทำไมเราสองตัวถึงไม่กลายเป็นผีเสื้อเหมือนนอนน้อย

ตัวอื่นๆ ซะทีละจะ” ผีเสื้อมองนอนทั้งสองแล้วตอบว่า “เพราะพวกเธอมีตัววิ่งเล่นทั้งวันทั้ง

คืน ไม่นอนหลับพักผ่อน ร่างกายก็เลยไม่แข็งแรงและเจริญเติบโตพอที่จะกลายเป็นผีเสื้ออย่างพวกเรา

ได้”

ตั้งแต่นั้นมานอนนึกกับนอนน้อยก็เลยเข้านอนแต่หัวค่ำทุกวัน

ไม่นานนอนทั้งสองก็มันเส้นใยบางๆ ออกมาพันรอบตัวจนมืด ชาวนอนเรียกทั้งสองว่า “ดักแด้”

อีกเจ็ดวันต่อมานอนทั้งสองก็กลายเป็นผีเสื้อแสนสวยออกมาจากดักแด้ โบกบินไปทั่วไร่ชาอย่างมีความสุข

ความสุข

เรื่องเพลงกล่อมเด็ก

บทกลอนก

นกเอี้ยงนกไคมีมอริ้อง

หรือไม่มีมอริ้องเล่าปลาไม่พุ

ปลาเออปลาไคไม่พุ

หรือจี่พูลาเล่าหยาบ้านร

หญ้าเออหญ้าไค้มีงรก	พริ้อไม่รกลาต่ำงวไม่กิน
งัวเออวัวไค้ไม่กิน	พริ้อกินลละคำเข้าไม่ล้ำม
เจ้าเออเจ้าไค้ไม่ล้ำม	พริ้อกินล้ำมลาต่ำเจ้าเจ็บพุง
พุงเออพุงไค้มีงเจ็บ	พริ้อไม่เจ็บลาต่ำเข้ามันดิบ
ข้าวเออข้าวไค้มีงดิบ	พริ้อไม่ดิบลาต่ำไม่พินมันเปียก
ไม่พินเออไม่พินไค้มีงเปียก	พริ้อไม่เปียกลาต่ำฝนนันตก
ฝนเออฝนไค้มีงตก	พริ้อไม่ตกลาต่ำเขียดมันร้อง
เขียดเออเขียดไค้มีงรียก	พริ้อไม่รียกลาต่ำงูมันขบ
งูเอองูไค้มีงขบ	พริ้อไม่ขบลาต่ำเหอ้อกู่ล๊ะ

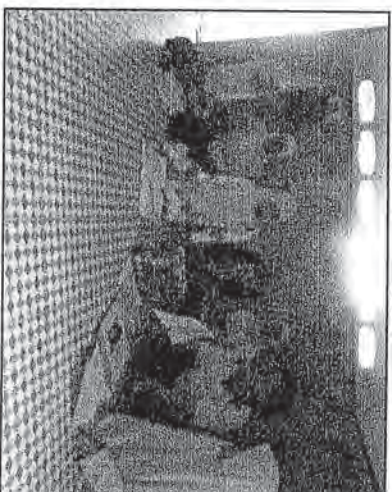
บทโยนและ
โยนและโยกแปลกลางนา
ขานาณูชี้ควาขทางคอก
หมากเต็มจอก ดอกทอนเต็มขัน
เมาลาวัลโยนและ โยนและ

เรื่องต้นจาก
คำกล้องจอง
ม เอ้ย ม ม้า
แข็งเกร็งกล้า ม้าอาหรับ
พวกทหารใช้ขี่ขับ
รุกไล่จับศัตรูเอย
คำกล้องจอง
ม้าวิ่งก๊บบ่า เตียวม้ารับตัวเราไป
ม้าวิ่งเร็วไว ควบคั้งใจ ควบก๊บบ่า
ม้าวิ่งเร็วไว ดูซิหายไไป
ม้าวิ่งเร็วไว ควบคั้งใจ ควบก๊บบ่า

ภาคผนวก

กิจกรรมสำรวจภูมิปัญญา

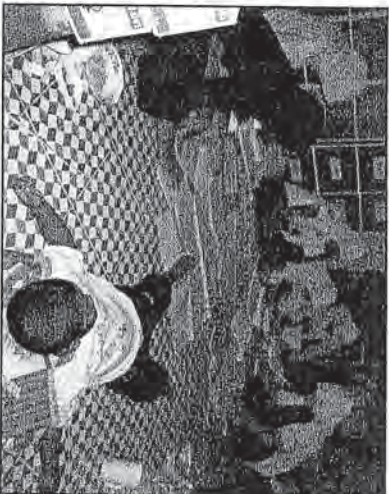
กิจกรรมประชุมกรรมการสถานศึกษา

กิจกรรมทำแผนการเรียนการสอน

กิจกรรมประชุมภูมิปัญญา

กิจกรรมทำแผนการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมก่อนออกศึกษานอกสถานที่

กิจกรรมออกศึกษานอกสถานที่

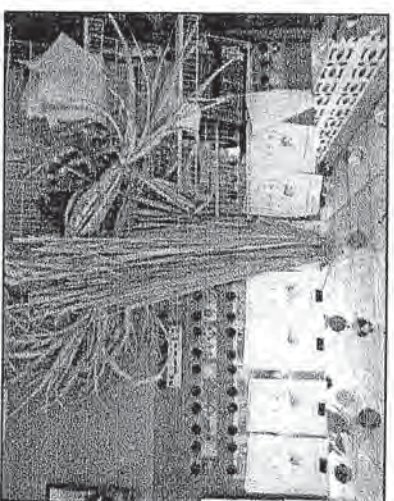
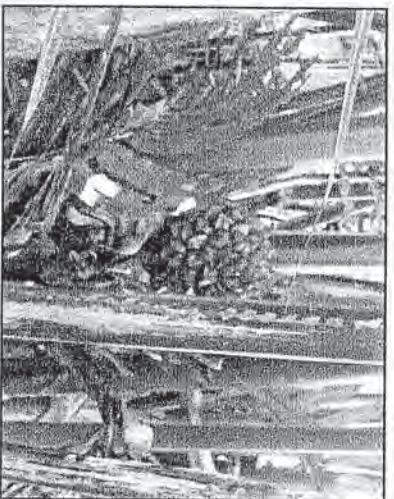
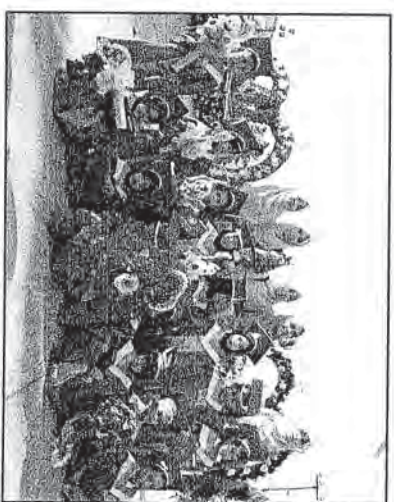
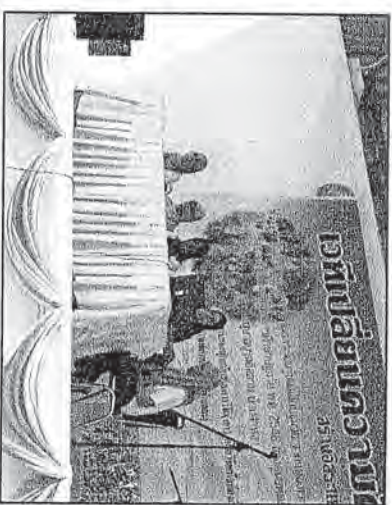
กิจกรรมออกศึกษานอกสถานที่

ทีมวิจัย

กิจกรรมในห้องเรียน

ประวัติหม่ววัย

นางสาวสุกียะ คำตุ

วัน เดือน ปี เกิด 23 เมษายน 2518

ที่อยู่ 191 ม. 2 ต. ปากน้ำ อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษาปริญญาตรีการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาลัยสงขลา
ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 11 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านลาหงา

นางสาวสุนันทา อินทรทองมาก

วัน เดือน ปี เกิด 28 สิงหาคม 2524

ที่อยู่ 218 ม. 18 ต. ละงู อ. ละงู จ.สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 6 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลมูรูลิสลามบ้านลาหงา

นางสาวรุยดา จ้างวน

วัน เดือน ปี เกิด 5 มิถุนายน 2524

ที่อยู่ 62 ม. 11 ต. ตะลุง อ. ตะลุง จ. ตลุง

การศึกษา ปริญญาตรีการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 4 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลนุรุลอิสลามบ้านตาหงา

นางสาวนุชสารี อุตมา

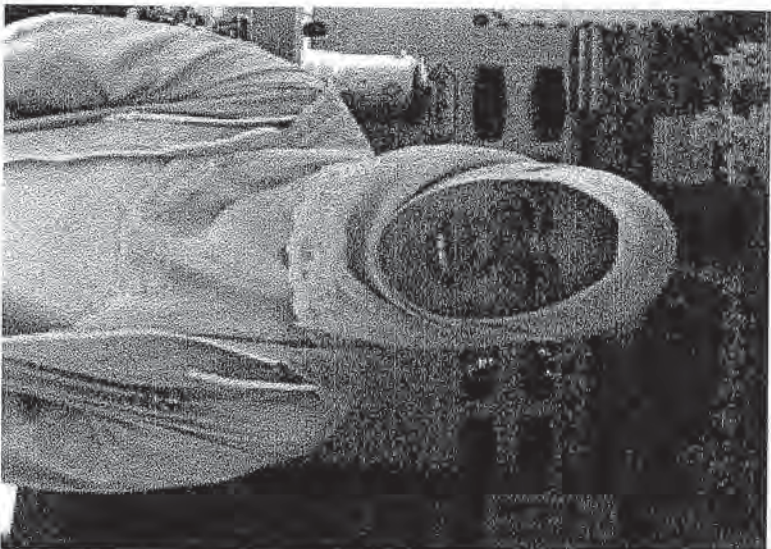
วัน เดือน ปี เกิด 30 สิงหาคม 2523

ที่อยู่ 305 ม. 17 ต. ละงู อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีสาขาชีววิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 4 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสตูลตามบ้านลาหงา

นางสาวสุไรยา จะสนัน

วัน เดือน ปี เกิด 19 สิงหาคม 2521

ที่อยู่ 87 ม. 2 ต. ปากน้ำ อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ปริญญาตรีการศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ราช

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 6 ปี

ปัจจุบันทำงานเป็นครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลสุรลือสลามบ้านตาหงา

นางสาวจรรยา หิยส์อิด

วัน เดือน ปี เกิด 3 เมษายน 2521

ที่อยู่ 213 น.12 ต. ละงู อ. ละงู จ. สตูล

การศึกษา ปริญญาตรีสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประสบการณ์ทำงาน เป็นครูผู้ดูแลเด็ก 3 ปี

กำลังศึกษาปริญญาตรีเอกปฐมวிய ราชภัฏสวนดุสิต วิทยาเขตสงขลา